

ભૂગોળના પ્રાથમિક પાઠો

& M. Co.

મેક્મિલ્લન અને કં. લિમિટેડ,

મુંબઈ

વિભાગ ૧-૨-૩

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૭૭૮૧ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૮૨૭૦૫૦૧ પ્રાદીપ્તિ (માગે)

વિષય મૃદુલ : ૮૪૩ : ૨ : ૪

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૦૭૭૭

મશ્યુટ્ટસીસી

આ પુસ્તક મણિલાલ દયારામ દેસાઈએ ગુજરાતી પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં છપ્યું,
સાસુન બિલ્ડિંગ્સ, સર્કલ, કોટ-મુંબઈ.

ભૂગોળના પ્રાથમિક પાઠો

ઠર્તા

ઈ. માર્સ્ટન, ખી. એ.,

રાયલ ન્યોગ્રેફિકલ સોસાયટીના ફેલો, ઇડિઅન એપ્લિકેશનલ
સર્વિસ (રિટાયર્ડ)

ભાષાન્તરકર્તા

રાવબહાદુર કમળાશંકર પ્રાણશંકર ત્રિવેદી, ખી. એ.,

મુંબઈ યુનિવર્સિટીના ઓનરરિ ફેલો, પ્રેમચંદ્ર રાયચંદ
ટ્રેનિંગ કોલેજના પ્રિન્સિપલ (રિટાયર્ડ)

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

મેકમિલન અને કંપનિ, લિમિટેડ,

મુંબઈ, કલકત્તા, મદ્રાસ, અને લંડન

૧૯૨૩

પ્રસ્તાવના

કેન્દ્રાનુસારીને નામે પ્રસિદ્ધ પદ્ધતિ પર રચેલાં ત્રણ પુસ્તકો-
માંનું ‘ભૂગોળના પ્રાથમિક પાઠો’ એ પહેલું છે. એ છેક આરંભના
વર્ગો માટે લખેલું છે અને જે વર્ગમાં શરૂ કરવામાં આવે તે
વર્ગની શક્તિ પ્રમાણે એનો અભ્યાસક્રમ એક, બે, કે ત્રણ વરસ
પહોંચી શકે એવો છે. દરેક ખંડની કુદરતી રચના અને સ્વા-
ભાવિક પ્રદેશોને આધારે પૃથ્વી અને તેના જુદા જુદા દેશોનું ઘણું
ટુંકું પણ સ્પષ્ટ વર્ણન આપવું, એ અન્યકારનો ઉદ્દેશ છે. અન્યના
આરંભમાં પૃથ્વીની કુદરતી રચનાનાં ઘણાં સાદાં મૂળતત્ત્વો
આપેલાં છે. પૃથ્વીની આકૃતિનું અને જેથી ઢહાડો અને રાત અને
જુદી જુદી ઋતુઓ થાય છે એવી ગતિઓનું ઘણી સરળ ભાષામાં
વર્ણન કરેલું છે. પદાર્થનાં જુદાં જુદાં સ્વરૂપો, ગરમી અને થંડકની
તે પર થતી અસર, હવા અને તેની ગતિ, બાષ્પીભવન, વરસાદ,
ઝાકળ, ધુમસ, હિમ, અને ઠરાંનું એવીજ સાદી ભાષામાં વર્ણન
કરેલું છે. વાચકમાં પદાર્થવિજ્ઞાનનું જ્ઞાન હોવું જોઈએ એવું ધારી
લેવામાં આવ્યું નથી. અદ્ભુત કુદરતી સ્વરૂપોની સમજણ દરેક
સ્થળે સાધારણ જિંદગીના બનાવો પરથી આપી છે. ત્યારપછી
ખંડોનું ઘણું ટુંકું વર્ણન આપેલું છે, તેમાં ઉંચા પ્રદેશો, મેદાનો,
નદીઓ, અને પર્વતોની હકીકત પહેલી ઠી છે અને પછી મુખ્ય
દેશો અને શહેરો વિષે કહ્યું છે. બીજા દેશો કરતાં હિંદુસ્તાનનું વર્ણન
સહેજ વધારે વીગતવાર આપેલું છે.

આખા અન્યની ભાષા જેમ અને તેમ અન્યકારે ઘણી સરળ
રાખી છે. પારિભાષિક શબ્દો, તેમજ જે શબ્દો બાળકો વાપરતા

નથી એવા શબ્દો, જેમ અને તેમ વાપર્યાજ નથી. એવા શબ્દો વાપરવાજ પડે ત્યાં તેની સમજૂતી વધારે સાદા શબ્દોમાં આપેલી છે.

ગણિત ને ખગોળને લગતી ભૂગોળ, ભૂસ્તરવિદ્યા, હકીકતનો સંગ્રહ, અને અક્ષાંશ, રેખાંશ, સરખી ઉબજીતા દર્શાવનારાં વૃત્તો, અને એના જેવા શબ્દોનો વિચાર, જેમને માટે પ્રાથમિક પાઠો રચ્યા છે તેમના કરતાં આગળ વધેલા વિદ્યાર્થીઓના અભ્યાસને માટે ઉપલા વર્ગો સાડ મુદતવી રાખવામાં આવ્યાં છે.

નકશા, આકૃતિ, અને ચિત્રોથી પુસ્તકને સારી રીતે સ્પષ્ટ અને સુશોભિત કર્યું છે. એડિન્બરોના ખાર્થોલોમ્યુએ આ પુસ્તક માટે નકશા ખાસ તૈયાર કર્યાં છે. જેમાં થોડાંમાં થોડાં નામ હોય છે તે સ્પષ્ટમાં સ્પષ્ટ નકશા છે, એ સારી પેઠે બાણીતું છે. મૂળમાં જે નામો આવે છે તેટલાંજ આ નકશાઓમાં દાખલ કર્યાં છે. દરેક ખંડનો અને હિંદુસ્તાનનો, કુદરતી રચનાનો અને રાજકીય નકશો આપેલો છે. આસરે એસી ચિત્રો અને આકૃતિઓ છે અને લાકડા પર કોરેલાં ચિત્રો પરથી એ બધાં કાઢેલાં છે. સારાં ચિત્રથી મૂળની હકીકત વાંચવામાં રસ પડે છે, જમ્મે તેવા ઉત્તમ શબ્દોમાં આપેલા વર્ણન કરતાં કોઈ પણ સ્થળનો વધારે ખુલ્લો ચિતાર મળે છે, અને સ્મરણશક્તિ પર વધારે વાર ટકી રહે એવો સંસ્કાર પડે છે.

જે ધારણ પર આ ભૂગોળમાળા રચવામાં આવી છે, તેને અનુસરીને આ પુસ્તકોમાં શહેરોનાં ઘણાંજ થોડાં નામ આપવામાં આવ્યાં છે. સાધારણ રીતે દરેક દેશ કે દેશી રાજ્યનું રાજધાનીનું શહેરજ આપ્યું છે. વધારે શહેરોનાં નામ ઉપલા ગ્રંથોમાં આવશે.

અનુક્રમણિકા

પાઠો		પાનું
૧	પૃથ્વી, હવા, અને દરિયો	૧
૨	પૃથ્વી એક મોટો દડો છે.	૫
૩	ખંડો અને મહાસાગરો.... ...	૧૦
૪	પૃથ્વી એક ફરતો દડો છે.	૧૨
૫	સવાર, બપોર, અને રાત	૧૯
૬	જમીનના આકાર અને સમુદ્રના આકાર	૨૨
૭	પૃથ્વી સૂર્યની આસપાસ ફરે છે.	૨૬
૮	હિંદુ જમીન અને નીચી જમીન	૩૨
૯	નદીઓ અને નાળાં	૩૬
૧૦	હિંદુસ્તાન-હિંદુ જમીન અને નીચી જમીન... ..	૪૨
૧૧	હિંદુસ્તાનનું કિનારાનું મેદાન	૪૪
૧૨	હિંદુસ્તાનનાં નદીનાં મેદાનો	૪૫
૧૩	હિંદુસ્તાનના હિંદુ પ્રદેશો	૪૭
૧૪	હિંદુસ્તાનના પર્વતો અને ટેકરીઓ	૪૯
૧૫	હિંદુસ્તાનની મોટી નદીઓ	૫૨
૧૬	ખાદેશ, તેના પહાડ અને નદીઓ	૫૭
૧૭	ગરમ પ્રદેશો અને થંડા પ્રદેશો... ..	૫૮
૧૮	નક્કર, પ્રવાહી, અને વાયુરૂપ પદાર્થો... ..	૬૧
૧૯	ગરમી વિસ્તારે છે અને થંડક સંક્રાંતિ છે.	૬૪
૨૦	હવા	૭૧
૨૧	પૃથ્વી હવાને ફેવી રીતે ગરમ કરે છે.	૭૭
૨૨	હવામાં ફેવી રીતે ગતિ થાય છે.	૮૦
૨૩	વાદળો, ધુમસ, ઝાકળ, અને હિમ	૮૩

પાઠો	પાનું
૨૪ વરસાદ, બરફ, અને કરાં	૮૭
૨૫ હિંદુસ્તાનમાં વરસાદ	૯૦
૨૬ પૃથ્વીના ચંડામાં ચંડા પ્રદેશો	૯૫
૨૭ કુંડ	૧૦૦
૨૮ એશિઆ-તેની ઉંચી જમીન, નીચી જમીન, અને નદીઓ	૧૦૨
૨૯ સાધબીરિઆ	૧૦૬
૩૦ રશિઅન તુર્કસ્તાન	૧૦૮
૩૧ અરબસ્તાન	૧૧૦
૩૨ એશિઆઈ તુર્કસ્તાન	૧૧૩
૩૩ ધરાન	૧૧૬
૩૪ અફઘાનિસ્તાન	૧૧૭
૩૫ બલુચિસ્તાન	૧૧૯
૩૬ ચીનનું રાજ્ય	,,
૩૭ જાપાન	૧૨૪
૩૮ હિંદી-ચીન....	૧૨૬
૩૯ હિંદુસ્તાન-તેના પ્રાન્તો, દેશી રાજ્યો, અને મુખ્ય શહેરો	૧૨૮
૪૦ પાણી કેવી રીતે ફેરે છે.	૧૪૨
૪૧ ઝરા	૧૪૫
૪૨ જમીન શી રીતે બને છે.	૧૪૮
૪૩ મહાસાગર અને તેનું પાણી	૧૫૪
૪૪ પૃથ્વીના મહાસાગરો	૧૬૦
૪૫ યુરોપ-તેની ઉંચી જમીન, નીચી જમીન, અને નદીઓ	૧૬૫
૪૬ યુરોપ-તેના દેશો, રાજ્યો, અને મુખ્ય શહેરો ...	૧૬૯
૪૭ ખ્રિષ્ટિય દાપુઓ	૧૭૧

પાઠો	પાનું
૪૮ સ્વીડન અને નોર્વે... ..	૧૭૭
૪૯ ડેન્માર્ક	૧૮૦
૫૦ સ્પેન અને પોર્ટુગલ	,,
૫૧ ફ્રાન્સ	૧૮૩
૫૨ હોલેન્ડ	૧૮૫
૫૩ બેલ્જિઅમ	૧૮૭
૫૪ જર્મની	૧૮૯
૫૫ સ્વિટ્ઝર્લેન્ડ	૧૯૧
૫૬ આસ્ટ્રિયા-હંગરિ	૧૯૩
૫૭ ઇટલિ	૧૯૪
૫૮ ગ્રીસ... ..	૧૯૬
૫૯ તુર્કિસ્તાન અને બાલ્કન રાજ્યો... ..	૧૯૭
૬૦ રશિયા	૧૯૮
૬૧ આફ્રિકા, અંધારો ખંડ	૨૦૧
૬૨ આફ્રિકા-તેની ઉંચી જમીન, નીચી જમીન, સરોવરો, અને નદીઓ	૨૦૫
૬૩ આફ્રિકા-તેના દેશો અને મુખ્ય શહેરો... ..	૨૧૫
૬૪ ઉત્તર અમેરિકા-તેની ઉંચી જમીન, નીચી જમીન, નદીઓ, અને સરોવરો	૨૨૩
૬૫ ઉત્તર અમેરિકા-તેના દેશો, રાજ્યો, અને મુખ્ય શહેરો	૨૩૦
૬૬ દક્ષિણ અમેરિકા-તેની ઉંચી જમીન, નીચી જમીન, અને નદીઓ	૨૩૫
૬૭ દક્ષિણ અમેરિકા-તેનાં રાજ્યો અને મોટાં શહેરો...	૨૪૦
૬૮ આસ્ટ્રેલિયા	૨૪૪

ભૂગોળના પ્રાથમિક પાઠો

૧. પૃથ્વી, હવા, અને દરિયો

હવે એપ્રિલ મહીનાનો છેડો આવ્યો છે. શિયાળો પુરો થયો છે. જન્યુઆરિ અને ફેબ્રુઆરિમાં આકાશ ઠંડું ચળકતું

અને ભૂરૂં દેખાતું હતું! વાદળું ભાગ્યેજ જોવામાં આવતું. ધણું મહીના સુધી વરસાદનો છોટો પણ નહોતો. પછી તાપ પડવા

માંડ્યો. બેત્રણ મહીના ઉપર તાપ પડતો હતો તેના કરતાં હાલ ઘણો વધારે પડે છે.

થોડા દિવસ ઉપર વાદળાં આકાશમાં આવવા માંડ્યાં. પ્રથમ તો ઘણાંજ થોડાં વાદળાં હતાં અને તે સવારે જણાતાં. દિવસે સૂર્ય તેમને ખસેડી મૂકતો દેખાતો. પણ સાંજરે સૂર્ય આથમતો અને થંડક પડતી ત્યારે વાદળાં પાછાં આવતાં. દિવસે દિવસે વાદળાં વધતાં ગયાં અને વધારે વધારે કાળા રંગનાં થતાં ગયાં.

કાલે ત્રણ વાગતાને સુમારે આપણે આકાશમાં છેક ઉંચે ગર્જનાનો કડાકો સાંભળ્યો. પછી વીજળીના ચમકારા દેખાયા. ગર્જના વધારે વધારે મોટી થતી ગઈ. આકાશમાં ભયંકર સાપની ફણાવાળી જીભો નહોય એવી વીજળી દેખાતી હતી. આપણે ઘેર દોડી આવવું પડ્યું હતું. આપણે દોડતા ગયા તેમ તેમ મોટા છાંટા પડવા લાગ્યા, અને ઘરમાં પેઠા તે પહેલાં તો વરસાદ તૂટી પડ્યો.

ગઈ આખી રાત અને આજ સવારે સુસળધાર વરસાદ વરસ્યો. આખરે વરસાદ થાક્યો ને બંધ પડ્યો. વાદળાં વિખેરાઈ ગયાં અને આકાશ ફરી પાછું ભરું દેખાવા લાગ્યું. હવે પાછલે પહેરે વાદળાં તદ્દન જતાં રહી આકાશ નિર્મળ થયું છે. ચાલો, આપણે ફરવા જઈએ. વરસાદ આવી ગયા પછી શેષ ઠંડો દેખાય છે તે જોઈએ.

દરેક ઝાડમાંથી હજી વરસાદનાં ટપકાં પડે છે. મહોલ્લી-
ઓમાં રસ્તાની બંને બાજુએ ગટરોમાં પાણી વહું જાય છે.
પાણી કેવું ગંદું જણાય છે અને કેવું જલદી વહે છે !

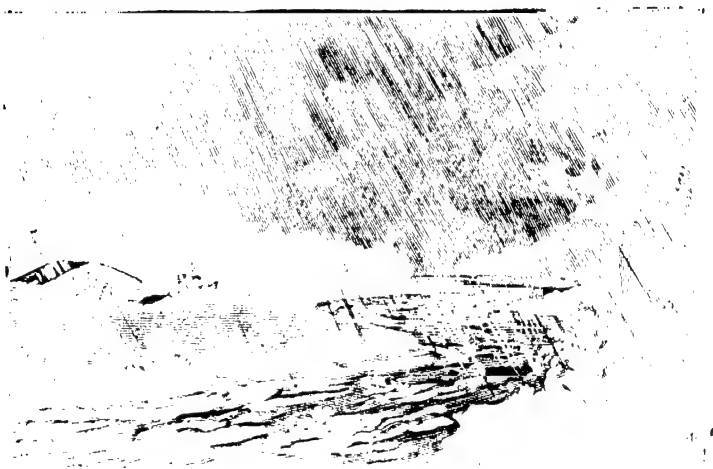
ચાલો, આપણે ખેતરો ઓળંગી નદી તરફ જઈએ.
ત્રણ દિવસ ઉપર આપણે એજ રસ્તેથી ફરવા ગયા હતા, તે
વખતે નદીમાં બહુ પાણી નહોતું. પાણી સ્વચ્છ અને નિર્મળ
હતું. કિનારાની નજદીક તેમાં નજર કરતાં નદીના છેક તળીઆ
સુધી તમે જોઈ શકતા હતા.

આ પાઠના આરંભમાંના ચિત્રમાં વરસાદ પહેલાં નદી
કેવી દેખાય છે તેનો ચિતાર છે. જુઓ, તે કેવી સાંકડી દેખાય
છે ! કેટલાંક લાકડાં અને પાંદડાં કિનારા પર પડેલાં છે.

હવે તો નદી લગભગ ભરપૂર છે. પાણી કિનારા પર ધણે
હંચે સુધી આબું છે ને ધણું ઉતાવળું વહેતું જણાય છે. તે
ગટરનાં પાણી જવું મેલું ને કાળું દેખાય છે ને કાદવથી ભરેલું
છે. ધસારાથી વહેતું જાય છે તેમ તે પોતાના પ્રવાહની સાથે
પાંદડાં, લાકડાં, અને તણખલાં ધસડી લઈ જાય છે. આ ધસતી
ગર્જના કરતી નદી કેવી સુંદર દેખાય છે ! ખીજ ચિત્રમાં તમે
આગળ જોઈ તેજ નદીનો દેખાવ જુઓ છો. તે કેવી જુદી
તરેહની જણાય છે !

આ બધું પાણી ક્યાંથી આવે છે ? એ બધું ક્યાં જાય છે ?
બેશક, તમે એમ કહેશો કે એ પાણી વરસાદમાંથી આબું,

પણ એ વરસાદ શેમાંથી આવ્યો? તમે તેને આકાશમાંથી પડતો દીઠો. પણ વાદળોમાં એ પાણી ક્યાંથી આવ્યું? થોડા દિવસ પર આકાશમાં વાદળો નહોતાં. આકાશ ચળકતું અને સ્વચ્છ હતું. આકાશમાં એટલે બધે ઉંચે વાદળો ક્યાંથી ગયાં?

તમે કહેશો કે વરસાદથી નદી ભરાઈ ગઈ. પણ વરસાદનું પાણી તો નિર્મળ ને સ્વચ્છ છે. નદીમાંનું પાણી કાદવથી ભરેલું છે. એ બધો કાદવ ક્યાંથી આવ્યો? તમે કહેશો કે જમીન પરથી ધસડાએલી એ માટી છે. પણ જમીન પર એ માટી આવી ક્યાંથી? તે હમેશ ત્યાંજ હતી? તે બધી ક્યાં જાય છે?

વળી વરસાદ વરસના આ ભાગમાં શા માટે આવ્યો? વરસાદ પડે છેજ શા માટે? તે આકાશમાં છેક ઉંચેજ કેમ

થંભી રહેતો નથી? આકાશ હમેશ વાદળાંથી ભરેલું કેમ નથી હોતું? દરરોજ વરસાદ કેમ નથી આવતો ?

શિઆળામાં વરસાદ બિલકુલ આંચો નહોતો. શા માટે નહોતો આંચો? વળી એક ઋતુમાં ટાઢ અને બીજીમાં ગરમી શા માટે પડે છે?

તમારાથી આ બધા સવાલના જવાબ દેવાશે નહિ. દર્દ શકાશે? આ નાની ચોપડીમાંથી તમને મદદ મળશે. હવે ચાલો, આપણે જે જમીન પર રહીએ છીએ, જે હવા આપણી આસપાસ બધે અને ઉપર છે, અને જે દરિયો જમીનની આસપાસ ફરી વળ્યો છે, તે જમીન, હવા, અને દરિયા વિષે આપણે બની શકે તેટલું શોધી કાઢવાનો પ્રયત્ન કરીએ. જે દુનિયામાં આપણે રહીએ છીએ તે દુનિયા, એ જમીન, હવા, ને દરિયાની બનેલી છે.

૨. પૃથ્વી એક મોટો દડો છે.

જમીન શાની બનેલી છે તે શોધી કાઢવાનો પ્રયત્ન કરતા પહેલાં જે વિશાળ પૃથ્વી પર આપણે રહીએ છીએ તેનો આકાર કેવો છે તે આપણે જોઈએ. તમે મને એ કહી શકશો?

બહાર નીકળી તમારી આસપાસ ચારે તરફ નજર કરો. તમે એક મોટું મેદાન જુઓ છો. નહિ વાડ? એ મેદાન તમારી નજર પહોંચી શકે તેટલું મોટું દેખાય છે. ધણે દૂર કેટલીક

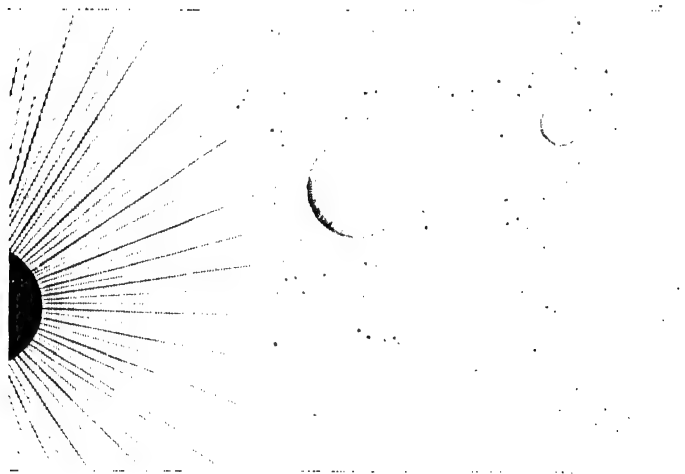
ટેકરીઓ હશે. આ ઉપરથી કદાચ તમે એમ ધારશો, કે પૃથ્વી એક મોટું સપાટ મેદાન છે અને તેના પર ઠેકાણે ઠેકાણે ટેકરીઓ છે.

અસલના વખતમાં બધા માણસોનો આવોજ વિચાર હતો. તેઓ ધારતા હતા કે પૃથ્વી એક વિશાળ સપાટ મેદાન છે, અને ઠાઈ માણસ એ મેદાન આખંડી દૂર સુધી ચાલ્યો જાય, તો તે એની કોરણ પર આવી પહોંચે અને ગબડી પડે, અથવા તો ચોગરદમ કરતું જમીનને અડકતું દેખાય છે એવા આકાશ સુધી પહોંચી જાય. તેઓ એમ વિચારતા હતા, કે આકાશ ખિલોરી કાચનો બનેલો મોટો જુરે ધુમટ છે, અને તે પૃથ્વી ઉપર રહેલો છે. તેઓ ધારતા હતા, કે તારાઓ આકાશના ધુમટમાં બેસાડેલા નાના દીવા છે, અને એ દીવા ગોળ ગોળ ક્યારે કરે છે. સુરજ અને ચન્દ્ર એ ધુમટની ઉપર જતા અને નીચે આવતા તેમને દેખાતા. સુરજ દિવસે પ્રકાશ આપતો અને ચન્દ્ર રાતે અજવાળું આપતો.

પણ વખત જતો ગયો તેમ માણસોએ પૃથ્વીની આસપાસ મુસાફરી કરવા માંડી. વરસે વરસે તેઓ વધારે વધારે દૂર જતા ગયા. પછી તેમણે નદીમાં ફરવા માટે હોડીઓ બાંધવા માંડી, અને વહાણો બાંધી દરિયામાં સફર કરવા લાગ્યા. તેઓ હજારો માઇલ સુધી ગયા, તેમણે બીજા ધણા દેશોની મુલાકાત લીધી; પણ કદી પણ તેઓ પૃથ્વીને છેડે જઈ શક્યા

નહિ, અને કદી પણ આકાશને પહોંચી શક્યા નહિ. જ્યાં જ્યાં ગયા ત્યાં ત્યાં તેમણે પૃથ્વી ઠે દરિયો ચારે તરફ દૂર સુધી ફરી વળતો જોયો, અને આકાશ તો તેમને અગાઉ જટલુંજ દૂર ને દૂર માલમ પડ્યું.

આખરે, સેંકડો વર્ષ વીતી ગયાં પછી, એક બહાદુર ખલાસી લાંબો વખત એકની એક દિશામાંજ વહાણ હંકારી જે

સ્થળેથી નીકળ્યો હતો તેજ સ્થળે પાછો આવી પહોંચ્યો. તે પૃથ્વીની આસપાસ ફરી વળ્યો હતો. પછી બીજા ખલાસીઓએ એજ પ્રમાણે પૃથ્વીની પ્રદક્ષિણા કરી. હાલ, આપણા સમયમાં, પૃથ્વીની આસપાસ સહેલથી ઝુસાફરી કરી શકાય છે. ઘણા માણસો એવી પ્રદક્ષિણા ફરે છે. તમારી મરજી હોય અને જાડું

આપવાને જોઈએ તેટલા પૈસા હોય, તો તમે પણ પૃથ્વીની આસપાસ ફરી શકો. તમે થોડુંક જમીનને રસ્તે અને થોડુંક દરિયાને રસ્તે જઈ શકો. આ મુસાફરી કરશે તો તમે એકની એક દિશાએ ફરતાં ફરતાં જે સ્થળેથી નીકળ્યા હશે તેજ સ્થળે આખરે આવી પહોંચશો.

આ ઉપરથી શું સમજવું તેનો વિચાર કરો. પૃથ્વી એક મોટું સપાટ મેદાન હોય ને તેનો છેડોજ ન હોય, તો જે માણસ એકની એક દિશાએ મુસાફરી કરે તે કદી પણ પાછો આવી શકે નહિ.

આ એક નાના દડાનું—નારંગીનું ચિત્ર છે, અને તેના

ઉપર એક માખી ફરે છે. જુઓ, તે માખી નારંગી પર ફરતી ફરતી જે ઠેકાણેથી નીકળી તેજ ઠેકાણે પાછી કેવી આવે છે. જે મોટા દડાને આપણે પૃથ્વી કહીએ છીએ તેની આસપાસ માણસ મુસાફરી કરે છે ત્યારે, નારંગી પરની માખીની પેઠે, તે

પણ તેજ સ્થળે પાછો આવે છે.

પૃથ્વી એક દડો છે એમ કહીએ છીએ ત્યારે તમારે યાદ રાખવું, કે તે એક ઘણો મોટો દડો છે. કોઈ પણ ઠેકાણે અટક્યા વગર કલાકે ત્રીસ માઇલ દોડતી આગગાડી બરાબર પૃથ્વીની આસપાસ ફરી વળે, તો તેને તેમ કરતાં એક મહીનાથી વધારે

વખત લાગે. દહાડાના વીસ માઇલ લેખે તમે પૃથ્વીની આસપાસ ચાલતા જાઓ, આખો દહાડો મુસાફરી કરો, અને રાત્રે આરામ લો, તો પૃથ્વીની પ્રદક્ષિણા કરતાં તમને લગભગ સાડા-ત્રણ વરસ લાગે. પૃથ્વીની આસપાસ એક ફરતી લીટી દારશે તો તે આસરે ૨૫,૦૦૦ માઇલ લાંબી થશે.

આ પ્રમાણે પૃથ્વી ગોળ છે, સપાટ નથી. તે એક મોટો દડો છે. આ વાત ખરાબર યાદ રાખો. એ કદી ભૂલશો નહિ. એ મોટા દડાની સપાટીના બહુજ નાના ભાગ પર તમે રહો છો. તે ભાગ તમને ચપટો દેખાય છે; કેમકે તે ઘણો નાનો છે. પૃથ્વીથી ઘણે દૂર, ઉંચે હવામાં, હજારો માઇલ સુધી તમે જઈ શકો, તો તમને પૃથ્વી આકાશમાં તરતા એક મોટા દડા જેવી દેખાશે. સૂર્ય પણ એક મોટો, અગ્નિનો બળતો દડો છે. તેમજ ચન્દ્ર પણ એક દડો છે. વળી દૂર્બીનમાંથી તારાઓ જોશો તો બધા તારા પણ—જે તારાઓનો આકાર જોઈ શકાય એટલા નજીક છે તે બધા—દડા છે.

હજારો માઇલ દૂર આકાશના એક બિંદુમાંથી પૃથ્વી અને ચન્દ્રને તમે જોઈ શકો તો તેઓ કેવા દેખાશે તે પૃ. ૭ ઉપરનું ચિત્ર દર્શાવે છે. એમાંનો મોટો દડો પૃથ્વી છે અને નાનો દડો ચન્દ્ર છે. નાનાં ઘોળાં ૮૫૬૦ તારા છે. વળી તમે પ્રકાશનાં ફિરણો સહિત સૂર્ય પણ જોશો.

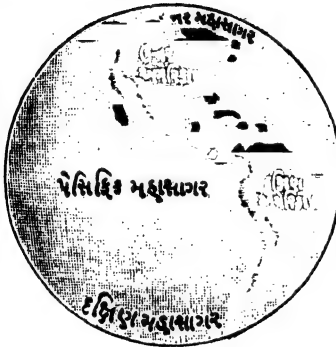
૩. ખંડો અને મહાસાગરો

તમે દડો જુઓ છો ત્યારે તેનો કેટલો ભાગ જોઈ શકો છો? માત્ર અર્ધોજ ભાગ, જે અર્ધો ભાગ તમારી તરફ છે તે, તમે જોઈ શકો છો. તમે તે દડો ખરાબર ગોળ ફેરવો તો બીજો અર્ધો ભાગ જોઈ શકશો. રાત્રે પૂર્ણ ચન્દ્રનો કેટલો ભાગ તમે જોઈ શકો છો? અર્ધ ભાગજ જોઈ શકો છો.

પૃથ્વી એક મોટા દડા જેવી છે. બહુ દૂર આવેલા કોઈ બિંદુથી તમે તે તરફ નજર કરી શકો, તો એકી વખતે તમે તેનો અર્ધો ભાગ જોઈ શકશો. એ મોટા પૃથ્વીના દડાનાં બે અડધીઆંનું આ ચિત્ર છે. પહેલા અર્ધ ભાગને આપણે જુની દુનિયા કહીએ છીએ; ક્રમકે પ્રાચીન સમયમાં થઈ ગયેલા આપણા પૂર્વજોને એ ભાગ જાણીતો હતો. એ જુની દુનિયાના એક ભાગમાં આપણે રહીએ છીએ. આપણો દેશ, હિંદુસ્તાન, એ દુનિયામાં આવેલો છે.

બીજા અર્ધ ભાગને આપણે નવી દુનિયા કહીએ છીએ; કારણ કે આપણા પૂર્વજો એને વિષે કંઈજ જાણતા નહોતા. જુની દુનિયાથી એ ભાગ ઘણો દૂર છે; અને પ્રાચીન સમયમાં એટલે બધે દૂર હંકારી શકાય એવાં મોટાં વહાણો નહોતાં; તેથી કોઈ પણ માણસ ત્યાં જઈ શક્યું નહિ. એ દુનિયા વસ્તીથી ભરપૂર હતી; પણ જુની દુનિયામાં કોઈ પણ તેને વિષે કંઈ પણ જાણતું નહોતું.

પૃથ્વીની સપાટી જમીન અને દરિયાની બનેલી છે. એ સપાટીના ઉંચા ભાગમાં જમીન અને નીચા ભાગમાં દરીયો છે. જમીનના મોટા ભાગો ચારે તરફ ફરી વળતા સમુદ્રમાંથી નીકળી ઉંચા ગએલા દેખાય છે. નીચેના ચિત્રમાં કાળો ભાગ જમીન

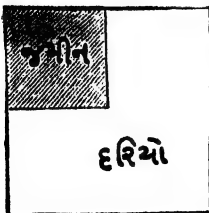
નવી દુનિયા

જુની દુનિયા

છે અને ઉજળો ભાગ સમુદ્ર છે. ઉંચા બતાવેલા ભાગો પર્વત છે.

પૃથ્વીની સપાટીનો આસરે એક ચતુર્થાંશ જમીન છે અને આસરે ત્રણ ચતુર્થાંશ સમુદ્ર છે. બધી જમીનને એક ઠેકાણે ખૂંટી હોય અને દરિયાને એક ઠેકાણે ખૂંટ્યો હોય, તે જમીનના કદની સાથે સરખાવતાં દરિયાનું કદ ચિત્રમાં આપેલા કદ જેવું થાય.

જમીનના મોટા ભાગોને ખંડ કહે છે; તેમાંના દરેકમાં ઘણા દેશો આવેલા છે. મોટા દરિયાઓને મહાસાગર કહે છે.

આપણે દરેક ખંડને તેમજ દરેક મહાસાગરને જુદું નામ આપીએ છીએ. જુની દુનિયામાં ચાર ખંડ છે, તેનાં નામ એશિયા, યુરોપ, આફ્રિકા, અને આસ્ટ્રેલિયા છે. આપણો દેશ, હિંદુસ્તાન, એશિયામાં છે. નવી દુનિયામાં અમેરિકા ખંડ આવેલો છે, અને તેના ઉત્તર અમેરિકા અને દક્ષિણ અમેરિકા એવા બે ભાગ છે.

મહાસાગર એ પૃથ્વીની સપાટીના નિચાણવાળા ભાગ પર ફરી વળેલાં ખારાં પાણીનો મોટો જથ્થો છે. જુદા જુદા ભાગોને એકબીજાથી જુદા જોળખવા સાડ જુદાં જુદાં નામો આપેલાં છે. પૃથ્વીના દડાના મથાળાની આસપાસના ભાગને, એટલે પૃથ્વીના ઉત્તર ભાગને, ઉત્તર મહાસાગર કહે છે, અને એ દડાના તળીયાની આસપાસના ભાગને, એટલે પૃથ્વીના દક્ષિણ ભાગને, દક્ષિણ મહાસાગર કહે છે. અમેરિકા અને આફ્રિકાની વચ્ચે આટ્લાંટિક મહાસાગર આવેલો છે, અને એશિયા અને અમેરિકાની વચ્ચે પાસિફિક મહાસાગર છે. એશિયાની દક્ષિણે હિંદી મહાસાગર છે, તે હિંદુસ્તાનની બે બાજુએ આવેલો છે. મુંબઈને કિનારેથી હિંદી મહાસાગર તમારી નજરે પડશે.

૪. પૃથ્વી એક ફરતો દડો છે.

દહાડો અને રાત

પૃથ્વી જેવી આપણને દેખાય છે તેવી સપાટ નથી, પણ એક મોટા દડા જેવી ગોળ છે, તે આપણે શીખી ગયા.

તમને કદાચ એ નવાઈ જેવું લાગશે, પણ હજી તમારે કંઈક એથી પણ વધારે નવાઈ જેવું શીખવાનું છે.

તમારી આસપાસ ચારે બાજુએ પૃથ્વી તરફ નજર કરશો, તો એકજ વાતની તમને પાટી ખાતરી થશે; તે એ કે તે ફરતી નથી. તે હાલ્યા વગરની, તદ્દન સ્થિર દેખાય છે. જમીન, ઝાડ, અને ટેકરીઓ, જ્યાં હમેશ છે ત્યાંનાં ત્યાંજ દેખાય છે.

તોપણ હિંદુસ્તાનમાં તમે જે ધરમાં રહો છો તે ધર, તેની આસપાસની જમીન, ઝાડ, અને આવી દૃઢ અને સ્થિર દેખાતી ટેકરીઓ પણ, એ બધાં, કલાકના આસરે ૧,૦૦૦ માઇલનેવેગે ફરતી જાય છે. વળી એવુંજ નવાઈજેવું બીજું પણ કંઈક હું તમને કહીશ.

સુરજ ચાલે છે? તમે કહેશો કે હા, હું તેને ચાલતો જોઉં છું. તે સવારે પૂર્વ દિશામાં જાય છે, અને ફરતો ફરતો બપોરે આકાશની વચ્ચે આવે છે. પછી આકાશમાં નીચે ઉતરે છે અને સાંજે પશ્ચિમમાં આથમે છે.

પ્રાચીન સમયમાં બધા માણસના આવાજ વિચાર હતા. તેઓ કહેતા કે પૃથ્વી એક મોટું સપાટ મેદાન છે અને દુનિયાની વચ્ચે સ્થિર રહેલી છે. સુરજ, ચંદ્ર, અને તારાઓ તેની ઉપર આકાશમાં ફરે છે. સુરજ તેની ઉપર દિવસે ફરે છે. રાત્રે સુરજ ક્યાં જાય છે તે તેઓ જાણતા નહોતા. તેઓ તેને એક દિશામાં એટલે પશ્ચિમમાં આથમતો જોતા, અને બીજા દિવસે

સવારે તેથી ઉલટી દિશાએ, એટલે પૂર્વમાં, ઊગતો જોતા, તેથી તેઓ ધારતા કે તે દરિયામાં જાય છે, કોઈક પ્રકારે પૃથ્વીના મોટા મેદાનની નીચે ફરે છે, અને સવારે પાછો ઉંચો આવે છે.

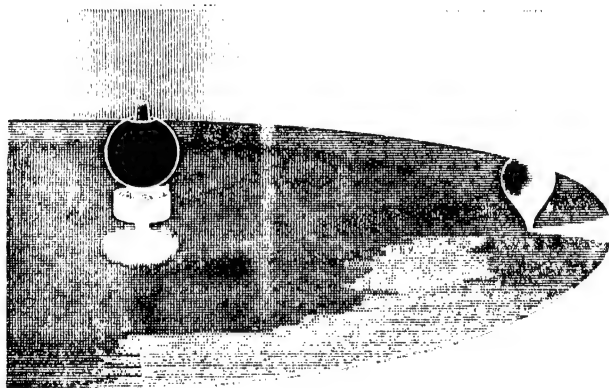
પણ હવે આપણે જાણીએ છીએ કે સુરજ આકાશની એક બાજુથી બીજી બાજુએ ફરતોજ નથી. તે તદ્દન સ્થિર છે. ફરે છે તે તો પૃથ્વી છે, સૂર્ય નથી. પણ તમે એમ કહેશો કે “પૃથ્વી ફરે છે તો આપણે પણ ફરતા હોવા જોઈએ; કેમકે આપણે પૃથ્વી ઉપર છીએ. પણ આપણે તો તદ્દન સ્થિર ઉભા છીએ, અથવા તો રાત્રે ઊંઘતા પડી રહીએ છીએ, તો આપણે ફરીએ છીએ શી રીતે?” તમારું કહેવું ખરાબર ખરું છે. તમને ગતિ માલમ પડતી નથી, તોપણ પૃથ્વી ફરે છે ત્યારે તે તમને સાથે લઈને ફરે છે. ગઈ કાલે આ વખતથી આજ સુધીમાં તમે આસરે ૨૫,૦૦૦ માઇલની મુસાફરી કરી છે, અને જન્મ્યા છો ત્યારથી દરરોજ તમે એવી રીતે ફરો છો.

તમે આગગાડીમાં તો બેઠા હશો. દિવસે બારીઓ ખંધ હોય અથવા તો રાત અંધારી હોય ને તમે બહાર જોઈ શકતા ન હો, તો આગગાડીમાં બેઠેલા તમે, બીજા લોકો, અને જ પાટલી પર તમે બેઠા હો તે બધું તમને સ્થિર માલમ પડશે. તમે અને તે બધાં કલાકના ૩૦ કે ૪૦ માઇલને વેગે દોડો છો, તોપણ તમે ગતિમાં છો એમ તમને લાગશે નહિ.

દરિયામાં સફર કરતી આગબોટના ખંડમાં પણ એવોજ

અનુભવ થાય છે. આગબોટની ઓરડી અને તેમાંનો દરેક મુસાફર ખૂબ જલદી ફરે છે, તોપણ દરેક પદાર્થ સ્થિર હોય એમ લાગે છે.

ઉભા રહેવાનું એક મથક છોડી આગગાડી આગળ જાય છે, એટલે કેટલીક વખત તે તદ્દન સ્થિર ઉભી રહેલી બીજી ગાડી ઓળંગીને જાય છે. તમે તે બીજી ગાડી તરફ નજર કરો છો, તો તમને તે ઉલટી દિશાએ ચાલી જતી માલમ પડે છે. તમારી

ગાડી પશ્ચિમ તરફ જતી હોય, તો તે બીજી ગાડી તમને પૂર્વ તરફ જતી માલમ પડશે; અને ખરું જોતાં તમે ગતિમાં છો અને તે બીજી ગાડી સ્થિર છે, તોપણ તમે જાતે સ્થિર બેઠા હો અને તે ગતિમાં હોય એમ તમને જણાશે.

બેશક, તમે પૂછશો કે પૃથ્વી ફરે છે તો તે ક્યાં જાય છે અને કેવી રીતે ફરે છે?

આપણે જેના ઉપર રહીએ છીએ, એ પૃથ્વીનો દડો ભમરડાની પેઠે ગોળ ગોળ ફર્યા કરે છે.

રાત્રે અંધારા આરડામાં મેજ ઉપર ગોળ ગોળ ફરતા ભમરડાનું આ ચિત્ર છે. મેજ ઉપર ભમરડાની સામી બાજુએ એક દીવો છે. તમે જુઓ છો કે ભમરડાના અર્ધા ભાગ પર, એટલે દીવાની સામી બાજુએ છે તે ભાગ પર, પ્રકાશ એટલે

દીવાનું આજવાળું છે. ભમરડાનો બાકીનો અર્ધો ભાગ, એટલે દીવાથી દૂર છે તે ભાગ, અંધારામાં છે. ભમરડો આર ઉપર ફરે છે. ધારે કે ભમરડાની આરપાર મથાળાથી તળીઆ સુધી એક લીટી જાય છે અને આરની અણીમાં તેનો છેડો આવે છે. ભમરડો તે લીટીની આસપાસ ફરે છે. તે લીટી જતે અને આરની અણીએ આવેલું તેનું બિંદુ હાલતાં નથી. ભમરડો તેની આસપાસ ફરે છે,

ભમરડો ધણો જલદી ફર્યાજ કરે છે પ્રકાશમાંનો ભાગ ફરતો ફરતો અંધારામાં જાય છે અને અંધારામાંનો ભાગ ફરીને અજવાળામાં આવે છે. દડાની બહારની બાજુ પરનું દરેક બિંદુ દડાની એક કોરની આસપાસ પ્રકાશમાં આવ્યાં કરે છે, પ્રકાશમાં ગોળ ફરે છે, અને પછી બીજી કોરની આસપાસ ફરતું અંધારામાં જાય છે અને પાછું એક વાર પ્રકાશમાં આવે છે.

મોટા પૃથ્વીના દડાનું આ એક બીજું ચિત્ર છે. એ દડો ભમરડાની પેઠે સૂર્યની સામા ફરે છે, અને જમ આગલા ચિત્રમાં દીવાનો પ્રકાશ ભમરડા પર પડે છે તેમ સૂર્યનો પ્રકાશ પૃથ્વી પર પડે છે. પૃથ્વીનો અર્ધ ભાગ સૂર્યના અજવાળામાં છે. એ ભાગને તે વખતે દિવસ છે અને બીજા અર્ધ ભાગને રાત છે.

સૂર્યનો પ્રકાશ પૃથ્વીના અર્ધ ભાગ પર ડેવી રીતે પડે છે, અને તે અર્ધ ભાગને ડેવી રીતે દિવસ થાય છે, તે હવે તમે ખરાબર સમજી શકશો. નહિ વાઝ? સૂર્ય ફરતો નથી. પૃથ્વી પણ ફરતી ન હોય તો સૂર્યના સામા આવેલા, સ્થિર રહેલા અર્ધ ભાગ પર હમેશ દિવસ થાય, અને બીજા અર્ધ ભાગ પર હમેશ રાત્રિ થાય. એક અર્ધા ભાગમાં ડેવો ભયંકર તાપ પડે, અને બીજા અર્ધા ભાગમાં ડેવી ભયંકર ટાઢ પડે!

પણ આપણે સારે ભાગ્યે પૃથ્વી સ્થિર રહેતી નથી. પૃથ્વી ગોળ ફરે છે તેથી તેની બહારની સપાટી પરનું દરેક બિંદુ

સવારે સૂર્યના અજવાળામાં આવે છે, આખો દહાડો એ અજવાળામાં ગોળ ફરે છે, અને રાતે અંધારામાં ચાલ્યું જાય છે. રાતે તે ગોળ ફર્યા કરે છે, અને સવાર થાય છે કે પાછું સૂર્યના અજવાળામાં આવે છે. દરેક બિંદુને તે ને તે સ્થળે પાછા આવતાં બરાબર ચોવીસ કલાક, એટલે એક દહાડો ને એક રાત, લાગે છે.

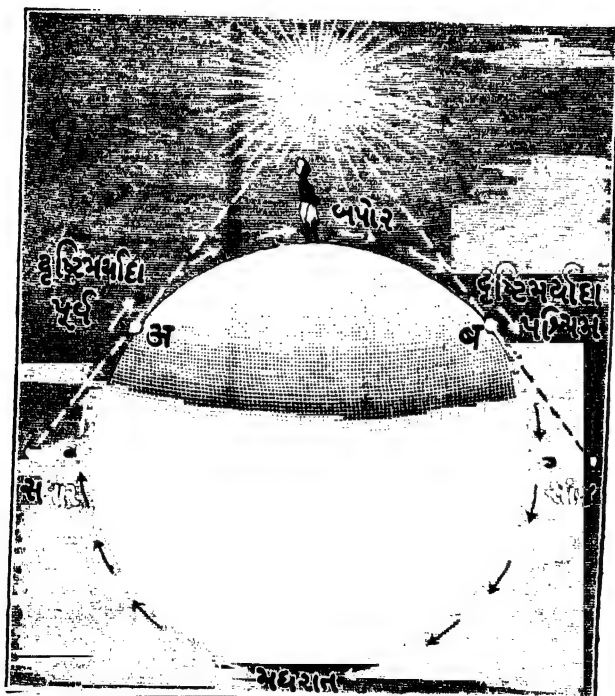
આ વિશાળ પૃથ્વીના દડા પર મુંબઈ એક નાનું ટપકું છે. મુંબઈ આખો દહાડો પ્રકાશમાં રહે છે અને ફરતું ફરતું રાતે અંધારામાં જાય છે.

બરાબર મધ્યમાં થઈને જતી લીટીની આસપાસ જમ ભમરડો ફરે છે, તેજ પ્રમાણે આપણે કલ્પના કરવીજ પડશે, કે મોટા પૃથ્વીના દડાને પણ એક લીટી છે, અને તે મથાળાથી તળીઆ સુધી આરપાર જાય છે. આ લીટીને આપણે પૃથ્વીની ધરી કહીએ છીએ. પૃથ્વી એ લીટીની આસપાસ ફરફર કરે છે. ધરીના બે છેડાને આપણે ધ્રુવ કહીએ છીએ. મથાળા આગળનું બિંદુ ઉત્તર ધ્રુવ અને તળીઆ આગળનું બિંદુ દક્ષિણ ધ્રુવ છે.

દહાડો અને રાત શી રીતે થાય છે તે હવે તમે શીખ્યા. જ્યારે પૃથ્વીનો કોઈ પણ ભાગ ગોળ ફરતો ફરતો સૂર્યની સામો આવે છે, ત્યારે તે ભાગમાં દિવસ થાય છે; અને ફરતો ફરતો સૂર્યથી દૂર અંધારામાં જાય છે, ત્યારે ત્યાં રાત પડે છે.

પ. સવાર, બપોર, અને રાત

દહાડો અમે રાત શી રીતે થાય છે તે તમે ગયા પાઠમાં શીખી ગયા. ખરું જોઈએ તો સવારે તમારો ઉદય થાય છે. સૂર્યનો ઉદય થતો નથી. પૃથ્વીના દડા ઉપર તમે અંધારામાંથી

સૂર્યની સામા આવો છો. તમે પશ્ચિમથી પૂર્વ તરફ ગતિ કરો છો. હવે એ દડાની ધાર ઉપર પૂર્વમાં સૂર્ય તમારી નજરે પડે છે. તે તમને તે ધાર પર રહેલો દેખાય છે. તમે આખો

દહાડો સૂર્યની નીચે કર્યાજ કરે છે; સૂર્ય ફરતો નથી. બપોરે તમે સૂર્યની બરાબર નીચે છો અને તે વખતે ઘણી ગરમી લાગે છે; કેમકે કિરણો તમારા માથા પર સીધાં પડે છે. તમે ગોળ કર્યાજ કરે છે અને સાંજે તમે આથમી જાઓ છો, એટલે ફરતા ફરતા, ગોળાની નીચે જાઓ છો. તમે પશ્ચિમમાં તમારી પાછળ ધણે દૂર સૂર્યને જુઓ છો, અને પૃથ્વીના દડાની ધાર સૂર્યના પ્રકાશની બહાર જાય છે એટલે તમે અંધારામાં રૂખી જાઓ છો.

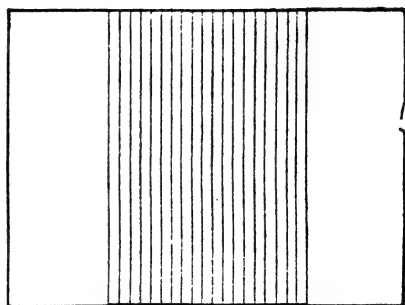
તમે ચિત્રમાંના છોકરા જેવા છો. તે બિલકુલ ફરતો નથી. તે એકજ સ્થળે સ્થિર ઉભો રહે છે. પૃથ્વીનો દડો ફરે છે ત્યારે તેને પોતાની સાથે લઈ જાય છે. સવારે સુરજ તેની સામે છે. તે તે તરફ સામે જુએ છે. બપોરે તે તેને બરાબર માથે છે. તે તેની તરફ ઊંચી નજર કરે છે. સાંજે તે તેની પાછળ છે. હવે તેને સુરજ તરફ નજર કરવા પીઠ ફેરવવી પડે છે. સવારે તે જ આગળ આકાશની ધાર પર રહેલો દેખાય છે, અને સાંજે ચિત્રમાં બતાવ્યા પ્રમાણે જ આગળ દેખાય છે; પણ એ બિંદુ લાખો માઇલ દૂર પેલી તરફ આવેલું છે.

હવે તમે સમજ્યા હશે, કે દેખાય છે તે પ્રમાણે સૂર્ય પૃથ્વી ઉપર પૂર્વથી પશ્ચિમ તરફ ફરતો નથી. પૃથ્વી સૂર્યની સામા પશ્ચિમથી પૂર્વ તરફ ગોળ ગોળ કર્યા કરે છે.

સવાર કે સાંજ કરતાં બપોરે ઘણો સખ્ત તાપ પડે છે. તેનું કારણ શું? કારણ કે બપોરે આપણે સૂર્યની બરાબર નીચે, તેની બરાબર સામા છીએ, અને તે વખતે કિરણો આપણા પર

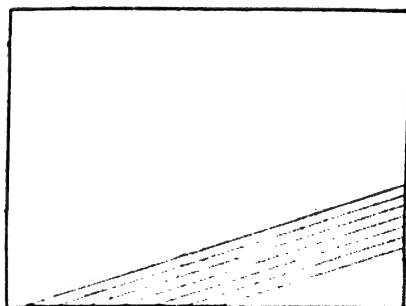
બરાબર સીધાં પડે છે. એ કિરણો સીધાં કિરણો છે, પણ સવારે ને સાંજે એ કિરણો ત્રાંસાં પડે છે. એ કિરણોને વધારે દૂર જવાનું છે અને સીધાં કિરણો કરતાં એ વધારે ફેલાઈ જાય છે; તેટલા માટે સીધાં કિરણો જટલાં ગરમ નથી.

નીચે બે ચિત્રો આપેલાં છે. પહેલા ચિત્રમાં સૂર્યનાં કિરણો સીધાં છે. તે બરાબર એક ઈંચ જમીન પર પડે છે. તમે તે માપી જુઓ. તે કિરણો ગણો અને કેટલાં છે તે જુઓ.

એક ઈંચ લંબરૂપ કિરણ

બીજા ચિત્રમાં કિરણો ત્રાંસાં છે. તેમાંનાં ગમે તે બેની વચ્ચે સરખીજ જગા છે. એ કિરણો પણ બરાબર એક ઈંચ જમીન પર પડે છે. તે માપી જુઓ. હવે એ ત્રાંસાં કિરણો ગણો. તમને માલમ પડશે કે તેઓ સીધાં કિરણો જટલાં નથી. એક ઈંચ જમીન પર જટલાં ત્રાંસાં કિરણો છે તેના કરતાં ઘણાં વધારે સીધાં કિરણો છે. તેટલા માટે એ ઈંચ જમીન પર ઘણી વધારે

એક ઈંચ તિર્કસ કિરણ

ગરમી પડે છે. બીજી ઈચ્છા જમીન કરતાં ત્યાં ધણી વધારે ગરમી પડે છે. પૃથ્વી પર દરેક ઈચ્છા જમીનને આ સત્ય લાગુ પડે છે. કિરણો જમ વધારે ત્રાંસાં પડે છે, તેમ તેઓ જમીન પર ઓછી ગરમી ઉત્પન્ન કરે છે.

આ યાદ રાખજો. મોટા પૃથ્વીનો દડો હમેશા ચક્રચક્ર કર્યો કરે છે, અને આપણને પોતાની સાથે ફેરવે છે. પણ ફરતી પૃથ્વી અને ફરતા ભમરડા વચ્ચે આ એક તફાવત છે. ચિત્ર-માંનો ભમરડો પોતાની આર પર ગોળ ફરે છે અને તે મેજ ઉપર છે. પણ પૃથ્વી તો પોતાની આસપાસ ફર્યો કરે છે.

હવામાં દડો કેવી રીતે ગોળ ફર્યો કરે તે તમે સહેલાઈથી સમજી શકશો. ક્રિકેટનો એક દડો કે કોઈ બીજો નાનો દડો લો, અને તમારા હાથ વડે જોરથી અમળાવીને ફેરવી તેને ફરતો હવામાં ફેંકો. તે ચક્રચક્ર કર્યો કરે છે, પણ અધર છે.

પૃથ્વીનો દડો અધર છે. જમ બલૂન હવામાં અધર ઊડે છે, અથવા તો નળીમાંથી છોકરાએ ઉડાવેલો સાલુનો પરપોટો. અધર છે, તેમ પૃથ્વીનો દડો ખાલી જગામાં અધર છે. હવે તમે જાતે સમજી શકશો કે એજ પ્રમાણે સૂર્યેષી મોટા દડો અધર છે, ચન્દ્ર નામનો દડો પણ અધર છે, તેમજ અસંખ્ય તારાઓ પણ અધર છે.

૬. જમીનના આકાર અને સમુદ્રના આકાર

બધી જમીન એક આકારની હોતી નથી. ધણી જગ્યાએ

દરિયો જમીનની અંદર ધૂસે છે અને તેના જુદા જુદા આકાર બનાવે છે. એ આકારનાં જુદાં જુદાં નામો છે.

જમીનના એવા આકારો થાય છે, તેમાંના કેટલાક આવતા પાના પરના ચિત્રમાં દર્શાવેલા છે.

દરિયાની પાસેના જમીનના જે ભાગ પર દરિયાનાં પાણી ફરે છે તે ભાગને કિનારો કહે છે. કિનારો ઉંચો અને ટકરીવાળો, કે નીચો અને રેતાળ હોય. સેંકડો માઇલ સુધી તે સીધો ચાલ્યો જાય, અથવા તો ચિત્રમાં દર્શાવ્યું છે તેમ દરિયાનાં પાણી તેની અંદર આવે અને તેમાંથી ચાલ્યાં જાય.

ચારે પાસે પાણી હોય એવા જમીનના કકડાને ટાપુ કે દ્વીપ કહે છે. સરેવરોમાં અને નદીઓમાં તેમજ મહાસાગરોમાં ટાપુઓ હોય છે.

જમીનનો જે ભાગ દરિયામાં ધૂસ્યો હોય અને છેવટે અણીદાર થયો હોય તેને ભૂશિર કહે છે. તેની બંને બાજુએ દરિયો હોય છે.

જમીનનો જે ભાગ બધી બાજુએ નહિ, પણ લગભગ બધી બાજુએ પાણીથી ઘેરાયેલો હોય તેને દ્વીપકલ્પ કહે છે. ‘દ્વીપકલ્પ’ શબ્દનો અર્થ દ્વીપના જેવો, લગભગ ટાપુ, એવો થાય છે.

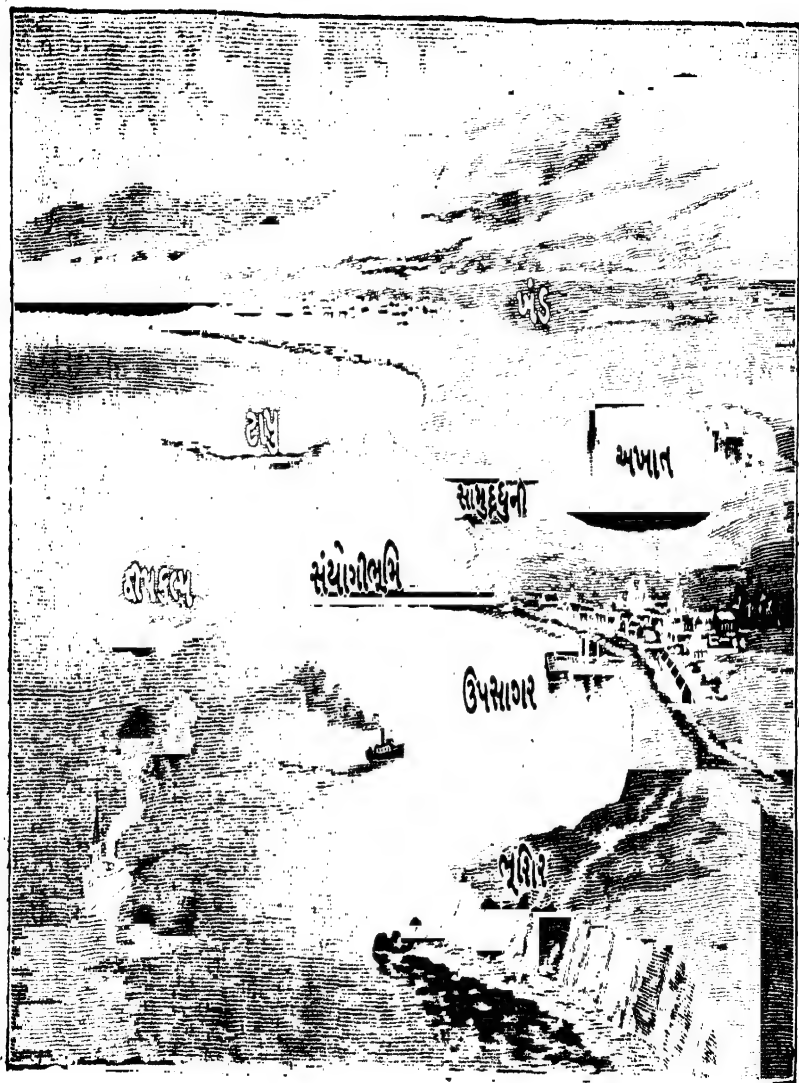
જમીનના બે ભાગોને જે સાંકડો, નળીના આકારનો જમીનો ભાગ બેડે છે તેને સંયોગિભૂમિ કહે છે. ‘સંયોગિ’-ભૂમિ એટલે બેડનારી જમીન. દ્વીપકલ્પ ખંડની સાથે સંયોગિ-ભૂમિથી બેડાયેલો હોય છે.

આપણે અગાઉ કહી ગયા તે પ્રમાણે જમીનના મોટા ભાગોને ખંડ કહે છે, અને તેમાં ઘણા ભાગો અથવા દેશો હોય છે. ખરું જોઈએ તો તેઓ અતિવિશાળ ટાપુ હોય છે; કેમકે તેમની બધી બાજુએ સમુદ્ર હોય છે; પણ તે એટલા બધા મોટા હોય છે, કે તેમનાથી નાના જમીનના ભાગોને માટે આપણે 'ટાપુ' શબ્દ વાપરીએ છીએ. મહાસાગરમાં હજારો ટાપુ હોય છે; પણ ખંડ પાંચજ છે. પાસે ટાપુઓ હોય તેની જમીનથી ઓળખવાને માટે ખંડની જમીનને મુખ્ય જમીન કહે છે.

ખંડોની આસપાસ આવેલા પાણીના મોટા જથ્થાને મહાસાગર કહે છે. મહાસાગરના નાના ભાગોને સાગર કે દરિયા કહે છે. કાંઈકાંઈ ઠેકાણે જમીનની વચ્ચે આપણે પાણીના મોટા ભાગો જોઈએ છીએ. તેમાંનું પાણી ખારું હોય તો તેમને પણ આપણે દરિયા કહીએ છીએ. પણ પાણી ખારું નહિ, પણ મીઠું હોય, તો આપણે તેમને સરોવર કહીએ છીએ.

હિંદુસ્તાનમાં થોડાંજ સરોવર છે, અને તે નાનાં છે; પણ કેટલેક ઠેકાણે, જેમકે ઉત્તર અમેરિકામાં, સેંકડો માઇલ પહોળાં મોટાં સરોવર છે, અને તે પર મોટાં વહાણો ચાલે છે. તેમના કિનારા પર મોટાં શહેરો છે.

ન્યાં ઢોળાવ ઉપરથી પાણી નીચે પોલાણમાં વહે છે, ત્યાં તળાવ થાય છે. તળાવ એ ઘણું નાનું સરોવર છે. હિંદુસ્તાનમાં પાણીના નાના ભાગને ઘણી વાર કુંડ કે ખાખોચીઈ કહે

છે. એવાં હજારો ખાખોચીઆં છે. ઘણે ઠેકાણે બે ઉંચી જમીનો વચ્ચે પુસ્તો કે બંધ બાંધીને માણસો તળાવ કે કુંડ બનાવે છે.

જમીનની અંદર ધૂસતા પાણીને ઉપસાગર કહે છે. ઉપસાગરની બંને બાજુએ જમીન હોય છે.

જમીનની અંદર ફેલાએલા ઉપસાગરને અખાત કહે છે.

પાણીના બે મોટા જથાને જોડનારા દરિયાના સાંકડા ભાગને સામુદ્રધુની કહે છે. સામુદ્રધુનીમાં થઈને અખાતમાં પ્રવેશ કરાય છે. 'ધુની' એટલે નદી; 'સામુદ્રધુની' એટલે સમુદ્રની નદી, સમુદ્રનો સાંકડો ભાગ.

૭. પૃથ્વી સૂર્યની આસપાસ ફરે છે.

વરસની ઋતુઓ

અગાઉ જોઈ ગયા તે પ્રમાણે પૃથ્વી સૂર્યની સામા પોતાની આસપાસ ફર્યા કરે છે. એથી દહાડો ને રાત થાય છે. પણ તે ફરે છે તે વખતે એકજ જગાએ રહે છે? એકજ જગાએ રહેતી હોય તો બધા દહાડા અને બધી રાત સરખાં થાય; કોઈ પણ જગાએ, વરસમાં દરરોજ સરખીજ ગરમી કે સરખીજ થંડક પડે; ઋતુનો ફેરફાર થાય નહિ.

પણ ઋતુમાં ફેરફાર થાય છે એ આપણે જાણીએ છીએ. દાખલા તરીકે, મુંબઈમાં કે હિંદુસ્તાનમાં જ કોઈ બીજા સ્થળે તમે રહેતા હો ત્યાં, શિયાળો કે થંડી ઋતુ અને ઉનાળો કે ગરમ ઋતુ હોય છે, તેમજ ચોમાસું કે બીની ઋતુ અને ઢારી ઋતુ

હોય છે. વરસના આરંભમાં કે અન્તે હોય છે તેના કરતાં મધ્ય ભાગમાં ધણી વધારે ગરમી હોય છે. એનું કારણ શું છે? આપણે એ શોધી કાઢવાનો પ્રયત્ન કરીએ.

ફરી એક વાર ફરતા ભમરડા વિષે વિચાર કરો. તમે જાણો છો કે તમે ભમરડો મેજ ઉપર કે જમીન ઉપર ફેરવી શકો છો. તમે જુઓ છો કે એ પ્રમાણે ભમરડો ફરે છે ત્યારે તે એકી વખતે બે રીતે ફરે છે. તે તેની આર પર ફર્યા કરે છે, અને તેનીજ સાથે તે મેજ ઉપર કે જમીન ઉપર આગળ દોડ્યો જાય છે.

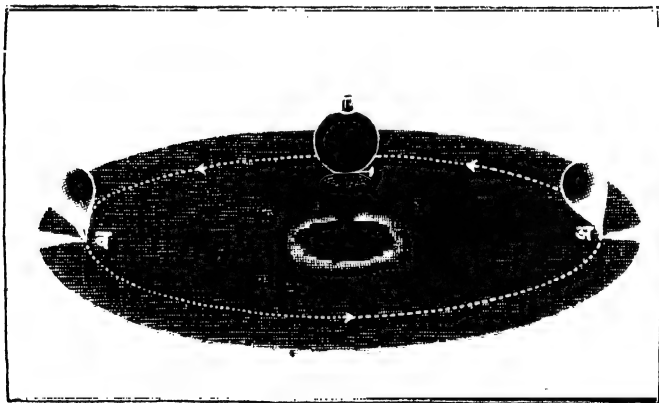
વળી તમારે માટે આ એક ભમરડાનું ચિત્ર આપ્યું છે. આગલા ચિત્રમાં ભમરડો એકની એકજ જગાએ ગોળ ગોળ ફરતો હતો. જ ચિત્ર તમે જુઓ છો તે ચિત્રમાં હવે એમ ધારે, કે ભમરડો પોતાની આસપાસ ફરે છે તેજ વખત તે મેજની આસપાસ પણ દોડે છે. મેજની વચ્ચેના દીવાની આસપાસ તે દોડે છે. મેજ ઉપર દીવાની આસપાસ ટપકાં ટપકાંવાળી લીટી ભમરડો તેની આસપાસ કેવી રીતે દોડે છે તે બતાવે છે.

તમે જુઓ છો કે ભમરડો છેક સીધો નથી, પણ ડાબી બાજુ તરફ લગારેક ઢળતો છે. ચિત્રમાં અ બિંદુ આગળથી ભમરડો દોડવાનું શરૂ કરે છે અને આસપાસ ફરતો ફરતો બ બિંદુ લગણુ આવે છે. પછી તે થી અ સુધી ગોળ ગોળ દોડે છે અને એ પ્રમાણે તે દીવાની આસપાસ ગોળ ફર્યા કરે છે.

તમે જુઓ છો કે અ બિંદુમાંથી નીકળે છે ત્યારે ભમરડો દીવાની તરફ ઢળતો છે અને બ બિંદુ આગળ આવે છે ત્યારે

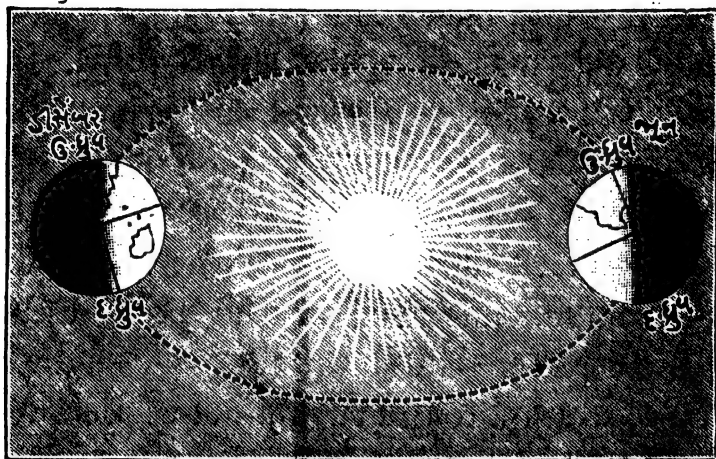
તે દીવાથી—સામી પાળુએ—ઢળતો છે. મેજની આસપાસ બધે ઠેકાણે બરાબર અર્ધો ભમરડો બધો વખત પ્રકાશમાં છે. પણ ભમરડો દીવા તરફ ઢળે છે ત્યારે એ અર્ધા ભાગમાં બધો મથાળાનો ભાગ આવી જાય છે અને તળીઆનો ભાગ અંધારામાં છે. જ આગળ, જ્યારે ભમરડો દીવાથી સામી પાળુએ ઢળતો હોય છે, ત્યારે જે અર્ધો ભાગ પ્રકાશમાં હોય છે તેમાં ભમરડાનો બધો તળીઆનો ભાગ આવે છે અને મથાળાનો ભાગ જે પહેલાં પ્રકાશમાં હતો તે હવે અંધારામાં આવે છે.

જેવી રીતે ભમરડો દીવાની આસપાસ ગોળગોળ ફરે છે તેવીજ રીતે પૃથ્વી સૂર્યની આસપાસ ગોળગોળ ફરે છે. એમ

પૃથ્વીને સૂર્યની આસપાસ ફરી તેના તેજ બિંદુ આગળ પાછા આવતાં ૩૬૫ દહાડા અથવા એક વરસ લાગે છે. વળી પૃથ્વીને પોતાની આસપાસ મુસાફરી કરતાં એક દિવસ લાગે છે, તેથી

સૂર્યની આસપાસ ફરતાં તે ૩૬૫ વખત પોતાની આસપાસ ફરે છે એ હવે તમે સમજશો.

પણ ચિત્રમાં આપેલા ભમરડાની પેઠે પૃથ્વી પોતાની ધરી બરાબર સીધી રાખી સૂર્યની આસપાસ ફરતી નથી. ધરી હમેશાં એક બાજુ તરફ સહેજ ઢળતી હોય છે. પૃથ્વીના ઉપલા ભાગને આપણે ઉત્તર અને નીચલા ભાગને દક્ષિણ કહીએ છીએ. જવી રીતે ભમરડો દીવાની આસપાસ ફરે છે, તેવી રીતે પૃથ્વી સૂર્યની આસપાસ ફરે છે. તેનું આ ઉપર આપેલું ચિત્ર છે.

પૃથ્વીના ઉપલા અર્ધ ભાગ વિષે એટલે ઉત્તરાર્ધ વિષે તેમજ દક્ષિણાર્ધ વિષે આપણે ધણી વાર બોલ્યું પડશે, તેથી તમે ચિત્રમાં જુઓ છો તેમ પૃથ્વીના દડાના બરાબર મધ્ય ભાગની આસપાસ એક લીટી દોરેલી છે એમ કલ્પના કરો.

એ લીટી ઉત્તર ધ્રુવ અને દક્ષિણ ધ્રુવથી સરખે અન્તરે આવશે અને ઉત્તરાર્ધને દક્ષિણાર્ધથી જુદો પાડશે. એ લીટીથી પૃથ્વીના બે બરાબર અર્ધા ભાગ થાય છે. તે પૃથ્વીના પૃષ્ઠની વચ્ચેાવચ્ચે આવી છે તેથી આપણે તેને ભૂમધ્યરેખા કહીએ છીએ. એ શબ્દનો અર્થ પૃથ્વીની વચ્ચે આવેલી લીટી એવો થાય છે. તમે જુઓ છો કે અ બિંદુ આગળ પૃથ્વીનો ઉત્તર ધ્રુવ સૂર્ય તરફ ઢળતો છે. એ ભાગને કિરણોનો પુરો પ્રકાશ અને ગરમી મળે છે. પૃથ્વીના ઉપલા ભાગમાં એ વખતે ગરમીની ઋતુ છે. જૂન મહીનામાં એવી સ્થિતિ છે. તેજ વખતે પૃથ્વીનો નીચલો એટલે દક્ષિણ ભાગ અંધારામાં છે. દક્ષિણ ધ્રુવ સૂર્યથી દૂર ઢળતો છે. તે ભાગમાં તે વખતે શિયાળો હોય છે. છેક ઉત્તર-માં જૂન માસમાં ઉનાળો હોય છે ત્યારે છેક દક્ષિણમાં એજ માસમાં શિયાળો હોય છે.

સૂર્યની આસપાસ મુસાફરી કરતાં કરતાં છ મહીના રહીને પૃથ્વી અ બિંદુ આગળ આવે છે. તમે જુઓ છો કે ત્યાં પૃથ્વીનો ઉત્તર ધ્રુવ સૂર્યથી દૂર ઢળતો છે. તે ભાગ અંધારામાં છે. તે પર સૂર્યનો એછો તાપ પડે છે. એ વખતે પૃથ્વીના ઉત્તર ભાગમાં શિયાળો હોય છે. એ સ્થિતિ ડીસેમ્બર મહીનામાં હોય છે. એજ વખતે, પૃથ્વીનો નીચલો એટલે દક્ષિણ ભાગ સૂર્ય તરફ ઢળતો છે. તે ભાગમાં તે વખતે ઉનાળો હોય છે. ઉત્તરમાં ડીસેમ્બર મહીનામાં શિયાળો હોય છે, ત્યારે દક્ષિણમાં એ મહીનામાં ઉનાળો હોય છે.

પૃથ્વીના છેક ઉત્તર અને છેક દક્ષિણ ભાગમાં આ પ્રમાણે હોય છે, ત્યારે તેની વચ્ચેના બીજા ભાગોને વિષે પણ એમ કહી શકાય. એ ભાગો પણ એક ઋતુમાં સૂર્ય તરફ અને બીજી ઋતુમાં સૂર્યથી દૂર ઢળતા હોય છે; પણ છેક ઉત્તર અને છેક દક્ષિણના ભાગો સૂર્ય તરફ અને સૂર્યથી દૂર જેટલા ઢળતા હોય છે, તેટલા એ છેડાઓની વચ્ચેના ભાગો ઢળતા હોતા નથી. જેમ જેમ તમે પૃથ્વીના મધ્ય ભાગની પાસે આવો છો, તેમ તેમ પૃથ્વીને ઓછી ઓછી ઢળતી જુઓ છો.

ત્રીજા પાઠમાં જુની દુનિયાનું ચિત્ર જોશો તો તમને માલમ પડશે, કે હિંદુસ્તાન પૃથ્વીના મધ્ય ભાગમાં આવેલું છે. મુંબઈ હિંદુસ્તાનમાં છે. યુરોપના ઉત્તર ભાગમાં આવેલા ઈંગ્લંડ દેશમાં ઉનાળા ને શિયાળા વચ્ચે જેટલો તફાવત છે તેટલો મુંબઈમાં નથી, તોપણ તફાવત છે એ તો તમે બધા જાણો છો. જૂન માસમાં પૃથ્વીનો ઉત્તર ધ્રુવ સૂર્ય તરફ ઢળેલો હોય છે, ત્યારે મુંબઈ પણ સૂર્ય તરફ ઢળતું હોય છે અને ત્યાં ઉનાળો હોય છે. વળી ડીસેમ્બરમાં ઉત્તર ધ્રુવ સૂર્યથી સામી બાજુએ ઢળેલો હોય છે, ત્યારે મુંબઈ પણ એજ દિશામાં ઢળતું હોય છે અને ત્યાં શિયાળો હોય છે.

તેટલા માટે પૃથ્વી સૂર્યની આસપાસ ફરે છે ત્યારે તેની ધરીનું એક પાસ ઢળવું એ ઋતુઓના ફેરફારનું કારણ છે; અને જેમ જેમ આપણે ઉત્તર કે દક્ષિણ તરફ વધારે નજીક જતા જઈએ, તેમ તેમ ઋતુઓમાં વધારે વધારે તફાવત જણાય છે.

૮. ઉંચી જમીન અને નીચી જમીન

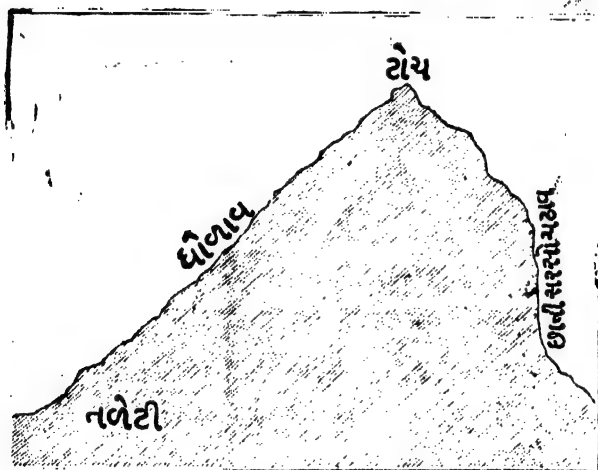
બધી જમીન એકજ સપાટીમાં સરખી હોતી નથી. બધે ઠેકાણે દરિયા કરતાં જમીન ઉંચી હોય છે. તે ઉંચી ન હોય તો તેના પર દરિયો ફરી વળે. તે દરિયામાંથી ઉંચી નીકળી આવતી દેખાય છે. પણ કેટલીક જમીન ખીજ કરતાં વધારે ઉંચી, હવામાં છેક ઉંચી વધેલી હોય છે, અને કેટલીક, છેક નીચી એટલે દરિયાની સપાટીથી સહેજજ ઉંચી હોય છે. દુનિયામાં બધે સમુદ્રની સપાટી એક સરખી છે; પણ જમીનમાં ઘણાં ટેકરાટેકરી હોય છે.

જે જમીન સપાટ કે લગભગ સપાટ હોય છે અને જ્યાં ટેકરાટેકરી હોતાં નથી તેને મેદાન કહે છે. જમીનના ખીજ ભાગો કરતાં તે નીચી સપાટી પર હોય છે.

સરખી સપાટીવાળા મેદાનમાં ઝરા અને નદીઓ ધીમે ધીમે વહે છે. તેઓ દરિયામાં મળવા જતાં માર્ગમાં ઘણી માટી ધોઈ નાખી ધસડી જતાં નથી. છોડવા અને અનાજને ઊગવા માટે પુષ્કળ માટી રહે છે. પાકને ઊગવા માટે મેદાનોમાં ગરમી અને પાણી હોય તો દુનિયામાંના ઘણાખરા લોકો ત્યાં રહેવાનું શા માટે પસંદ કરે છે તેનું આ એક કારણ છે. દુનિયામાં ઘણાંખરાં મોટાં શહેર મેદાનોમાં આવેલાં છે.

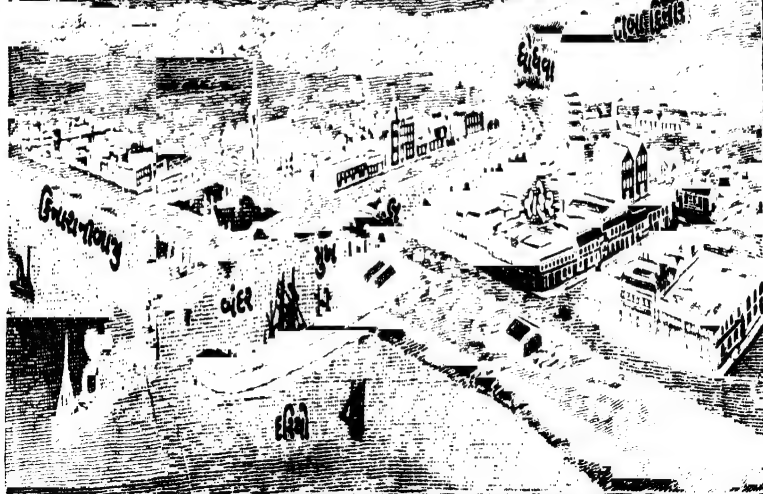
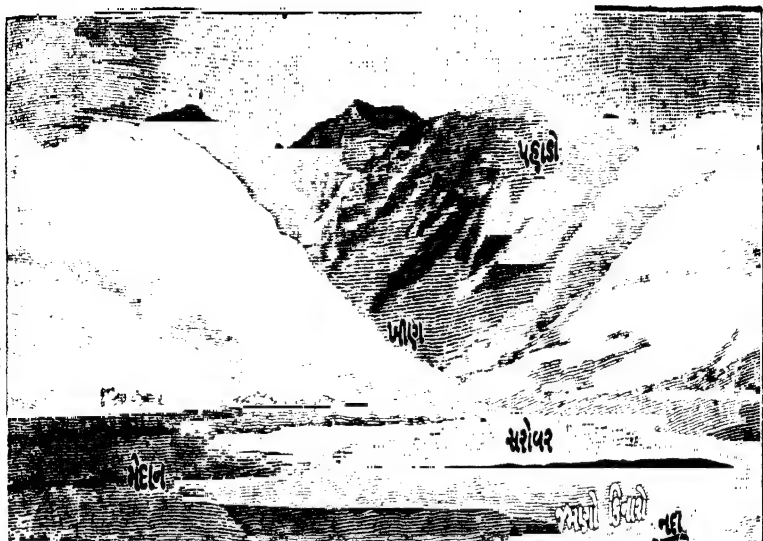
જેવી રીતે ઓરડાની જમીનથી મેજનું મથાળું ઉંચું હોય છે, તેવી રીતે આસપાસની જમીન કરતાં જે મેદાન ઘણું ઉંચું હોય છે, તેને ઉંચો પ્રદેશ કહે છે.

જે જમીન ધણી સુકી હોય છે તેને રણ કહે છે. તેમાં વરસાદ ખિલકુલ પડતો નથી અને કોઈ પણ નદી તેમાં થઈને વહેતી નથી, તેથી જમીન સુકી હોય છે. ત્યાં ધણી ઘંડક હોય કે ધણી ગરમી હોય, છતાં કંઈ પણ અનાજ ઊગતું નથી. કેટલાંક રણ રેતીનાં મેદાન હોય છે અને કેટલાંક ખડકવાળી ટેકરી હોય છે.

ઉંચા પર્વત

ઉંચી જમીનને ટેકરી કહે છે. તે ધણી ઉંચી હોય તો તેને પર્વત કહે છે. કેટલાક પર્વત અને ટેકરીઓને આલીદાર શિખર હોય છે. કેટલાંકનાં શિખર ગોળ હોય છે. એ શિખરો બધી જાતના આકાર અને કદનાં હોય છે. ટેકરીના ઉંચામાં ઉંચા બિંદુને ટૂંક કે શિખર કહે છે. ટેકરીની બાજુઓને ઢોળાવ કહે છે. મેદાનના કરતાં જ્યાં આગળથી ટેકરી ઉંચી થતી જાય છે તે તળીઆને તળેટી કહે છે.

નીચા ડુંગરો અને ઉંચા પહાડોની ઢળતી ખાબુઓ પર ઝાડ અને ઘાસ ઊગે છે; કેમકે ત્યાં તેમને જોઈતી માટી હોય છે અને પાક ન ઊગી શકે એટલી બધી ટાઢ હોતી નથી. પણ ઘણા ઉંચા પર્વતોનાં શિખરો પર એટલી બધી ટાઢ પડે છે કે છોડવાઓ ઊગી શકતા નથી. ત્યાં ઉધાડા ખડક સિવાય ખીજું કંઈ જોવામાં આવતું નથી.

ઉંચા પર્વતો પર રહેવું મુશ્કેલ છે. કંઈ પણ અનાજ ઊગી શકતું નથી, તેથી ભાગ્યેજ કંઈ પણ ખાવાનું મળે છે. ત્યાં રસ્તા હોતા નથી; માત્ર થોડી પગથી હોય છે. ઘણા થોડા લોકો ત્યાં જીવી શકે છે. ત્યાં મોટાં શહેરો હોતાં નથી, માત્ર અહીંતહીં થોડાંક નાનાં ગામડાં હોય છે. ઉંચામાં ઉંચા પર્વતો પર કાંઈ પણ માણસ રહેતું નથી; કેમકે ત્યાં અતિશય ટાઢ પડે છે અને શ્વાસ લેવા માટે પુરતી હવા મળતી નથી.

ડુંગર કે પર્વત એક પછી એક આવેલા હોય તેમને ડુંગરોની હાર કહે છે. હિંદુસ્તાનમાં દરિયા પાસેની પર્વતોની હારને કેટલીક વખત ધાટ કહે છે; કેમકે તે પાણીમાં ઉતરવાના કિનારા પરના ધાટ જેવા દેખાય છે. મુંબઈથી ઉપલાણે પર્વતોની હાર છે તેને પશ્ચિમ ધાટ કહે છે.

સામા પાના પરના ચિત્રમાં ઉપલા ભાગમાં તેમને બે ડુંગરોની હાર માલમ પડશે. તેમની વચ્ચે ખીણ છે અને નીચે વિશાળ મેદાન છે.

બે ટેકરીઓ કે ડુંગરોની હારોની વચ્ચે આવેલી નીચી જમીન ખીણ કહેવાય છે. ખીણ લગલગ સપાટ અને ધણી પહોળી હોય, અથવા તો તે ધણી સાંકડી હોય અને તેની બાજુઓ બંને તરફ આવેલી ટેકરીઓને ઢળતી હોય. પાણી પર્વતોની બાજુએથી વહે છે અને પોતાની સાથે માટી ધસડી જઈ નીચે ખીણમાં નાખે છે. આ પ્રમાણે બધા પર્વતોની બાજુઓ ધીમે ધીમે ધસાઈ જાય છે. ધણી વાર ખીણને તળીએ થઈને નદી વહે છે. પર્વતો ઉપરથી નીચે વહેતાં પાણીની એ બનેલી છે.

૯. નદીઓ અને નાળાં

ઢાળાવની નીચે વહેતાં પાણીને વહેળો કહે છે. ધણા મોટા વહેળાને નદી કહે છે. તે આ પ્રમાણે ધણા નાના વહેળાની બનેલી હોય છે. પ્રથમ એક નાના વહેળા સાથે બીજે એકઠો થાય છે. પછી તેમાં ત્રીજે ભળે છે, પછી ચોથો, અને પછી બીજા ધણા ભેગા થાય છે. આ નાના વહેળાઓ નાળાં કહેવાય છે. નદી વહેતી જાય છે, તેમ તેમ તેમાં બીજા નાની નદીઓ મળે છે. નાની નદીઓ શાખા કહેવાય છે. નાની ડાળીઓ મળીને જમ મોટું ડાળું થાય છે, તેમ નદી સાથે શાખાઓ મળીને મોટી નદી થાય છે.

નદી શરૂ થાય છે તે જગાને નદીનું મૂળ કહે છે. તે ધણુંખરું ટેકરીની બાજુએ એક નાનો વહેળો હોય છે. નદી જમ જમ વહે છે તેમ તેમ જમીનમાં જ પોલાણ કરે છે, તે નદીની

ખાડી કે કરાડી કહેવાય છે. મછવામાં બેસીને તમે નદીના મ્હોં તરફ સફર કરો, તો તમારા જમણા હાથ તરફનો કિનારો જમણો કિનારો ને ડાબા હાથ તરફનો કિનારો ડાબો કિનારો કહેવાય છે. ખાડીનું તળીઠં તે નદીનું પાત્ર કહેવાય છે. નદી આગળ ને આગળ વહી ચાલી જાય છે અને વધારે વધારે નીચી જમીન પર થઈને વહે છે. પ્રથમ પહાડના ઢોળાવ પર તે ખૂબ જલદી ધસી જાય છે; પછી સપાટ જમીન પર આવે છે તેમ તેમ તે ધીમી થતી જાય છે. માર્ગમાં તેનો પટ વધારે મોટા થતો જાય છે અને તે વધારે વધારે ઢંડી થતી જાય છે. આખરે તે દરિયા લગણુ પહોંચે છે અને તેમાં તે વહે છે. જે ઠેકાણે તે દરિયાને મળે છે તે તેનું મુખ કહેવાય છે.

કોઈક વખત વહેતાં વહેતાં નદી એક વિશાળ મેદાનમાં એક મોટા ઉધાડા પોલાણમાં આવી પહોંચે છે. ત્યાં તે ફેલાઈ જઈ સરોવર બને છે. પછી એ તળાવના નીચલા છેડામાંથી તે બહાર નીકળ્યા કરે છે અને પાછી નદી બની સમુદ્રને મળે છે; અથવા તો નદીને પોતાના માર્ગમાં એકદમ ઘણી નીચી જમીન પર ઉતરવું પડે છે. નદીનું પાત્ર એકદમ ઢળતું થઈ જાય તો તે પર પાણી ધણું જલદી વહી જાય છે અને તેને વેગવાળી નદી કહે છે. ઉતરતો ઢોળાવ ઉભો ને છાતીસરસો હોય અને નદીનું પાત્ર ઢંચી સપાટીમાંથી એકદમ નીચી સપાટીમાં જતું હોય, તો તે પર પડતું પાણી જળધોધ કહેવાય છે.

ધણે ઠેકાણે, પાણી ઉંડું હોય તો નદીના પહોળા મુખથી વહાણોને માટે ધણું સુંદર બંદર કે બાંં અને છે. બંદર અને બારાં એ દરિયાનાં પાણી જમાં વહે છે એવા જમીનમાં નાના માર્ગો છે. ‘બાંં’ એટલે બારાંં કે દરવાજો. ખલાસીઓ બારાંંને પોતાનાં વહાણો માટે જમીનમાં દાખલ થવાના ઉધાડા દરવાજા કે માર્ગ સમજે છે. વહાણો સહીસલામત રહી શકે એવા નાના ઉપસાગર જવાં તે છે. ત્યાં મોટાં મોજાં આવી શક્તાં નથી; કેમકે બારાંની બંને બાજુએ આવેલી જમીન તેમને બાળે છે. બાંં ઉંડું હોય તો વહાણો છેક જમીન સુધી આવી શકે. ત્યાં માણસો વહાણો પર સહેલાઈથી જઈ શકે છે, તેમાં માલ ચઢાવી શકે છે, અથવા તેમાંથી સહીસલામત રીતે માલ ઉતારી શકે છે. જમીનની લગોલગ પાણી ઉંડું ન હોય તો વહાણોમાં માલ ચઢાવવાને તેમજ તેમાંથી માલ ઉતારવાને નાના મછવા કામે લગાડાય છે.

આ કારણને લીધે જ્યાં સાંં બંદર હોય ત્યાં મોટાં શહેરો સ્થપાય છે; કેમકે ત્યાં વેપાર ચલાવવો સુગમ પડે છે. બારાં સુધી સડકો અને આગગાડીઓ બંધાય છે, તેની મારફત દેશની બંદરનો માલ વહાણોમાં લઈ જઈ શકાય છે, અને બીજા દેશોથી જ માલ વહાણોમાં આવે છે તે શહેરો અને કરબામાં લઈ જઈ શકાય છે. દુનિયામાં મોટામાં મોટું શહેર લંડન છે. ટેમ્સ નદીના મુખથી થએલા સારા બારાની પાસે તે શહેર બાંધેલું છે. પશ્ચિમ હિંદુસ્તાનનું મુખ્ય શહેર મુંબઈ એક નાના ઉપસાગરથી થએલા સારા બારા પર બાંધેલું છે.

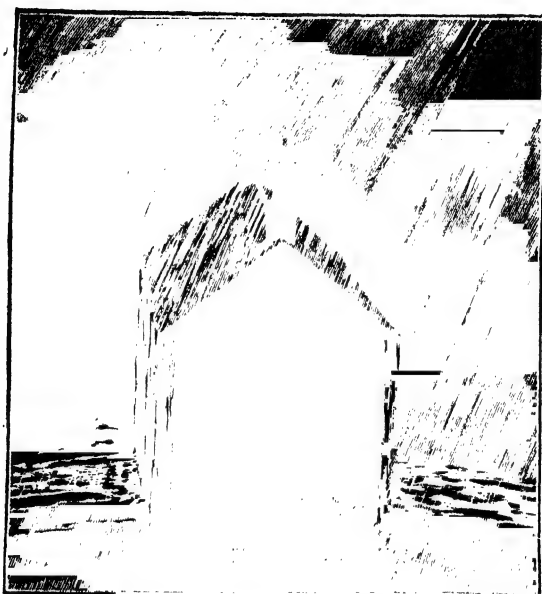
ઉપસાગર કે જમીનની અંદર પ્રવેશ કરવાનો માર્ગ હોતો નથી એવા ઉધાડા કિનારા ઉપર પાણી રોકવા માટે, કેટલીક વખત માણસો દરિયામાં એક બીજાથી થોડેક છેટે બે દિવાલો કે પુસ્તા બાંધી બાંસ બનાવે છે. દિવાલો પાણીનું ભેર ભાંગી નાખે છે; તેથી વહાણો તેની અંદર સહીસલામત રહી શકે છે. દક્ષિણ હિંદુસ્તાનના મુખ્ય શહેર મદ્રાસમાં એના જેવું બાંસ છે.

ખીણ ધણી મોટી, કદાચ સેંકડો માઇલ પહોળી હોઈ શકે, અને તેમાં થઈને ધણી નદીઓ અને નાળાં વહી તેની તળેટી પર એક મોટી નદી બનાવે. જે બધા વહેળા અને નાની નદીઓ એક મોટી નદીમાં વહે છે, તેનું એક વ્યવસ્થિત થએલું નદીઓનું મંડળ અને છે. જે બધા પ્રદેશમાંથી નદીમાં કે નદીમંડળમાં પાણી આવે છે તે નદીપ્રદેશ કહેવાય છે. નદી જમીનને સાફ કરે છે, એટલે તેમાંનું પાણી દરિયામાં લઈ જાય છે.

આવતે પાને ચિત્રમાં બતાવ્યા પ્રમાણે, જેમ ધરના છાપરાનું મથાળું કે મોલ આગળની જગા એક પડાળથી વહેતા પાણીને બીજા પડાળથી વહેતા પાણીથી જુદું પાડે છે, તેમ એક નદીમંડળને બીજા નદીમંડળથી છુટું પાડનારી ઊંચી જમીન કે સાધારણ રીતે ટકરીની હારને પાણીનો વિભાગ કરનાર ક્ષેત્ર કે જળક્ષેપક પ્રદેશ કહે છે.

જે સુકા દેશોમાં બહુ થોડો વરસાદ પડે છે ત્યાં મકાનોનાં છાપરાં ચપટાં બાંધેલાં હોય છે; કેમકે તે પરથી બહુ પાણી વહેવાનું નથી. જે થોડુંક પાણી પડે છે તેને ગટરો કે નળીઓ

વડે કાઢી નાખવામાં આવે છે. હિંદુસ્તાનના ઉત્તર ભાગમાં પંજાબમાં અને સિંધમાં ધરનાં છાપરાં ચપટાં ઢે સપાટ હોય છે. પણ હિંદુસ્તાનના પશ્ચિમ કિનારાના ભાગોમાં ભારે વરસાદ પડે

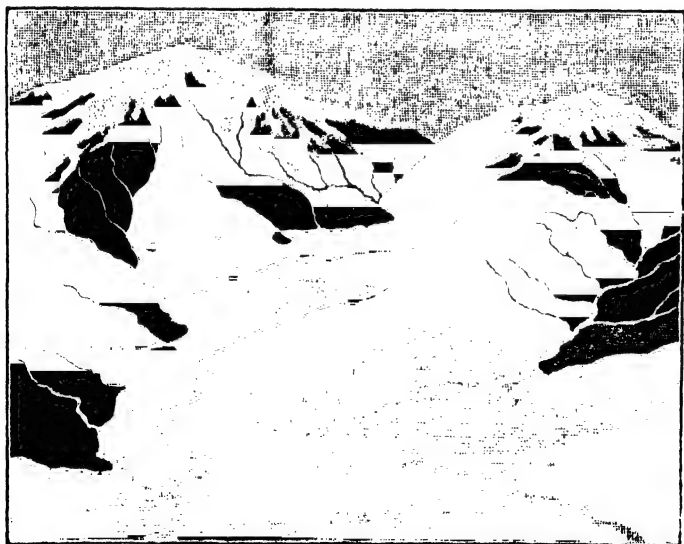
પાણીનો વિભાગ કરનાર ક્ષેત્ર

છે, ત્યાં ધરોનાં છાપરાં ઢળતાં ખાંધેલાં હોય છે, તેથી વરસાદનું પાણી સહેલાઈથી ચાલ્યું જાય છે. ઈંગ્લંડમાં વારંવાર વરસાદ પડે છે, તેથી ખંધાં મકાનોને ઢળતાં છાપરાં હોય છે.

શહેરમાં સારી સડક હમેશાં બંને બાજુએ સહેજ ઢળતી ખાંધેલી હોય છે, એટલે રસ્તાની બે પાસ આવેલી ગટરો ઢે

મોરીમાં વરસાદનું પાણી સહેલાઈથી જઈ શકે છે. આ ઠેકાણે સડકનો વચ્ચો ભાગ પાણીના વિભાગ કરનાર ક્ષેત્ર જેવો છે, મોરીઓ તે નદી જેવી છે, રસ્તામાં થઈ તેમાં વહેતા નાના રેલાઓ નદીની શાખા જેવા છે, રસ્તાની એક બાજુ પરના રેલાઓ એક નદીમંડળ જેવા અને બીજી બાજુ પરના રેલાઓ બીજા નદીમંડળ જેવા છે, તેમજ રસ્તાની બાજુઓ તે નદીપ્રદેશ જેવી છે.

નીચેના ચિત્રમાં બે નદીમંડળો આપેલાં છે અને તેમની

વચ્ચે ટેકરીઓની હાર છે તે તેમને જુદાં પાડે છે. એમાંની એક નદી ઉંડા, પોલાણવાળા ભાગમાં વિસ્તાર પામી સરેવર

અને છે અને તેમાંથી બહાર નીચલે છેડે પાણી વહે છે. વળી એ ચિત્રમાં ધોળા બરફથી ઢંકાયેલા ઢંચા પર્વતો તમે જોશો. ઉનાળામાં એ બરફ પીગળે છે, પર્વતની બાજુઓ ઉપરથી પાણી નીચે ખીણમાં વહે છે, અને ત્યાં વહેજો અને છે. પર્વતો પર પીગળતો બરફ એ વહેણાઓનું મૂળ છે. ઉત્તર હિંદુસ્તાનની ધણીબરી નદીઓ એ રીતે હિમાલયનો બરફ પીગળવાથી થયેલી છે.

નદીના મુખ આગળની નીચી જમીન, જ્યાં પાણી ધીમું વહે છે અને ઢંચી જમીન પરથી આણેલો કાદવ એકઠો કરે છે, તે ત્રિકોણાકાર હોય છે. ગ્રીક અક્ષર ડેલ્ટા Δ ના જેવો એનો આકાર હોય છે, તેથી એનું નામ ડેલ્ટા કે ત્રિકોણાકાર પ્રદેશ પડ્યું છે. લગભગ બધા ત્રિકોણાકાર પ્રદેશો ધણા ક્ષુદ્ર પડ્યા હોય છે.

૧૦. હિંદુસ્તાન

ઉંચી જમીન અને નીચી જમીન

એશિયાના દક્ષિણ કિનારાના લગભગ મધ્ય ભાગથી એક મોટા દ્વીપકલ્પ વિસ્તાર પામી સમુદ્ર સુધી ગયો છે. તેનું નામ હિંદુસ્તાન છે અને જે સમુદ્રમાંથી તે ઉંચો ગયો છે તે સમુદ્રનું નામ તેના નામ પરથી પડ્યું છે. એ સમુદ્ર હિંદી મહાસાગર કહેવાય છે. તે હિંદુસ્તાનના ત્રણે બાજુના કિનારા પર ફરી વળ્યો છે. તેનો પૂર્વ ભાગ બંગાળનો ઉપસાગર અને પશ્ચિમ ભાગ અરબી સમુદ્ર કહેવાય છે. દક્ષિણે તે હિંદી મહાસાગર કહેવાય છે.

હિંદુસ્તાનના દ્વીપકલ્પનો પહોળામાં પહોળો ભાગ, જ્યાં તે એશિયાના બીજા ભાગોથી છુટા પડે છે, તેનો વિસ્તાર પૂર્વથી પશ્ચિમ સુધી આસરે ૨,૦૦૦ માઇલ છે. તે દરિયા સુધી ફેલાયેલો છે, ધીમે ધીમે ઓછો ઓછો પહોળો થાય છે, અને આખરે, છેક દક્ષિણમાં લગભગ ૨,૦૦૦ માઇલને છેટ તેનો છેડો અણીદાર બને છે. એ અણી કન્યાકુમારીની ભૂશિર છે.

જમીનના આ મોટા પ્રદેશ ઉપર મોટા પર્વતો, હંચી ટેકરીઓ, વિશાળ હંચા પ્રદેશો, વિસ્તારવાળાં ખુલ્લાં મેદાનો, હંડી ખીણો, મોટી નદીઓ, અને દરેક જુદા જુદા આકાર ને કદની હંચી ને નીચી જમીનો છે. નકશામાં તમને એ હંચી ને નીચી જમીનો ફેલાયેલી અને તેમાંથી મુખ્ય નદીઓ દરિયામાં વહેતી માલમ પડશે. જમીનની હંચાઈ જુદા જુદા રંગની છાયાથી બતાવી છે. નીચી જમીનનો રંગ લીલો ને પીળો છે. હંચી જમીન ભુરા રંગની છાયામાં આપી છે ને જમ જમ જમીન હંચી બય છે તેમ તેમ એ રંગ વધારે વધારે કાળો થતો બય છે. સહુથી હંચામાં હંચી જમીન બરફથી છવાયેલા હંચા પહાડની હારોનાં શિખરો છે. એ ધોળાં આખ્યાં છે. એ બધા જુદા જુદા પાસવાળા રંગો અને દરેક રંગથી જ હંચાઈ દર્શાવી છે તે નકશાને તળીએ ડાબા હાથના ખુણા પરની યાદીમાં આપેલાં છે.

અધી જમીનમાં નીચામાં નીચી જમીન કિનારા પરનું મેદાન છે. તેથી સહેજ વધારે ઉંચાં નદીનાં મેદાન છે. એ હિંદુસ્તાનની નીચી જમીન છે. ઉંચા પ્રદેશો અને તેથી વધારે ઉંચા ડુંગરો અને પહાડો એ ઉંચી જમીન છે.

૧૧. હિંદુસ્તાનનું કિનારાનું મેદાન

તમે જોશો કે અધી તરફ કિનારા ઉપર દરિયાની સપાટીથી સહેજ ઉંચું એક નીચું મેદાન છે, તે લીલા રંગનું આપેલું છે. એ કિનારાનું મેદાન છે અને કોઈ પણ ઠેકાણે તે દરિયાની સપાટીથી ૬૦૦ ફુટથી વધારે ઉંચું નથી. દરિયો એકાએક ૬૦૦ ફુટ ચઢે તો એ અધી જમીન સુકી રહે નહિ. તે પાણીથી ઢંકાઈ જાય. ધણીખરી જમીન દરિયાની સપાટીથી ૧૦૦ ફુટથી ઓછી ઉંચી છે અને ધણી જમીન તો માત્ર ૫૦ ફુટજ ઉંચી છે.

ધણે ભાગે જમીનનો એ ધણો ક્ષુદ્ર પચીચરવટો છે. એમાંના લગભગ અધા પ્રદેશ પર ડાંગેરનાં ખેતરો આવેલાં છે. દરિયામાં વહેનારી ધણી નદીઓ એ મેદાનમાં વિસ્તાર પામી ત્રિકોણાકાર પ્રદેશ બનાવે છે. ડુંગરો પરથી નદીઓ જે કાદવ ધસડી લાવે છે તેના એ પ્રદેશો બનેલા છે અને એ જમીનમાં ડાંગેર બહુ સારી પાકે છે.

પશ્ચિમ કિનારે એ મેદાન ધણું સાંકડું છે; ઠેકલીક જગાએ તે ૫૦ માઇલ પણ પહોળું નથી. પૂર્વ કિનારે તે ધણું વધારે પહોળું

છે. ઉત્તર હિંદુસ્તાનમાં એ મેદાન વિસ્તાર પામી તેનાં સેંકડો માઇલ પહોળાં બે મોટાં નદીનાં મેદાનો બને છે.

૧૨. હિંદુસ્તાનનાં નદીનાં મેદાનો

હિંદુસ્તાનની ઉત્તર દિશાએ, પશ્ચિમે અરબી સમુદ્રથી પૂર્વે બંગાળના ઉપસાગર સુધી, ૧,૦૦૦ માઇલથી વધારે વિસ્તારવાળી અને સેંકડો માઇલ પહોળી એક વિશાળ અને ફળદ્રુપ ઉઘાડી ખીણ કે મેદાન છે.

પૂર્વ તરફ અને પશ્ચિમ તરફ, નકશામાં આ મોટા મેદાનને લીલું રંગ્યું છે, તે ઉપરથી જણાય છે કે તે કિનારાના મેદાનના જટલી સપાટી પર છે અને કોઈ પણ ઠેકાણે ૬૦૦ ફુટથી વધારે ઉંચું નથી. તોપણ ગંગા અને સિંધુ નદીના મુખની ઉપર સેંકડો માઇલ સુધી તે ૨૦૦ ફુટથી વધારે ઉંચું નથી અને તેમાંનો ઘણો ભાગ એ સપાટીથી પણ નીચો છે. ગંગા અને સિંધુ નદીના પ્રદેશોની વચ્ચે જમીન આછી લીલી રંગી છે, તેથી ૧,૦૦૦ ફુટ સુધી જમીન ઉંચી છે એમ ખતાવ્યું છે. આ ઉંચી સપાટીના મધ્ય ભાગમાં પીળો રંગ એથી ૫૦૦ ફુટ વધારે ઉંચી જમીન દર્શાવે છે અને તેની અંદર બદામી રંગની લાંબી ચીચરવટી એથી પણ ઘણી વધારે ઉંચી સપાટી, છેક ૩,૦૦૦ ફુટની સપાટી, ખતાવે છે. એ અરવલ્લિની ટેકરીની હાર છે. વિશાળ નદીના મેદાનનો એ ઉંચામાં ઉંચો ભાગ છે. એ ડુંગરની હાર બે મોટાં નદીમંડળ વચ્ચે પાણીનો વિભાગ કરનારું ક્ષેત્ર

છે. પૂર્વ તરફના ઢાળ તરફ ગંગા અને તેની શાખાઓ વહીને બંગાળના ઉપસાગરમાં પડે છે. પશ્ચિમ તરફ સિંધુ અને તેની શાખાઓ હિમાલય પર્વતમાંથી નીકળી નૈર્ઋત્ય દિશા તરફ વહી અરબી સમુદ્રને મળે છે.

આ મોટા મેદાનને એ બે નદીમંડળો સાફ કરે છે, તેથી એ સિંધુ અને ગંગાની ખીણ તરીકે પ્રસિદ્ધ છે. ઉત્તર અને દક્ષિણની ઢંચી જમીન કે પર્વતો વચ્ચે એ આવેલી છે. તેની બાજુઓ થોડી થોડી ઢાળ પડતી થઈ એ બે નદીઓનાં પાત્રને એવી રીતે મળે છે, કે આપણી નજરે કંઈ ઢાળ જણાતોજ નથી. દરેક દિશાએ આકાશની ધાર સુધી ફેલાયેલા વિશાળ ખુલ્લા મેદાન જવું એ દેખાય છે.

હિમાલય પર્વત અને દક્ષિણના ઢંચા પ્રદેશની વચ્ચેની વિશાળ ખીણ હાલ છે તેના કરતાં અગાઉ એક વખત ઘણી વધારે ઊંડી હતી. પણ હજારો, બેઠક લાખો, વર્ષ થયાં ગંગા, સિંધુ, અને તેની શાખાઓ ઉત્તર તરફના જંગી પહાડો અને દક્ષિણ તરફની ઢંચી જમીનોમાંથી એ ખીણમાં જોરથી વહ્યાં કરે છે. તેઓ પોતાની સાથે કાદવનો પુષ્કળ જથ્થો લઈ આવે છે અને તે ખીણની તળેટીમાં મૂકે છે. એ પ્રમાણે ખીણ ઢંચી થતી થતી હાલની સપાટીએ પહોંચી છે. તમે કોઈ પણ ઠેકાણે એ જમીન ખોદશો તો સેંકડો ફુટ સુધી તમને એક પત્થર માલમ પડશે નહિ. આ ફળદ્રુપ માટીને લીધે એ વિશાળ નદીનું મેદાન દુનિયામાં એક સર્વથી વધારે ફળદ્રુપ મેદાન છે.

જ મોટી નદીઓએ એને બનાવ્યું છે તેનાં પાણી હજી તે પર વહે છે. તે મોટાં શહેરો અને કસ્બાઓથી છવાયેલું છે અને તેમાં લાખો માણસની વસ્તી છે.

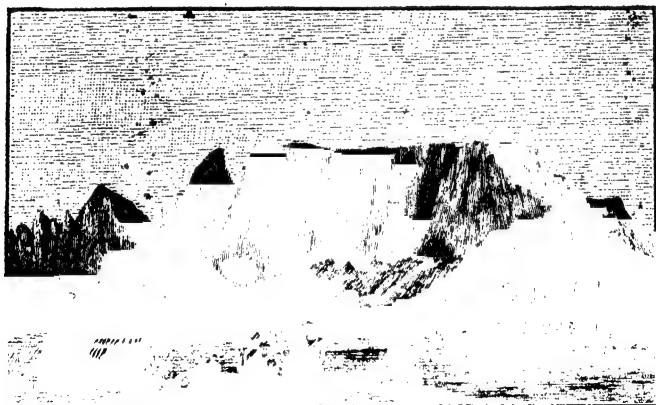
૧૩. હિંદુસ્તાનના ઉંચા પ્રદેશો

કિનારાના મેદાનની ઉપર જમીન જલદી ઉંચી ચઢે છે. જમ જમ તમે કિનારાથી દૂર જાઓ છો, તેમ તેમ તમે ધીમે ધીમે ઉંચા ચઢતા જાઓ છો; કેમકે હવે તમે તમારી ઉપર આવેલા ઉંચા પ્રદેશોનો નીચલો ઢાળ ચઢો છો. પશ્ચિમ કિનારે તમે નીચેના મેદાન પરથી જમ ઉપરના ઉંચા પ્રદેશ પર ચઢો છો, તેમ જાણે “પગથીઆં” ચઢતા ન હો એવું લાગે છે. એ ઉંચા પ્રદેશોને એ કારણથી પશ્ચિમના ઘાટ કહે છે. જાણે નીચેના દરિયામાં જવા માટે પગથીઆંની હાર ન હોય એવા એ છે.

જમ જમ તમે ઉંચા ચઢો છો, તેમ તેમ તમે ધણી વધારે ઉંચી જમીન પર આવો છો. નકશામાં તેને એક તરેહના બદામી રંગથી બતાવી છે. હવે તમે દરિયાની સપાટીથી આસરે ૧,૫૦૦-થી ૩,૦૦૦ ફુટ સુધીના ઉંચાઈ પર છો. તમે હિંદુસ્તાનના મોટા મધ્ય ઉંચા પ્રદેશ પર છો. અહીં આપણને ધણાં પહોળાં મેદાનો અને ખુલ્લી ખીણો મળતી પડે છે. કાંઈક કાંઈક ઠેકાણે ટકરીઓ છે તેને વધારે ઘેરા બદામી રંગે ચીતરી છે. એમાંની કેટલીક સખ્ત, ઉઘાડા ખડકના મોટા ઢગલા છે, કેટલીક સપાટ

મથાળાવાળી છે, અને કેટલીક જંગલોથી છવાયેલી છે; પણ તેનું પૃષ્ઠ સાધારણ રીતે એક સરખું સપાટ છે. આજ કારણથી તેને ઉંચો પ્રદેશ કહે છે.

તેના જુદા જુદા ભાગોનાં જુદાં જુદાં નામે છે. એ નામે નકશામાં આપ્યાં છે. દક્ષિણમાં તેને દક્ષિણનો ઉંચો પ્રદેશ કહે છે. તેની ઉત્તરે તે મધ્ય હિંદુસ્તાનનો ઉંચો પ્રદેશ કહેવાય છે. એથી પણ ઉત્તરે માળવાનો ઉંચો પ્રદેશ આવેલો છે. મધ્ય ઉંચા પ્રદેશનો દક્ષિણ ભાગ ઉંચો જઈ એક બીજો ઉંચો પ્રદેશ બનાવે છે. તે મહૈસુરનો ઉંચો પ્રદેશ છે.

પુના પાસેના પશ્ચિમ ધાર

આ ઉંચા પ્રદેશો ઓછા કે વત્તા સપાટ છે; તોપણ તેઓ ધણા ઓછા ઢાળમાં નીચે જાય છે અને આસપાસ ચારે

તરફ આવેલાં નદીનાં મેદાનો કે કિનારાનાં મેદાન સુધી પહોંચે છે. નકશામાં આવેલા નદીના માર્ગ તરફ જોવાથી એ ઢાળ તમને ઘણી ખુલ્લી રીતે સમજાશે. નદીઓ હમેશાં ડુંગરોની નીચે વહે છે, કદી પણ ઉપલે માર્ગે વહેતી નથી. દક્ષિણના હંચા પ્રદેશમાં આવેલી બધી નદી પશ્ચિમથી પૂર્વ તરફ વહે છે. તે ઉપરથી એમ જણાય છે કે જ જમીન પર તેઓ વહે છે તે પશ્ચિમથી પૂર્વ તરફ ઢાળ પડતી છે. મધ્ય હિંદુસ્તાનના હંચા પ્રદેશમાં નદીઓ ઉત્તર તરફ વહે છે, તેથી એ દિશા તરફ જમીન ઢાળ પડતી છે એમ જણાય છે. દરેક નદીના માર્ગમાં પીળા કે લીલા રંગની છાયા પરથી જણાય છે કે હંચા પ્રદેશમાં થઈને વહેતાં પાણીએ હંડી ખાઈ ખોદી છે. સેંકડો વર્ષ થયાં પાણી જમીન ઉપર થઈને દરિયામાં વહ્યું છે અને પૂર્વ તરફના ડુંગરોમાં તેણે હંડી ખીણો પાડી છે.

૧૪. હિંદુસ્તાનના પર્વતો અને ટેકરીઓ

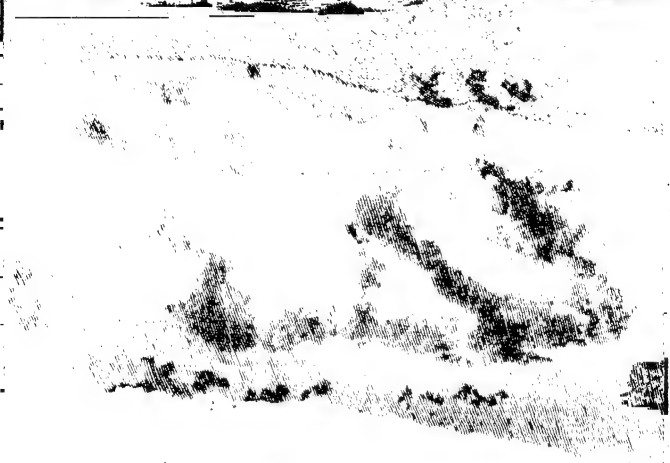
હંચા પ્રદેશો પરથી આપણે એથી પણ વધારે હંચી, ટેકરીઓ અને પર્વતો પર ચઢીએ છીએ. નકશામાં એને ઘેરાં બદામી ચીતર્યા છે.

મધ્ય હંચા પ્રદેશની ઉપર તમે એ ઘેરાં બદામી રંગના મોટા ભાગ દેખો છો. એ મધ્ય અને દક્ષિણ હિંદુસ્તાનના પહાડો છે. તે હંચા પ્રદેશોથી ઘણા હંચા છે. હંચાઈમાં તેઓ બધા ૩,૦૦૦ ફુટ પહોંચે છે અને તેમાંના ઘણા ૫,૦૦૦ ફુટ હંચા

છે. પર્વતની એક મોટી હાર છે, તે મધ્ય અને દક્ષિણ હિંદુસ્તાનના આખા પશ્ચિમ કિનારા ઉપર લગભગ તૂટ્યા વગરની એક સલંગ હારમાં ૧,૦૦૦ માઇલ સુધી ફેલાયેલી છે. તે પશ્ચિમ ઘાટ કહેવાય છે અને દક્ષિણમાં ધણે સ્થળે તે ઘાટ લગભગ ૧૦,૦૦૦ ફુટ ઊંચા છે. ખીજી હાર પૂર્વ કિનારા પર ફેલાયેલી છે; પણ તે તૂટ્યા વગરની સલંગ નથી. ધણે સ્થળે તેમાં નીચી ટેકરીઓ અને નીચાં મેદાનો માલમ પડે છે અને એમાં થઈને ઘણી નદીઓ અંગાળાના ઉપસાગરમાં વહે છે. એ પર્વતો પૂર્વ ઘાટ કહેવાય છે.

મધ્યના ઊંચા પ્રદેશની ઉત્તરે પૂર્વથી પશ્ચિમ સુધી ફેલાયેલી બે મોટી પર્વતની હાર છે. નકશામાં તેઓ આછા બદામી રંગે ચીતરેલા ખંડ છે. પશ્ચિમ ઘાટની પેઠે તેઓની તૂટ્યા વગરની એક સલંગ હાર નથી; પણ તૂટીને તેમના સમૂહો અને છે અને તે પાસેના ઊંચા પ્રદેશથી વધારે ઊંચા છે. એ બે પર્વતની હારોને નર્મદા નદીની ખીણ જુદી પાડે છે. દક્ષિણ તરફની હારમાં ડુંગરોના મોટા સમૂહ છે અને તે સાતપુડાની હાર કહેવાય છે; અને ઉત્તર તરફની હારમાં નાના ડુંગર છે અને તે વિંધ્યાચળની હાર કહેવાય છે.

છેવટે, હિંદુસ્તાનની ઉત્તરે ૧,૫૦૦ માઇલ સુધી ફેલાયેલી રાક્ષસી દિવાલ જેવી પ્રચંડ ગિરિમાળા છે તે હિમાલય પર્વત કહેવાય છે. નકશામાં તે બદામી રંગમાં ઘોળા ભાગો ને ટપકાં કાઢ્યાં છે, તે એવું દર્શાવે છે કે અહીં આપણે

द्विभाष्य

દરિયાની સપાટીથી છેક ૨૦,૦૦૦ ફુટ, લગભગ ૪ માઇલ, ઉંચા આબ્યા છીએ. એથી પણ વધારે ઉંચા ધણા ડુંગર છે. પૃથ્વીના પૃષ્ઠ ઉપર ઉંચામાં ઉંચા પર્વત અહીં આવેલા છે, અને તેમાંના કેટલાક દરિયાની સપાટીથી લગભગ ૩૦,૦૦૦ ફુટ ઉંચા છે. હિમાલય ધીમે ધીમે ઉંચા થતા જાય છે; છેક નદીના મેદાનની ૨૦૦ ફુટની ઉંચાઈથી ૬૦૦, ૧,૦૦૦, ૨,૦૦૦, ૫,૦૦૦ સુધી, અને એ પ્રમાણે વધારે વધારે ઉંચાઈ સુધી તે જાય છે. છેવટે, તે વાદળામાં ગરક થઈ જાય છે. તે એટલા બધા ઉંચા છે કે ઉંચામાં ઉંચાં શિખરો પર કોઈ પણ હજી સુધી ગયું નથી. ત્યાં એટલી બધી થંડક હોય છે કે કોઈ પણ પ્રાણી, કે વન-સ્પતિ, કે ઘાસનું તણખલું પણ ત્યાં જીવી શકતું નથી.

વાયવ્ય ખુણા તરફ પર્વતની મુખ્ય હાર દક્ષિણ તરફ વળે છે અને અરબી સમુદ્ર સુધી ફેલાયેલી છે. એને સુલેમાન અને કિર્થાર પર્વતની હાર કહે છે. ઈશાન કોણ તરફ પણ મુખ્ય હાર દક્ષિણ તરફ વળે છે અને બંગાળના ઉપસાગર સુધી જાય છે. એ ભાગને પટકોઈ અને આરાકાન ચોમાની હાર કહે છે.

૧૫. હિંદુસ્તાનની મોટી નદીઓ

ઉત્તર હિંદુસ્તાનની નદીઓ દક્ષિણ હિંદુસ્તાનની નદીઓને બિલકુલ મળતી નથી. ઉત્તરની નદીઓમાં સિંધુ, ગંગા, અને ખલપુત્રા એ મુખ્ય છે. એ નદીઓ ઉત્તર હિંદુસ્તાનના

મોટા મેદાનમાં વહે છે. દક્ષિણની નદીઓમાં નર્મદા અને તાપી પશ્ચિમ તરફ વહે છે અને મહાનદી, ગોદાવરી, કૃષ્ણા, અને કાવેરી પૂર્વ તરફ વહે છે. એ બધી નદીઓ દક્ષિણના ઉંચા પ્રદેશ પર ફરી વળે છે.

ઉત્તરની ત્રણ નદીઓ ખરફથી ઢંકાયેલા હિમાલય પર્વત-માં ધણી ઉંચાઈએથી નીકળે છે. તેઓ હિમથી તેમજ વરસાદથી મોટી થાય છે. આખું વરસ તેઓ પાણીથી ભરપુર રહે છે અને એક ઋતુમાં તેમાં રેલ આવે છે. આરંભમાં તેઓ પહાડમાંથી નીકળતા વહેળા છે અને સેંકડો માઇલ સુધી પર્વતોની છાતીસમાન ઉભી બાજુઓ ઉપરથી જે હંડી ખીણો તેઓએ પોતાના માર્ગને માટે ખોદી કાઢી છે તે ખીણોમાં થઈ સપાટાબંધ વહે છે. પછી તેઓ મોટા મેદાનમાં પહોંચે છે અને બીજા સેંકડો માઇલ સુધી ધીમે ધીમે વહે છે. માર્ગમાં તેમની સાથે ધણી શાખાઓ લેગી થાય છે અને તે બધી એકઠી વહી આખરે દરિયાને મળે છે. ઉત્તર હિંદુસ્તાનના મધ્ય ભાગમાં એ મોટા પાણીના માર્ગ છે. ઉનાળામાં જેમ ગરમી વધારે પડે છે, તેમ ખરફ વધારે ઓગળે છે અને નદીઓ વધારે વધારે ભરપુર થાય છે. ચોમાસું બેસે છે અને ખરફનાં પાણીમાં વરસાદનાં પાણી લેગાં થાય છે, ત્યારે નદીઓમાં ભારે પૂર આવે છે, પાણી કિનારાની પાર ફરી વળે છે, અને ડુંગરો પરથી જે ઉત્તમ માટી ધસંડાઈ આવી હોય છે તે, જે ખેતરોમાં થઈને નદી વહે છે તે ખેતરોમાં પથરાઈ જાય છે.

દક્ષિણની નદીઓ ઉચ્ચ ભૂમિના જે ડુંગરોમાં ખરક હોતો નથી ત્યાંથી નીકળે છે. એ નદીઓ ઉત્તરની ત્રણ નદીઓ જેટલી લાંબી કે મોટી નથી. ખરક પીગળી ઉત્તરની નદીની પેઠે તેમાં પાણી આવતું નથી. ચોમાસામાં તેઓ ભરપુર હોય છે, પણ ઉનાળામાં તેમાં ઘણું થોડું પાણી હોય છે. જ્યારે વહેતાં વહેતાં પોતાના માર્ગને અન્તે તેઓ સાંકડા કિનારાના મેદાનમાં પહોંચે છે, ત્યારેજ તેઓ સરખી જમીનમાં થઈને વહે છે; બીજા બધે ઠેકાણે તેઓ ઢાળ પડતી વહી જાય છે. તેટલા માટે તેઓ પાણીના માર્ગ તરીકે બહુ ઉપયોગી નથી. ઉપલાણે કે મુખ તરફ તેમાં મછવાઓ બહુ ચાલી શકતા નથી.

સિંધુ નદી ટિબેટમાં હિમાલયના ઉત્તરના ઢોળાવ તરફથી નીકળે છે. આરંભમાં તે ટિબેટમાં થઈને પર્વતની ઉત્તર તળેટીની બાજુએ પશ્ચિમ તરફ ૮૦૦ માઇલ વહે છે. પછી ટેકરીના પશ્ચિમ છેડાની આસપાસ વાંક લઈ તે નૈર્ઋત્ય દિશાએ મોટા મેદાનમાં થઈને વહે છે. તેની પાંચ મોટી શાખાઓ છે, તેથી જે દેશમાં થઈને તે વહે છે તે પંજબ (પાંચ પાણી— નદીવાળો પ્રદેશ) કહેવાય છે. પંજબ છોડ્યા પછી તે સિંધમાં થઈને વહે છે, ત્યાં ભાગ્યેજ વરસાદ પડે છે. સિંધુ નદીમાંથી ઘણી નહેરો ખોદવામાં આવી છે, તે પંજબને સિંધનાં ખેતરોને પાણી પુર પાડે છે.

બ્રહ્મપુત્રાનું મૂળ સિંધુના મૂળથી બહુ આધું નથી, પણ તે સિંધુ નદીથી ઉલટી દિશાએ, એટલે પૂર્વ તરફ, ટિબેટમાં

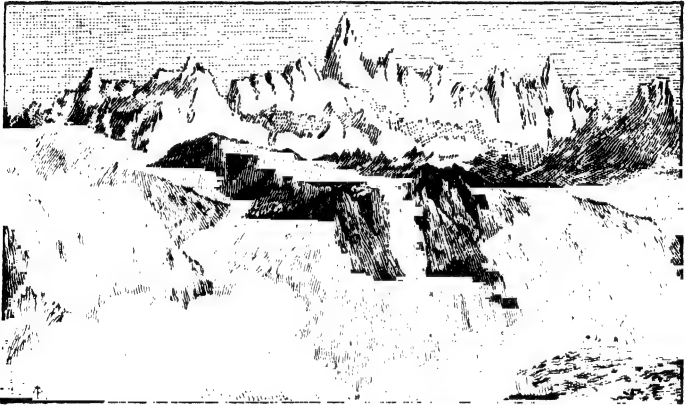
થઈને હિમાલયની ઉત્તર તળેટીની ખાબુએ ૭૦૦ માઇલ સુધી વહે છે. પછી તે ટેકરીના પૂર્વ છેડાની આસપાસ વાંક લે છે, અને નૈર્ઋત્ય દિશાએ આસામની ખીણમાં થઈને મોટા મેદાનના પૂર્વ ભાગની આરપાર વહે છે, અને ત્યાં તે ગંગા નદીના એક મુખ સાથે ભેગી થાય છે. તેના નીચલા માર્ગમાં તેનો ૫૮ ઘણા માઇલનો છે અને આખા દેશને ઘણા માઇલ સુધી પાણીથી ભરપુર કરે છે.

ગંગા એ હિંદુસ્તાનની મુખ્ય નદી છે અને સર્વ નદીઓમાં પવિત્રમાં પવિત્ર છે. હિમાલયમાં નન્દાદેવી નામના મોટા શિખરની પાસે ખરકની અંદર તેનું મૂળ છે. ત્યાંથી તે ડુંગરોને દક્ષિણ ઢાળે વહે છે અને પૂર્વ તરફ વળી ધીમે ધીમે મોટા મેદાનમાં તે દિશાએ થઈ સમુદ્રને મળે છે. તેના બધા માર્ગમાં ઘણી નાની નાની નદીઓ તેને મળે છે. તેઓ ઉત્તર તરફ હિમાલયમાંથી અને દક્ષિણ તરફ વિન્ધ્યમાંથી નીકળે છે. ગંગા એ ઉત્તર હિંદુસ્તાનનો મોટો જળમાર્ગ છે. ઉતાડ્યો અને માલ લઈને તેમાં એક લાખથી વધારે વહાણો ઉપલાણથી મુખ તરફ અને મુખથી ઉપલાણ તરફ આવજા કરે છે. જે મોટા મેદાન પર તેનું પાણી ફરી વળે છે તેની પુષ્કળ પેદાશ તે પોતાના કિનારા પરનાં અને મુખ આગળનાં શહેરોને પુરી પાડે છે.

નર્મદા અને તાપી વિન્ધ્ય અને સાતપુડાના પર્વતોની વચ્ચેની ખીણમાં થઈને પશ્ચિમ તરફ વહે છે અને અરબી

સમુદ્રને મળે છે. મધ્ય પ્રાન્ત અને મુંબઈ ઇલાકાના ઉત્તર ભાગની એ નદીઓ છે.

મહા નદી, ગોદાવરી, અને કૃષ્ણાનાં મૂળ પશ્ચિમ ધાટમાં છે. તેઓ દક્ષિણના હંચા પ્રદેશને પૂર્વ ઢોળાવે થઈ પૂર્વ ધાટના

નન્દેવીનું શિખર, ગંગા નદીના મૂળ આગળ હિમાલય

અવકાશમાંથી વહીને કિનારાના મેદાન તરફ વળે છે અને છેવટે બંગાળના ઉપસાગરને મળે છે. માર્ગમાં તેઓ ધણે કૃષ્ણદ્રુપ કાંપ ધસડી જાય છે અને મુખ આગળ તેના રસાળ ત્રિકોણાકાર પ્રદેશ બનાવે છે. મહા નદી ઓરીસા પ્રાન્તની નદી છે અને ગોદાવરી અને કૃષ્ણા પોતાની શાખાઓ સાથે હૈદરાબાદના રાજ્યમાં અને ઉત્તર કિનારે મદ્રાસ ઇલાકાના ઉત્તર સરકારમાં થઈને વહે છે.

હિંદુસ્તાન - ભૂગોળસંબંધી

કાવેરીનું મૂળ પશ્ચિમ ધાટમાં છે અને તે મ્હૈસુરના હંચા પ્રદેશમાં થઈને વહે છે. પછી તે મદ્રાસ ઇલાકાના દક્ષિણમાં વિશાળ કિનારાના મેદાનમાં થઈને વહે છે. ઘણા રસાળ પ્રદેશનો તેનો એક પહોળો ત્રિકોણાકાર પ્રદેશ બને છે.

૧૬. અલ્હદેશ: તેના પહાડ અને નદીઓ

અલ્હદેશ એ બ્રિટિશ હિંદી સામ્રાજ્યનો એક ભાગ છે; પણ તે હિંદુસ્તાનથી તદ્દન જુદો દેશ છે અને બે દેશની વચ્ચે બંગાળાનો ઉપસાગર આવેલો છે. ત્યાંના લોકો પણ જુદીજાતિના છે અને જુદી ભાષા બોલે છે.

તે દેશ મોટા ડુંગરોની હારો અને તેની વચ્ચેની ખીણોનો બનેલો છે અને એ ખીણોમાં થઈને મોટી નદીઓ વહે છે. ડુંગરોની હાર ઉત્તરથી દક્ષિણ તરફ ફેલાયેલી છે અને નદીઓ પણ એજ દિશાએ એટલે ઉત્તરથી દક્ષિણ તરફ વહે છે. ઠાઠ પણ ઠેકાણે મેદાન નથી; માત્ર કિનારાની બાજુએ અને નદીઓનાં મુખ આગળ એક ઘણી સાંકડી જમીનની પટ્ટી છે.

ડુંગરોની હારને લોકો ચોમા કહે છે. પશ્ચિમ કિનારાની નજદીક આરાકાન ચોમા આવેલી છે. આગળ એક પહોળી અને હંડી ખીણ આવી છે, તેમાં થઈને ઇરાવતી નદી દક્ષિણ માર્ગે દરિયા તરફ વહે છે અને મુખ આગળ એક વિશાળ ત્રિકોણાકાર પ્રદેશ બનાવે છે. પૂર્વ તરફ પેગુ ચોમા આવેલી છે. ત્યારપછી એક ખીણ હંડી ખીણ છે અને તેની ખીણ

ખાનુએ તિનાસરીમ થોમા નામની ડુંગરોની હાર આવેલી છે. એ ટેકરીઓની વચ્ચે સાલ્વીન નદી દક્ષિણ તરફ વહી દરિયાને મળે છે.

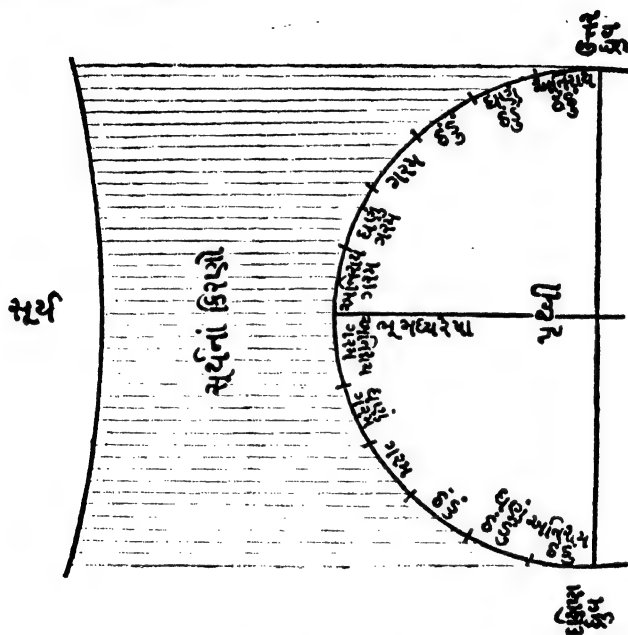
ધરાવતી એક સુંદર નદી છે અને ખ્વલદેશના મધ્ય ભાગમાં એક સુંદર જળમાર્ગ બનાવે છે. તેના મુખથી ૮૦૦ માઇલને અન્તરે તે અર્ધો માઇલ પહોળી છે. તેને કિનારે ખ્વલદેશની રાજધાની રંગુન નામનું ઉઘોગી બંદર આવેલું છે.

૧૭. ગરમ પ્રદેશો અને થંડા પ્રદેશો

અગાઉ આપણે જોઈ ગયા કે સૂર્યનાં કિરણ બપોરે પૃથ્વી પર સીધાં પડે છે અને તે કારણથી સવારે અને સાંજે ત્રાંસાં પડતાં કિરણ કરતાં પૃથ્વી ઉપર વધારે ગરમી ઉત્પન્ન કરે છે. પૃથ્વી પર જ્યાં જ્યાં સૂર્યનાં કિરણ પડે છે ત્યાં ત્યાં આ વાતની સાચાઈ સિદ્ધ થાય છે. દરેક સ્થળે સવારે કે સાંજે ગરમી પડે છે તેના કરતાં બપોરે ઘણી વધારે ગરમી પડે છે.

પણ પૃથ્વી એક ઢાંડા જેવી છે અને તેનું પૃષ્ઠ વાંક પડતું છે, તેથી તે કોઈ પણ બિંદુથી ચારે તરફ ઢળતું છે. પૃથ્વીને મધ્ય ભાગ તમે નીચેના ચિત્રમાં જુઓ છો તે પ્રમાણે સૂર્યની બરાબર સામે છે. આજ સ્થળે ભૂમધ્યરેખા આવેલી છે. અહીં કિરણ સૂર્યથી પૃથ્વી પર બરાબર નીચે પડે છે. એ સીધાં કિરણ છે. પણ ભૂમધ્યરેખાના પ્રદેશથી પૃથ્વીનું પૃષ્ઠ ઉત્તર તરફ અને દક્ષિણ તરફ વાંક પડતું છે,

અને એ ઢળતા પ્રદેશ પર ત્રાંસાં કિરણ પડે છે. જેમ જેમ ઉત્તર તરફ વધારે વધારે જઈએ, તેમ તેમ કિરણ વધારે વધારે ત્રાંસાં થતાં જાય છે.

આ પ્રમાણે સૂર્યનાં સીધાં કિરણથી ભૂમધ્યરેખાની પાસેના પ્રદેશ પર ઘણો તાપ પડે છે. હિંદુસ્તાન એ ભૂમધ્ય-રેખાથી દૂર નથી અને તેથી એ ઘણો ગરમ દેશ છે. એની ઉત્તરનો ભાગ ગરમ છે, પણ ભૂમધ્યરેખાની નજીકના પ્રદેશમાં જટલી ગરમી પડે છે તેટલી ત્યાં પડતી નથી. વળી તેથી

ઉત્તરના પ્રદેશમાં એથી પણ ઓછી ગરમી છે અને તેથી ઉત્તરે થંડક છે. ઇંગ્લંડ એવા થંડા પ્રદેશમાં છે. એથી ઉત્તરે જઈએ તો વધારે વધારે ટાઢ પડતી માલમ પડે છે અને છેક ઉત્તરે, ઉત્તર ધ્રુવની પાસે ઘણીજ થંડી પડે છે.

એજ પ્રમાણે જેમ દક્ષિણ તરફ જતા જઈએ તેમ પ્રથમ ગરમ પ્રદેશ, પછી તેથી ઓછા ગરમ પ્રદેશ, પછી થંડા પ્રદેશ, અને પછી વધારે થંડા પ્રદેશ આવે છે અને દક્ષિણ ધ્રુવની પાસે અતિશય થંડી પડે છે.

ચિત્રમાં પૃથ્વીનો અર્ધ ભાગ આપેલો છે. જે ભાગ પર સૂર્ય પ્રકાશે છે તે સૂર્યના પ્રકાશવાળો એ અર્ધ ભાગ છે. બીજો અર્ધ ભાગ અંધારામાં છે અને ત્યાં રાત્રી છે. પણ તમે જાણો છો કે પૃથ્વી હમેશા ફરતી ને ફરતીજ રહે છે, તેથી તેનો દરેક ભાગ પ્રકાશમાં આવતો જાય છે. ચિત્રની ડાબી બાજુએ તમને પૃથ્વીની સામી બાજુએ સૂર્યનો થોડોક ભાગ જણાશે, ત્યાંથી તેનાં કિરણ પૃથ્વી ઉપર પડે છે.

આ પ્રમાણે ઠંડલાક પ્રદેશોમાં બીજા પ્રદેશો કરતાં ગરમી શા માટે વધારે પડે છે તે આપણે સમજ્યા. ભૂમધ્ય-રેખાની પાસે જે પ્રદેશો આવેલા છે તે ગરમ છે, અને જે પ્રદેશો ત્યાંથી ઘણા દૂર છે તે થંડા છે. વળી ભૂમધ્યરેખાથી ઉત્તરે કે દક્ષિણે સરખેજ અંતરે જે પ્રદેશો છે તેમાંના ઠંડલાકમાં બીજા કરતાં ઓછીવત્તી ગરમી પડે છે તેનાં બીજાં કારણો છે. એ કારણોની હકીકત આગળ ઉપર તમારા સમજવામાં આવશે

૧૮. નક્કર, પ્રવાહી, અને વાયુરૂપ પદાર્થો

ગરમી અને થંડી

જે પૃથ્વી પર આપણે વસીએ છીએ તેના આકાર વિષે અને તે કેવી રીતે ફરે છે તે વિષે આપણે થોડુંક શીખી ગયા.

તમે જાણો છો કે પૃથ્વી એ જમીન, દરિયો, અને હવાની બનેલી છે. નીચે જમીન આવેલી છે, તેની ઉપર પાણીનો મહા-સાગર આવેલો છે, અને તેની અંદરથી ધણે ઠેકાણે જમીન ઉંચી નીકળી આવેલી છે. વળી જમીન અને દરિયાના ઉપર હવાનો મહાસાગર આવેલો છે.

જમીન નક્કર પદાર્થ છે, દરિયો પ્રવાહી છે, અને હવા વાયુરૂપ છે. નક્કર એટલે શું? પ્રવાહી એટલે શું? અને વાયુ-રૂપ એટલે શું?

સર્વથી સાધારણ પ્રવાહી પદાર્થ પાણી છે, તે કેવું દેખાય છે તે આપણે બધા જાણીએ છીએ; કેમકે તે આપણે બધાએ જોયું છે. પાણીને વિષે જ જ ખરી વાતો છે, તે તે બધા પ્રવાહી પદાર્થોને થોડે કે ઘણે અંશે લાગુ પડે છે. ત્યારે આપણે પાણી વિષે થોડીક વાતો કરીએ.

તમે સપાટ રકાબીમાં પાણી રેડશો તો તે તેમાં બધે ફેલાઈ જશે. તે ઘણી સહેલથી વહે છે. રેતીની પેઠે તેનો ઢગલો થઈ એક ઠેકાણે રહેતો નથી. કાચના પ્યાલા જવા ગોળ વાસણ-માં પાણી રેડશો, તો તે તે ગોળ વાસણના જવું ગોળ દેખાશે.

વળી એજ પાણી ચોરસ સીસામાં રેડશે, તો તે સીસાના આકારનું એટલે ચોરસ દેખાશે.

દૂધ અને સાહી તેમજ પારો પાણીની પેઠે વહે છે. જો એવી રીતે રેલા ચાલે છે તેને આપણે પ્રવાહી એટલે વહેતા પદાર્થો કહીએ છીએ. લોઢાનો ગટ્ટો કે લાકડા કે કાચનો કકડો એ રીતે વહેતો નથી. તેને ગમે તે વાસણમાં મૂકીએ તોપણ તેનો પોતાનો આકાર બદલાતો નથી. તેના ભાગો એક એકને વળગેલા જવા દેખાય છે. તેના જવા કોઈ પણ પદાર્થને આપણે નક્કર પદાર્થ કહીએ છીએ.

પ્રવાહી પાણીને ખૂબ થંડું કરીએ તો તેનું બરફ થાય છે, તે નક્કર પદાર્થ છે. તમે બરફનો કકડો જોયો તો હશે. તે સખ્ત ને ઘોળો હોય છે. ઘોળા કાચના કકડાને તે ઘણો મળતો દેખાય છે. પાણી બરફ થાય છે ત્યારે તે ઠરી ગએલું કહેવાય છે. બરફ એ ઠરી ગએલું પાણી છે. તેને ગરમ કરવાથી પીગળીને તેનું પાણું પાણી થાય છે. પાણીમાંથી ગરમી જતી રહે છે ને તે થંડું થાય છે ત્યારે તેનું ઠરીને બરફ થાય છે. તમે પત્થરની પેઠે તેના ભાંગીને નાના કકડા કરી શકો છો. તોપણ એ બરફ માત્ર ઘણું થંડું પાણી છે. તમે તેને તડકામાં મૂકશો

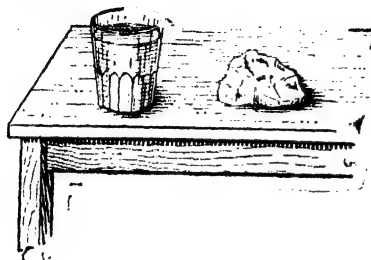
તો તેનું પાણી થઈ જશે. તમે તેને રકાબીમાં મૂકશો તો જ્યાં મૂકશો ત્યાંનું ત્યાં રહેશે. પાણીની પેઠે તે રકાબીમાં બધે ફેલાઈ જતું નથી.

પ્રવાહી પાણીને ખૂબ ગરમ કરીએ તો તેની કેવી સ્થિતિ થાય છે? એ તમે જાતે સહેલાઈથી શોધી કાઢી શકશો. ચુલા પર વાસણ મૂકી તેમાં પાણી ભરી ઉકાળો. તેનો થોડોક ભાગ વરાળ થઈ જાય છે. એમનું એમ ઉકાળ્યાજ કરશો તો વરાળ થઈ હવામાં જતી રહેશે. હવે તમે તેને દેખી શકશો નહિ. તે વાયુરૂપ થયું છે; અને તમને વાસણ ખાલી માલમ પડશે, તેમાં બિલકુલ પાણી માલમ પડશે નહિ. વરાળ અને પાણી એકજ પદાર્થ છે; પણ એક કરતાં બીજું વધારે ગરમ છે.

આ પ્રમાણે આપણને માલમ પડશે કે પાણી જ્યોત એકજ પદાર્થ ત્રણ સ્થિતિમાં હોઈ શકે. તે પ્રવાહી, કે નક્કર, કે વાયુરૂપ હોય. ખૂબ થંડું હોય છે ત્યારે તે બરફ કહેવાય છે અને તે નક્કર છે. તેને ગરમ કરીએ તો તેનું પાણી બને છે, તે પ્રવાહી છે. એથી પણ વધારે ગરમ કરીએ તો તેની વરાળ બને છે, તે વાયુરૂપ છે. એક સ્થિતિમાંથી બીજી સ્થિતિમાં ફેરફાર થાય છે, તે ગરમીને લીધે છે.

એકજ પદાર્થનું બે સ્થિતિમાં આ નીચે ચિત્ર આપ્યું છે. બરફનો કકડો છે અને પાણીનો ખાલો છે. ચિત્રમાં વાયુરૂપ તે બધા પદાર્થો નથી તેનું શું કારણ છે? તે તમે કહી શકશો!

દુનિયામાં દરેક પદાર્થ નક્કર, પ્રવાહી, કે વાયુરૂપ છે. ખરદ્દની પેઠે દરેક નક્કર પદાર્થને ખૂબ તપાવ્યાથી તે પાણી

જેવો પ્રવાહી બનશે અને તેથી પણ વધારે ગરમ કરીશું તો તે વરાળના જેવો વાયુરૂપ થશે.

આ સમજવું કે માનવું

અધરૂં લાગે છે; પણ એ

ખરૂં છે કે સખ્તમાં સખ્ત ધાતુઓને પુષ્કળ તપાવવાથી પાણીની પેઠે વહેતી કરી શકાય. વળી તેથી પણ વધારે ગરમ કરીએ તો તે બધી વાયુરૂપ થઈ જશે.

હવે, જે હવાનો શ્વાસ લઈએ છીએ તે વાયુરૂપ છે; તેને ખૂબ થંડી કરવાથી અને દાબવાથી તેનું પ્રવાહી રૂપ થાય છે, અને તે પાણીની પેઠે વહે છે. તેમજ એ પ્રવાહી હવાને એથી પણ વધારે થંડી કરવાથી અને તેના પર એથી પણ વધારે દબાણ કરવાથી તેનો પત્થર જેવો સખ્ત નક્કર પદાર્થ બને છે. તમે વાયુરૂપ હવાને જોઈ શકતા નથી, પણ પ્રવાહી હવા અને નક્કર હવાને જોઈ શકો છો.

૧૬. ગરમી વિસ્તારે છે અને થંડક સંકોચે છે

થંડા પદાર્થને ગરમ કરીએ તો તે ફૂલે છે એટલે વધારે મોટા થાય છે. આપણે કહીએ છીએ કે ગરમીએ તેને વિસ્તાર્યો

૧૬. ગરમી વિસ્તારે છે અને થંડક સંકોચે છે. ૬૫

છે. ‘વિસ્તારવું’ એટલે વધારે મોટું કરવું. નક્કર, પ્રવાહી, ઠે વાયુરૂપ, ગમે તેવી સ્થિતિના પદાર્થને ગરમ કરવાથી તેનો વિસ્તાર થાય છે.

એથી ઉલટું, કાંઈ ગરમ વસ્તુને થંડી કરીએ તો તે સંકોચાય છે એટલે સંકડાઈ નાની થાય છે. આપણે કહીએ છીએ કે થંડક તેને સંકોચી છે. ‘સંકોચવું’ એટલે વધારે સાંકડું કરવું.

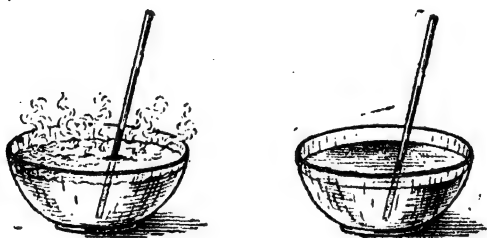
તમે લુહારને પૈડાને વાટ ચઢાવતો, એટલે પૈડાની આસપાસ લોઢાનો પટો ચઢાવતો, જોયો તો હશે. ન જોયો હોય તો જમ અને તેમ જલદી જઈને જોશો. વાટ થંડી હોય છે ત્યારે

પૈડાના કરતાં સાંકડી હોવાથી પૈડાની આસપાસ જઈ શકતી નથી. લુહાર તેને દેવતામાં મૂકી લાલચોળ થાય ત્યાંસુધી

ગરમ કરે છે એટલે તે મોટી થાય છે. લોહું વિસ્તાર પામે છે; એટલે વાટ પૈડાની આસપાસ સહેલાઈથી આવે છે. તે થંડી થાય છે, એટલે લગારેક નાની થાય છે. લોહું સંકોચાય છે, તેથી પૈડાની આસપાસ સજ્જડ બેસી જાય છે. તેને કાયમ રાખવા ખીલા ઠોકવા પડતા નથી. તે કંઈ નીકળી જવાની નથી.

નક્કર પદાર્થની પેઠે પ્રવાહી પદાર્થને પણ ગરમ કરવાથી તે વિસ્તાર પામે છે. એક કાયની નળીમાં થોડું થંડું પાણી રેડો. તમારી મરજીમાં આવે તો તેમાં થોડીક લાલ સાહી નાખો એટલે પાણી લાલ થશે અને તમે તેને સહેલાઈથી જોઈ શકશો. પછી નળીનો નીચલો અર્ધો ભાગ ઉકળતા ગરમ પાણીના પ્યાલામાં મૂકો. તમને નળીમાંનું પાણી નળીમાં ઉપર ચઢતું જણાશે. તે

જમ ગરમ થાય છે તેમ વિસ્તાર પામે છે. હવે એજ નળી થંડા પાણીના પ્યાલામાં મૂકો. નળીમાંનું પાણી નીચું પડી જાય છે. ગરમી જતી રહે છે તેમ તે સંકોચાઈ જાય છે.

તમે થોડોક પ્રવાહી પારો અંદર હોય એવી એક કાચની નળી લાવો. એવી નળીને ઉષ્ણતામાપક નળી (થર્મોમીટર) કહે છે. તે નળીને ઉના પાણીના પ્યાલામાં મૂકશો તો તમને પારો ઠેવી રીતે ચઢે છે તે જણાશે. જેમ જેમ તે ગરમ થાય છે તેમ તેમ તે વિસ્તાર પામે છે.

વાયુરૂપ પદાર્થ પણ ગરમ થવાથી વિસ્તાર પામે છે. પ્રવાહી પદાર્થ વાયુરૂપ અને છે ત્યારે ખૂબ વિસ્તાર પામે છે. જ્યારે પાણીની વરાળ અને છે ત્યારે પ્રવાહી સ્થિતિમાં તે હતું અને જટલી જગા રોકતું તે કરતાં ૧,૭૦૦ ગણી વધારે જગા રોકે છે. ઠાંઈ વાસણ પર ઢાંકણું મૂકી તે વાસણમાં પાણી ગરમ કરશો, તો તમને માલમ પડશે કે પાણી ઉકળે છે તેમ તેમ ઢાંકણું ઉછાળા મારે છે. માંહેની વરાળ તેને ઉપર હડસેલે છે. પ્રથમ પાણી થંડું હતું ત્યારે ઢાંકણું સ્થિર હતું. પણ પાણી ઉકળે છે ત્યારે તેની વરાળ અને છે અને તે એટલો બધો વિસ્તાર પામે છે, કે હવે વાસણમાં તેને માટે જગા નથી. વરાળ ઢાંકણાને ઉપર હડસેલ્યાજ કરે છે અને હવામાં નાસી જ્યા કરે છે. ઉકળતા પાણીમાંથી વરાળ ઉંચે હવામાં જાય છે; કેમકે પાણી કરતાં તે ઘણી હલકી છે, તેમજ જે હવામાં તે ઉંચે ચઢે છે તેના કરતાં પણ તે હલકી છે. જેમ પાણીમાં ખૂબ તરે છે તેમ હવામાં વરાળ તરે છે. દેવતા પર ઉકળતા પાણીના વાસણના મ્હોની ઉપર થોડોક કાગળના નાના નાના કકડા ઉરાડો તો તમને

હવામાં હંચે ચઢતા માલમ પડશે. તમે વરાળને હંચી ચઢતાં દેખી શકતા નથી; પણ તે વરાળ જેમ જેમ હંચે જાય છે તેમ તેમ કાગળના નાના કકડાઓને સાથે લઈ જાય છે, તે તમે જોઈ શકો છો.

પાણીને બહુ થોડી ગરમીની આંચ આપી હોય તોપણ તેની ધીમે ધીમે વરાળ થાય છે. દેવતા પર પાણીનું વાસણ મૂકશો તો તેમાંનું પાણી ઉકળે તે પહેલાં ક્યારનીએ તેમાંથી વરાળ હંચી ચઢશે. રકાબીમાં થોડુંક પાણી ભરી તડકામાં મૂકશો તો થોડા વખતમાં તે સુકાઈ જશે. પાણીની વરાળ થઈ તે હંચે ચઢી ગઈ છે. તે વરાળરૂપે હંચે ઊડી ગઈ છે. રકાબીને ધરની અંદર જમીન પર કે ટેબલ પર શીળામાં મૂકશો, તોપણ તમને માલમ પડશે કે તે ધીમે ધીમે સુકાઈ જાય છે.

વાયુરૂપ સ્થિતિમાંથી પાણી પાછું પ્રવાહી સ્થિતિમાં આવી શકે? હા, જો તમે તેમાંની ગરમી લઈ લો તો તેમ થાય. ગરમીએ પ્રવાહીને વાયુરૂપ સ્થિતિમાં આણ્યું, અને તેમાંની ગરમી જો જતી રહે તો તે થંડું થઈ પાછું પ્રવાહી થાય. તે ઠરી જાય છે એમ કહેવાય છે, એટલે ધન કે ધટ થઈ જાય છે. આ તમે જાતે સહેલથી જોઈ શકશો.

ઉના પાણીમાંથી હંચી ચઢતી વરાળની ઉપર એક થંડી રકાબી મૂકો. તે તરત પાણીનાં ટીપાંથી છવાઈ જશે. વરાળ ઠરી જઈ પાછી પ્રવાહી સ્થિતિમાં આવી છે અને તેનું પાણી બન્યું છે.

પાણીની નીચેનો દેવતા પાણીને એવું ગરમ બનાવે છે કે તે તરત વરાળરૂપે ઊડી જાય છે. એજ પ્રમાણે પૃથ્વી પરના પાણીની ઉપર રહેલો ગરમ સૂર્ય નીચે તેની ઉપર પોતાનાં કિરણ નાખે છે તેથી તે પાણીની વરાળ બની ઉંચે હવામાં જાય છે. પૃથ્વી પર બધે ઠંડકાણે, તળાવ અને સરોવર તેમજ નદીઓ અને સમુદ્રોમાંના પાણી પર, દિવસે સૂર્યનાં કિરણ પડે છે તેથી પાણી ગરમ થઈ વરાળરૂપે ઉંચે હવામાં જાય છે. ભૂમધ્યરેખાની પાસેના પૃથ્વીના ગરમ પ્રદેશોમાં સૂર્યનાં કિરણ સીધાં પડવાથી ધણાં ગરમ હોય છે; ત્યાં ભૂમધ્યરેખાથી દૂરના ધણા થંડા તેમજ ઓછા થંડા અને સહજ ગરમ પ્રદેશો, જ્યાં સૂર્યનાં કિરણ ત્રાંસાં પડવાથી તેટલી ગરમી પડતી નથી, ત્યાંના કરતાં ધણું વધારે પાણી હવામાં વરાળરૂપે ઊડી જાય છે.

વાયુ પ્રવાહીથી આ પ્રમાણે જુદો છે. પાણીના જેવો પ્રવાહી પદાર્થ ચારે તરફ ફેલાય છે. ખરદના કંકડા જેવા નક્કર પદાર્થની પેઠે તે એકજ ઠંડકાણે રહેશે નહિ. એક ધણી નાની સીસીમાંનું પાણી મોટા સીસામાં રેડશે, તો તે પાણી તે મોટા સીસાના તળીઆમાં બધે ફેલાઈ જશે અને છેવટે તે બધું એક સપાટીમાં થઈ જશે, પણ તે પાણી ઉંચું થઈ સીસીના બાકીના ભાગમાં ફેલાશે નહિ. તે ભાગ તો બાકીજ રહેશે. પાણી એટલું બધું ભારે છે કે સીસાના તળીઆથી ઉંચે ચઢી શકશે નહિ.

પણ વાયુરૂપી પદાર્થને જ વાસણમાં મૂકવામાં આવે તે બધું વાસણ તે ભરી નાખે છે. તે તેની દરેક દિશાએ, ઉપર,

નીચે, ને બાબુઓ તરફ ફેલાઈ જાય છે. તમે ગમે તેવા મોટા સીસામાં ગમે તેટલો થોડો વાયુરૂપી પદાર્થ મૂકશો તોપણ તે વિસ્તાર પામી આખો સીસો ભરી દેશે. સીસાના કોઈ પણ ભાગમાં તે વાયુરૂપી પદાર્થ સીસાના બીજા કોઈ ભાગ કરતાં વધારે આવશે નહિ. સીસાનો કોઈ પણ ભાગ ખાલી રહેશે નહિ. વાયુરૂપી પદાર્થનો નાનો સીસો મોટા ઓરડામાં ખોલશો તો તે પદાર્થ તેમાંથી ધસારાબંધ બહાર નીકળશે અને આખા ઓરડામાં પ્રસરી જશે. ઓરડાનો કોઈ પણ ભાગ તે પદાર્થ વિનાનો રહેશે નહિ. તે પદાર્થ બધો ઓરડો ભરી દેશે.

કોઈ વાસણમાં પુષ્કળ વાયુરૂપી પદાર્થ હોય તો તે પદાર્થ ઘટ્ટ છે એમ કહેવાય છે. થોડો પદાર્થ હોય તો તે પાતળો છે એમ કહેવાય છે. ઘટ્ટ વાયુરૂપી પદાર્થથી ભરેલું વાસણ પાતળા વાયુથી ભરેલા વાસણ કરતાં તોલમાં વધારે થાય છે. વાયુરૂપી પદાર્થને તમે દેખી શકતા નથી તોપણ તેને વજન છે. કેટલાક વાયુરૂપી પદાર્થો બીજા કરતાં વધારે ભારે હોય છે. તમે તેને જોઈ શકતા નથી, તોપણ તે બધાને વજન છે અને તેને તોળી શકાય છે.

વાયુરૂપી પદાર્થને ગરમ ન કરીએ તોપણ તેની એવીજ સ્થિતિ થશે. પણ ગરમ કરશો તો તે એથી પણ વધારે વિસ્તાર પામશે. વાયુરૂપી પદાર્થ નાના નાના અંશોનો બનેલો છે. તે એટલા બધા નાના છે કે તમે તેઓને જોઈ શકતા નથી. કોઈ પણ વાયુરૂપી પદાર્થમાં મૂળથીજ પુષ્કળ ગરમી હોય છે અને

એજ કારણથી જે નાના નાના કંકડાઓનો તે બનેલો છે તે એક બીજથી બનશે તેટલા છુટા થઈ જશે. તે વાયુરૂપી પદાર્થને ગરમ કરશે તો તે ભાગો તેથી પણ વધારે છુટા થશે.

૨૦. હવા

આપણી આસપાસ ચારે તરફ અને ઉપર હવા છે. જેમ વરાળ એક જાતનો વાયુરૂપી પદાર્થ છે, તેને આપણે જોઈ શકતા નથી, તેમ વાયુરૂપી પદાર્થની સ્થિતિમાં હવાને પણ જોઈ શકતા નથી. પણ અગાઉ વાંચી ગયા તે પ્રમાણે વાયુરૂપી હવાને આપણે પ્રવાહી હવાના રૂપમાં અને નક્કર હવાના રૂપમાં પણ લાવી શકીએ અને ત્યારે આપણે તેને ખુલ્લી રીતે દેખી શકીએ.

તમે હવાને દેખી શકતા નથી, પણ તમને તે લાગે છે. તમારો શ્વાસ તમારા હાથ ઉપર કાઢશે તો તે તમને લાગશે. તમારો હાથ ખૂબ જોરથી હવામાં હલાવશે તો તમને હવા તેની સામા દબાણ કરતી લાગશે. હવાને ગતિ થાય છે ત્યારે આપણે તેને પવન કહીએ છીએ. તમે જાણો છોકે પવન પોતાના સપાટાથી ઝાડને કે ઘરને પાંડી નાખી શકે છે. પવનનો એક ભારે સપાટો દરિયામાં મોટાં મોઝાં ઉત્પન્ન કરે છે અને જમીન પરનાં ઝાડને ઉખેડી નાખે છે, તેનું હવે પછીને પાને ચિત્ર આપેલું છે.

આપણે દરેક પળે હવાનો શ્વાસ લઈએ છીએ. તે વગર આપણે એકદમ મરણ પામીએ. હવા પૃથ્વી ઉપર રહેલી છે અને જેમ પાણી દરિયાની તળેટી પર ફેલાયેલું છે તેમ તે પૃથ્વી

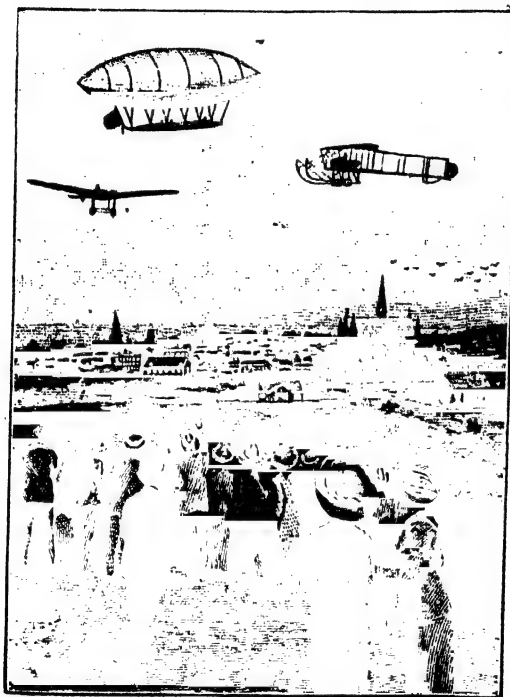
ઉપર ફેલાયેલી છે. જેમ પાણીનો મહાસાગર છે તેમ હવાનો પણ મહાસાગર છે. જેમ માછલાં પાણીના મહાસાગરમાં જીવે છે અને હરફર કરે છે, તેમ આપણે હવાના મહાસાગરમાં જીવીએ છીએ અને હરીએફરીએ છીએ. માછલીને પાણીની બહાર કાઢશો તો તે મરી જશે, તેમજ તમને તમારા હવાના મહાસાગરમાંથી બહાર કાઢે તો તમે પણ મરણ પામે.

પવનનો સપાટો

તમે જાણો છો કે પક્ષીઓ હવામાં ઊડે છે. દરેક પક્ષીને વજન છે. પક્ષી શા માટે પૃથ્વી પર પડી જતું નથી? તે શાથી ઉપર ટકી રહે છે? જેમ પાણી માછલાંને ટકાવે છે તેમ હવા તેને ઉપર ટકાવે છે.

વળી હાલના વખતમાં હવાઈ વહાણોની શોધ થઈ છે, તેમાં બેસી માણસો હવામાં ઊડે છે અને હવા તેમને ટકાવી રાખે છે. જવી ઝડપથી આગગાડી દોડે છે તેવીજ ઝડપથી

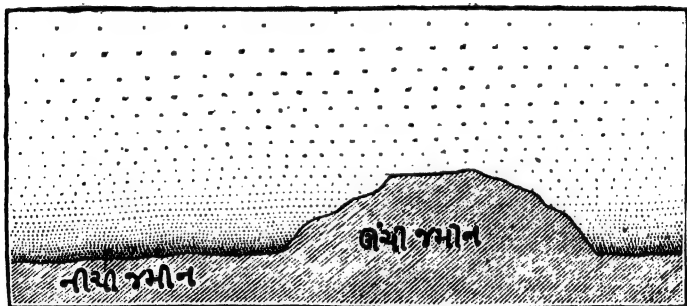

હવાઈ વહાણો

દોડતાં ટ્રેલ્લિંગ હવાઈ વહાણોનું ઉપર ચિત્ર આપેલું છે. જમ પાણીમાં વહાણ ફરે છે તેમ તેઓ હવામાં ચાલે છે. યુરોપના

ધણા દેશોમાં આગબોટાના કાફલાની પેઠે હવાઈ વહાણોના કાફલા છે. તેઓ ધણાં માણસને ને તોપને લઈ જાય છે.

પૃથ્વી ઉપર જે હવા છે તે તેની ઉપર ધણી ઉંચાઈ સુધી છે. તે ફટલે સુધી ઉંચે જાય છે તે આપણે ખરાખર કહી શકતા નથી. પણ જેમ જેમ આપણે ઉંચે જઈએ છીએ તેમ તેમ ઓછી હવા છે એમ આપણે જાણીએ છીએ. ઉંચાંમાં ઉંચાં પર્વતોનાં શિખર પર જનવર શ્વાસ લઈ શકતાં નથી; ક્રમક્રમે ત્યાં હવા બહુ જ થોડી હોય છે. ધણી ઉંચાઈ પર હવા ધણી જ પાતળી હોય છે. આસરે ૨૦૦ માઇલ પર ઉંચે ભાગ્યે જ હવા છે એમ સંભવિત દેખાય છે.

હવાનો ઉપલો ભાગ નીચલા ભાગ પર દબાણ કરે છે અને તેને સંકોચાવે છે, તેથી આપણે જેમ જેમ હવાના નીચલા ભાગ પર આવીએ તેમ તેમ આપણને વધારે વધારે હવા માલમ પડે છે. પૃથ્વીની નજીકમાં પુષ્કળ હવા છે. એ ખતાવવાને માટે ઉપર ચિત્ર આપ્યું છે. આપણે હવાને

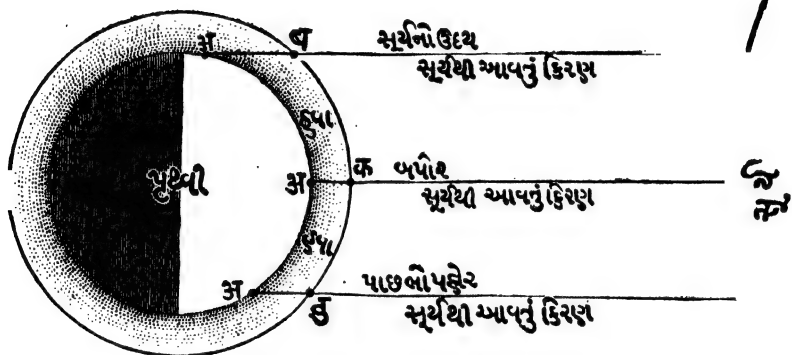
જેઈ શક્તા નથી, પણ જેઈ શકીએ તો આ ચિત્રમાં આપ્યા જેવી કંઈક દેખાય. તમે જોશો કે નીચે છે તેના કરતાં ઉપર જઈએ તેમ હવાના નાના ભાગો વધારે વધારે છેટ દેખાય છે. જમીનની પાસે હવા ઘટ્ટ છે અને ઉંચે પાતળી છે.

સૂર્ય પૃથ્વી ઉપર પ્રકાશે છે તેથી તેનાં કિરણ હવાની અંદર થઈને આવે છે અને ગરમી ફેલાવે છે. કિરણની થોડીક ગરમી હવામાં જાય છે. જે હવામાં થઈને કિરણ જાય છે તે જમ વધારે વધારે ઘટ્ટ હોય છે તેમ તેમ કિરણમાંની વધારે ગરમી તેમાં જાય છે અને ઓછી ગરમી પૃથ્વી માટે રહે છે.

ખીજ પાને આપેલા ચિત્રમાં, સૂર્યના પ્રકાશમાં અને પૃષ્ઠ પર હવા રહેલી છે એવી અર્ધી પૃથ્વી તમે જોશો. અગાઉ કહ્યા પ્રમાણે આપણે હવા જેઈ શક્તા નથી; પણ ચિત્રમાં તેને ઝાંખી છાયાથી દર્શાવી છે, એટલે તે પૃથ્વી ઉપર કેવી રીતે છવાયેલી છે તે તમે જેઈ શકશો. સૂર્યનાં કિરણ એ હવાની અંદરથી પ્રકાશે છે. સવારે અને સાંજે ત્રાંસાં કિરણને જટલી હવામાં થઈને આવવું પડે છે તેના કરતાં બપોરે સીધાં કિરણને ઓછી હવામાં થઈને આવવાનું છે. સૂર્ય ઊગે છે ત્યારે તેનાં કિરણને હવામાં થઈને ૬ થી ૮ સુધી આવવાનું છે. એ અંતરનું માપ લો. પાછલે પહોરે કિરણને હવામાંથી ૬ થી ૮ સુધી આવવાનું છે. બપોરે કિરણને ૬ થી ૮ સુધી આવવાનું છે. આનું પણ માપ લો. તમને માલમ પડશે કે હજ કરતાં હજ વધારે લાંબું અંતર છે અને હજ કજ કરતાં વધારે લાંબું છે.

આપણે અગાઉ જોઈ ગયા કે બપોરના કરતાં સવારે ને સાંજે વધારે થંડક હોય છે; કારણ કે તે વખત કિરણ પૃથ્વી પર પહોંચતાં વધારે ત્રાંસાં હોય છે અને વધારે પૃષ્ઠ પર ફેલાયેલાં હોય છે. એ એક કારણ છે.

બપોર કરતાં સવારે અને સાંજે શા માટે વધારે થંડક પડે છે તેનું બીજું કારણ હવે આપણે જોઈએ છીએ. એ

ત્રાંસાં કિરણ પૃથ્વી પર પહોંચે છે તે પહેલાં ઘણા વખત ઉપર બપોર કરતાં સવારે અને સાંજે તેમને વધારે હવામાં થઈને માર્ગ કરવાનો છે, તેથી તેમની વધારે ગરમી જતી રહે છે. સૂર્ય ઊગે છે ત્યારે અને આથમે છે ત્યારે તમે તેની સામા જોઈ શકો છો તેનું એ કારણ છે. તેનાં કિરણ એટલી બધી ઘટ્ટ હવામાં થઈને આવે છે, કે તેમાંનો ઘણો પ્રકાશ અને ગરમી તેમાં જતાં રહે છે. બપોરે સૂર્યનાં સીધાં કિરણ એવાં તો

૨૧. પૃથ્વી હવાને કેવી રીતે ગરમ કરે છે? ૭૭

ગરમ અને પ્રકાશવાળાં છે કે તમારાથી સૂર્યની સામા જોઈ શકાતું નથી.

આજ બે કારણોને લીધે ભૂમધ્યરેખાની ઉત્તરે કે દક્ષિણે છે તે કરતાં તેની નજીકના પ્રદેશમાં હમેશ વધારે ગરમી પડે છે. ૧૭મા પાઠમાં પૃ૦ ૫૬ ઉપરના ચિત્રમાં આપણે જોયું તે પ્રમાણે પૃથ્વીના ઉત્તર અને દક્ષિણ ભાગમાં સૂર્યનાં કિરણ વધારે વધારે ત્રાંસાં થતાં જાય છે; અને તેજ કારણથી વધારે વધારે નખળાં થતાં જાય છે એટલુંજ નહિ, પણ તેમને વધારે ઘટ્ટ હવામાં થઈને આવવાનું છે અને તેથી તેમની વધારે ગરમી જતી રહે છે.

ભૂમધ્યરેખાની પાસે આવેલું હિંદુસ્તાન છેક ઉત્તરે આવેલા ઈંગ્લંડ કરતાં વધારે ગરમ દેશ છે; કારણ કે હિંદુસ્તાન પર સૂર્યનાં સીધાં કિરણ પડે છે તેના કરતાં ઈંગ્લંડમાં કિરણ ઘણાં ત્રાંસાં પડે છે; તેમજ ત્યાં પહોંચતાં તેને ઘણી વધારે ઘટ્ટ હવામાં થઈને પસાર થવું પડે છે.

૨૧. પૃથ્વી હવાને કેવી રીતે ગરમ કરે છે ?

પૃથ્વીના જ ભાગ પર આપણે રહીએ છીએ તે ભાગ ફરતો ફરતો જ્યારે રાત્રે અંધારામાં જાય છે અને સૂર્યનાં ચક્ર-ચક્તિ કિરણ આપણા પર પડતાં નથી, ત્યારે થંડક થાય છે. પણ આપણા પર માત્ર સૂર્યનીજ ગરમી પડતી હોત, તો હાલ છે તેના કરતાં રાત્રે ઘણી વધારે થંડક થાત. એટલી બધી

ટાઢ પડત કે આપણાથી તે ખમી શકાત નહિ. ત્યારે આપણને રાત્રે ગરમી શાથી મળે છે ?

ચન્દ્ર આપણને પ્રકાશ આપે છે, ગરમી આપતો નથી. તેમજ તારાઓ તરફથી પણ આપણને ગરમી મળતી નથી; કેમકે તે આપણાથી એટલા બધા દૂર છે કે આપણને તેમના તરફથી કંઈ ગરમી પહોંચી શકતી નથી. આપણે પૃથ્વી ઉપર-થીજ ગરમી મેળવીએ છીએ.

આખો દહાડો સૂર્ય પૃથ્વી ઉપર પ્રકાશે છે. દિવસે જમીન ગરમ થાય છે. જે હવા તેના પર રહેલી છે તેને જમીન આખો દહાડો ગરમી આપ્યાં કરે છે. પણ પોતાની બધી ગરમી દિવસના ભાગમાં તે હવાને આપી શકતી નથી. સાંજે સૂર્ય આથમે છે ત્યારે હજી તેમાં ધણી ગરમી રહી જાય છે. આ પ્રમાણે દિવસે જમીને જે ગરમી સંધરેલી છે તેમાંની કેટલીક ગરમી આખી રાત તે હવાને આપે છે. રાત જાય છે તેમ વધારે વધારે થંડક થતી જાય છે; કેમકે જમીનની પાસે રહેલી ગરમી ઓછી ઓછી થતી જાય છે. છેક પરાંઢીએ, સૂર્યોદય થતા પહેલાં, રાત બેસતાં જેટલી થંડક હોય છે તેના કરતાં પણ વધારે થંડક પડે છે.

આ પ્રમાણે હવા બે રીતે ગરમ થાય છે; તેની અંદર થઈને દિવસે સૂર્યનો તાપ પડે છે તેથી તે ગરમ થાય છે અને દહાડો ને રાત જમીન જે ગરમી બહાર કાઢે છે તેથી પણ તે ગરમ થાય છે. જેમ જેમ હવા વધારે ગરમ થાય છે, તેમ તેમ તે વધારે

હલકી થાય છે અને પૃથ્વીની ઉપર વધારે ઊંચી ચઢે છે. એથી ઉલટું, જમ જમ તે વધારે થંડી થાય છે, તેમ તેમ તે વધારે ભારે થાય છે અને પૃથ્વીને વધારે નજીક વળગતી જાય છે.

જમ જમીન પર આખો દિવસ સૂર્ય પ્રકાશે છે તેમ સમુદ્ર પર પણ આખો દિવસ પ્રકાશે છે અને પાણીને ગરમ કરે છે. જમીનની પેઠે સમુદ્ર પણ દિવસે ગરમી લે છે? જ હવા તેના પર રહેલી છે તેને જમીનની પેઠે ગરમી આપે છે?

હા, જમીનની પેઠે સમુદ્ર ગરમી લે છે અને આપે છે, પણ તેના જટલી ગરમી લેતોઆપતો નથી કે તેટલી જલદી લેતોઆપતો નથી. પ્રવાહી પદાર્થ કરતાં નક્કર પદાર્થ ધણે વધારે જલદી ગરમ થાય છે. દરિયા કરતાં જમીન વધારે જલદી ગરમ થઈ જાય છે. સમુદ્રનો અમુક પ્રદેશ દિવસે જટલી ગરમી લે છે તેના કરતાં જમીનનો તેટલોજ પ્રદેશ વધારે ગરમી લે છે.

સમુદ્ર પર રહેતી હવા સમુદ્ર ગરમ હોય ત્યારે ગરમ બને છે અને થંડો હોય ત્યારે થંડી થાય છે. પણ જમીન કરતાં સમુદ્ર હવાને વધારે ધીમે ગરમ કરે છે, તેમજ થંડી કરતાં પણ વધારે વખત લે છે.

આ કારણને લીધે દરિયા પરની હવા જમીન પરની હવા કરતાં દિવસે વધારે થંડી હોય છે; કેમકે જમીન કરતાં સમુદ્ર દિવસે વધારે થંડો હોય છે. પણ રાતે સમુદ્ર પરની હવા જમીન પરની હવા કરતાં વધારે ગરમ હોય છે; કારણકે તે વખતે જમીન કરતાં સમુદ્ર વધારે ગરમ હોય છે.

૨૨. હવામાં કેવી રીતે ગતિ થાય છે ?

દરિયાની લહેર અને જમીનની લહેર

આપણી આસપાસની હવા હમેશા ફરતી છે. તે કદી પણ સ્થિર રહેતી નથી. ફરતી હવાને આપણે પવન કહીએ છીએ. આપણે ‘પવન વાય છે’ એમ કહીએ છીએ.

પવન શા માટે વાય છે? પવન ક્યાંથી આવે છે ને ક્યાં જાય છે? કોઈક વખત, ઝાડનું પાંદડું પણ ભાગ્યેજ હલે એવી મન્દ પવનની લહેર શા માટે વાય છે અને કોઈક વખત ઝાડોને ઉખેડી નાખે એવો ભારે પવનનો સપાટો શા માટે આવે છે?

દરિયાકિનારે આવેલી મુંબઈ કે મદ્રાસ જવી કોઈ જગાનો વિચાર કરો. ત્યાં પવન શી રીતે વાય છે ?

સવારે, સૂર્ય ઊગ્યા પછી, જમીન ધીમે ધીમે ગરમ થાય છે. તેની ઉપરની હવા સુરજના તાપથી ગરમ થવાને લીધે ઊંચી ચઢે છે અને નીચે અર્ધી-ખાલી જગા રહેવા દે છે; કારણ કે જમીનની પાસે જે હવા રહી છે તે હવે પાતળી છે. તેમાં વધારે હવાને માટે અવકાશ છે. પાસેના દરિયા ઉપરની હવા જમીનના જેટલી ગરમ થઈ નથી તેથી તે થંડી છે. એ હવા દરિયા પરથી જમીન પર જાય છે, અને ઊંચે ચઢતી ગરમ હવાએ જે અર્ધી-ખાલી જગા રહેવા લીધી છે તે જગા ભરી દે છે. આ રીતે થંડી હવા વહે છે તેને આપણે દરિયાની લહેર કહીએ છીએ. દિવસે તાપ વધતો જાય છે તેમ તેમ દરિયાની લહેર વધારે જોરથી વાય છે; કારણ કે જમીન પરની ગરમ થએલી વધારે

વધારે હવા હંચી ચઢે છે અને દરિયા પરની વધારે થંડી હવા એવી રીતે થએલો અવકાશ પૂરી દે છે.

પવન કઈ દિશાએ વાય છે તે બતાવવા માટે આપણે નાના તીરની નિશાની વાપરીએ છીએ. પવન વાય છે તે તરફ તીરની આણી મૂકવામાં આવે છે. જમકે

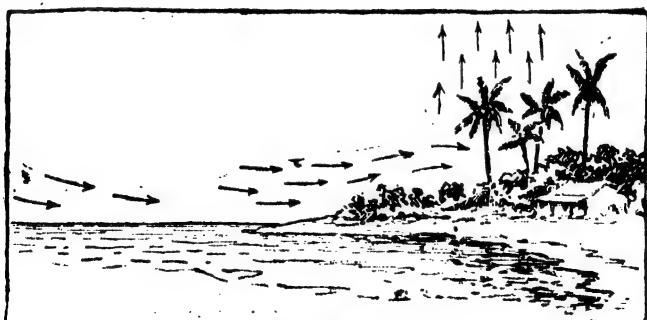
પ. ← ← ← ← પૂ.

પવન પૂ.થી પ. તરફ એટલે પૂર્વથી પશ્ચિમ તરફ વાય છે. પણ તીરની આણી નીચે પ્રમાણે ઉલટી દિશાએ હોય, જમકે

પ. → → → → પૂ.

તો પવન પ.થી પૂ. તરફ એટલે પશ્ચિમથી પૂર્વ તરફ વાય છે.

નીચેના ચિત્રમાં જમણી બાજુ તરફ જમીન છે અને તે પર ગ્રાડ ભીગેલાં છે. દરિયો ડાબી બાજુ તરફ છે. જમીન ઉપરની

દરિયાની લહેર

હવા ગરમ થવાથી હંચે ચઢે છે. દરિયા પરની હવા જમીન તરફ વહે છે અને તેણે ખાલી કરેલી જગા પૂરી દે છે.

સાંજે જમીન થંડી થાય છે, એટલે લહેર જતી રહે છે. ઘણી રાત ગયા પછી લહેર જમીન પરથી દરિયા તરફ વાય છે. એનું કારણ એ છે કે જમીને પોતાની ગરમી આપી દીધી છે, અને દરિયા પરની હવા કરતાં તેના પરની હવા વધારે થંડી છે. દારયા પરની હવા હવે ગરમ છે; તેથી તે ઊંચી જાય છે અને

જમીનની લહેર

તેણે ખાલી કરેલી જગા જમીન પરની હવા આવીને ભરી દે છે. એને આપણે જમીનની લહેર કહીએ છીએ.

આ ચિત્રમાં ફરી તમે જમીન ને દરિયો જુઓ છો. પણ હવે દરિયા પરની હવા ગરમ હોવાથી ઊંચી ચઢે છે; અને જમીન પરની હવા થંડી હોવાથી નીચે વહી તેણે ખાલી કરેલા અવકાશ પૂરી દે છે.

પવન શા માટે વાય છે તે હવે તમે સમજ્યા હશે. સૂર્ય જમીન અને દરિયાને આછાંવતાં ગરમ બનાવે છે તેથી પવન

ઉત્પન્ન થાય છે. વળી પવન ક્યાંથી આવે છે તે પણ તમે સમજ્યા હશે. તે કોઈક થંડી જગાએથી આવે છે. તેમજ તે ક્યાં જાય છે તે પણ તમારા સમજવામાં આવ્યું હશે. તે કોઈ ગરમ જગાએ જાય છે. જેમ જેમ કોઈ પ્રદેશ વધારે ગરમ થાય છે તેમ તેમ તેના ઉપરની હવા વધારે ઢંચી જાય છે અને તેને ઠેકાણે બીજા વધારે થંડા દેશોમાંથી પવન વધારે જલદી આવતો જાય છે.

દરિયાની પાસેના ગરમ દેશો દરિયાની લહેરથી થંડા રહે છે અને દરિયાની પાસેના થંડા દેશો દરિયાની લહેરથી ગરમ રહે છે. દરિયાથી દૂર આવેલા છેક અંદરના દેશો દરિયાકિનારાના દેશો કરતાં ઉનાળામાં ઘણા વધારે ગરમ અને શિયાળામાં ઘણા વધારે થંડા હોય છે. દરિયાની લહેર ત્યાંસુધી પહોંચતી નથી.

૨૩. વાદળાં, ધુમસ, ઝાકળ, અને હિમ

હવા એક વાયુરૂપ પદાર્થ છે અને તે બીજા વાયુરૂપ પદાર્થોની અનેલી છે. એ પદાર્થોમાંનો એક પાણીની વરાળ છે, તે વાયુરૂપ પદાર્થ હોવાથી દેખી શકાતી નથી. હવામાં ઘણાં પાણીનાં ટીપાં હોય કે થોડાં હોય. હવામાં થોડુંક પાણી હોય તો તેને સુકી હવા કહે છે.

પાણીની વરાળ ઉપરાંત હવામાં ધૂળના ઘણા નાના રજકણ છે. તે એટલા બધા નાના છે કે તમે તેને જોઈ શકશો નહિ. અંધારા ઓરડામાં ખારીની ફરેડીમાંના એકાદ બાકા-

માંથી પ્રકાશનું કિરણ દાખલ કરે તોજ એ રજકણો દેખી શકાય. હવે તમે હજારો નાના રજકણો હવામાં ઊડતા દેખશો. દિવસના પૂર્ણ પ્રકાશમાં તેઓ દેખી શકાતા નથી. પણ હવા, મુખ્યત્વે તેનો નીચલો ભાગ, એવા અસંખ્ય રજકણોથી ભરપુર છે.

કોઈ ઉધાડા વાસણમાં કે લોઢાનો કીટલીમાં પાણી ઉકાળ-શો તો તમને માલમ પડશે કે વાસણમાંથી વરાળ નીકળે છે કે કીટલીના નાળયામાંથી બહાર ધસે છે. ચુલા પર ખૂંટલી કીટલીનું ચિત્ર નીચે આપ્યું છે.

નાળયામાંથી નીકળતી વરાળ તમે દેખી શકતા નથી; પણ નાળયાની પાસે તમે એક નાની વાદળી જેવું બેઈ શકો છો અને કદાચ તમે એમ ધારો છો કે તે વરાળ છે. ના, એ

વાયુરૂપી વરાળ નથી; કારણ કે તે જોઈ શકાય નહિ. પણ ઉકળતા પાણીના ઉધાડા વાસણમાંથી કે આ કીટલીના નાળચામાંથી વરાળ નીકળે છે એટલે વધારે થંડી હવામાં ઊડતા ધૂળના રજકણોને અડકતાં વાર તે વરાળનાં ઠરી જઈને ધણાં ઝીણાં પાણીનાં ટીપાં બંધાય છે. તે ટીપાં એવાં નાનાં છે કે તેમાંનું એકાદ તમે છુટું જોઈ શકશો નહિ, પણ એવાં ધણાં ભેગાં થાય છે ત્યારે તમે તેને જોઈ શકો છો. તમે જે નાની વાદળી જુઓ છો તે આ ભેગાં થએલાં પાણીનાં ટીપાંજ છે.

ઉકળતા પાણીના વાસણની ઉપર જેવી નાની વાદળી તમે જુઓ છો, તેવાંજ વાદળાં તમે આકાશમાં પણ જુઓ છો. એ એવાંજ વાદળાં છે ને એવીજ રીતે બને છે. દરિયા, નદીઓ, અને તળાવોમાંથી જે પાણીની વરાળ ઉંચી ચઢે છે તેથી હવા ભરપુર હોય છે. જ્યાંસુધી આ ઉની થએલી વરાળ પૃથ્વીની નજીક છે ત્યાંસુધી તમે તેને જોઈ શકશો નહિ. તે વાયુરૂપ પદાર્થની સ્થિતિમાં છે. પણ જેમ જેમ તે ઉંચી ચઢે છે અને વધારે થંડી હવામાં જાય છે, તેમ તેમ આકાશમાં ઉંચે ધૂળના જે નાના થંડા રજકણો હવામાં ભરેલા છે અને તમારાથી દેખી શકાતા નથી તેની આસપાસ ઠરી જાય છે, એટલે વાદળાં બને છે. આકાશમાં ફરતાં જે બધાં વાદળાં તમે જુઓ છો તે એજ રીતે બનેલાં છે.

આપણે જોઈ ગયા કે ગરમી હવાને વિસ્તારે છે. વાયુરૂપી હવાના ધૂળના રજકણો એટલા બધા નાના છે કે તમે

તેને જોઈ શકતા નથી, તે વધારે વધારે છુટા પડતા જાય છે. જમ જમ વાયુરૂપી પદાર્થ વધારે ગરમ થાય છે, તેમ તેમ એ નાના રજકણ વધારે છુટા પડે છે. તેઓની વચ્ચે અવકાશ રહે છે. વાયુરૂપી પદાર્થ વધારે વધારે પાતળો થાય છે એમ કહેવાય છે. જો પાસે પાણીની વરાળ, જે બીજો વાયુરૂપી પદાર્થ છે, તે હોય, તો તે ધૂસી આવી હવામાંના ધૂળના નાના રજકણોની વચ્ચેનો અવકાશ પૂરી નાખે છે.

જમ હવા થંડી થાય છે, એટલે ગરમી તેમાંથી ઓછી થાય છે, તેમ એ નાના રજકણો પાછા વધારે વધારે પાસે આવે છે. વાયુરૂપી પદાર્થ ઠરી ગએલો કહેવાય છે. અગાઉ જેટલો હવે નાના રજકણો વચ્ચે અવકાશ નથી. જમ એ રજકણો ભેગા થાય છે તેમ વચ્ચે ધૂસેલી પાણીની વરાળમાંથી થોડોક ભાગ તેઓ દાબી કાઢે છે. પછી એ પાણીની વરાળ પણ ઠરે છે અને હવામાં વાદળોના રૂપમાં તરે છે.

રાત્રે જમીન ઉપર થંડી હવા હોય, તો જે પાણીની વરાળને નાના રજકણોએ દાબી કાઢી છે તેનાં ઠરીને પાણીનાં દીપાં થાય છે અને તે ઘાસ કે ઝાડનાં પાંદડાં પર છવાઈ જાય છે. એને આપણે ઝાકળ કહીએ છીએ.

ધણા થંડા દેશોમાં રાત્રે ઝાકળ પણ ઘાસ કે પાંદડાં પર ઠરી જાય છે. આ ઠરી ગએલી ઝાકળને આપણે હિમ કહીએ છીએ. મળસકામાં તે સુશોભિત દેખાય છે. ઘાસના ઉપર નાના અળકતા હીરાનું સફેદ પતરું છવાઈ ગયું હોય એવું તે દેખાય

છે. સૂર્ય જિગી હવાને ગરમ કરે છે એટલે હિમ તરત પીગળી જાય છે.

ધણા આછા વાદળાને આપણે ધુમસ કહીએ છીએ. હુંગરી પ્રદેશમાં ધણી વાર મળસકામાં ટેકરી ઉપર તમે ધુમસ જોઈ શકશો. થંડી રાતે હવામાંની પાણીની વરાળ ઠરી જવાથી એ ધુમસ બને છે. સૂર્યની ગરમી વધતી જાય છે તેમ એ ધુમસ જતી રહે છે. એ ક્યાં ગઈ? ગરમીથી એ બદલાઈ પાછી પાણીની વરાળ બની, અને ચારે તરફની ગરમ પાતળી હવાએ એને ચૂસી લીધી.

૨૪. વરસાદ, ખરફ, અને કરાં

પાણીની વરાળનો મોટા જથ્થો હવામાં જાય છે અને તેથી હવા થંડી થાય છે, ત્યારે ધણી વરાળ દબાણથી બહાર નીકળી જાય છે. જે વાદળાં બંધાય છે તે વધારે વધારે ગાઢાં—થરવાળાં થાય છે. પાણીનાં નાનાં બિંદુ એક એકની સાથે મળી જઈ વધારે વધારે મોટાં થાય છે. વાદળાં વધારે વધારે શ્યામ અને ભારે થાય છે. આખરે તે એટલાં બધાં ભારે થાય છે કે હવાથી તેને રાખી શકાતાં નથી. પછી એ બિંદુઓ નીચે પડે છે. એનું નામ વરસાદ.

પાણીની વરાળ વાયુરૂપ પદાર્થ છે. તે સુકી હવા કરતાં હલકી છે. આ કારણથી તે ઉંચે ચઢે છે. સુકી હવા અને પાણીની વરાળ, એ બંને વાયુરૂપ પદાર્થો ભેગા થાય છે, ત્યારે જે મેળવણી

થાય છે તેને આપણે હવાજ કહીએ છીએ અને તે સુકી હવા કરતાં વધારે હલકી છે. આજ કારણથી તે ઉંચી ચઢી જાય છે. આકાશમાં ઉંચે એ મેળવણી થંડી થાય છે ત્યારે દબાણથી ધણી વરાળ તેમાંથી બહાર નીકળે છે અને તેનું વાદળું બને છે. વાદળું એ કંઈ વાયુરૂપ પદાર્થ નથી, પણ ધૂળના નાના નાના રજકણો, જે એટલા નાના હોય છે કે નીચે આવેલી હવાના કરતાં પણ હલકા હોય છે અને જેને હવા ઉપલી બાજુ તરફ દબાણ કરી હડસેલે છે ને ત્યાં રહેવા દે છે, તે રજકણો પર આવેલાં પ્રવાહી પાણીનાં નાનાં ટીપાંનું બનેલું છે. આ કારણને લીધે વાદળાં આકાશમાં તરે છે.

હવામાં છેક ઉંચે ધણી થંડક હોય છે; અને ઠોઠક વખત, દબાણથી બહાર કાઢેલી પાણીની વરાળનાં ઠરીને પાણીનાં ટીપાં જેવી ઝડપથી બંધાય છે તેવીજ ઝડપથી થંડકને લીધે પાણીની વરાળના એકદમ નાના કકડા બંધાય છે. આને આપણે બરફ કહીએ છીએ. તમે ઠેટલીક વખત હવામાં છેક ઉંચે જે ધોળાં વાદળાં જુઓ છો તે બરફનાં વાદળાં છે. એ બરફ થંડા દેશોમાં ધણી વાર પૃથ્વી પર પડે છે અને જમીનને સફેદ ચાદરની પેઠે ઢાંકી દે છે. ગરમ પ્રદેશમાં, દાખલા તરીકે મુંબઈમાં, ગરમ હવામાંથી આવતાં આવતાં એ બરફનો વરસાદ થઈ જાય છે. આ કારણથી મુંબઈ જેવા પ્રદેશમાં આપણે જમીન પર બરફ પડેલો દેખી શકતા નથી. પણ હિંદુસ્તાન ગરમ દેશ છે તોપણ, ત્યાંના ધણા ઉંચા પર્વતોનાં શિખર પર એટલી બધી

થંડક હોય છે કે એ શિખર બરફથી ઢંકાઈ જાય છે. તમે જાણો છો કે ‘હિમાલય’ શબ્દનો અર્થ બરફનું સ્થાન થાય છે અને ત્યાં બરફ કદી પીગળતો નથી.

કેટલીક વખત વરસાદ પડતાં પડતાં હવાના થંડા થર-માંથી જાય છે કે ઠરી જાય છે. વરસાદનાં ટીપાં મોટાં હોય અને તેની નીચે ગરમ હવા ન હોય, તો તેઓ જમીન પર બરફના નાના કકડાના રૂપમાં પડે છે. તેમાંનો દરેક કકડો પાણીનું ઠરી ગયેલું ટીપું છે અથવા પાણીનાં કેટલાંક એકઠાં થયેલાં ટીપાંનો ખનેલો છે. આને આપણે કરાં કહીએ છીએ.

કરાં, હિમ, અને બરફ એ બધાં પાણીનાં નક્કર સ્વરૂપ છે; પણ તે બધાં તદ્દન સરખાં દેખાતાં નથી.

નાના ધોળા કાંકરા જેવા દેખાય છે તેને આપણે કરાં કહીએ છીએ. તે ઘણાં સખ્ત હોય છે અને ખૂબ જોરથી પડે છે. આપણે તેનો અવાજ સાંભળીએ છીએ અને જમીન પર પડતાં દેખીએ છીએ. તેઓ ઘણી વાર કાચની બારીઓને ભાંગી નાખે છે. કેટલીક વાર કરાં બહુ મોટાં હોય છે. તેઓ નાનાં પક્ષીનાં ઈંડાં જેવાં મોટાં હોય છે, નાના પ્રાણીઓને ઈજા કરે છે, અને કોઈ વખત મારી પણ નાખે છે.

આકાશમાંથી હિમ પડે છે ત્યારે તે આકાશમાંથી નીચે આવતાં, નાનાં ધોળાં પીછાં જેવું દેખાય છે. આ પીછાંને આપણે હિમનાં નાનાં ચોસલાં કહીએ છીએ. તે નરમ ને ધોળાં હોય છે. તે હવામાં થઈને પૃથ્વી પર ધીમેથી પડે છે અને તેનો અવાજ

થતો નથી. તેઓ કાઠને ઈજા કરતાં નથી. પણ ધણી વાર હિમ પડ્યાં કરે છે અને જમીન પર ધણા કુટ સુધી તેના ઉંચા થર બાઝે છે. આથી માણસો તેના પર ચાલી શકતા નથી. હિમ જમીન પર તેમજ દરિયા પર પણ પડે છે.

બરફ એ ઠરેલા પાણીનો મોટો નક્કર ઢગલો છે. ધણા થંડા દેશોમાં તળાવ, સરોવર, અને નદીમાં પાણી ધણી વાર ઠરી જાય છે ને તેનું બરફ બને છે. માણસ તે પર ચાલી શકે છે. પણ છેક ઉત્તરમાં અને છેક દક્ષિણમાં દરિયો પણ ધણા કુટ સુધી ઉંડો ઠરી જાય છે, તેથી વહાણો તેમાં ચાલી શકતાં નથી.

૨૫. હિંદુસ્તાનમાં વરસાદ

ઉનાળો અને શિયાળો એ શબ્દો ઇંગ્લંડ અને બીજા ઉત્તરના દેશોમાં જે અર્થમાં વપરાય છે તે અર્થમાં હિંદુસ્તાનમાં વપરાતા નથી. અહીં એ શબ્દોથી જવી ઋતુઓ સમજાય છે તેવી ઋતુઓ તે દેશોમાં હોતી નથી. ઇંગ્લંડમાં શિયાળામાં એટલી બધી ટાઢ પડે છે કે પાણી ઠરી જાય છે અને જમીન હિમથી ઢંકાઈ જાય છે. ઇંગ્લંડમાં ઋતુનો ફેરફાર એટલે જેમ જેમ વરસ ફરતું જાય તેમ તેમ થોડી કે અતિશય ટાઢમાં ફેરફાર થઈને થોડી કે અતિશય ગરમી પડવી તે. પણ હિંદુસ્તાનમાં ઋતુનો ફેરફાર એટલે મુખ્યત્વે કરીને કારી ઋતુમાં ફેરફાર થઈને ચોમાસું થાય છે તે. હિંદુસ્તાનના કરતાં ઇંગ્લંડમાં એકંદરે બહુ ઓછો વરસાદ પડે છે; પણ તે વરસાદ આખું વરસ પડે છે. દરેક

મહીને થોડો કે ઘણો વરસાદ પડે છે અને ભાગ્યેજ કાંઈ પણ અઠવાડીક વરસાદ વિનાનું રહે છે; પણ હિંદુસ્તાનમાં ઘણા મહીના સુધી વરસાદ પડતો નથી અને પડે છે ત્યારે ઘણા મહીના સુધી સામટો પણ પડે છે. આથી હિંદુસ્તાનમાં આપણે ત્રણ ઋતુઓ કહીએ છીએ, ઉનાળો—માર્ચથી જૂન સુધી, ચોમાસું—જૂનથી ઓક્ટોબર સુધી, અને શિયાળો—ઓક્ટોબરથી માર્ચ સુધી.

આખા ઉનાળામાં હિંદુસ્તાનમાં તેમજ એશિયાના દક્ષિણ ભાગોમાં સૂર્ય પૃથ્વી ઉપર પોતાનાં કિરણ સીધાં નાખે છે. આથી પૃથ્વી વધારે વધારે ગરમ થાય છે. ઘાસ સુકાઈ જાય છે. વરસાદ બિલકુલ પડતો નથી. માત્ર કાંઈકાંઈ ઠંડાણે ગાજવીજ સાથે તોફાન થાય છે અને એપ્રિલમાં ને મેમાં મોસમ પહેલાંનાં થોડાંક ઝાપટાં પડે છે. આ બધો વખત ગરમ થએલી હવા જમીન પરથી ઉંચે આકાશમાં ચઢે છે.

પછી, ખૂબ તાપ પડે છે ત્યારે, દરિયા પરની વધારે થંડી, ઘટ્ટ, અને ભારે હવા ઉંચે ચઢે છે અને પાતળી ગરમ હવાને ઉંચે હડસેલી દઈ તેની જગા ભરી દે છે. એ થંડી હવા પણ વખત જતાં ગરમ થાય છે અને આકાશમાં ઉંચે ચઢી જાય છે. આ પ્રમાણે દરિયા પરથી જમીન પર હવા ધસી આવ્યાં કરે છે, અર્થાત્, દરિયામાંથી ભારે અને તોફાની પવનના સપાટા વાય છે. આને નૈર્ઋત્યનો ચોમાસાનો પવન કહે છે. જ્યાં-સુધી જમીન ગરમ હોય છે અને તેની ઉપરની હવા દરિયા

ઉપરની હવા કરતાં વધારે ગરમ હોય છે, ત્યાંસુધી એ ચોમાસાનો પવન વાયાં કરે છે. વળી એ પવન દરિયામાંથી વાય છે તેથી એ શ્યામ વાદળાંના રૂપમાં પાણીની વરાળથી ભરેલો હોય છે. એ વાદળાં થંડાં પર્વતનાં શિખર પર પહોંચે છે, ત્યારે તેઓ ધટ થાય છે અને વરસાદના રૂપમાં નીચે તૂટી પડે છે. અરબી સમુદ્ર અને હિંદી મહાસાગરમાંથી ચોમાસાના પવન વાઈ પહેલાં પશ્ચિમ કિનારા પર ફેલાયેલા પશ્ચિમ ઘાટના પર્વત પર પહોંચે છે. તેઓ એ પર્વતની સામે અથડાય છે. તેની આરપાર થઈ પવનથી જવાતું નથી; કેમકે તે નક્કર છે. આ કારણને લીધે થંડી હવામાં હંચી આવેલી તેઓની બાજુ જે પોતાની ઉપર આવેલી છે, તેની સાથે તે અથડાય છે. અહીં તેઓ ધણો વરસાદ વરસાવે છે. એ પવનો ઘાટ ઉપર વાયાજ કરે છે. તેની પેલી તરફ આવેલી તપેલી જમીન, ઘાટોની પૂર્વ તરફના પ્રદેશો, દક્ષિણની હંચી જમીન પર આવેલા દેશો સુધી એ પવન વાય છે. એ દેશોમાં જમીનથી હંચે આવેલી ટેકરીઓ હોય તો ચોમાસાના પવનો-માં જે વાદળાં રહે છે તે પણ થોડો વરસાદ વરસાવે છે. પણ જમીન નીચી હોય તો તેના પર વરસાદ પડતો નથી; કેમકે તેના ઉપરની હવા ગરમ હોય છે. વરાળને ધટ કરી વરસાદ બનાવવા જેવું ત્યાં કંઈ નથી. ગરીબ ગ્રામવાસીઓ આકાશ તરફ આતુર નજરે જોયાં કરે છે; આકાશમાં છેક હંચે વાદળાં દોડતાં તેઓ જુએ છે; પણ વરસાદ વરસતો નથી. આજ કારણથી મુંબઈ અને મદ્રાસના દક્ષિણના દેશો, સોલાપુર, બિજ્જ-

પુર, બલારી, અને તેની આસપાસના ભાગોમાં બહુજ થોડો વરસાદ પડે છે.

તોપણ નકશા પરથી જણાશે કે પશ્ચિમ ઘાટો તાપી નદીની નીચેજ પુરા થાય છે. ત્યાંથી છેક સિંધુ નદીના મુખ સુધી સેંકડો માઇલ પહેળો એક વિશાળ અવકાશ છે. અહીંથી ઉત્તર હિંદુસ્તાનનાં વિસ્તીર્ણ મેદાન શરૂ થાય છે. નૈર્ઋત્યના ચોમાસાના પવનો આ વિસ્તીર્ણ મેદાનોની બરાબર ઉપર થઈને વાય છે. અહીં કંઈ પર્વતની હાર નથી, તેથી તેઓ હવામાં ઢંચા હટસેલાતા નથી. તેઓ સિંધ ઉપર, થરના રણ ઉપર, અને રજપુતાનાની ઉત્તર દિશા ઉપર વાય છે. અહીં બિલકુલ વરસાદ પડતો નથી કે પડે છે તો બહુજ થોડો પડે છે. એ ચોમાસાના પવનો સેંકડો માઇલ સુધી વાતા વાતા ગંગા નદીની વિસ્તીર્ણ ખીણની પેલી તરફ વાય છે અને છેવટે, નૈર્ઋત્ય તરફથી આવતા પવનના માર્ગની ઉપર આડે આવતા ઈશાન તરફના ઢંચા હિમાલય પર્વતની ટેકરીઓ સુધી તે પહોંચે છે. એ ટેકરીઓ ખાસીની ટેકરી છે અને મેદાનમાંથી છેક ઉભી આકાશમાં ઢંચી જાય છે. હજારો માઇલને છેટેથી સમુદ્રમાંથી આણેલું પાણી એ પવનો આખરે અહીં વરસાવી દે છે. આખા હિંદુસ્તાનમાં ભારેમાં ભારે વરસાદ એ ટેકરીઓ પર અને હિમાલય પર્વતના પૂર્વ તરફના છેડા ઉપર પડે છે.

વળી એ પર્વતોના માર્ગને ખાળતા, ધ્રુવદેશના ઢુંગરોના પશ્ચિમ ઢાળો—ચોમાની ટેકરીઓ પર પણ પુષ્કળ વરસાદ પડે

છે. તેમજ પશ્ચિમ ધાટાની પૂર્વ તરફના પ્રદેશને જેમ ભાગ્યેજ વરસાદ મળે છે તેમ લાંબી ચોમાની હારોની પૂર્વે આવેલા ભાગો પર પણ ભાગ્યેજ વરસાદ વરસે છે. સપ્ટેમ્બર થાય છે એટલે એ ભારે વરસાદ બંધ થાય છે. જમીન થંડી થઈ ગઈ છે અને હવે દરિયા પરથી જમીન તરફ પવન વાતો નથી. પણ હવે ભૂમધ્યરેખાની દક્ષિણ દિશાએ સમુદ્ર પર બધે ઉનાળો થાય છે. દરિયો દિવસે દિવસે વધારે ગરમ થાય છે અને તેની ઉપરની હવા ઉંચી ચઢે છે અને વધારે વધારે પાતળી થાય છે. ઉત્તર તરફ એશિયા ખંડ આવેલો છે ત્યાં જમીન થંડી થઈ છે. હવે ઉત્તરની જમીનમાંથી દક્ષિણના દરિયા તરફ પવનના સપાટા વાય છે. ઈશાન તરફથી વાતો એ પવન હિંદુસ્તાનના પૂર્વ ધાટ સુધી જાય છે અને તેમાંનાં પોલાણોમાંથી દક્ષિણના ઉંચા પ્રદેશની બાજુઓ સુધી વાય છે. પણ એશિયા ખંડ-માંથી વાતા આ સુકા પવનને હિંદુસ્તાન આવતાં માર્ગમાં બંગાળાનો ઉપસાગર ઓળંગવો પડે છે. પાણીની વરાળ થવાથી ઉપસાગરની ઉપર જે વાદળાં થયાં છે તે વાદળાંને એ પવન મળે છે. એ વાદળાંને તે પોતાની સાથે ધસડી જાય છે અને ઉંચી જમીનથી ઉપર જ્યાં વધારે થંડી હવા આવે છે ત્યાં પહોંચે છે એટલે વરસાદ વરસાવે છે. એ પવનો ઈશાની ચોમાસાના પવન કહેવાય છે. તેઓ ઓક્ટોબર, નવેમ્બર, અને ડીસેમ્બરમાં વાય છે અને હિંદુસ્તાનના પૂર્વ તરફના પ્રદેશોમાં, મુખ્યત્વે દક્ષિણના પૂર્વ ભાગોમાં, વરસાદ આણે છે.

૨૬. પૃથ્વીના થંડામાં થંડા પ્રદેશો

ઉત્તર ધ્રુવની ઉપર છેક દૂર આવેલા કોઈક બિંદુમાંથી તમે પૃથ્વી પર નજર કરશો તો તમને હિમ અને બરફની એક મોટી સફેદ ટોપી જવું માલમ પડશે. તેની આસપાસ ઉત્તર મહાસાગર જણાશે, તેમાં કેટલાક ટાપુઓ છે, તેમાંનો મોટામાં મોટો ગ્રીનલંડ છે. ઉત્તર મહાસાગરની આસપાસ દક્ષિણે યુરોપ, એશિયા, અને અમેરિકાના ઉત્તરના દેશો આવેલા છે.

દક્ષિણ ધ્રુવની આસપાસ ઍન્ટાર્ક્ટિકનો ખંડ આવેલો છે. અહીં એક સમુદ્ર નથી, પણ જમીન બરફમાં હંડી દટા-એલી છે. આ સુનકાર ભેરાન પ્રદેશમાં માણસની વસ્તી નથી. એ ઠરી ગએલું જંગલ છે. દુનિયાના મોટા ખંડોમાં એની ગણના કરી નથી; કેમકે એને વિષે આપણે કંઈ જાણતા નથી. એ થોડા વખત ઉપરજ શોધી કઢાયો છે. એની આસપાસ દક્ષિણ મહાસાગર આવેલો છે.

ઉત્તર ધ્રુવ અને દક્ષિણ ધ્રુવની આસપાસ આવેલા દેશો પૃથ્વીના થંડામાં થંડા દેશો છે.

હવે પછીના પાના પર નકશો આપ્યો છે, તેમાં તમને ઉત્તર ધ્રુવ, ઉત્તર મહાસાગર, અને તેની આસપાસ આવેલા દેશો માલમ પડશે.

આ દેશમાં આસરે સાડાચાર મહીનાનો લાંબો ઉનાળો હોય છે. ખરું જોતાં ત્યાં એક લાંબો દહાડો છે; કેમકે એ બધો

વખત સુરજ આથમતો નથી. તે હમેશ આકાશમાં નીચો માલમ પડે છે. એ દર્મિયાન ત્યાં રાત પડતી નથી. એજ પ્રમાણે ત્યાં લાંબો શિયાળો આવે છે, તે એક લાંબી રાત છે; કેમકે તે સમયે સૂર્યનાં બિલકુલ દર્શન થતાં નથી. એમ છતાં પણ એ વખતે ત્યાં છેક અંધારું રહેતું નથી; કેમકે ધણીખરી વાર આકાશમાં

સુંદર પ્રકાશ રહે છે, તેને ઉત્તરનો પ્રકાશ કહે છે. લાંબા ઉનાળા-રૂપી દિવસ અને લાંબી શિયાળારૂપી રાતની વચ્ચે બે ટુંકી ઋતુઓ છે. એ વખત સૂર્ય ઊગે છે, દરરોજ બહુ થોડો વખત પ્રકાશે છે, અને પછી આથમે છે.

ગ્રીનલંડ અને એસ્કિમો

ઉત્તર મહાસાગરમાં આવેલા એકજ ટાપુમાં માણસની વસ્તી છે. તેનું નામ ગ્રીનલંડ છે અને તેના વતની એસ્કિમો કહેવાય છે. વળી થોડાક એસ્કિમો અમેરિકા ખંડમાં તમામ કિનારા પર રહે છે.

એવા થંડા દેશમાં છોડ કે ધાસ ઊગી શકતું નથી, તેથી ત્યાં ઢોર, ઘેટાં, કે ગાય જોવામાં આવતાં નથી. એસ્કિમોને ખાવાને સારૂ અનાજ, દૂધ, કે માખણ મળતું નથી. તેઓ શિકાર કરીને અને માછલાં મારીને ગુજરાન ચલાવે છે. દરિયામાં ઉનાળામાં જ માછલાં પકડે છે તે તેમજ દરિયાઈ પ્રાણીનું માંસ ખાય છે. તેઓ ખરફ પર ભટકતાં દરિયાઈ પ્રાણી, ઘોળાં કાલાં, અને ઘોળાં રીંછનાં ચામડાં પહેરે છે અને માછલાં અને દરિયાઈ પ્રાણીનું ભક્ષણ કરે છે. લાંબા ઉનાળામાં એસ્કિમો પોતાનું બધું કામ કરે છે; કેમકે શિયાળા માટે તેઓને પોતાનો ખોરાક સંઘરી મૂકવો પડે છે. તેઓ સીલ નામના દરિયાઈ પ્રાણીના ચામડાના બનેલા તંબુઓમાં રહે છે અને જ્યાં માત્ર એકજ માણસ માય એવી નાની હોડીમાં દરિયામાં સફર કરે છે.

શિયાળામાં કોઈ હિમની દિવાલની પાસે બાંધેલાં ખરફનાં ઝુંપડાંમાં એસ્કિમો રહે છે. તેઓ હિમ અને ખરફ પર ફરે છે ત્યારે દરિયામાંથી ઉંચડી લીધેલા નાના નાના લાકડાના

કંકડાનું બનાવેલું એક મોટું પાટીઠું, જેને એક પ્રકારની બરફ-માં ચાલવાની ગાડી કહે છે, તેમાં મુસાફરી કરે છે. તેને પૈડાં હોતાં નથી, પણ બરફ પર સહેલાઈથી સરકી જાય એવા ચપટા લાકડા પર ચાલે છે. એ ગાડીઓ કુતરાં ખેંચી જાય છે. તેમનાં જડાં ઊન તેમણે કાટ પહેર્યો હોય તેમ તેમનું રક્ષણ કરે છે. કાંઈ વખત જ્યારે એસ્કિમોને કંઈ પણ ખોરાક મળતો નથી ત્યારે તેમને કુતરાંને ખોરાક સાફ મારવાં પડે છે.

એ પ્રદેશમાં વૃક્ષ હોતાં નથી, એટલે બાળવાને માટે લાકડાં મળતાં નથી. એસ્કિમો ઘણી વાર રાંધ્યા વગર પોતાનો ખોરાક ખાય છે. પોતાનાં બરફનાં ઘરની અંદરનો ભાગ હમેશ દીવો બળતો રાખી તેઓ ગરમ રાખે છે. તે દીવો તેલનો બળતો નથી; પણ જે દરિયાઈ પ્રાણી કે રીંછો તેમણે માર્યા હોય તેમની ચરબીથી એ દીવો બળે છે.

સામેના પાના પર એસ્કિમો અને તેના નાના છોકરાનું ચિત્ર આપ્યું છે. તેમાં તેનું નાનું બરફમાં રહેવાનું ઝુંપડું છે, તેનું બારણું એટલું બધું નીચું છે, કે તેમાં પેસવા માટે માણસને જમીન પર ઢંધા સૂઈ જવું પડે છે. તેમાં તેની બરફની ગાડી ને કુતરા ચીતર્યા છે. તેણે ને તેના છોકરાએ ટાઢથી બચવા સાફ પગથી માથા સુધી સીલ નામના દરિયાઈ પ્રાણીનું ચામડું અને રીંછનું ચામડું આડ્યું છે. માથા પર તેમણે સીલના ચામડાની ટોપી ધાલી છે. પગ પર એનાજ ચામડાનાં લાંબાં બૂટ પહેર્યા

છે. હાથે એ ચામડાનાં મોજાં ધાડ્યાં છે. મહોં સિવાય, શરીરનો દરેક ભાગ ઢાંકેલો રાખ્યો છે. એમ ન કરે તો તેમનાં હાથનાં અને પગનાં આંગળાં ઠરીને ખરી પડે.

હવા આટલી બધી થંડી છે અને એસ્કિમોને ગુજરાન ચલાવવા માટે આવો હલકો ખોરાક ને તે પણ બહુ થોડો મળે છે, તેથી તેઓ કદી પણ હંચા વધતા નથી.

એસ્કિમોનું ઘર

તેઓ બધા બહુ ઠીંગણા હોય છે, કદી પણ પ કુટથી હંચા હોતા નથી. તેઓ યુરોપના ઠીંગણા લોકોના જેવા છે. તેમના ચહેરા ગોળ અને તેમના વાળ અને આંખ ફાળી હોય છે,

૨૭. ટુંડ્ર

યુરોપ અને એશિયાની ઉત્તરના થંડા પ્રદેશોનું એક મોટું મેદાન બને છે, તેને ટુંડ્ર કહે છે. ત્યાં ઉનાળો અને શિયાળો ઝીનલંડના જેવા હોય છે. હવા ત્યાંનાં જેવીજ થંડી હોય છે; પણ જમીન, ઠરેલી નથી હોતી ત્યારે, લિનાશવાળી હોય છે. જે જમીન હમેશા જીની હોય છે અને પાણીનાં છાછરાં ખાઓચીઆંથી ઢંકાયેલી હોય છે તે લિનાશવાળી જમીન કહેવાય છે.

શિયાળામાં જમીન ખરકથી સખ્ત ઠરી ગએલી હોય

રેન્ડીઅર નામના હરણે ખેંચેલી સ્લેજ ગાડીમાં લાપ

છે, દરિયો હિમથી છવાઈ ગએલો હોય છે અને નદીઓ પણ જ્યાં સમુદ્રને મળે છે ત્યાં ઠરી ગએલી હોય છે. ઉનાળો આવે,

છે ત્યારે હવા વધારે ગરમ લાગવા માંડે છે કે તરત બરફ પીગળવા માંડે છે. પણ જમીનનું મથાળાનું પડજ ગરમ થએલું હોય છે. નીચેનો ભાગ હજી કંઈ એકાં અને થીજેલો હોય છે તેથી પૃથ પર ઓગળતો બરફ તેની અંદર જઈ શકતો નથી. આથી પાણી ખાઓચીઆમાં એકઠું થાય છે અને આખા દેશને એક લિનાશવાળો પ્રદેશ બનાવે છે. નદીઓ પણ દક્ષિણ તરફ ૨,૦૦૦ માઇલ દૂર, વધારે ગરમ પ્રદેશમાં આવેલા પર્વતો-માંથી નીકળે છે અને ઉત્તર તરફ વહે છે; તે ઉનાળાની શરૂઆતમાં દરિયાને મળી શકતી નથી; કેમકે દરિયાને મળતાં માર્ગમાં હિમ તેઓને ખાળે છે. પાણી કિનારા પર ફરી વળી બંને કાંઠા પરના પ્રદેશને જળથી ભરપૂર કરે છે અને તેને વધારે લિનાશવાળો પ્રદેશ બનાવે છે.

ઢુંડના મેદાનમાં નાનામોટા ડાઈ પણ છોડ ઊગી શકતા નથી; કેમકે ઉનાળામાં માત્ર થોડા ઈંચ જમીનજ પોચી હોય છે. માત્ર ધાસ અને લીલ ઊગે છે અને ડાઈ ડાઈ ઠેકાણે થોડા બહુ નીચા છોડવા થાય છે. એ ધાસ પર રેન્ડીઅર નામનાં હરણનાં ટાળાં વસે છે. ઢુંડના વતનીઓ ઢુંકા, ડીંગણા, પીળી જાતના લોકા હોય છે. યુરોપના ઢુંડના રહેવાસીઓ લાપ કહેવાય છે અને યુરોપના જે ભાગમાં તેઓ રહે છે તેને લાપ્લંડ કહે છે. એસ્કિમો કરતાં તેઓ વધારે સારી સ્થિતિમાં છે; કારણ કે તેમની પાસે પાળેલાં રેન્ડીઅરનાં ટાળાં હોય છે તેઓ તેમને દૂધ પુરું પાડે છે અને તેમની સ્લેજ ગાડીઓ

બરફ પર ખેંચે છે. પાછલા પાનાના ચિત્રમાં ટુંડ્ર મેદાનનો એક લાપ સ્લેજમાં બેઠો છે અને તેને ત્રણ રેન્ડીઅરો બરફ ઉપર ખેંચે છે. એસ્કિમોની પેઠે પોતાનું શરીર ગરમ રાખવા સાડ તેણે પગથી માથા સુધી બાંધેલાં કપડાં પહેર્યાં છે. લાપ લોકો તંબુમાં રહે છે અને પોતાનાં રેન્ડીઅરને સાડ ધાસ ખોળવા એક ઠેકાણેથી બીજા ઠેકાણે ભટકે છે. આખો ઉનાળો તેઓ શિકાર કરે છે અને માછલાં પકડે છે. શિયાળામાં તેઓ દક્ષિણ તરફ જ્યાંસુધી જવાય ત્યાંસુધી, થંડા પ્રદેશના પટામાં સહેજ વધારે ગરમ, જંગલની જમીન સુધી જાય છે.

ઉત્તર મહાસાગરના કિનારાની બધી જમીન એજ જાતની છે. એશિયાની ઉત્તરે સાઇબીરિયામાં યુરોપ ખંડના લાપ લોકોના જેવી ઘણી ભટકતી જાતો છે. તેઓ બધી લગભગ એકજ રીતે, એટલે શિકાર કરીને અને માછલાં પકડીને, જીવન ગાળે છે. એ બધા પીળી જાતિના ઠીંગણા લોકો છે.

૨૮. એશિયા

તેની ઉંચી જમીન, નીચી જમીન, અને નદીઓ

બધા ખંડોમાં એશિયા મોટામાં મોટો છે. તે યુરોપથી ચારગણો, આફ્રિકાથી ત્રણગણો, અને ઉત્તર અને દક્ષિણ અમેરિકાને ભેગા કરીએ તેનાથીએ મોટો છે. એમાંના કેટલાક દેશ ઘણા રસાળ અને વસ્તીથી ભરપૂર છે; પણ ઘણા વધારે દેશો વેરાન પ્રદેશો છે, તેમાં વસ્તી બહુ ઓછી છે.

એશિઆનો બધો ઉત્તર ભાગ એક મોટું મેદાન છે. મધ્યમાં પૂર્વથી પશ્ચિમ સુધી મોટા ઉંચા પ્રદેશો ફેલાયેલા છે અને તે પર ઉંચી ડુંગરોની હારો આવેલી છે. એ ખંડના દક્ષિણ ભાગમાં ત્રણ મોટા દ્વીપકલ્પો છે, તે હિંદી મહાસાગરની અંદર દૂર સુધી જાય છે. તેમનાં નામ અરબસ્તાન, હિંદુસ્તાન, અને હિંદી ચીન છે. તેમાંના દરેકમાં ઉંચી જમીન અને નીચી જમીન, પર્વતો, ખીણો, અને મેદાનો છે.

ઉત્તર એશિઆનું મોટું મેદાન એક ધણું થંડો પ્રદેશ છે; કેમકે તે ભૂમધ્યરેખાની ઉત્તરે દૂર આવેલું છે. તે ઉત્તર મહાસાગર તરફ ખુલ્લું છે. ઉત્તરના હિમના સપાટાથી તેનું રક્ષણ કરવા કોઈ પણ પહાડો આવેલા નથી. ગરમ પવનો તેને કદી પહોંચી શકતા નથી. નકશામાં તેને આછું પીળું ચીતર્યું છે. નદીઓના પ્રવાહ ઉપરથી તે ઉત્તર તરફ ઢળતું દેખાય છે. છેક ઉત્તરે ટુંડ્રાનો પ્રદેશ છે તે બીનો, લેજવાળો, અને ઠરેલો છે. દક્ષિણે હજાર માઇલ પર જમીન ઉંચી થાય છે અને કોઈ કોઈ ઠેકાણે સ્ટેપ નામનાં જંગલ અને ધાસનાં મેદાન છે. એ ઉંચો પ્રદેશ નકશામાં રંગની આછી છાયાથી દર્શાવ્યો છે.

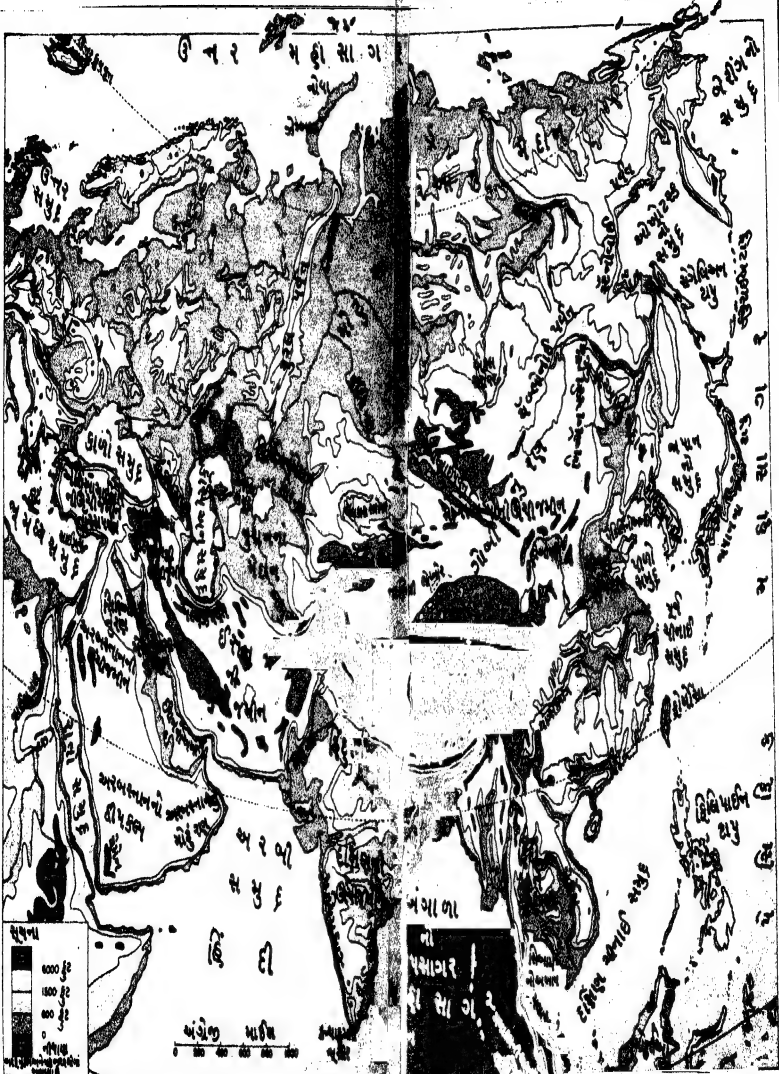
મધ્ય એશિઆના ઉંચા પ્રદેશો અને ડુંગરોની હારો નકશામાં દેખાય છે તેમ પૂર્વથી પશ્ચિમ સુધી ફેલાયેલાં છે. એ બધો મધ્યનો ઉંચો ભાગ ઘેરો બઢામી ચીતર્યો છે અને જ્યાં ઉંચી પર્વતની ટેકરીનાં શિખરો બરફથી ઢંકાયેલાં છે ત્યાં

તે ખતાવવા ધોળાં ટપકાં આપ્યાં છે. એ પર્વતો કાળા સમુદ્રના દક્ષિણ કિનારાથી શરૂ થાય છે; જેમકે કોકેસસ પર્વતો. પછી હિંદુકુશ પર્વતમાં આવેલો ધરાનનો ઉંચો પ્રદેશ એટલે ધરાન અને અફઘાનિસ્તાન, અને પામિરનો ઉંચો પ્રદેશ, જેને કોઈક વખત દુનિયાનું છાપરું કહે છે, તે આવેલા છે. મોટી પહાડની હારનો આ મધ્ય ભાગ છે. એમાંથી હજારો માઇલ સુધી બે હંચા પ્રદેશો વિસ્તાર પામેલા છે, એક એશિયાના ઈશાન ખુણા તરફ અને બીજો અગ્નિ ખુણા તરફ. ઈશાનના હંચા ભાગની ઉપર ડુંગરોની હારોની હાર આવેલી છે, તેનાં નામ થિયાન્શાન, આલ્તાઈ, યાબ્લોનોઈ, ખિન્ગાન, અને સ્ટેનોવોઈ.

મધ્યમાં આવેલા પામિરથી અગ્નિકોણ સુધી એથી પણ વધારે હંચા ડુંગરો આવેલા છે, તેનાં નામ કારાકોરમ, કવેન્દુન, અને હિમાલય છે. હિમાલય અને કવેન્દુનની વચ્ચે ટિબેટનો મોટો હંચો પ્રદેશ આવેલો છે, તે દરિયાની સપાટીથી આસરે ચાર માઇલ હંચો છે.

મધ્યના પામિરના હંચા પ્રદેશના ઈશાન અને અગ્નિકોણ ઉપર જે બે મોટા ડુંગરો ફેલાયેલા છે, તેની વચ્ચે તારિમનું રણ અને ગોબીનું રણ, એવાં બે હંચી ભૂમિવાળાં રણોનો લાંબો પ્રદેશ ફેલાયેલો છે. કોઈ પણ સમુદ્રથી હજારો માઇલ દૂર આવેલા જમીનના એક મોટા ખંડના મધ્ય

એશિયા-પાકિસ્તાન

ભાગમાં એ રણો આવ્યાં છે. ત્યાં બિલકુલ વરસાદ વરસતો નથી. દિવસે પુષ્કળ તાપ ને રાતે પુષ્કળ ઠાઠ પડે છે.

મધ્યના ઉંચા પ્રદેશ અને તેમાં આવેલી ડુંગરોની હારો-માંથી મોટી નદીઓ ઉત્તર, દક્ષિણ, અને પૂર્વ તરફ વહે છે. ઉત્તરે, ઓખી, ચેનેસી, અને લીના સાઇબીરિયા અને ટુંડ્રના મોટા મેદાનમાં થઈને ઉત્તર મહાસાગરને મળે છે. તેમના નીચલા માર્ગો વરસના ઘણા મહીના ખરકથી ઠરેલા રહે છે. દક્ષિણ તરફ વહેતી મુખ્ય નદીઓ પ્રથમ તો તૈગ્રિસ અને યુફ્રેટીસ છે. તે અરબસ્તાનના ઉંચા પ્રદેશ અને ઈરાનના ઉંચા પ્રદેશની વચ્ચે જ ખીણ આવેલી છે તેને માર્ગે થઈ ઈરાની અખાતને મળે છે. ત્યારપછી હિંદુસ્તાન અને ધ્રુવદેશની સિંધુ, ગંગા, અને ધ્રુવપુત્રા અને ખીજ નદીઓ આવે છે, તે હિંદી મહાસાગરને મળે છે. પૂર્વ તરફ ચાંગસેક્યાંગ, હોઆંગહો, અને આમુર વહેતી જાય છે અને એશિયાની પૂર્વે આવેલા પાસિફિક મહાસાગરના ભાગ છે એવાં દરીઆઓને મળે છે.

એશિયાને પૂર્વ કિનારે ટાપુઓના મોટા સમૂહ છે, તેની અને મુખ્ય ભૂમિની વચ્ચે દરિયા, ઉપસાગરો, અને અખાતો આવેલા છે.

પૂર્વ કિનારાની બધી લંબાઈએ દ્વીપકલ્પો પાસિફિક મહાસાગર સુધી જાય છે અને મહાસાગરમાંથી અખાતો અને ઉપસાગરો જમીન સુધી જાય છે. એમાંના કેટલાક અખાત એટલા બધા મોટા છે કે તેને સમુદ્ર કહે છે. મહાસાગરથી તેઓ

મોટા દ્વીપોના સમૂહો વડે જુદા પડે છે. એમાંના મુખ્ય ક્યુરા-
ઇલ ટાપુની અંદર આવેલા એપોદસ્કનો સમુદ્ર, જાપાનના
ટાપુની અંદર જાપાનનો સમુદ્ર, કેરિઆના દ્વીપકલ્પની અંદર
પીળો સમુદ્ર, અને ફિલિપાઇન ટાપુઓ અને ઓર્નીઆની
અંદર ચિનાઈ સમુદ્ર છે. ટાપુઓ અને મુખ્ય ભૂમિની વચ્ચે
આવેલા આ સમુદ્રો હોડીઓ અને વહાણોથી ઢંકાયેલા છે અને
તે વડે તેમાં બહોળો વેપાર ચાલે છે.

૨૯. સાઇબીરિયા

એશિયાનું મોટું ઉત્તરનું મેદાન સાઇબીરિયા કહેવાય
છે. વિશાળ રશિયન સામ્રાજ્યનો તે ભાગ છે અને આખા
એશિયા ખંડનો તૃતીયાંશ છે. દક્ષિણ તરફ આલ્તાઇ, થાઇસા-
નોઇ, અને સ્ટેનોવોઇ નામના જ મોટા ડુંગરોની હારે આવેલી
છે તેમાંથી આ મોટું મેદાન ઉત્તર મહાસાગર તરફ ઢળે છે.
દરેક ૩,૦૦૦ માઇલ લાંબી એવી ત્રણ ધીમે ધીમે વહેતી મોટી
નદીઓ એ મેદાનમાં થઈને ઉત્તર મહાસાગરને મળે છે.
શિયાળામાં તેઓ ખરકથી ઠરી જાય છે અને ઉનાળામાં ખંને
કિનારા ઓળંગી તેનું જળ વહે છે અને વિસ્તીર્ણ બિનાશવાળાં
દુંદૂ મેદાન બનાવે છે. એ નદીઓ ઓબી, યેનેસી, અને
લીના છે. આમુર નામની ચોથી નદી પૂર્વ તરફ પાસિફિક
મહાસાગરમાં વહે છે.

આ બધો ઉજ્યડ પ્રદેશ શિયાળામાં ઘણો થંડો હોય

છે. તે ઋતુમાં બધી જમીન, બધું પાણી, અને છેક ઉત્તરમાં તો પારો પણ બરફથી ઠરી જાય છે. ઉનાળામાં દક્ષિણમાં થોડાં અઠવાડીયાં ધણી ગરમી પડે છે. સમુદ્રની લહેરો અંદરના ભાગ લગણુ પહોંચી શકતી નથી, તેથી ઋતુ માફકસર થતી નથી.

દુંદ્રની દક્ષિણે, જવો યુરોપમાં છે તેવો, જંગલનો પહોળો પટ્ટો છે, તે ખંડના એક છેડાથી બીજા છેડા સુધી આવેલો છે. તે દેવદાર અને ભૂર્જવૃક્ષના જવાં વૃક્ષથી ભરેલો છે.

થેનેસી ઉપર

સાધળીરિઆમાં ભાગ્યેજ અનાજ જાગે છે. સોનારૂપાની, સીસા, લોઢા, ને તાંબાની; તેમજ જમાંથી પેન્સિલ અને છે તે

ધાતુની સમૃદ્ધ ખાણો છે; પણ એ ખાણોમાં બહુ કામ ચાલતું નથી.

આ વિશાળ પ્રદેશમાં ઘણી વસ્તી નથી. ઉત્તરના વતનીઓ પીળી જાતના છે અને અર્ધા જંગલી છે. તે લોકો માછલાં પર ગુજરાન ચલાવે છે અને રેન્ડીઅર નામનાં હરણનાં ટોળાં પાળે છે. વળી જંગલમાં ડાલાં, રીંછ, અને નોળીઆ જવાં પ્રાણીનો શિકાર કરે છે અને તેમનાં રૂવાં વેપારીઓને વેચે છે. ખાણોમાં રશિઆના કેદીઓ કામ કરે છે. યુરોપી રશિઆમાંથી તેમને મોટી સંખ્યામાં મોકલવામાં આવે છે.

ચિત્રમાં તમને નદીકિનારા પરનાં ઝુંપડાં માલમ પડશે. સાઇબીરિઆની રાજધાની ઇર્કુટસ્ક છે.

૩૦. રશિઅન તુર્કસ્તાન

આં દેશનું બીજું નામ મધ્ય એશિઆ છે. એ આખો દેશ રશિઅન સામ્રાજ્યનો ભાગ છે; પણ હિંદુસ્તાનમાં રક્ષિત રાજ્યો છે તેવાં એમાં ખીવ અને બોખારાનાં રક્ષિત રાજ્યો છે. એ એક મોટું મેદાન છે અને તે અશ્વિકાણે પામિર નામના ઉંચા પ્રદેશથી ઢળતું પશ્ચિમે જમીનની અંદર આવેલા આરલ સમુદ્ર સુધી પહોંચે છે. એથી પણ વધારે નીચે નમતું એ મેદાન, આરલ સમુદ્રની પેલી તરફ યુરોપને એશિઆથી જુદા પાડનાર એક મોટા જમીનની અંદર આવેલા કાસ્પિઅન સમુદ્ર છે, ત્યાંસુધી જાય છે.

એ મેદાનમાં થઈને પામિરથી આરલ સમુદ્ર સુધી સિર
અને આમુ નામની બે નદીઓ વહે છે.

કિર્ગિઝનાં મેદાનો પર ભરવાડો

કાસ્પિયન અને આરલ નામના બે અંદરના સમુદ્રો બીજા
સમુદ્રોની પેઠે દુનિયાના મહાસાગરના ભાગ નથી. તે બંનેનાં
પાણી ધણાં ખારાં છે, તેથી તેમને સરોવરને બદલે સાગર કહે છે.

ઉનાળામાં હવા ધણી સુકી અને ગરમ છે અને
શિયાળામાં થંડી છે. એ પ્રદેશનો ધણોખરો ભાગ રેતીનું મેદાન
છે. દરિયાની લહેરો ત્યાં પહોંચી શકતી નથી અને બહુ ઓછો
વરસાદ વરસે છે. આખો દેશ ધીમે ધીમે સુકાઈ જાય છે.

દરિયાની ઉત્તરનાં મેદાન સ્ટેપ કહેવાય છે. એ મેદાન પર જે લોકો ભટકે છે તે કિર્ધિઝ કહેવાય છે. તેમના ચહેરા ચપટા અને આંખો ત્રાંસી હોય છે. તેઓની પાસે ઢોરોનાં ટાળાં હોય છે, તેમને એક જગાથી બીજી જગાએ, જ્યાં ધાસ માલમ પડે, ત્યાં તેઓ હાંકી લઈ જાય છે. વણુયા વગરના ઊનના કાળા તંબુમાં તેઓ રહે છે. સ્ટેપ નામના મેદાનની દક્ષિણે તર્કોમાન નામની બહાદુર અને હિંમતવાન પ્રજા રહે છે. હિંદુસ્તાનના મુગલ બાદશાહો તુર્કસ્તાનમાંથી આવ્યા હતા અને તુર્કી ભાષા બોલતા હતા.

રાજધાનીનું શહેર તાસ્કંદ છે અને ત્યાં રશિયન ગવર્નર રહે છે.

૩૧. અરબસ્તાન

અરબસ્તાન એ દુનિયામાં મોટામાં મોટો દ્વીપકલ્પ છે. તે ધણેા ઉંચો ભૂમિપ્રદેશ છે. તેને પશ્ચિમ કિનારે ડુંગરોની ટંકરીઓ આવેલી છે ને તે રાતા સમુદ્રથી ઘેરાયેલી છે. તે સુકો અને પાણીની તંગીવાળો પ્રદેશ છે. તેમાંનો ધણેાખરો ભાગ એક રેતીનું રણ છે અને તે પૃથ્વીનો એક ગરમમાં ગરમ પ્રદેશ છે.

તોપણ નૈર્ઋત્ય કોણમાં યેમેનની ઉંચી ભૂમિ દરિયાની સપાટીથી ૭,૦૦૦ ફુટ ઉંચી છે. ત્યાંની હવા સાધારણ રીતે સારી છે ને ત્યાં વરસાદ પણ પડે છે; કારણ કે દ્વીપકલ્પનો એ

ભાગ અહીં અરબી સમુદ્રનું નામ ધારણ કરતા એ હિંદી મહાસાગરની પાસે આવેલો છે અને સમુદ્ર તરફથી ઉત્તર તરફ વાતા પવનોમાં પાણીની વરાળ છે તેને પર્વતનાં શિખરો પરની થંડી હવા ધટ કરે છે.

અરબ લોકોમાં ધણી ટાળીઓ છે અને તેમાંની દરેક માત્ર પોતાના સરદારનોજ હુકમ માને છે. ઘણા થોડાજ લોકો શહેરોમાં રહે છે, મુખ્યત્વે કરીને ચેમેનમાં. રણમાંના અરબો તંબુમાં રહે છે. તેઓ પોતાના ઘોડા અને જાંટને માટે ચારો શોધવા આખા દેશમાં ભટકે છે. તેઓ બહાદુર, સ્વતંત્ર, સાચા, અને ઘણા મજબુત છે. બીજી જાતિના માણસો કરતાં તેઓ અત્ર અરબો અને પાણી વિના વધારે વખત નિભાવી શકે છે. તેઓ માત્ર પાણી અને પોતાનાં જાંટ અને ઘોડીઓનું દૂધ પીએ છે; કેમકે તેમની પાસે ગાય, ઘેટાં, કે બકરાં નથી. તેમનો મુખ્ય ખોરાક ખજુર છે અને તેઓ માત્ર એકજ વાર જમે છે. અરબસ્તાનમાં સારા રસ્તા નથી; પણ જાણીતા ચીલા હોય છે તેમાં થઈને વણજારો જાય છે. જ જ અરબી ટાળીના દેશમાં થઈને કાફલાને જવું હોય છે, તે ટાળીમાંથી તે ચોડીદાર અને રક્ષક રાખી તેને પગાર આપે છે.

રાતા સમુદ્રના કિનારા પરના અરબસ્તાનના પશ્ચિમ કિનારા પર તુર્કસ્તાનના સુલતાનનું નામનું રાજ્ય છે. અશિન્કાણ પર આવેલા એમાન પ્રાન્ત પર તેનો પોતાનો સુલતાન રાજ્ય કરે છે અને તે અંગ્રેજ સરકારના રક્ષણ તળે છે.

ચેમેનની કૃણદ્રુપ ખીણોમાં અનાજના છોડવાઓ અને ઘણાં ફળો, મુખ્યત્વે ખજૂરીનાં ગ્રાહ, ઊગે છે. ખુંદ દાણા તેમજ ગુંદર અને કેટલીક જાતનાં પુશ્યોદાર કરિયાણાં ઊગે છે અને પર-દેશ જાય છે.

એડન

રાજધાનીનું શહેર મક્કા છે. આખી દુનિયાના મુસલ-માનોનું એ પવિત્ર તીર્થ છે; ઈમકે મુહમ્મદ પેગંબર અહીં જન્મ્યા હતા.

એડન અંગ્રેજ લોકોના તાબાનો મજબુત કિલ્લો છે. રાતા સમુદ્રમાં પ્રવેશ કરવાના માર્ગે આગળ એક ટુંગર ઉપર

એ શહેર બાંધેલું છે અને તે તેનું રક્ષણ કરે છે. આગભેટા મોટા અહીં કાલસાનો મોટો સંગ્રહ રાખવામાં આવે છે.

બોસ્પરસ

૩૨. એશિયાઈ તુર્કસ્તાન

અરબસ્તાનની ઉત્તરે આવેલો તમામ દેશ તુર્કસ્તાનના બાદશાહને તાબે છે. તેનું રાજધાનીનું શહેર યુરોપમાં આવેલું કોન્સ્ટાન્ટિનોપલ છે. તેના બીજા ભાગોનાં નામ નીચે પ્રમાણે બજાયાં છે—પશ્ચિમમાં એશિયા માધનોર, ઉત્તરે આર્મીનિયા, નૈર્ઋત્યમાં સિરિયા અને પાલેસ્ટાઇન, અને અધિકાંશમાં મેસોપોટમિયા. એ બધા દેશો અને અરબસ્તાનનો પશ્ચિમ કિનારો મળીને એશિયાઈ તુર્કસ્તાન બને છે. યુરોપના તુર્કસ્તાન કરતાં એ દસગણો મોટો દેશ છે. દરિયાકિનારાનો ભાગ ખાતલ કરતાં

એ બધો પ્રદેશ થોડો કે ઘણો રણનો પ્રદેશ છે. તે દરિયાથી ઘણો દૂર છે અને દરિયાની લહેરો અંદરના ભાગો સુધી પહોંચી શકતી નથી.

એશિયાઈ તુર્કસ્તાન યુરોપી તુર્કસ્તાનથી બોસ્પરસ નામની સાંકડી સામુદ્રધુનીથી છુટું પડે છે. તેના પર કોન્સ્ટાન્ટિનોપલ શહેર બાંધેલું છે.

એ ચાર ભાગોમાં એશિયા માધ્યમ ઉત્તમ સ્થિતિમાં છે; કેમકે તેની ત્રણે બાજુએ દરિયો આવેલો છે, પશ્ચિમે અને દક્ષિણે ભૂમધ્ય સમુદ્ર અને ઉત્તરે કાળો સમુદ્ર છે. તે એક ઉંચો પ્રદેશ છે અને તેમાં ડુંગરો ચારે તરફ આવેલા છે. કિનારા પરના સર્વ પ્રદેશમાં હવા નરમ છે અને વરસાદ સાધારણ રીતે ઠીક પડે છે; કેમકે સમુદ્રો પરથી પવન જમીન તરફ વાય છે અને સાથે વરસાદ લઈ જાય છે. અહીં ડુંગરોની બાજુઓ ઉપર પુષ્કળ લાકડાં થાય છે અને ખીણોમાં દ્રાક્ષ, નારંગી, અંજીર,

અંગોરા નામનો બકરો

શેતુર, અને 'ઓલિવ' નામનાં ગ્રાહ થાય છે. રસ્તા અને રેલ્વે સડકો સાધારણ રીતે સારાં છે. લોકો મજબુત અને ઉઘોગી છે. તેઓ જમીન ખેડે છે અને પોતાનાં કુળો તેમજ કપાસ, ઘઉં, તમાકુ, અંગોરા નામના બકરાના સુંદર વાળ, અને રેશમ પરદેશ ચઢાવે છે.

રાજધાની સ્મર્ના છે. ત્યાં સુંદર ખંદર છે અને વેપાર ધમધોકારે ચાલે છે.

સિરિઆ અને પાલેસ્ટાઇન ભૂમધ્ય સમુદ્રને કિનારે આવેલા સાંકડા દેશો છે. હવા સાધારણ છે અને કિનારા પરની જમીન રસાળ છે. ત્યાં સુંદર ફળો થાય છે. અંદરના ભાગમાં પુષ્કળ તાપ પડે છે અને હવા સુકી છે. પાલેસ્ટાઇન ચાહુદી લોકોની પવિત્ર ભૂમિ છે અને જેરૂસલેમ ખ્રિસ્તી લોકોનું પવિત્ર શહેર છે; કેમકે જીસસ ક્રીસ્ટ અહીં થઈ ગયા અને અહીં મરણ પામ્યા.

ઈશાનમાં આવેલો આર્મીનિઆ એક ઉંચો પ્રદેશ છે. તે સુકો અને ગરમ છે; કેમકે ત્યાં બહુ થોડો વરસાદ પડે છે. એ દેશમાં ઉંચા પર્વતો છે, ત્યાં ભટકતી જતો ઢોરોનાં ટાળાં સાથે રહે છે. મેદાનના લોકો જમીન ખેડે છે અને જવ અને ઓટ નામનાં ધાન્યનો થોડો પાક પકવે છે.

મેસોપોટમિઆ તૈગ્રિસ અને યુફ્રેટીસ નામની બે મોટી નદીઓની વચ્ચે આવેલું નીચું મેદાન છે. મેસોપોટમિઆ શબ્દનો અર્થ નદીઓ વચ્ચેનો પ્રદેશ થાય છે. જમીન ઘણી રસાળ છે અને પ્રાચીન સમયમાં ખેડાતી તેમ સારી રીતે ખેડવામાં આવે તો તે એક મોટા બગીચો થાય. અગાઉ દુનિયામાં નામીયામાં નામીયાં શહેરોનાં ખંડિએરોથી તે દેશ ભરપુર છે. એમાં અતિસમૃદ્ધ ખજૂરનાં ઝાડોની ઘટા છે અને તેનાં ફળ

મોટી સંખ્યામાં પરદેશ ચઢે છે. દેશમાં રહેતા અરબ લોકો સુંદર ઘોડા ઉછેરે છે અને હિંદુસ્તાન ચઢાવે છે.

૩૩. ઇરાન

ઇરાન એક ઉંચો પ્રદેશ છે અને તે અર્ધા માઇલથી એક માઇલ સુધી ઉંચો છે. તેની ચારે તરફ ફરતા પર્વતો છે અને તેમાં થઈને વાતા પવનો સુકા છે; કેમકે ધણું ખરું તે જમીન-માંથી આવે છે. મધ્યમાં આવેલો ઉંચો પ્રદેશ એક રેતીનું રણ છે. તેમાં થોડાજ માણસો રહી શકે છે; કેમકે વરસાદ બિલકુલ વરસતો નથી અને હવા ઉનાળામાં ઘણી ગરમ છે અને શિયાળામાં ઘણી થંડી છે. પૂર્વથી પશ્ચિમ સુધી ઘોડા અને ઊંટને લઈને જે વણજારો જાય છે તેને લૂટવાની તક શોધવા તેમાં ચોર લોકોની ટોળીઓ ભટકતી રહે છે.

ઉત્તરે ઉંચા પર્વતો છે અને શિયાળામાં તે બરફથી ઢંકાઈ જાય છે. તેઓ રણને કાર્પિઅન સમુદ્રથી છુટું પાડે છે. એ પર્વતોના ઉત્તરના ઢાળ ઉપર ફળદ્રુપ ખીણો છે; કેમકે દરિયાથી પર્વતો પર ભીના પવનો વાય છે. એ ભાગ ઇરાનનો ખાગ કહેવાય છે. ત્યાં ઘઉં અને જવનાં ખેતરો છે અને દ્રાક્ષ, અંજીર, તડબુચ, બદામ, અને ખજૂરની વાડીઓ છે.

કોઈ કોઈ ઠેકાણે એ ઉંચા પ્રદેશ કરતાં પર્વતો ઉંચા છે અને ત્યાં થોડોક વરસાદ વરસે છે. એ ઉંચી ભૂમિઓની ખીણોમાં ઢોરોનાં ટોળાં, ઘેટાં, અને બકરાં પાળવામાં આવે છે. તેમના ઊંનની શેતરંજી વણાય છે અને ઊંટના વાળની શાલ

અને ફ્રેટ નામનું જહું કપડું બનાવવામાં આવે છે. ઘોડા ઉછેરી હિંદુસ્તાન મોકલવામાં આવે છે. ઇરાનમાં થોડાજ રસ્તા છે અને આગગાડીની સડકો તો છેજ નહિ. મુસાફરી મુખ્યત્વે જાંટ ઉપર કરવામાં આવે છે.

શહેરોમાં રહેતા ઇરાની લોકો દેખાવડા, સભ્ય, અને સારી રીતે કળવાએલા છે. દેશમાં રાજધાનીનું શહેર ઉત્તરમાં આવેલું તેહેરાન છે. અહીં ઇરાનનો શાહ રહે છે.

ખેબર ઘાટ

૩૪. અફઘાનિસ્તાન

એ દેશ હિંદુસ્તાનના વાયવ્ય ખુણા પર એક ઉંચો મધ્ય પ્રદેશ છે. તે રેતી, ઉઘાડા ડુંગરો, અને ખરકથી ઢંકાયેલા પર્વતોનો પ્રદેશ છે. પણ ખીણોમાં સારા પાક ઉગાડવામાં આવે

છે. ધણાં સુંદર ક્ષણનાં ઝાડો ભીગે છે અને તે સફરજન, આલુ, દ્રાક્ષ, પીચ, અને દાડેમ જેવાં ફળોથી ઢંકાએલાં હોય છે. વળી ધણાં સુંદર તડબુચ પણ થાય છે. એ બધું જાંટ પર ચઢાવી વણ-જરો હિંદુસ્તાન લઈ જાય છે. તેમજ અફઘાનિસ્તાનમાં અને તેની પેલી તરફના દેશોમાં થતી શેતરંજી અને શાલો પણ એ વણજરો હિંદુસ્તાન લઈ જાય છે.

સુલેમાન પર્વત અફઘાનિસ્તાનને હિંદુસ્તાનથી છુટું પાડે છે; તેમજ ઉંચો હિંદુકુશ પર્વત તેને ઉત્તરે આવેલા તુર્કસ્તાન-થી જુદું પાડે છે. હવા ઉનાળામાં ધણી ગરમ છે; કેમકે અરબસ્તાન અને ઇરાનથી આવતા ઉના પવન દેશને એક છેડેથી બીજે છેડે સુધી વાય છે અને શિયાળામાં બરફથી ઢંકાએલા ઉત્તર પ્રદેશમાંથી થંડા પવનના સપાટા તેની ઉંચી ભૂમિ પર વાય છે.

અફઘાન લોકો મોટા કદના, મજબુત, ફૂર, બહાદુર, અને સખ્ત બાંધાના છે. તેઓ બધા મુસલમાન છે. અફઘાન લશ્કરોએ વારંવાર હિંદુસ્તાન પર ચઢાઈ કરી છે અને અફઘાન બાદશાહો-એ દિલ્હીમાં રાજ્ય કર્યું છે. તેઓમાં ધણી લડાયક ટોળીઓ છે અને તે દરેકનો જુદો સરદાર છે; પણ આખા દેશ પર અમીર રાજ્ય ચલાવે છે અને તે બ્રિટિશ રાજ્યનો મદદગાર છે.

રાજધાની કાબુલ છે. તે ખૈબર ઘાટના મથાળા પર આવેલું છે. એ ઘાટમાંથી સુલેમાન પર્વતમાં થઈને હિંદુસ્તાનમાં જવાય છે.

૩૫. બલુચિસ્તાન

એ દેશ સુકું રણ છે. ઉનાળામાં ત્યાં અતિશય ગરમી અને શિયાળામાં અતિશય થંડક પડે છે. તેમાં ચારે તરફ મોટી મોટી ડુંગરોની હારો આવેલી છે. તેની દક્ષિણે હિંદી મહાસાગર છે; પણ ૫૦૦ માઇલના તેના કિનારા પર એક બંદર કે શહેર નથી. અર્ધી જંગલી ટાળીઓની મોટી સંખ્યા તે દેશમાં વસે છે. તેનો રાજ્યકર્તા ખાન કહેવાય છે. તે તેની રાજધાની ખિલાતમાં રહે છે. દેશનો થોડો ભાગ બ્રિટિશ સત્તાના તાબામાં છે અને હિંદી સામ્રાજ્યમાં તેને બ્રિટિશ બલુચિસ્તાન કરીને દાખલ કર્યો છે.

૩૬. ચીનનું રાજ્ય

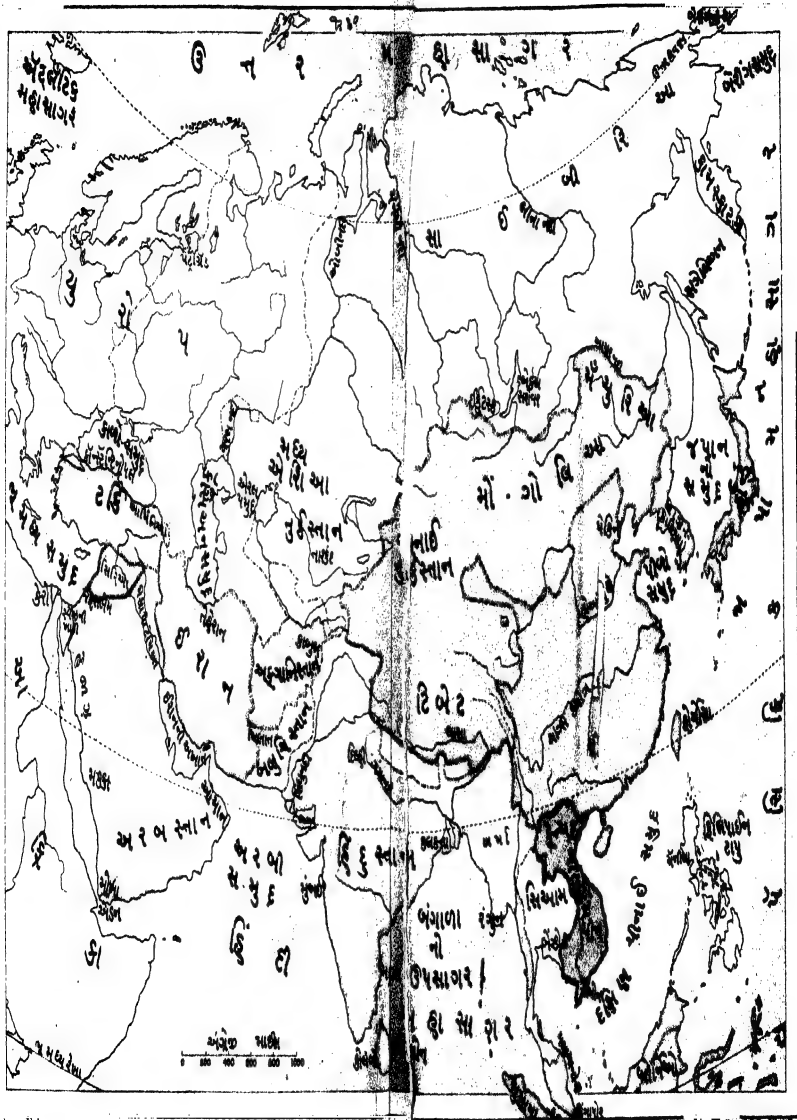
એ વિશાળ રાજ્ય આખા યુરોપ ખંડ કરતાં મોટું છે. તેમાં દુનિયાના ઠોઠાં પણ રાજ્ય કરતાં વધારે વસ્તી છે; મહાન બ્રિટિશ સામ્રાજ્ય કરતાં પણ તેમાં વધારે વસ્તી છે. તેમાં પાંચ મોટા દેશો આવેલા છે:—શુદ્ધ ચીન, મોંગોલિયા, મંચુરિયા, ચિનાઈ તુર્કસ્તાન, અને ટિબેટ. આ વિશાળ અને ફેલાયેલા જમીનના ભાગમાં આપણને પર્વતો, ડુંગરો, ખીણો, જંગલો, પ્રદેશો, રણો, અને ક્ષુદ્ર નદીનાં મેદાનો માલમ પડે છે, તેમજ અતિશય ગરમ, ગરમ, અતિશય થંડી, થંડી, સુકી, અને ભેજવાળી, એમ દરેક જાતની હવા માલમ પડે છે. પાસિફિક મહાસાગર પૂર્વ કિનારે ફરી વળ્યો છે અને અહીં હિંદુસ્તાનની પેઠે

મોન્સૂન (ચોમાસાના) પવનથી થતો વરસાદ વરસે છે. છેક અંદરના ભાગમાં બિલકુલ વરસાદ વરસતો નથી, અને અહીં મોટાં રેતીનાં રણ છે, ત્યાં માણસ કે પશુ જીવી શકતાં નથી અને છોડ જીવી શકતા નથી.

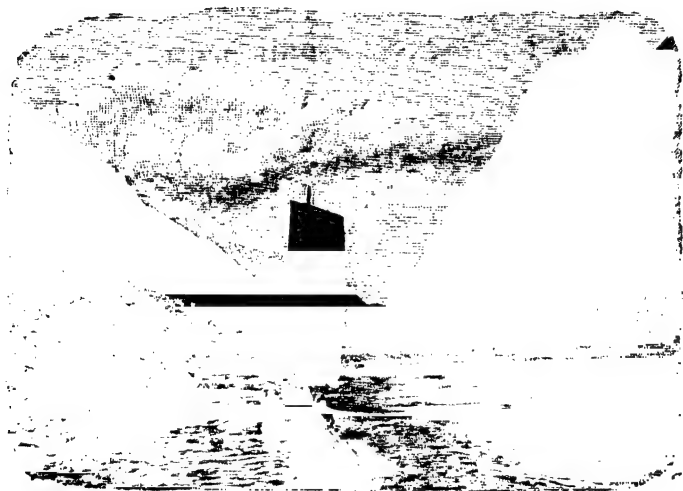
શુદ્ધ ચીન દુનિયામાં રસાળમાં રસાળ દેશોમાંનો એક છે અને તેમાં ઘણી ગાદી વસ્તી છે. તે લગભગ હિંદુસ્તાન જેટલો મોટો છે; પણ વસ્તી હિંદુસ્તાન કરતાં ઘણીજ વધારે છે. હિંદુસ્તાનનો ઉત્તર ભાગ એક મોટું નદીનું મેદાન છે તે ગંગા નદીની ખીણ છે, ને નદીએ ડુંગરો પરથી જે માટી ઘોઈ નાખી છે તેનું બનેલું છે. ચીનમાં એવાં બે મોટાં મેદાન છે; પણ તેમાંનું દરેક ગંગા નદીની ખીણ કરતાં મોટું છે. એક હોઆંગહો નદીની ખીણ છે અને બીજું ચાંગસેક્યાંગ નદીની ખીણ છે. મધ્ય એશિયાની ઉંચી ભૂમિ ઉપરથી એ નદીઓ જે પીળી માટી ધસડી લાવે છે તેનાં એ મેદાનો બન્યાં છે. ડુંગરોની બે હાર એ મેદાનની આરપાર આવેલી છે અને તેથી એક મેદાન બીજાથી છુટું પડે છે. ચાંગસેક્યાંગ ગંગા નદીથી બેવડી મોટી છે અને હોઆંગહો ૧,૦૦૦ માઇલ વધારે લાંબી છે.

એ બે મોટાં મેદાનોમાં હિંદુસ્તાનમાં જિગતા તમામ પાક થાય છે. દરિયા પાસે આવેલા ગરમ ભીના ભાગોમાં ડાંગેરનાં ખેતર છે અને પશ્ચિમમાં વધારે ઉંચા અને થંડા દેશમાં ઘઉં અને જવનાં ખેતર છે. ક્ષુદ્ર પાણીમાં શેરડી, કપાસ, અને અફીણ થાય છે.

અશિયા-આવૃત્તિ

નદીઓ ઉપરાંત ધણી નહેરો છે. ટેકરીનાં શિખરો પર પણ બંખા વડે પાણી ચઢાવે છે અને તે પાણી પછી નીચે આવી ટેકરીની બાજુઓ પર કરેલાં ખેતરોને સીંચે છે. દરેક ખેડી શકાય એવી જગા ખેડવામાં આવે છે. ચીનમાં વસ્તી એટલી બધી ભરચક છે કે લાખો માણસો નદીઓ ઉપર મછવાઓમાં રહે છે; કેમકે જમીન પર વસવા માટે તેમને સાફ જગા નથી.

યાંગ્સેક્યાંગ ઉપર

ચીના લોકો ધણા હોશિયાર ખેડુત છે અને ધણા ચતુર માછી છે. તેઓ લાકડા અને ચામડા પર ધણી સારી કારીગરી કરે છે અને લુગડાં ધણાં સારી રીતે વણે છે. દુનિયામાં ઉત્તમમાં ઉત્તમ રેશમ ફેટલુંક ચીનમાં

વણાઈ પરદેશ ચઢે છે. તેઓ ચિનાઈ માટી નામની ઉત્તમ માટીમાંથી સુશોભિત પ્યાલા, રકાબી, અને બીજાં વાસણો બનાવે છે. તેમના દેશમાં થોડાંજ જંગલ છે અને દરેક કામને માટે તેઓ વાંસનું લાકડું ધાપરે છે. તેઓ બધા માબાપ પ્રત્યે ધણી સન્માનની લાગણી ધરાવે છે અને તેઓમાંના ધણા પોતાના વડવાઓને પૂજે છે. થોડાક મુસલમાન છે.

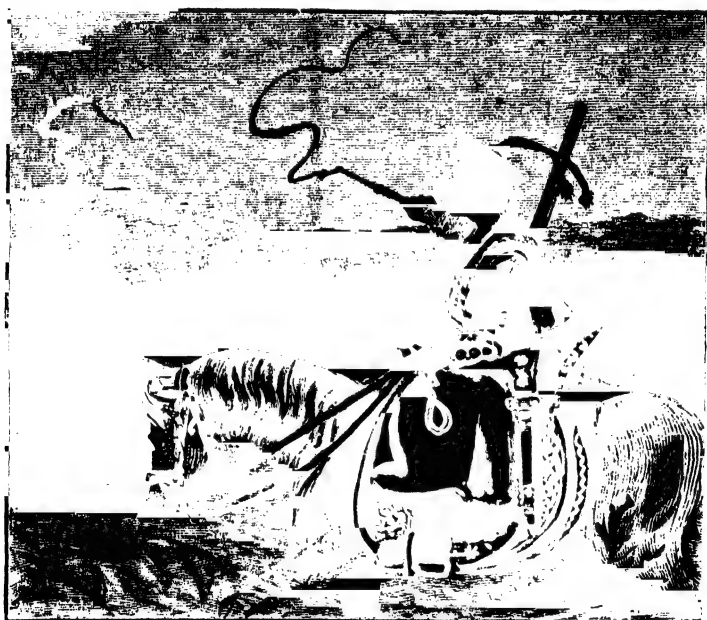
ચીના લોકો ઠીંગણા છે; તેમની ચામડી પીળી, વાળ કાળા, અને આંખ ત્રાંસી છે. પોતાની ભાષામાં તેઓ હંચી કળવણી મેળવે છે; પણ બીજા દેશો વિષે બહુજ થોડું જાણે છે. પણ હવે તેઓએ એ જ્ઞાન મેળવવા માંડ્યું છે અને દુનિયાના બીજા ભાગોમાં જ ચીજો બને છે તે ચીનમાં લાવવા લાગ્યા છે.

ચીનમાં મોટાં શહેરો ધણાં છે. રાજધાની પેકિન છે.

ચિઆનશાન અને ક્વેનલુન પર્વતોની વચ્ચે મધ્ય એશિયામાં એક હંચો પ્રદેશ છે તેનું નામ ચિનાઈ તુર્કસ્તાન છે. તેમાં થઈને તારિમ નદી લોખોર નામના કાંપવાળા છાછરા તળાવમાં પડે છે. તેમાં રણ અને સ્ટેપ નામનાં જંગલ આવેલાં છે અને ટેકરીઓમાં થોડીકજ ક્ષુદ્રુપ ખીણ છે. લોકો ભરવાડની ભટકતી ટોળીઓ છે.

ટિબેટ દુનિયામાં હંચામાં હંચો પ્રદેશ છે અને તે હિંદુસ્તાન અને હિમાલય પર્વતની ઉત્તરે આવેલો છે. ધણી હંચાઈને લીધે તેમાં અતિશય ઠાંડ પડે છે. શિઆળામાં ધણી-

ખરી જમીન ખરકથી ઢંકાએલી હોય છે. ઘણા થોડા લોકો ત્યાં રહે છે. ટિબેટના વતનીઓ ખેડુત અને ભરવાડ છે. તેઓ સાદી રીતભાતના, બહાદુર, અને માયાળુ છે. તેમનું મુખ્ય બોળે ઉચ્ચકનારૂં પ્રાણી ચેક નામનો એક જાતનો બળદ છે. તેઓ પરદેશીને પોતાના દેશમાં આવવા દેતા નથી. તેઓ બુદ્ધ

અમિકાણના સાઇબીરિયામાં ખેતર પર તાર્તરનો હુમલો ધર્મ પાળે છે. તેમનો મુખ્ય ગુરુ મહાન લામા કહેવાય છે. તે ટિબેટની રાજધાની લાસામાં રહે છે.

મોંગોલિયા એક ઉંચો પ્રદેશ છે. તે હરિયાની સપાટી-

થી મ્હૈસુર જટલો ઉંચો છે. તે ગોખીના મોટા રણ તરીકે પ્રસિદ્ધ છે. ત્યાંની જમીન ઉજ્જડ છે અને ઘણી નીચી જતના ધાસ સિવાય ત્યાં ખીજું કંઈ ઊગતું નથી. જુદી જુદી ઋતુઓમાં હવા ઘણી ગરમ અને ઘણી થંડી હોય છે. થોડી છુટી છુટી વસેલી ભરવાડની જતની પ્રજા ત્યાં વસે છે અને બુદ્ધ ધર્મ પાળે છે. તેઓને ઘણી વાર તાર્તર કહે છે. તેઓ પગે ચાલવું તિરસ્કારે છે; પણ એક ઠેકાણેથી બીજા ઠેકાણે ઘોડા કે ઊંટ પર બેસીને જાય છે. તેઓ ઘેટાં પાળે છે. તેમનામાંના ઘણા લુટારાનો ધંધો કરે છે અને જ્યાંથી તેઓ પાછાં મેળવી શકે ત્યાંઢોરોને હાંડી મૂકે છે. આ પાછળના ચિત્રમાં એવું કરતા તાર્તરોને ચીતર્યા છે. તેઓ પોતાના દેશમાંથી ઘણા માધલ દૂર અશિકાણમાં આવેલા સાધ-ખીરિઆમાં ઘોડેસવાર થઈ ગયા છે.

ચીનના ઈશાન ખુણામાં આવેલો મંચુરિઆ પ્રાન્ત આમુર નદીની ખીણ છે. તેની બંને બાજુએ ટેકરીઓ છે. દરિયાની પાસે હોવાથી હવા સાધારણ રીતે નરમ છે અને વરસાદ સારો છે. જમીન પણ ફળદ્રુપ છે. લોકો ખેડુત છે. તેઓ ચામડાંને માટે કુતરાનાં ટોળાં પાળે છે અને એ ચામડાંનું તેઓ કમાવેલું ચામડું બનાવે છે.

૩૭. જાપાન

ચીનની પૂર્વે પાસિફિક મહાસાગરમાં જાપાનના ટાપુઓ આવેલા છે. એમાં ચાર મોટા ટાપુ છે અને ઘણા નાના છે. મુખ્ય ટાપુ હોન્ડુ છે.

જાપાનીસ ઊકસાં

હવા ભેજવાળી છે; કેમકે ચોમાસાના પવન ટાપુની આરપાર વાય છે અને સાથે પુષ્કળ વરસાદ લાવે છે. શિઆળામાં પર્વતનાં શિખર પર બરફ પડે છે. દેશનો કાંઈ પણ ભાગ દરિયાથી બહુ દૂર નથી અને કિનારા પર ઘણાં સારાં બંદર છે, તેથી બીજા દેશો સાથે વેપાર કરવા જાપાનને ઘણી અનુકૂળતા છે. ઘણી નદીઓ છે, તે ટુંકી અને ઉતાવળા

વેગવાળી છે; કેમકે ટેકરીઓથી દરિયા સુધીનું અંતર થોડું છે. દેશમાં કાયલા ને લોહું પુષ્કળ છે અને સોનું, રૂપું, તાંબું, સીસું, અને ગંધકની ખાણ છે. ડાંગેરનો પાક સૌથી વધારે થાય છે; પણ ઘઉં અને જવ પણ ધણા થાય છે, શેરડી અને શેતુરની ધણી વાડી છે, અને ચાહના રોપાનાં ધણાં ખેતર છે.

જાપાનીસ લોકો ઠીંગણા હોય છે અને ચીના લોકોની પેઠે પીળી જાતિના છે. તેઓ ચતુર ખેડુત અને હોશિયાર કરીગર છે, તેમજ સારા નાવિક અને માછી છે. તેઓની રીત-ભાત સાદી છે. તેઓ મજબુત અને શીખવાને આતુર હોય છે અને ધણા સારા યોદ્ધા નીવડે છે. છેલ્લાં થોડાં વરસ થયાં તેઓ ચીન અને રશિયાની સાથેની લડાઈમાં ચતુરાર્થ અને બહાદુરી માટે આખી દુનિયામાં પ્રસિદ્ધ થયા છે. તેમની પાસે મોટું નૌકા-સૈન્ય છે અને વહાણો અને આગબોટા છે. તેઓ બીજા દેશો સાથે બહોળો વેપાર ચલાવે છે. જાપાનીસ લોકો હાલ દુનિયામાં મુખ્ય પ્રજામાંની એક છે. તેઓમાં મુખ્ય ધર્મ બુદ્ધધર્મ છે.

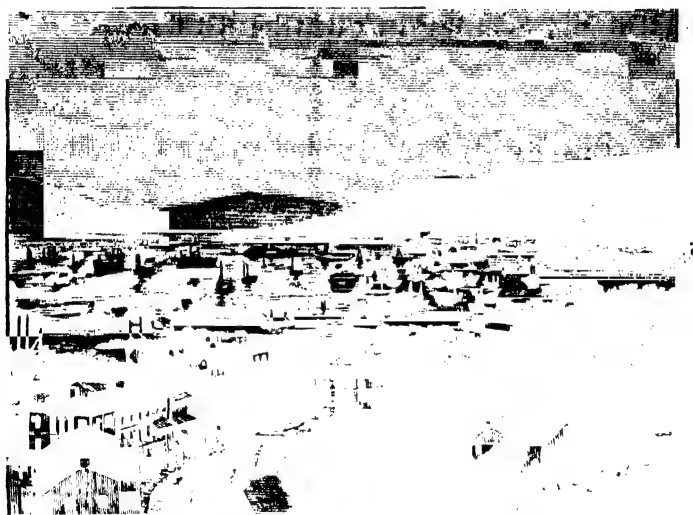
રાજધાનીનું શહેર ટોકિયો છે અને ત્યાં મિકાડો કે બાદશાહ રહે છે.

૩૮. હિંદી-ચીન

દક્ષિણ એશિયાના ત્રીજા મોટા દ્વીપકલ્પમાં બ્રહ્મદેશની પૂર્વે ત્રણ મોટા દેશો આવેલા છે. બ્રહ્મદેશની પાસે સિઆમ છે. સિઆમની પૂર્વ તરફનો બધો દેશ ફ્રેંચ લોકોના રાજ્ય કે રક્ષણ નીચે છે અને તે ફ્રેંચ હિંદી-ચીન તરીકે પ્રસિદ્ધ છે.

દક્ષિણે એક મોટા દ્વીપકલ્પ છે તે મલાયાના રાજ્ય તરીકે પ્રસિદ્ધ છે.

સિઆમ ખલદેશના બ્રિટિશ પ્રાન્તને ફ્રેંચના તાબાના હિંદી-ચીનથી છુટો પાડે છે. એ દેશ પર્વતોની બે હારો વચ્ચે આવેલી મેનામ નદીની મોટી ખીણ છે અને બહુ રસાળ છે. ડાંગેર, સાગ, અને વાંસની ત્યાં સારી પેદાશ છે. લોહા બુદ્ધધર્મ પાળે છે. મેનામ નદી પર બાંધેલું બાંગ્કોક રાજધાનીનું શહેર છે.

ચિંગાપોર

ફ્રેંચ હિંદી-ચીન મેકાંગ નદીની ખીણ છે. તેમાં ઘણા પ્રાન્તો આવેલા છે, તે બધા નદીઓથી ભરપુર અને ઘણા કૃષ્ણ-

દ્રુપ છે. મેકાંગ નદીના મુખ આગળ આવેલું બંદર સેગોન એ રાજધાનીનું શહેર છે.

મલાયાનાં રાજ્યો હિંદી મહાસાગરથી સિઆમના અખાતને છુટા પાડનાર સાંકડા દ્વીપકલ્પની લંબાઈએ આવેલાં છે. તે ઘણાં ગરમ, ભેજવાળાં, અને ઘણાં રસાળ છે. પશ્ચિમ કિનારે આવેલો લાંગો ચીચરવટો અંગ્રેજ સરકારને તાબે છે. તેને સામુદ્રધુનીનાં સંસ્થાન (સેટલ્સ સેટલમેન્ટ્સ) કહે છે. રાજધાની સિંગાપોર છે, તે હિંદુસ્તાન અને ચીનની વચ્ચે મોટામાં મોટું બંદર છે અને ત્યાં વેપાર ધમધોકારે ચાલે છે.

૩૯. હિંદુસ્તાન

તેના પ્રાન્તો, દેશો રાજ્યો, અને મુખ્ય શહેરો

આખું હિંદુસ્તાન બ્રિટિશ સામ્રાજ્યમાં આવેલું છે અને સમ્રાટ પાંચમા જ્યોર્જને તાબે છે. પણ તેમાંનું લગભગ બે તૃતીયાંશ બ્રિટિશ હિંદુસ્તાન કહેવાય છે અને લગભગ એક તૃતીયાંશ હિંદુસ્તાનના રાજ્યો અને સરદારોના હાથ નીચે છે.

બ્રિટિશ હિંદુસ્તાનમાં બ્રિટિશ રાજ્યની સત્તામાં ૧૪ પ્રાન્તો છે. બીજા પ્રાન્તો પર હિંદુ રાજ્યો રાજ્ય કરે છે અને તે રક્ષિત રાજ્ય કહેવાય છે; કેમકે અંગ્રેજ સરકાર તેમનું રક્ષણ કરે છે. એવાં આસરે ૬૫૦ રાજ્યો છે.

પાસેના નકશામાં બ્રિટિશ હિંદુસ્તાનના પ્રાન્તો અને મોટામાં મોટાં રક્ષિત રાજ્યો આપેલાં છે. ત્રણ મોટામાં મોટા અને જુનામાં જુના પ્રાન્તોને ઇલાકા કહે છે.

મુંબઈ ઇલાકામાં પશ્ચિમ કિનારે આવેલો લાંબો ત્રીચરવટી જેવા દેશનો સમાવેશ થાય છે. તે કોઈ પણ ઠેકાણે ૩૦૦ માઇલથી વધારે પહોળો નથી. મુંબઈની ઉત્તરે નર્મદાના મુખથી સિંધુ સુધી પશ્ચિમ ધાટની ઉત્તરે આવેલો પહોળો જમીનનો અવકાશ છે. ઇલાકાનો એ ભાગ લગભગ વરસાદ વગરનો છે. એમાં સિંધ દેશ આવેલો છે, તે સપાટ રેતીનું રણ છે. નર્મદાની દક્ષિણે કિનારા પરની જમીન ઘણી ફળદ્રુપ છે અને તેમાં સમૃદ્ધ ડાંગેરનાં ખેતરો અને નાળિયેરીનાં વૃક્ષોની ઘટા છે. ધાટોના પૂર્વ ભાગના દેશોમાં બહુ થોડો વરસાદ પડે છે.

આ ઇલાકામાં ચાર દેશી ભાષા બોલાય છે. સિંધમાં લોડા સિંધી ભાષા બોલે છે, ગુજરાતમાં ગુજરાતી બોલે છે, મધ્ય ભાગમાં મરાઠી ભાષા બોલે છે, અને છેક દક્ષિણમાં કાનડી બોલે છે.

ઇલાકાનું મુખ્ય શહેર મુંબઈ છે અને તે હિંદુસ્તાનમાં ખીજ નંબરનું મોટાંમાં મોટું શહેર છે. તેમાં દસ લાખ માણસની વસ્તી છે. તે એક ભવ્ય શહેર છે અને તેમાં હિંદુસ્તાનમાં ઉત્તમમાં ઉત્તમ બંદર આવેલું છે. બધાં કદની આગબોટ ને વહાણો એ બંદરમાં સહીસલામત રહે છે. દુનિયાના બધા ભાગો સાથે તેનો બહોળો વેપાર ચાલે છે. મુંબઈમાં ઘણા ધનાઢ્ય વેપારીઓ રહે છે અને ત્યાંથી હિંદુસ્તાનના સર્વ ભાગોમાં રેલ્વેની સડકો ફેલાયેલી છે. ધાટોથી ઉપર પુના એક મોટું શહેર છે અને અવનર અને તેના મુખ્ય અમલદારો વર્ષને

થોડો ભાગ અહીં રહે છે. સિંધુ નદીના મુખ આગળ આવેલા કરાંચી શહેરમાં એક સુંદર બંદર છે. પંજાબમાં મોટા ધર્મનો પાક થાય છે તે એ બંદરેથી પરદેશ ચઢે છે.

મદ્રાસ ઇલાકામાં બધા દક્ષિણ હિંદુસ્તાનનો સમાવેશ થાય છે; માત્ર મહેસુર, ત્રાવણકોર, અને કોચીનનાં રક્ષિત રાજ્યો એમાં આવતાં નથી. તે એક કિનારાનું મેદાન અને તેમાંથી હંચો ચઢતો હંચો પ્રદેશ, એ બેનું બનેલું છે. કિનારાનું મેદાન દક્ષિણ તરફ વિશાળ છે અને તેને કર્ણાટક કહે છે. ઉત્તરે તે સાંકડું છે અને ઉત્તર સરકાર કહેવાય છે.

હંચો પ્રદેશ દક્ષિણની હંચી ભૂમિનો દક્ષિણનો ભાગ છે અને તે મહેસુરના હંચા પ્રદેશની દક્ષિણે નીલગિરિમાં એકઠા થતા પૂર્વ અને પશ્ચિમ ઘાટોની વચ્ચે આવેલો છે.

દેટલીક નદીઓ પશ્ચિમ ઘાટમાંથી નીકળે છે અને એ ઇલાકામાં થઈને પૂર્વ તરફ વહે છે. એમાંની ત્રણ મોટામાં મોટી, દક્ષિણે કાવેરી અને ઉત્તરે કૃષ્ણા ને ગોદાવરી છે. એમાંની દરેક નદીના મુખ આગળ પહોળો અને રસાળ ત્રિકોણાકાર પ્રદેશ આવેલો છે.

ઇલાકામાં ચાર ભાષા બોલાય છે. પૂર્વ કિનારે આવેલા મદ્રાસ શહેરની દક્ષિણે અને હંચા પ્રદેશના દક્ષિણ ભાગમાં લોડો તામિલ ભાષા બોલે છે. મદ્રાસની ઉત્તરે ઉત્તર સરકારમાં તેલુગુ ભાષા બોલે છે. હંચા પ્રદેશના મધ્યમાં અને ઉત્તરે મહેસુરમાં અને પશ્ચિમ કિનારાનો જ ભાગ મહેસુરની

પશ્ચિમે આવેલો છે ત્યાં રહેનારા લોકો કાનડી ભાષા બોલે છે. પશ્ચિમ કિનારાના એ ભાગને કાનડા કહે છે. કાનડાની દક્ષિણે પશ્ચિમ કિનારાના, ત્રાવણકોર અને કોચીનના, લોકોની ભાષા મલાયલમ છે.

હિંદુસ્તાનનો એ ભાગ ભૂમધ્યરેખાથી દૂર નથી. ત્યાં ઘણી ગરમી પડે છે; પણ તેનો કોઈ પણ ભાગ પૂર્વ, પશ્ચિમ, અને દક્ષિણે આવેલા દરિયાથી દૂર નથી તેથી ત્યાં ઉત્તર હિંદુસ્તાનના જે ભાગો દેશની વચ્ચે આવેલા છે ત્યાંના જેટલી ગરમી પડતી નથી. પશ્ચિમ કિનારે નૈર્ઋત્ય તરફના ચોમાસાના પવનને લીધે ભારે વરસાદ પડે છે. તે સમયે ત્યાંની ભૂમિ લીલી-છમ દેખાય છે. પાક હમેશ થાય છે, કદી નિષ્ફળ થતો નથી. કર્ણાટકમાં ઘણો ઓછો વરસાદ વરસે છે અને તે ઈશાન તરફના ચોમાસાના પવનને લીધે આવે છે. કર્ણાટકના મધ્ય ભાગમાં આવેલા બેલ્ગીરી અને તેની આસપાસના દેશમાં ભાગ્યેજ વરસાદ વરસે છે.

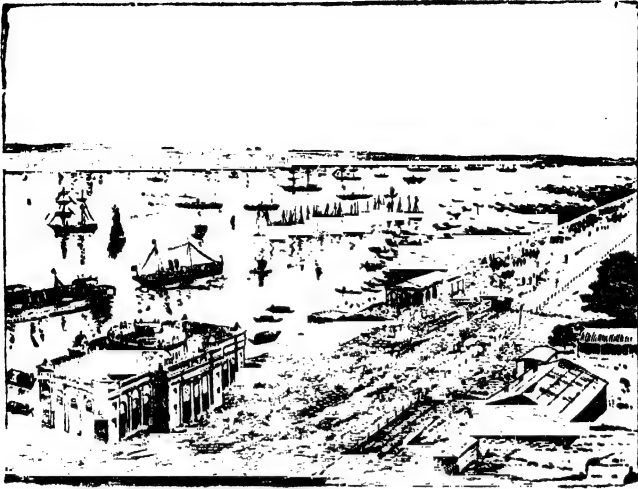
મદ્રાસ મુખ્ય શહેર છે. ઇલાકાના બધા ભાગોમાંથી રેલ્વેની સડકો ત્યાંસુધી ગએલી છે. હિંદુસ્તાનમાં એ ત્રીજા નંબરનું મોટાંમાં મોટું શહેર છે. તેમાં લગભગ પાંચ લાખ માણસની વસ્તી છે. મુંબઈના જેવું ત્યાં સુંદર બંદર નથી; પણ પત્થરની બે લાંબી દિવાલો બાંધી છે, તે દરિયાની અંદર ગએલી છે અને મોજાંનો જુસ્સો નરમ પાડી દે છે, તે વડે એક મોટો પ્રસ્તો બાંધેલો છે. આગબોટો તેમાં આવે છે અને એ પ્રસ્તાની

અંદર શાન્ત પાણીમાં લોઢાનો એક ડમ્કો બાંધેલો છે તેના ઉપર તેમાંનો માલ ઉતરે છે. મદુરા અને ત્રિચિનોપલ્લી પ્રાચીન શહેરો છે. તેમાં પ્રસિદ્ધ મંદિરો છે અને બહોળો વેપાર ચાલે છે. કાલીકટ પશ્ચિમ કિનારે આવેલું મુખ્ય શહેર છે, પણ તેમાં બંદર નથી.

ઈશાન તરફ આવેલો બંગાળા ઇલાકા ગંગાની પહોળી ખીણમાં ઉત્તર હિંદુસ્તાનનું જ મોટું મેદાન આવેલું છે તેના પૂર્વ તરફનો છેડો છે. તે નીચો અને ભિનાશવાળો પ્રદેશ છે અને તેનો ઘણો ભાગ હિંદુસ્તાનમાં મોટામાં મોટી નદીઓ, ગંગા અને બ્રહ્મપુત્રા જેમના ત્રિકાણાકાર પ્રદેશ ઘણા મોટા છે, તે નદીઓનાં પાણીથી સિંચાએલો છે. આખો દેશ ક્ષુદ્ર છે અને તેમાં ડાંગર, શેરડી, કપાસ, ગળી, શણ, અને ચાહનો પુષ્કળ પાક થાય છે. હિંદુસ્તાનના એ ભાગમાં ગાદમાં ગાદ વસ્તી છે. ત્યાંના લોકો બંગાળી ભાષા બોલે છે.

કલકત્તા મુખ્ય શહેર છે અને તે હિંદુસ્તાનમાં મોટામાં મોટું છે. આખા બ્રિટિશ સામ્રાજ્યમાં તે બીજા નંબરનું શહેર છે; કેમકે તેમાં ૧૦ લાખથી વધારે માણસની વસ્તી છે. તે દરિયાકિનારે બાંધેલું નથી; પણ ગંગા નદીના એક મુખ, હુગલી નદીના બંને કિનારા પર બાંધેલું છે, તેથી આગળોટાને કલકત્તા પહોંચવા સાડ ૬૦ માઇલ સુધી એ નદીને ઉપલાણે જવું પડે છે.

આસામ હિંદુસ્તાનના ઈશાન કોણ પર આવેલું છે. એ ડુંગરો અને ખીણોનો પ્રદેશ છે. સપાટ ભાગ હમેશ પાણીથી ભરપૂર રહે છે અને ત્યાં પુષ્કળ ધુમસ વરસે છે. આસામ

કલકત્તા આગળ હુગલી

હિંદુસ્તાનમાં સર્વથી વિશેષ ભેજવાળો પ્રદેશ છે. ત્યાં વરસના બે તૃતીયાંશ ભાગ વરસાદ વરસે છે. મેદાનમાં ઘણી ડાંગર થાય છે અને ટેકરીઓ ઉપર ચાહનો પાક છે. હિંદુસ્તાનમાં ભારેમાં ભારે વરસાદ વરસે છે એવી ખાસીની ટેકરીની ઉત્તરે એક વિશાળ ખીણમાં થઈને બ્રહ્મપુત્રા નદી વહે છે. ત્યાંના લોકો બંગાળના લોકો કરતાં તદ્દન જુદા છે અને આસામી ભાષા બોલે છે. આસામના ખાગોમાં ચાહનો પાક પુષ્કળ થાય છે અને તે ઇંગ્લંડ અને બીજા દેશોમાં જાય છે. ટેકરીઓ ઉપર હંચે આવેલું શિલોંગ મુખ્ય શહેર છે અને ત્યાં ચીફ કમિશનર અને તેના અમલદારો રહે છે.

બહાર અને ઓરીસાનો એક પ્રાન્ત બને છે અને તે બંગાળાની પશ્ચિમે મોટા ઉત્તરના મેદાનમાં આવેલો છે. બહાર હિમાલયની તળેટી આગળ, સમુદ્રથી દૂર, અંદરનો પ્રદેશ છે અને તેમાં થઈને ગંગા અને તેની ઘણી શાખાઓ વહે છે. તેનું મુખ્ય શહેર પ્રાચીન પટણા છે. અગાઉ તે પાટલિપુત્ર કહેવાતું અને ઘણી પેઢીના રાજાઓની રાજધાનીનું શહેર હતું.

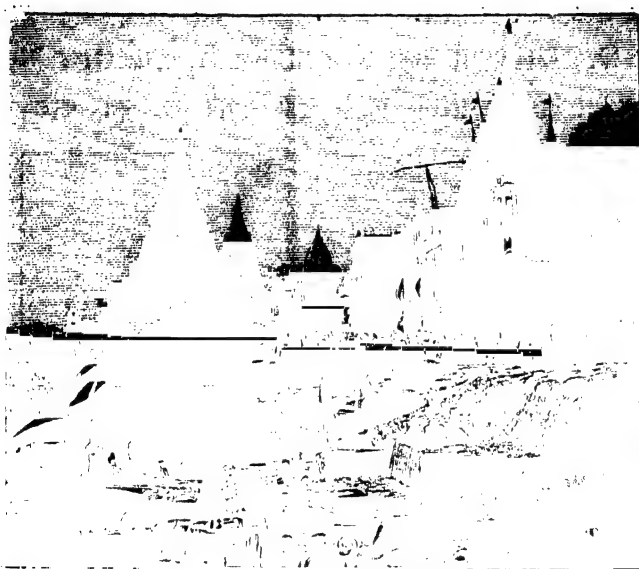

ચાહવારી, આસામ

અહીં ઘણું અકીણ તૈયાર થાય છે. દક્ષિણે દરિયાકિનારે ઓરીસા આવેલો છે; અહીં મહાનદી તેના મુખ આગળ એક વિસ્તીર્ણ ત્રિકોણાકાર પ્રદેશ બનાવે છે. ઓરીસાનું મુખ્ય શહેર મહાનદીના મુખ આગળ આવેલું કટક છે. પુરી કે જગન્નાથનું પ્રસિદ્ધ મંદિર એનાથી બહુ દૂર નથી. બહારમાં બિહારી ભાષા

બોલાય છે, તે એક જાતની હિંદી ભાષા છે. ઓરીસામાં ઉર્ધુ નામની બીજી ભાષા બોલાય છે.

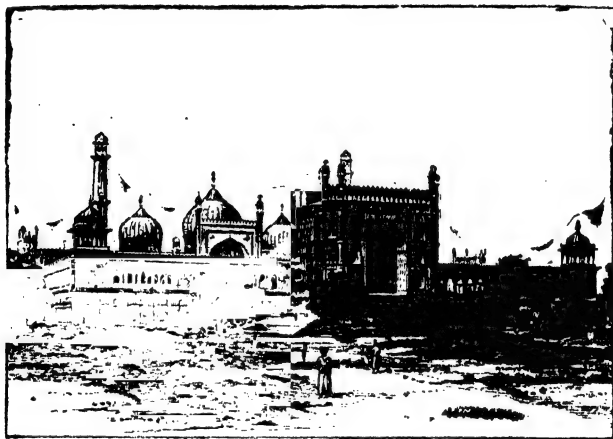
આગ્રા અને અયોધ્યાના બેડીઆ પ્રાન્તો બહારની પશ્ચિમે છે અને હિંદુસ્તાનની વચ્ચે આવેલા મોટા મેદાન-

કાશી

ના બરાબર મધ્ય ભાગમાં આવેલા છે. અહીં હિંદુસ્તાનનાં પ્રાચીનમાં પ્રાચીન અને સર્વથી વધારે પ્રસિદ્ધ શહેરો આવેલાં છે અને તે હિંદુઓએ અને મુસલમાનોએ સ્થાપેલાં છે. એ પ્રાન્તમાં વસ્તી બહુ ધીચ છે. હિંદુઓ હિંદી અને મુસલમાનો ઉર્દુ બોલે છે; પણ એ બંને ભાષા ધણી મળતી છે. જમીન ફળદ્રુપ છે. ત્યાં ઘણી

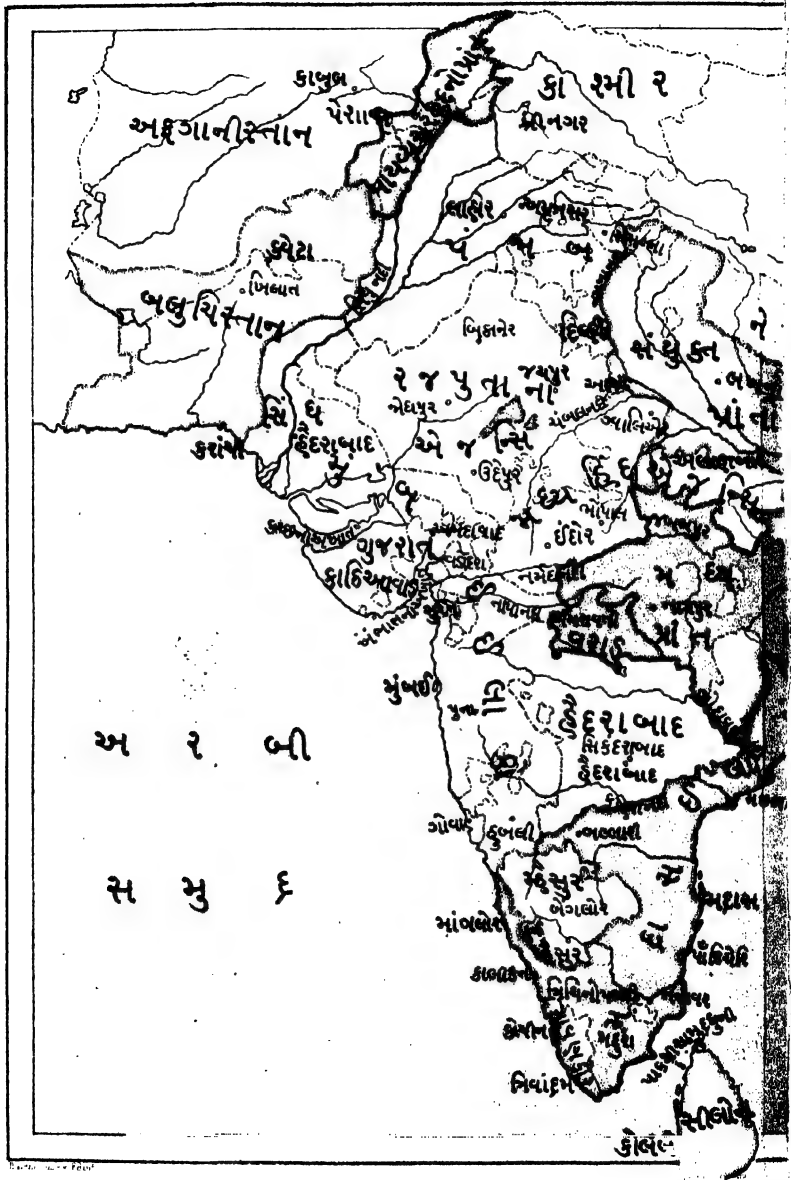
નદીઓ અને ખાડીઓ આવેલી છે. બનારસ કે કાશી હિંદુ-સ્તાનમાં હિંદુઓનું પવિત્રમાં પવિત્ર તીર્થ છે. જ્યાં ગંગા અને જમના નદીનો સંગમ થાય છે ત્યાં અલાહાબાદ આવેલું છે. તેને અગાઉ પ્રયાગ કહેતા અને તે એ પ્રાન્તનું મુખ્ય શહેર છે. લેફ્ટેનન્ટ ગવર્નર ત્યાં રહે છે. એ પણ હિંદુઓનું પવિત્ર ધામ છે. આશ્રામાં ઘણાં સુંદર મકાનો છે, તેમાં તાજ મહાલ દુનિયામાં સર્વથી વધારે ખૂબસુરત કબર છે. એ શાહજહાં

દિલ્હીમાં જુમા મસ્જિદ

નામના મુગલ બાદશાહે પોતાની રાણીને માટે બાંધેલી છે. તેમાં બીજાં પણ ઘણાં સુંદર મકાનો છે. ગંગાની શાખા ગોમતીને કિનારે લખનૌર શહેર આવેલું છે. તે એક નામીયું શહેર છે. તેમાં પુષ્કળ વેપાર ચાલે છે અને ઘણાં કારખાનાં છે.

हिंदुस्तान -

પંજબ, એટલે પાંચ નદીની ભૂમિ. એ સિંધુ અને તેની શાખાઓનો જળપ્રદેશ છે. મોટા મેદાનને પશ્ચિમ છેડે એ આવેલું છે. ઉત્તરે હિમાલય પર્વત છે, તેની ઢટલીક નીચલી ટેકરીઓ અને તેઓની વચ્ચેની ખીણો એ પ્રાન્તમાં આવેલી છે. પંજબમાં બહુ વરસાદ વરસતો નથી. નદીઓમાંથી નહેરો ખોદી છે તે વડે ખેતરો સિંચાય છે. ત્યાં ધર્તનો બહોળો પાક થાય છે અને તેમાંનો ઘણો ભાગ આગગાડીને રસ્તે કરાંચી ચઢે છે. ત્યાંથી આગબોટા ખીજ દેશોમાં લઈ જાય છે. પંજબમાં ઘણા મુસલમાન છે. ત્યાંની ભાષા પંજબી અને પઠાણો બોલે છે તે પુસ્તુ છે. ત્યાં શીખ લોકની ઘણી વસ્તી છે. મુખ્ય શહેર લાહોર છે અને અહીં લેફ્ટનન્ટ ગવર્નર રહે છે. અમૃતસર શીખ લોકોનું પવિત્ર ધામ છે.

દિલ્હી એ હવે હિંદુસ્તાનનું રાજધાનીનું શહેર છે અને તેની આસપાસનો થોડો પ્રદેશ દિલ્હી કહેવાય છે. હિંદુસ્તાનમાં એ નાનામાં નાનો પ્રાન્ત છે. અહીં વાઘસરોય શિઆળામાં રહે છે. ઉનાળામાં તે હિમાલય પર્વતમાં આવેલા સિમલા મથકમાં રહે છે. દિલ્હી મુગલ બાદશાહોનું રાજધાનીનું શહેર હતું. તેમાં ઘણાં રૈનકદાર મકાનો આવેલાં છે, તેમાં દિવાન-ઘ-ખાસ એટલે મુગલ બાદશાહના દરબારનો ખંડ મુખ્ય છે. દિલ્હીમાં પુષ્કળ વેપાર ચાલે છે. જુમા મસ્જિદ એશિઆમાં એક સુંદરમાં સુંદર મકાન છે.

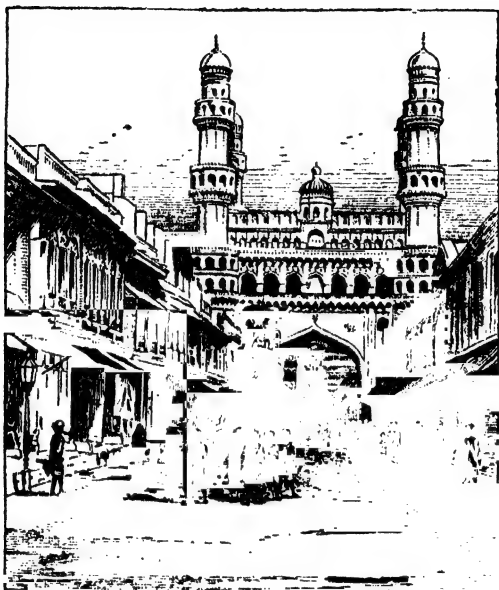
વાયવ્ય સરહદ પરનો પ્રાન્ત એ પંજબથી સિંધુની ખીજ ખાબુએ હિંદુસ્તાનના છેક વાયવ્ય કાણમાં આવેલો છે. તેમાં બ્રિટિશ બલુચિસ્તાનનો સમાવેશ થાય છે. તેને મજબુત કિલ્લા છે અને તેમાં મજબુત લશ્કર છે; તેથી હિંદુસ્તાનની સરહદનું ઉત્તરના ભાગથી રક્ષણ થાય છે. પેશાવર મુખ્ય શહેર છે. એ પ્રાન્તના લગભગ બધા લોકો મુસલમાન છે અને તેઓ ઉર્દુ કે પુસ્તુ ભાષા બોલે છે. ક્વેટા એક મજબુત કિલ્લો છે અને તે બ્રિટિશ બલુચિસ્તાનનું મુખ્ય શહેર છે.

દક્ષિણ પ્રાન્તની ઉત્તરે આવેલા મધ્ય પ્રાન્તો ડુંગરો અને ખીણોના બનેલા છે. સાતપુડા અને વિંધ્ય પર્વતો પૂર્વથી પશ્ચિમ એક છેડેથી ખીજ છેડા સુધી ફેલાયેલા છે અને તેની ખીણોમાંથી તાપી અને નર્મદા વહે છે. ટેકરીઓ પર પુષ્કળ વરસાદ વરસે છે અને તેમાંથી ઘણી નદીઓ નીકળે છે. તેમાં ગાદાં જંગલ છે એટલે માત્ર એક તૃતીયાંશ ભૂમિ ખેડાય છે. ખીણોમાં ડાંગર અને કપાસ ઊગે છે અને ઉંચી ભૂમિ પર ઘઉં થાય છે. ટેકરીઓ પર ઘણા જંગલી લોકો રહે છે. મરાઠી, હિંદી, અને પશ્ચિમમાં ઉરિયા એ ત્યાંની ભાષા છે. નાગપુર મુખ્ય શહેર છે, ત્યાં બહોળો વેપાર ચાલે છે. જબલપુર મોટું રેલ્વે સ્ટેશન છે.

હિંદુસ્તાનનાં રક્ષિત રાજ્યો

આવાં રાજ્યો આસરે ૬૫૦ છે. તેમાંનાં ઠેટલાંક ઘણાં મોટાં ને ઠેટલાંક ઘણાં નાનાં છે. ઠેટલાંક હિંદુ રાજ્યોને અને

કેટલાંક મુસલમાન રાજ્યોને તાબે છે. તેમાંનાં સહુથી મોટાં નીચે પ્રમાણે છે:—

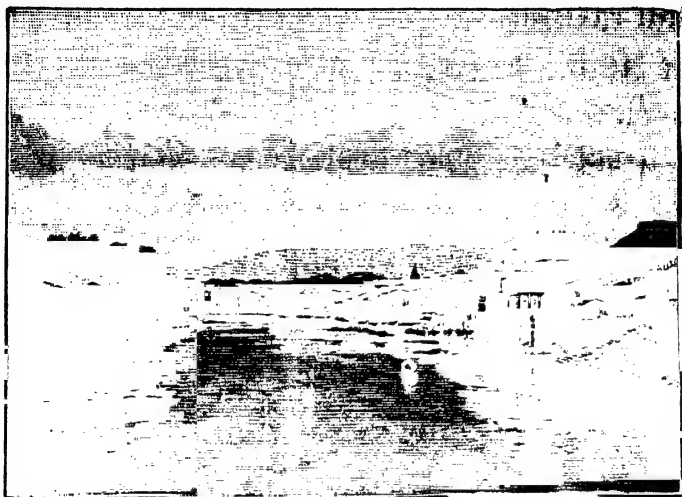
હૈદરાબાદનો દરવાજો

હૈદરાબાદ દક્ષિણ પ્રાંતના ઉંચા પ્રદેશના મધ્ય ભાગમાં આવેલું છે અને નિઝામ નામના મુસલમાન રાજ્યકર્તાની સત્તા નીચે છે. ઉત્તર ભાગ ગોદાવરી નદીથી અને દક્ષિણ ભાગ કૃષ્ણા નદીથી સિંચાયો છે અને કૃષ્ણા નદી એ રાજ્યને મદ્રાસ ઇલાકાથી છૂટું પાડે છે. તેમાં કપાસ ધણેા જાગે છે. પશ્ચિમ ઘાટની ઉંચી ટેકરીઓ તેની પૂર્વે આવેલા હૈદરાબાદના ઉંચા પ્રદેશના નીચલા ભાગ પર વરસાદ પડતો અટકાવે છે; જ્યાં ટેકરી-

ઝોની હારે એ ઉંચા પ્રદેશની આરપાર જાય છે ત્યાંજ વરસાદ પડે છે. લગભગ બધા લોકો હિંદુ છે અને તે મરાઠી, કાનડી, અને તેલુગુ ભાષા બોલે છે. હૈદરાબાદ મુખ્ય શહેર છે. તે ધણું મોટું છે; કેમકે હિંદુસ્તાનમાં તે મોટાંમાં મોટું ચોથું શહેર છે.

દક્ષિણ પ્રાન્તની દક્ષિણે આવેલું મહેસુર એથી વધારે ઉંચા પ્રદેશ પર આવેલું છે. એ રાજ્યનો બધો પશ્ચિમ ભાગ પશ્ચિમ ધાટના ઢોળાવ ઉપર છે. અહીં ગાદાં જંગલ છે અને વરસાદ ઘણો ભારે પડે છે. ઉત્તર તરફના દેશને કૃષ્ણા પાણી પૂરું પાડે છે અને દક્ષિણ તરફનાને કાવેરી પૂરું પાડે છે. ત્યાં ઘણાં તળાવો છે. ટેકરીઓ ઉપર ખુંદદાણા જીગે છે અને ઉંચા પ્રદેશના નીચલા ભાગમાં 'રાગી' પુષ્કળ થાય છે. લોકો કાનડી ભાષા બોલે છે. મુખ્ય શહેરો મહેસુર અને બેંગલોર છે. મહેસુરમાં રાજા રહે છે. બેંગલોર બ્રિટિશ સરકારને તાબે છે અને દક્ષિણ હિંદુસ્તાનનું રક્ષણ કરવા ત્યાં ઘોડેસવારોનું જખરું લશ્કર રહે છે.

પશ્ચિમ કિનારે છેક દક્ષિણે આવેલા ત્રાવણકોર અને તેની પાસે આવેલા કોચીન પર રાજાઓ રાજ્ય કરે છે. એ દેશોમાં પુષ્કળ વરસાદ પડે છે. રસાળ ડાંગેરનાં ખેતરો અને નાળિયેરીનાં ઝાડો એ મેદાનોને ઢાંકી નાખે છે. ત્યાં દુકાળનું નામ પણ ઠાઈ જાયતું નથી. ટેકરીઓ અને પર્વતો જંગલોથી છવાયેલાં છે. ત્રાવણકોરનું મુખ્ય શહેર ત્રિવાંદ્રમ છે.

શ્રીનગર

કાશ્મીર એ હિંદુસ્તાનમાં સર્વથી વધારે રમણીય રાજ્ય છે. તે એક સુંદર ખીણ છે અને તેમાં થઈને સિંધુ નદીની શાખા ઝેલમ વહે છે. તે પંજાબની ઉત્તરે આવેલું છે. ખીણ ધણી ફળદ્રુપ છે. તેના પર એક રાજા રાજ્ય કરે છે. ઉનાળામાં થંડકને સાફ તેમજ આસપાસની રમણીય ટેકરીઓનું દર્શન કરવા માટે ધણા લોકો કાશ્મીર જાય છે. મુખ્ય શહેર શ્રીનગર ઝેલમ નદી પર બાંધેલું છે.

વડોદરા મુંબઈ ઇલાકાની ઉત્તરે એક મોટું દેશી રાજ્ય છે. તે માયકવાડ નામના મરાઠા રાજાની સત્તા નીચે છે.

મધ્ય હિંદુસ્તાનમાં મરાઠા રાજાઓના હાથ નીચે ગ્વા-

લિચ્છર અને ઇન્દોરનાં રાજ્ય આવેલાં છે. એ રાજ્યોનાં કુળનાં નામ સિંધીઆ અને હોલકર છે.

રજપુતાનામાં ઘણાં રાજ્યો છે અને તે દરેક પર તેનો પોતાનો રાજ રાજ્ય કરે છે. એમાંના ઘણા રાજ્યો ઘણા પ્રાચીન કુળના રજપુત રાજ્યો છે. મુખ્ય રાજ્યો, જોધપુર, ઉદેપુર, જોધપુર, અને બિકાનેર છે. એમાંનાં કેટલાંક મુસલમાન રાજ્યોની સત્તા નીચે છે. મુખ્ય મુસલમાની રાજ્ય ભોપાળ છે અને તેના પર બેગમ રાજ્ય કરે છે.

૪૦. પાણી કેવી રીતે ફરે છે.

આપણે અગાઉ જોઈ ગયા કે હવા કદી સ્થિર રહેતી નથી. તે હમેશ ફરતી રહે છે. ઉની હવા ઉંચી ચઢે છે, અને ટાઢી હવા નીચે આવે છે અને ઉંચે ચઢતી ગરમ હવાએ મૂકેલી અર્ધી ખાલી જગા ભરી દે છે. આ પ્રમાણે હવા હમેશ ઉપરનીચે અને ચારે તરફ ફરતી રહે છે.

પણ હવા ફરે છે ત્યારે તેમાંની પાણીની વરાળને તે પોતાની સાથે લઈ જાય છે. આ પ્રમાણે વરાળના રૂપમાં પાણી પણ હમેશ હવાની સાથે ઉપરનીચે ગોળ ફરતું રહે છે.

તળાવમાં, સરોવરમાં, નદીમાં, કે દરિયામાં, જ્યાં જ્યાં પાણી હોય છે અને જ્યાં તે પર સૂર્યનાં કિરણ પડે છે કે ગરમ હવા રહેલી છે, ત્યાંના ઉપલા ભાગમાંથી, એટલે જે ભાગ મથાળે હોય છે તેમાંથી વરાળ નીકળે છે અને તે વાયુરૂપ પદાર્થ તરીકે હવામાં ઉંચે ચઢે છે.

એ વાયુરૂપ પદાર્થ હવામાં ઘટ્ટ થઈ તેનું ધુમસ, વાદળું, ઝાકળ, કે હિમ બને છે. ધુમસ કે વાદળું વરસાદ, કરાં, કે ખરફ-નું રૂપ લે છે અને એ રીતે જ પૃથ્વી પરથી તે ઉંચે ચઢ્યું હતું તેજ પૃથ્વી પર એક કે બીજા રૂપમાં તે પાછું ફરે છે. વળી પાછું તે પાણીના રૂપમાં પરિણામ પામે છે. આ પ્રમાણે પાણી દરિયામાંથી જમીન પર અને જમીન પરથી દરિયામાં હવામાં થઈ કેવી રીતે ફર્યા કરે છે તે હવે આપણે સમજ્યા.

પણ જમ હવામાંનું પાણી ફર્યા વગર સ્થિર રહેતું નથી, તેમ જમીન પરનું પાણી પણ ફર્યા વિના રહેતું નથી. તે પણ હમેશ ફર્યાજ કરે છે.

પૃથ્વી પર જે વરસાદ પડે છે તેનું શું થાય છે? તેમાંના ઘણાખરો દરિયામાં જાય છે; કેમકે દરિયો પૃથ્વીના લગભગ ત્રણ ચતુર્થીશ પૃષ્ઠને રોકે છે. એ વરસાદ દરિયાના પાણીમાં મળી જાય છે અને વરાળરૂપ થઈ જવાથી દરિયાનું જેટલું પાણી ખૂટ્યું છે તેટલું પૂરું પાડે છે. દરિયામાંથી જેટલું પાણી વરાળ-રૂપે ઉપર ચઢ્યું હોય છે તેટલું પાણી દરિયામાં વરસાદના રૂપમાં પડે છે.

પણ ઘણો વરસાદ જમીન પર પડે છે. એ વરસાદ ક્યાં જાય છે?

સહેજ પણ ઢળતી જમીન પર જે વરસાદ પડે છે તે નીચી નીચી જમીન પર વહે છે. તે કાંઈક મોરી કે નાના વહેળા કે ઝરામાં જાય છે અને તે બધું પાણી કાંઈક મોટા વહેળામાં

જાય છે. ઘણા નાના નાના વહેણાઓનો મોટો વહેણો થાય છે અને તે કોઈક નદીમાં વહે છે. ઘણી શાખાઓનાં પાણી સાથે એ નદી આખરે દરિયામાં પડે છે. આ બધા નાનામોટા વહેણા

ઝરો

જમીન પર વહે છે અને સૂર્યનાં કિરણ તે પર પ્રકાશે છે ત્યારે તેમાંના ઘણા પાણીની, અર્ધા કરતાં વધારેની, વરાળ થઈ વાદળોના રૂપમાં ઉપર ચઢે છે.

પણ ધણી વાર વરસાદ જમીન પર પડે છે અને તે પાણી જમીનની અંદર જાય છે. એ પાણી ક્યાં ગયું? તે હમેશને માટે જતું રહ્યું? ના, એમ થઈ શકેજ નહિ; કારણ કે એ બધું પાણી જતું રહે તો પૃથ્વીની સપાટી પરનું પાણી ઓછું ઓછું થાય અને નદીઓ, તળાવો, અને દરિયાનાં પણ પાણી ઘટી જાય અને ઓછાં હંડાં થાય. પણ આપણે જાણીએ છીએ કે એવું કદી બનતું નથી. તેટલા માટે જ પાણી જમીનની અંદર જતું રહે છે તે કોઈ પણ રીતે ઉપર આવવુંજ જોઈએ અને તેનાં વાદળાં બનવાંજ જોઈએ.

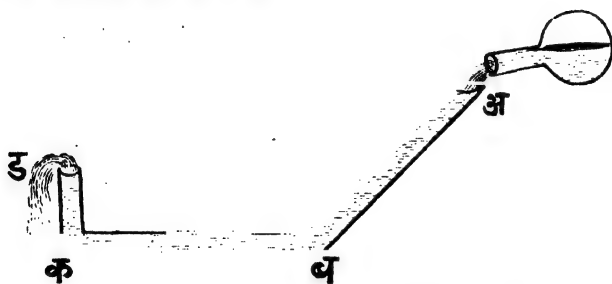
૪૧. ઝરા

આસપાસનાં ખેતરોની જમીન તપાસશે તો તમને માલમ પડશે કે ઠેઠલીક પોચી છે, ઠેઠલીક ધણી સખ્ત છે, ઠેઠલીક રેતાળ છે, ઠેઠલીક માટીની છે, ઠેઠલીક પત્થરની છે, ને ઠેઠલીક ખડકની છે. પાણી રેતીમાંથી સહેલાઈથી ઝરે છે; કેમકે રેતીના કણોની વચ્ચે પાણીને જવા માટે જોઈએ તેટલો અવકાશ છે. એથી ઉલટું, માટીવાળી જમીન પાણીને અંદર ઝમવા દેતી નથી. માટીના કણ ધણા નાના છે અને એક એકની સાથે વળગેલા છે, તેથી તેની અંદર થઈ પાણીથી સહેલાઈથી જઈ શકાતું નથી. સખ્ત ખડકમાંથી તો પાણી બિલકુલ અંદર ઝરી શકતું નથી. પણ ધણા ખડકોમાં ફાટ હોય છે અને એ ફાટોમાં થઈને પાણી પોતાનો માર્ગ કરે છે.

વરસાદ પૃથ્વી પર પડે અને તેમાં થઈ ને અંદર ઝરતાં ઝરતાં, ઠંદાય ધણા ફૂટ નીચે એક માટીના થર આગળ આવે; પછી તે

માટી ઉપર થઈને વહે. દેશ ઢળતો હોય અને માટીની જમીન એ ઢાળાવને કિનારે હોય તો નીચે ચિત્રમાં દર્શાવ્યા પ્રમાણે તેમાં થઈને પાણી કિનારા ઉપર વહે.

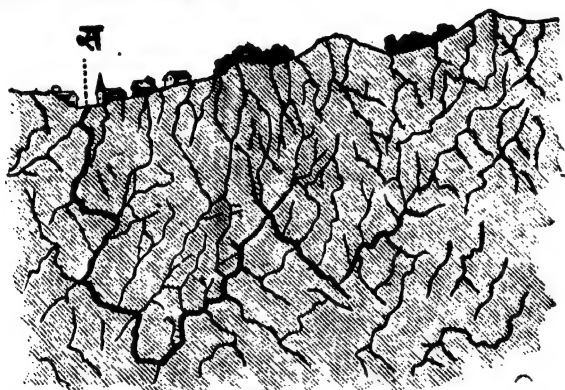
પણ દેશ છેક સપાટ હોય તો પાણી તેના છેડા સુધી માટી ઉપર થઈને વહેતું જાય છે અને પછી નીચું જાય છે. આખરે તેનો માર્ગ ખડક આગળ આવવોજ જોઈએ; કેમકે દરેક ઠેકાણે માટીની જમીનની નીચે ખડકના થર છે. એ થર એક એકની નીચે રહેલા છે. પાણીથી ખડકના નક્કર પડમાંથી અંદર ઝરી શકાશે નહિ; એવાં પડો સેંકડો કુટ જમીનની નીચે હોય. ત્યારે એ પાણીનું શું થાય છે ?

એજ ક્ષટિમાંથી ધણું પાણી નીચે વહે છે અને તેની ઉપર આવેલા ખડકમાં બીજી ક્ષટિની મારફતે પાણીને ઉપર હડસેલે છે. આખરે, પાણી જમીન પર આવી ઝરાના રૂપમાં બહાર ધસે છે. એ શી રીતે બને છે તેને માટે તમારે ઉપરના જોવી કાચની નળીનો વિચાર કરવો—

અ આગળ નળીમાં પાણી રેડો, આને જમીન પર પડતો

વરસાદ ધારો. પાણી નળીની નીચે જાય છે, એટલે ખડકની ક્ષાટમાં થઈને વક્ર સુધી પહોંચે છે ત્યાંસુધી જાય છે. એ ખડકની નક્કર જમીન છે અને એમાં થઈને પાણી અંદર જઈ શકતું નથી. તે ક તરફ વહે છે એટલે તેને કડ નામની બીજી ક્ષાટ જે પૃષ્ઠ સુધી જાય છે તે મળે છે. નળીમાં અ આગળ પાણી નાખ્યાંજ કરો. એ પાણી વક્ર નળીમાં જે પાણી હોય છે તેના પર દબાણ કરે છે અને તેને ઢ લગણ ઉપર હડસેલે છે, એટલે તે બહાર વહી જાય છે.

આ બીજું ચિત્ર છે, તેમાં ખડકની જમીનમાંની ખરે-ખરી ક્ષાટો બતાવેલી છે અને તેમાંથી પાણી પોતાનો માર્ગ કરે છે. પૃષ્ઠ ઉપરથી જમીનમાં થઈને જે ક્ષાટોમાંથી પાણી જાય છે તે પાતળી લીટીથી બતાવી છે. પાણી એમ વહેતાં વહેતાં જમીનની અંદરની એક બાજુની નદી, જે બડી લીટીથી દર્શાવી છે, ત્યાંસુધી પહોંચે છે. એ બડી લીટી કે ક્ષાટમાંના પાણી પર

તેમાં જે પાણી વહ્યાંજ કરે છે તે દેખાણુ કરે છે. તે જાડી ફાટની ઉપર હડસેલાય છે અને આખરે જમીનમાંથી બહાર ધસી આવી સ આગળ ઝરે બનાવે છે.

૪૨. જમીન શી રીતે બને છે?

આપણી આસપાસ ચારે તરફ જમીન પર માટી આવેલી છે. ખેતરો માટીથી ઢંકાયેલાં છે. એ માટીને આપણે માટીની જમીન કે પૃથ્વીનું ઉપલું પડ કહીએ છીએ. કાદવ એ ભીની માટી છે. એ માટી કે કાદવ ધરમાં આવે તો આપણે તેને કચરો કહીએ છીએ. માટીની જમીન શાની બનેલી છે? એ માટી ક્યાંથી આવે છે? હાલ જવી દેખાય છે તેવીજ દેખાતી, એ શું હમેશાં પૃથ્વીના પૃષ્ઠ ઉપર રહેલી છે?

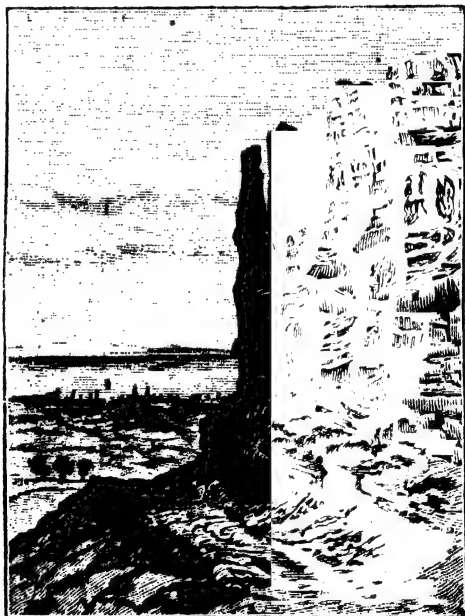
થોડીક માટી લો અને બે હાથ વચ્ચે ધસો. તમને તે ખરબચડી અને કાંકરાવાળી માલમ પડશે. તેને કાચ પર ધસશો તો તમને તે કાચના ઉપર ઉઝરડા પાડતી જણાશે. તે ઘણા નાના સખ્ત રેતીના કણની બનેલી છે, અને તેની સાથે કંઈક ધણુંજ પોચું અને કાળું કે બદામી રંગનું મળેલું છે.

રેતી પત્થર કે ખડકની બનેલી છે અને તે પત્થર કે ખડકના ઘણા નાના કકડા થયા છે. તમે થોડીક રેતી બહુ સહેલાઈથી બનાવી શકશો. એક હથોડી અને પત્થરનો નાનો કકડો લો. હથોડી વડે તે પત્થરના ઘણા નાના કકડા કરો. તેઓને બીજ બે પત્થરોની વચ્ચે ધસો કે ભાંગો; અથવા તો પરાઈ વડે એક ખાંડણીમાં ખાંડો. આમ કરશો એટલે રેતી થશે.

પછી એક નાનો સડી ગએલો લાકડાનો કકડો લો અને થોડાં જૂનાં ડાહવા માંડતાં પાંદડાં લો. તેની સાથે હાડકાનો એક નાનો કકડો કે પક્ષીનું પીછું લો. એ બંધાને એકઠાં કરી તેનો ઘણો ઝીણો છુકો કે લાહી બનાવો. એને રેતી સાથે મેળવશે એટલે ખેતરોમાં જવી માટી હોય છે તેવી બનશે. લગભગ બધી જમીન મુખ્યત્વે જુદી જુદી જાતના ખડક કે પત્થરની બનેલી છે. તેની સાથે વળી મરી ગએલા છોડવાઓના બાકી રહેલા ભાગો જવા કે સડી ગએલું લાકડું અને પાંદડાં, તેમજ મરણ પામેલાં જનવરના બાકી રહેલા શરીરના ભાગો ભેગા મળેલા હોય છે. બીજા પદાર્થો પણ સાથે હોય છે; પણ આ મુખ્ય છે.

ખડકો ઘણા સખ્ત દેખાય છે. કોઈ પદાર્થ ઘણો કઠણ છે એમ બતાવવું હોય, ત્યારે આપણે કહીએ છીએ કે તે પત્થર જેવો કઠણ છે. પણ લાકડાની પેઠે સખ્તમાં સખ્ત ખડકો પણ નાશ પામે છે અને તેના કકડેકકડા થાય છે. ફેર એટલોજ છે કે લાકડા કરતાં ખડકને ઘણો વધારે વખત લાગે છે. લાકડાના કકડાને ખુલ્લી હવામાં મૂક્યો હોય, કે ગ્રાડના ઠુંઠાને જમીનમાં રહેવા દીધું હોય, અને ત્યાં તેના પર સૂર્યનાં કિરણો પડતાં હોય, વરસાદ વરસતો હોય, અને પવન વાતો હોય, તો તે પોચું પડે છે અને ધીમે ધીમે તેના કકડા થાય છે. તે ડાહવા કે ખરવા માંડે છે. સખ્ત ખીલા કે લોઢાના પાટાને પણ તડકામાં કે વરસાદમાં ખુલ્લા રહેવા દીધા હોય તો તેને કાટ ચઢે છે. તે ખરી જાય છે અને તેના કકડા થઈ પીળી માટી થાય છે.

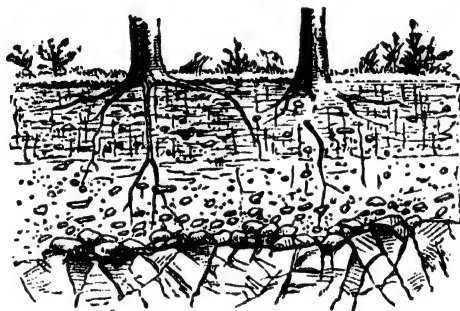
કોઈ પણ ટેકરીની ખાબુએ આવેલા ઉંચા ઉભા ખડક-
ને જુઓ. તેને તળીએ તમને ત્યાં પડેલા પત્થરનો ઢગ માલમ
પડશે. અગાઉ એક વખત ઉપર આવેલા નક્કર ખડકના તેઓ
ભાગ હતા. પણ તે ખડકમાંની ક્ષટોમાં વરસાદનાં પાણી દાખલ
થયાં. અથા ખડકોમાં ક્ષાટ હોય છે. કેટલીક એટલી અધી પહોળી

હોય છે કે તમે તે જોઈ શકો છો. ખીજી કેટલીક એવી ઝીણી ને
સાંકડી હોય છે કે તમે તેને દેખી શકતા નથી, પણ વરસાદનું
પાણી તેની અંદર જઈ શકે છે. પછી ધીમે ધીમે તે ખડકનો
નાશ થવા માંડે છે. તેનો બહારનો ભાગ ખરી પડે છે અને

ટકરી ઉપર થઈને છેક તળેટી પર પડે છે. આવું હજારો વરસ ચાલ્યાંજ કરે છે. ધીમે ધીમે ટકરીની ખાજુઓ નાશ પામે છે અને વરસાદનાં પાણીથી ધોવાઈને નીચે આવેલી ખીણોમાં પડે છે.

ચિત્રમાં તમે મોટા ખડકોની અનેલી એક ટકરીની ખાજુ જુઓ છો. વરસાદના એવા ભારે સપાટા તેના પર પડ્યા છે કે મોટા કકડા તેમાંથી ભાગીને છૂટા પડી ગયા છે. જુઓ,

જમીનની રચના

ટકરીની ઉભી ને હંચી ખાજુઓની તળેટી પર એ કકડા પડ્યા છે. ખડકોમાંની ફાટ પણ તમે જોઈ શકશો. વખત જતાં એ બધી ટકરી નાશ પામશે અને પડી જઈ આખરે તેની જમીન બનશે.

જમીન પર પડેલા ખડકના કકડા પણ ત્યાં રહ્યા રહ્યા નાશ પામે છે. તેઓ ધીમે ધીમે વધારે વધારે નાના થાય છે. આખરે, તેઓની રેતી બને છે એટલે તેઓ જમીન થઈ જાય છે. જમીનના ઉપલા પડની નીચે કોઈ પણ ઠેકાણે હડું

ખોદશો તો તમને પત્થરના નાનામોટા કકડા માલમ પડશે. જમીનમાં પાણી ઉતરે છે અને તેમના સુધી પહોંચે છે એટલે તેઓ પણ ક્ષય પામે છે. ઝાડોનાં લાંબાં મૂળો જમીનમાં ગચ્છેલાં હોય છે. તેઓ પત્થરની ફાટોમાં જાય છે અને આખરે જમ જમ મોટાં થાય છે તેમ તેમ તેઓ પત્થરોને દૂર ખસેડી પાણીને અંદર આવવા દે છે. જમીનમાં લાખો કીડા કે જન્તુ રહે છે, તેઓ પણ ખડકનો નાશ કરવામાં મદદ કરે છે; કેમકે જમીનમાંથી ખોરાક મેળવવા માટે તેઓ જમીનને પોતાના શરીરમાં લે છે અને તેનો દળીને ઘણો ઝીણો છુકા બનાવે છે.

જમીનની અંદર તેના પૃષ્ઠની પાસે રહેલા પત્થરોની જલદીમાં જલદી જમીન બને છે; કેમકે ધરતીની નીચે તેઓ છેક હંડાણમાં હોય તેના કરતાં અહીં પૃષ્ઠની પાસે વરસાદ, ઝાડનાં મૂળ, અને પૃથ્વીના કીડા વધારે સહેલાઈથી તેમને પહોંચી શકે છે. તમે જમ જમ હંડાણમાં જશો તેમ તેમ તમને ઓછી ઓછી માટી માલમ પડશે; અને આખરે ગમે ત્યાં ખોદશો તોપણ તમને નક્કર ખડક માલમ પડશે. એ ખડક જ પૃથ્વીના મોટાદડા પર આપણે રહીએ છીએ તેનો પોપડો છે.

ચિત્રમાં તમને તળીએ નક્કર ખડક અને તેમાંની ફાટો દેખાશે. તેની ઉપર મોટા પત્થરોનો થર છે. તેની ઉપર નાના પત્થરોનું પડ છે અને તેમની વચ્ચે થઈને ઝાડનાં મૂળોએ પોતાનો માર્ગ કર્યો છે. એ થરની ઉપર માટીની જમીન છે, તેમાં મોટાં વૃક્ષો, ઝાડવાં, અને ઘાસ ઊગે છે. ઠંટલેક ઠેકાણે

માટીની જમીન સેંકડો ફુટ ઉંડી હોય. ખીજ કેટલેક ઠેકાણે માત્ર પાંચ કે દસ ફુટજ ઉંડી હોય. આનું કારણ એ છે કે ખડક ઘણી જાતના હોય છે. કેટલાક ખીજ કરતાં ઘણા વધારે પોચા હોય છે અને તેનો ઘણો વધારે જલદી ક્ષય થાય છે. ટેકરી-ઝોની બાજુઓ પરથી ઘણી વાર માટી વરસાદથી ધોવાઈ જઈને નીચે ખીણમાં પડે છે અને ટેકરીની બાજુ ઉઘાડી થઈ જાય છે એટલે તેના પર કંઈ જાગી શકતું નથી.

માટી વગર કોઈ પણ જાતનાં ઝાડ કે છોડ, અનાજ, ઘાસ, કે ફૂલ જાગી શકે નહિ. ઘાસ વગર ઢોરો, ગાય, કે ઘોડા હોઈ શકે નહિ; કેમકે તેઓ ઘાસ પર જીવે છે. ડાંગેર, કે ધઉં, કે દૂધ, કે કોઈ પણ જાતનાં ફળ જમીનના ઉપલા પૃષ્ઠ વગર જાગી શકશે નહિ, અર્થાત્, આપણને કોઈ પણ જાતનો ખોરાક મળશે નહિ. પૃથ્વી પર કોઈ પણ માણસ જીવી શકશે નહિ; કેમકે તેમને ગુજરાન ચલાવવા કંઈ પણ મળી શકશે નહિ. માત્ર નક્કર ખડક, પાણી, અને હવાજ માલમ પડશે.

લાખો વરસ થયાં પૃથ્વીનું ઉપલું પૃષ્ઠ ધીમે ધીમે બંધાયા કરે છે. તેમાં વૃક્ષો માટે ખોરાક ને પાણી રહેલાં છે. ઝાડો જમીનમાંથી પોતાનો ખોરાક મૂળ વડે લે છે. એ જમીનનો ભાગ છે અને તેને ઝાડનો ખોરાક કહે છે. તેઓ નાશ પામે છે ત્યારે તેમનો ક્ષય થઈ તેઓ પાછાં જમીનમાં જાય છે. એક ઝાડ પર પણ કેટલાં બધાં પાંદડાં છે ! દરેક જંગલમાં ઝાડો ઉપર લાખો પાંદડાં છે. એ પાંદડાં હમેશ જમીન પર પડે છે અને ક્ષય

પામે છે. તેમજ અસંખ્ય પ્રાણીઓ, પક્ષીઓ અને પશુઓ, પેટ ચાલનારા જીવો અને જીવડાં છે, તે પણ દરરોજ અને દરેક કલાકે મરણ પામે છે. તેમનાં શરીરો સડી જાય છે અને જમીનમાં જઈ તેનો ભાગ બને છે; અને એ બધું નવાં ઝાડો માટે નવો ખોરાક બનાવે છે.

૪૩. મહાસાગર અને તેનું પાણી

મહાસાગર પૃથ્વીના પૃષ્ઠ પર ખારાં પાણીની સપાટ ચાદરની માફક પથરાયેલો છે. તેમાં થઈને જમીનના મોટા ખંડો અને ટાપુઓ હંચા આવેલા છે, તે ભાગ સિવાય બધે એ પાણી ફરી વળેલું છે. ત્રીજા પાઠમાં આપેલું પૃથ્વીની આકૃતિનું ચિત્ર જોશો તો તમને માલમ પડશે કે પૃથ્વીના પૃષ્ઠ પર જમીન કરતાં ઘણો વધારે દરિયાનો ભાગ છે. ખલાસીઓએ મહાસાગરના દરેક ભાગમાં વહાણો ચલાવ્યાં છે અને તેને માપ્યો છે. તેમને માલમ પડ્યું છે કે પૃથ્વી પર જટલી જમીન છે તેના કરતાં ત્રણગણો દરિયો છે.

ખંડો દરિયા કરતાં હંચા છે. પૃ. ૧૧ ઉપર આપેલો ન્યૂની દુનિયા ને નવી દુનિયાનો નકશો જોશો તો તમને માલમ પડશે કે ભૂમધ્યરેખાની દક્ષિણે જટલી જમીન છે તેના કરતાં ઉત્તરે ઘણી વધારે જમીન છે. આખા એશિયા અને યુરોપ, આફ્રિકાનો મોટો ભાગ, આખો ઉત્તર અમેરિકા, અને દક્ષિણ અમેરિકાનો થોડો ભાગ દુનિયાના ઉત્તરાર્ધમાં એટલે ભૂમધ્યરેખાની ઉત્તરે આવેલા અર્ધ ભાગમાં આવેલા છે.

પવન હોતો નથી ત્યારે દરિયાનું પૃષ્ઠ શાન્ત અને એક સફાઈવાળું હોય છે. પણ જખરા પવનો વાય છે અને ભારે વાવાઝોડાં અને તોફાન થાય છે, ત્યારે પાણી ખૂબ ઉંચા ઉછાળા મારે છે અને તેમાં મોટાં મોઝાં થાય છે, તે ભારે ગર્જના સાથે આવજા કરે છે અને જમીન ઉપર ઘણા જીવો અદૃશ્ય થાય છે. એક પાત્ર પાણીથી ભરી તે પાણી ઉપર ફૂંક મારશો તો તમે તેમાં નાનાં મોઝાં ઉત્પન્ન કરી શકશો. એ નાનાં મોઝાં ફેલાશે અને ફેલાતાં ફેલાતાં તે પાત્રની બાજુઓ સુધી પહોંચશે. પવન એજ પ્રમાણે દરિયા પર મોઝાં ઉત્પન્ન કરે છે; પણ તે મોઝાં ઘણાં વધારે મોટાં છે; કેમકે પવનનું બળ તમારા શ્વાસ કરતાં ઘણું વધારે છે. આવતા પાના પરના ચિત્રમાં એક ખડક પર દીવાદાંડી બાંધી છે તેપર તમને મોઝાં અદૃશ્યતામાં માલમ પડશે. તોફાન ચાલુ છે, આકાશ વાદળોથી શ્યામ થયું છે, અને વીજળી તેમાં થઈને ચમકારા કરે છે. દીવાદાંડી એક મોટા ખડક પર બાંધવામાં આવે છે અને ત્યાંથી વહાણો દૂર રાખવા સાફ ખલાસીઓને ચેતવણી આપવા તેના પર એક દીવો રાખવામાં આવે છે; કારણ કે તે ખડક સાથે વહાણ અથડાય તો તેના કકડે-કકડા થઈ જાય. દિવસે તેઓ તે યાંભલો જોઈ શકે, પણ રાત્રે તે જોઈ શકાય નહિ; પણ એક ચક્રચક્રતો દીવો તો જોઈ શકાય. દીવાદાંડી પર દીવો એવી રીતે રાખવામાં આવે છે કે તે આખી રાત ફરતો રહે છે એટલે ખલાસીઓ તેને ઝાળખી શકે છે. દીવાદાંડીમાં એક ઝોરડો હોય છે, તેમાં તેના

પર દેખરેખ રાખનાર રહે છે અને એક બીજો માણસ તેને મદદ કરવા રહે છે. મુંબઈના બંદરમાં એક દીવાદાંડી છે, તેમજ

એડિસ્ટન નામના ખડક પર યાંચિલી દીવાદાંડી

મદ્રાસના ખંદરમાં પણ છે. આ ચિત્રમાંની દીવાદાંડી નામીયા એડિસ્ટોન નામના ખડક પર બાંધેલી છે. એ ખડક ઈંગ્લંડની દક્ષિણે દરિયામાંથી બહાર નીકળી આવેલો છે.

દરિયાનું પાણી હમેશ ખાંડે હોય છે. દરિયા પાસે રહેતા હો તો ચાખવાથી તમને જાતે તે માલમ પડે. એમાંનાં થોડાં ટીપાં એક થાળીમાં મૂકી તે થાળી તડકામાં મૂકશો, તો તે પાણી વરાળરૂપે ઊડી જશે અને થાળીમાં તમને ધોળો થર બાઝેલો માલમ પડશે. એ થર તે મીઠું. દરિયામાં એ મીઠું ક્યાંથી આવ્યું ?

હજારો વર્ષ થયાં નદીઓ દરિયામાં વહે છે. તેઓ પોતાની સાથે કાદવ લઈ જાય છે, તેમાં ખૂબ મીઠું હોય છે. જે ખડકા અને જમીન ઉપર થઈને એ નદીઓ વહે છે તેમાંથી તેઓ એ મીઠું ધોઈ નાખી ધસડી લઈ જાય છે. ખરી વાત છે કે નદીનું પાણી મીઠું છે અને તેમાં એટલું થોડું મીઠું છે કે તમને તેનો સ્વાદ આવી શકતો નથી. તોપણ તેમાં થોડુંક મીઠું છે અને હજારો વર્ષમાં એ થોડું થોડું મીઠું એકઠું થઈ ધણું થાય છે. દરિયામાંનું મીઠું એક વખત જમીન પર હતું. નદીઓ તેને દરિયામાં ધસડી લાવી છે. તમે તે થાળીને તડકામાં મૂકી એટલે મીઠાનો થર તે પર બાઝેલો રહ્યો, તેમ દરિયાનું પાણી સૂર્યનાં તપેલાં કિરણોને લીધે વરાળરૂપે ઉપર ચઢે છે ત્યારે એ બધું મીઠું દરિયામાં રહી જાય છે. જે પાણીમાં મીઠું ઝાગળી ગયું છે તેની સાથે તે હવામાં હંચું ચઢી શકતું નથી. દરેક વરસે નદીઓ દરિયામાં મીઠું લાવે છે તેથી તે વધારે વધારે ખારો થાય છે. મોટી નદીઓનાં મુખથી

દૂર મધ્ય ભાગમાં દરિયો જટલો ખારો છે તેટલો તે તેનાં મુખ આગળ ખારો નથી; કેમકે નદીઓ જે મીઠું પાણી લાવે છે તેની સાથે તેનું પાણી ભેગું થાય છે. તમે થાળી, સીસો, કે કાંઈ પણ આકાર કે કદવાળા વાસણમાં પાણી રેડશો તો તે બધું તે વાસણને તળીએ દોડી જઈને ત્યાં સ્થિર રહેશે. પણ પાણીની સપાટી કે ઉપલું પૃથ્થ બધું એક સદાઈમાં માલમ પડશે. કાંઈ પણ ઠેકાણે પાણી બીજા ઠેકાણા કરતાં વધારે ઉંચું નથી. દરિયામાં પણ એમજ છે. બધા મહાસાગરોની સપાટી એક સરખી છે. દુનિયામાં દરેક ઠેકાણે મહાસાગરનું પૃથ્થ એક સપાટી પર છે. આપણે એને દરિયાની સપાટી કહીએ છીએ. આપણે ઉંચી જમીનોની ઉંચાઈ એ સપાટીથી માપીએ છીએ. કાંઈ એક ટેકરી ૧,૦૦૦ ફુટ ઉંચી છે એમ કહીએ છીએ ત્યારે આપણા કહેવાનો અર્થ એવો છે કે તે ટેકરીનું શિખર દરિયાની સપાટીથી ૧,૦૦૦ ફુટ ઉંચું છે. આપણા કહેવાનો અર્થ એવો નથી કે તળેટીની આગળની જમીનની સપાટીથી તે શિખર ૧,૦૦૦ ફુટ ઉંચું છે; કેમકે એ તળેટીની જમીન જાતે દરિયાની સપાટીથી ઉંચી છે અને કટલીક વખત તે દરિયાની સપાટીથી ઘણો ઉપર આવેલો ઉંચો પ્રદેશ છે.

મહાસાગરને આપણે હમેશ પાણી ધારીએ છીએ, અને પૃથ્વીના અતિશય ગરમ, ઉના, અને થંડા ભાગોમાં તેમજ છે. પણ બંને ધ્રુવની પાસે પૃથ્વીના અતિશય થંડા પ્રદેશમાં મહાસાગરનું ઉપલું પૃથ્થ બધું નક્કર બરફનું બનેલું

છે. અહીં બરફની ટેકરીઓ છે, તે દરિયાની સપાટીથી ઉંચી ચઢેલી છે.

દરિયાને તળીએ શું છે? ત્યાં જમીન છે અને એ જમીન ધણીખરી સુકી જમીનની સપાટીના જેવી છે. દરિયો સુકાઈ જાય તો સુકી જમીન પર જોઈએ છીએ તેમ આપણે ઉંચી જમીન, અને નીચી જમીન, મેદાન અને ટેકરીઓ અને ખીણો જોઈએ. કોઈએ એ જોયાં નથી એ ખરી વાત છે; પણ દરિયાની ઉંડાઈ માપવાથી આપણે જાણીએ છીએ કે તે ત્યાં છે. દરિયામાં તે ક્યાં છે તે પણ આપણે જાણીએ છીએ, ટેકરી કટલી ઉંચી છે તે આપણે જાણીએ છીએ, તેમજ ખીણો કટલી ઉંડી ને કટલી પહોળી; છે તે પણ આપણે જાણીએ છીએ. એ બધું જાણવા સાડ વહાણોમાંથી દરિયામાં છેડે નાના વજનવાળી એક ધણી લાંબી દોરી નાખવી પડે છે. મહાસાગરનો મધ્ય ભાગ ઉંડામાં ઉંડો છે. પાણીની ઉપર આવેલાં ટેકરીનાં શિખરો તે તેમાં ટાપુ છે. આ મહાસાગરની ટેકરીઓની બાજુઓ અને તળેટીઓ પાણીમાં ઉંડી રહેલી છે.

હવાની પેઠે મહાસાગર કદી પણ સ્થિર રહેતો નથી. તે હમેશા ફરતો છે. તેના પર સૂર્યનાં જ કિરણો પડે છે અને જ હવા આવેલી છે તેથી તે ગરમ થાય છે. ઉપલું પૃથ્થ ગરમ થાય છે અને નીચલું થંડું રહે છે. તેમજ હવાની પેઠે પૃથ્વીના થંડા પ્રદેશોમાંથી ગરમ પ્રદેશમાં ઉપલું પૃથ્થ હમેશા વહેતું રહે છે. ઉપલી સપાટીની નીચે ધણા ઉંડાણમાં, એથી પણ વધારે થંડા

હંડા ભાગમાંથી વહેતું પાણી, ઉપલા પૃથ્વનું પાણી વહી ગયું છે તેને બદલે આવે છે.

પવન પણ હમેશ દરિયાની સપાટી પર વાયા કરે છે. જેમ ફરતી હવાને આપણે પવન કહીએ છીએ, તેમ ફરતા દરિયાને દરિયાનો પ્રવાહ કહીએ છીએ.

પ્રાચીન સમયમાં, માણસો દરિયામાં વહાણ હંકારતાં શીખ્યાં હતાં તે પહેલાં, અને મોટાં વહાણો અને આગબોટો નહોતાં તે વખત, દરિયાઓ દૂર આવેલા દેશોને જુદા પાડતા; કેમકે તે ઓળંગી શકાતા નહોતા. પણ હવે તો દરિયાઓ જમીનના ભાગોને જોડે છે અને મહાસાગર દુનિયાનો ધોરી રસ્તો છે. તે પર હમેશ વહાણો ફરતાં રહે છે અને એક ભાગ-માંથી બીજા ભાગમાં માણસો અને માલ લઈ જાય છે.

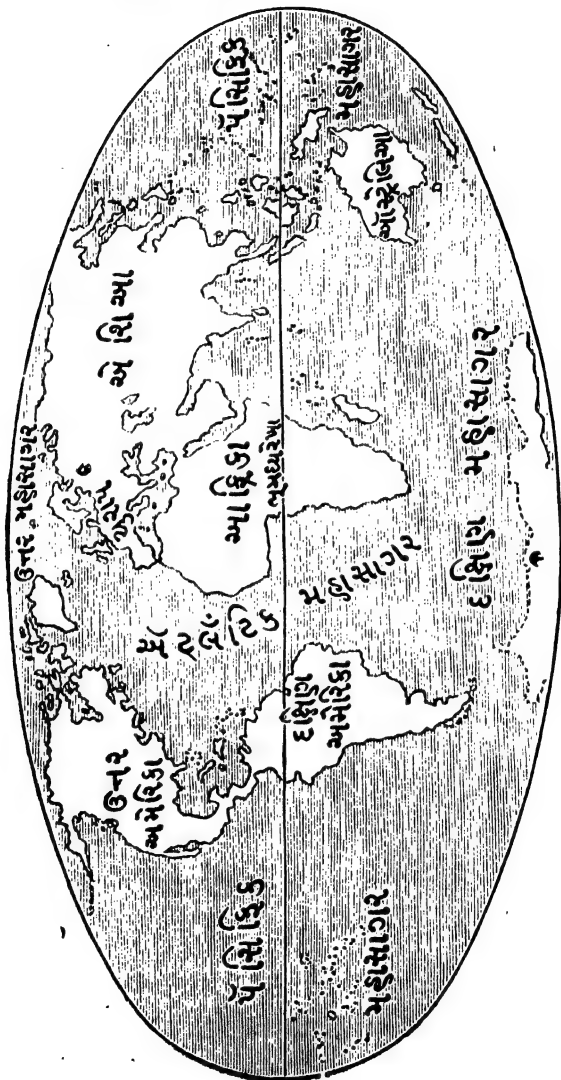
૪૪. પૃથ્વીના મહાસાગરો

મહાસાગર, ખંડોની આસપાસ આવેલો પાણીનો મોટો જથ્થો છે, તોપણ આપણે અગાઉ જોઈ ગયા તેમ જુદા જુદા ભાગોને જુદાં જુદાં નામ આપેલાં છે. આ પ્રમાણે પાંચ મહા-સાગર છે, અને તેઓ બધા સમગ્ર દુનિયાના મહાસાગરના ભાગ છે. જુદા જુદા પ્રદેશોમાં તે પાસિફિક, આટલાંટિક, હિંદી, ઉત્તર, અને દક્ષિણ મહાસાગર તરીકે પ્રસિદ્ધ છે. એ પાંચ મહા-સાગરોમાંના દરેકને દરિયા, ઉપસાગર, અને અખાત છે, એ બધા જમીનની અંદર વહેતા મહાસાગરના ભાગો છે. આપણે વારા

ફરતી દરેક મહાસાગર પર નજર કરો. પાછલે પાને આપેલા નકશામાં તમને તે બધા માલમ પડશે. એમાં પૃથ્વીનું પૃષ્ઠ સપાટ વિસ્તારાએલું બતાવેલું છે, એટલે પૃં ૧૧ ઉપર બે અર્ધ ભાગમાં દેખાય છે તેને બદલે એકી વખત આખું પૃષ્ઠ જોઈ શકાશે.

પાસિફિક મહાસાગર બધા મહાસાગરોમાં મોટામાં મોટો છે. તે ઉત્તરથી દક્ષિણ સુધી ૭,૦૦૦ માઇલ ફેલાએલો પાણીનો વિશાળ પટ છે. ભૂમધ્યરેખા આગળ તેનો પહોળામાં પહોળો ભાગ ૧૦,૦૦૦ માઇલ ફેલાએલો છે અને દુનિયાની આસપાસ લગભગ અર્ધ ભાગને પહોંચી વળે છે. બધી સુકી જમીન એકઠી કરીએ તેના કરતાં તે પૃથ્વીના વધારે મોટા પૃષ્ઠ પર ફેલાએલો છે. તેની આરપાર ધણા નાના ટાપુઓ આવેલા છે. તેની પૂર્વે અમેરિકાનો લાંબો કિનારો આવેલો છે અને પશ્ચિમે આસ્ટ્રેલિઆ અને તેની પાસેના મોટા દ્વીપો અને એશિઆ આવેલા છે. ‘પાસિફિક’ શબ્દનો અર્થ શાન્ત થાય છે. યુરોપના જે પહેલા ખલાસીઓએ એમાં સફર કરી તેમણે એ નામ એ મહાસાગરને આપ્યું; કેમકે આટલાંટિક નામના તોફાની મહાસાગરમાંથી તેઓ ત્યાં આવ્યા ત્યારે તેમને ત્યાંનાં પાણી મુકાબલે શાન્ત માલમ પડ્યાં. તોપણ વરસની અમુક ઋતુઓમાં, એ વિશાળ મહાસાગરમાં પણ ભયંકર તોફાનો થઈ શકે છે. નકશામાં જોશો તો માલમ પડશે કે પાસિફિક મહાસાગર અમેરિકામાંથી એશિઆ અને આસ્ટ્રેલિઆ જવાનો ધોરી રસ્તો છે.

એનાથી ઉતરતો કદમાં આટલાંટિક મહાસાગર છે, તે

ઉત્તરથી દક્ષિણ સુધી આસરે ૮,૦૦૦ માઇલ લાંબો છે. ઉત્તરમાં તે આસરે ૩,૪૦૦ માઇલ પહોળો છે. ત્યારપછી ઉત્તર આફ્રિકા અને દક્ષિણ અમેરિકાના ઉત્તર ભાગની વચ્ચે તે સાંકડો થઈ આસરે ૧,૮૦૦ માઇલ પહોળો રહે છે, દક્ષિણમાં તે પાછો પહોળો થઈ તેનો પટ આસરે ૪,૩૦૦ માઇલ થાય છે. એ મહાસાગર ઘણું ઠંડાણે જમીનમાં ધૂસે છે. મુખ્યત્વે, યુરોપમાં એમ થાય છે. ત્યાં તે જમીનમાં આવેલા વિશાળ દરિયા અને ઘણા ઉપસાગરો અને અખાત બનાવે છે, તેમાં વહાણો માટે સંખ્યાબંધ સહીસલામત બંદરો અને ખારાં છે. બીજા કોઈ મહાસાગર કરતાં આટલાંટિક મહાસાગરમાં વધારે વહાણો અને આગબોટો ફરે છે; કારણ કે દુનિયાની મુખ્ય પ્રજાઓ માટે તે વ્યવહારનો અને વેપારનો મોટો ધોરી રસ્તો છે. તેમાં થઈને યુરોપના દેશોમાંથી અમેરિકામાં અને યુરોપના એક દેશમાંથી બીજા દેશ જવાય છે. બ્રિટિશ ટાપુઓ આટલાંટિક મહાસાગરની છેક પૂર્વે આવેલા છે. અમેરિકાની લગભગ બધી મોટી નદીઓ, યુરોપની એક સિવાય બીજી બધી નદીઓ, અને આફ્રિકાની લગભગ બધી નદીઓ એ મહાસાગરમાં પડે છે.

એથી ઉતરતો હિંદી મહાસાગર છે. તેમાં બે મોટા ઉપસાગરો છે, તે હિંદુસ્તાનની બંને બાજુ તરફ એશિયામાં ઉત્તર તરફ દૂર ફેલાયેલા છે અને એક લાંબો સાંકડો જમીનની અંદર આવેલો દરિયો છે, તે આફ્રિકાને એશિયાથી છૂટા પાડે છે. હિંદુસ્તાન અને અલ્બાનિયાની બધી મોટી નદીઓ એ મહાસાગરમાં પડે

છે. ઉત્તરે મોટા એશિયા ખંડ આવેલો છે અને પશ્ચિમે આફ્રિકા આવેલો છે. જમીનના આ મોટા ભાગો ઉનાળામાં દરિયા કરતાં વધારે ગરમ છે અને શિયાળામાં વધારે થંડા છે. અતિથંડા દરિયામાંથી હવા અતિગરમ જમીન તરફ ધસે છે અને થંડી જમીનમાંથી પાછી ગરમ દરિયા તરફ જાય છે. દરિયા અને જમીનના આવા વત્તા ગરમ થવાથી ચોમાસાના પવન ઉત્પન્ન થાય છે, તે હિંદુસ્તાનની આરપાર વરસની જુદી જુદી ઋતુઓમાં નૈર્ઋત્ય અને ઈશાન તરફથી વાય છે. એ પવનો વરસાદથી ભરેલાં ભારે વાદળો પોતાની સાથે લાવે છે અને તે વાદળો હિંદુસ્તાનના પર્વતનાં શિખરોની ઉપર થંડી હવાએ પહોંચે છે એટલે વરસાદ વરસાવે છે.

ઉત્તર મહાસાગર ઉત્તર ધ્રુવની આસપાસ આવેલો છે. મધ્ય ભાગમાં તે હિમ અને બરફનો મોટો ઢગલો છે. ત્યાંના ટુંકા ઉનાળામાં એ મોટા ઢગલાની બહારની બાજુઓમાંથી બરફના મોટા ખંડો ભાગી છૂટા પડે છે અને તે મહાસાગરમાં, કેટલીક વખત થંડા ભાગમાં દૂર સુધી તરતા તરતા જાય છે. એને બરફના તરતા ડુંગર કહે છે અને ખલાસીઓ એથી બહુ બીચે છે; કેમકે કેટલીક વખત એના પર વહાણના ચુરેચુરા થાય છે. બરફની નીચે શું છે તે કંઈ ચોક્કસ જાણી શકતું નથી. કદાચ જમીન હોય કે દરિયો હોય; પણ ધણું કરીને દરિયો છે.

દક્ષિણ મહાસાગર દક્ષિણ ધ્રુવની આસપાસ આવેલો છે. અહીં પણ ટોપીના આકારનો બરફનો મોટો ઢગ છે; પણ એની નીચે જમીન છે અને તે થોડાક વખત પરજ શોધી કઢાઈ

છે. એ જમીન તે એક મોટા ખંડ છે અને તે યુરોપથી બમણો મોટા છે. પણ તે ખરકથી ઢંકાયેલો છે, તેથી ત્યાં કોઈ પ્રાણી જીવી શકતું નથી કે ઝાડ જગી શકતાં નથી. તેનું એન્ટાર્ક્ટિક ખંડ સિવાય બીજું નામ નથી. ‘એન્ટાર્ક્ટિક’ શબ્દનો અર્થ ‘આર્ક્ટિક’ એટલે ઉત્તરથી સામું થાય છે. તેની આસપાસ દક્ષિણ મહાસાગર આવેલો છે. અહીં પણ મોટા તરતા ખરકના ડુંગરો છૂટા પડે છે અને છેક ઉત્તર તરફ, વધારે ગરમ હિંદી મહાસાગરમાં તણાયા જાય છે.

૪૫. યુરોપ

તેની ઉંચી જમીન, નીચી જમીન, અને નદીઓ.

યુરોપ અને એશિયા મળીને જમીનનો એક મોટા ખંડ થાય છે, તેને આપણે યુર-એશિયા અથવા એક શબ્દમાં કહીએ તો યુરેશિયા કહી શકીએ. એ ખંડોને કોઈ દરિયા જુદા પાડતા નથી. આપણે એક ખંડમાંથી બીજા ખંડમાં ચાલતા જઈ શકીએ. તેને માટે કોઈ વહાણ કે મછવાની જરૂર નથી. સેંકડો વરસ સુધી માણસોની જુદી જુદી ટોળીઓ અને ટોળાં એક ખંડમાંથી બીજા ખંડમાં આવજા કર્યા કરતાં હતાં. યુરેશિયાના મોટા ઉત્તરના મેદાનમાં પ્રાચીન સમયમાં રહેનારી ટોળીઓમાંથી યુરોપની બધી પ્રજાઓ ધણું કરીને થોડેક અંશે ઉતરેલી છે. ઇટલીક ટોળીઓ પશ્ચિમમાં ગઈ અને ત્યાં જ લોકો માલમ પડ્યા તેમની સાથે મળી ગઈ. આ ભેગી થયેલી પ્રજામાંથી

બ્રિટિશ, ફ્રેંચ, જર્મન, ઇટાલિયન, સ્પેનિશ, ગ્રીક, રશિયન, સ્વીડ, અને ડેન લોકો ઉતરી આવેલા છે. બીજી ટાળીઓ દક્ષિણમાં ગઈ અને ઇરાન અને હિંદુસ્તાનમાં વસી. એ બધા યુરેશિયન લોકો છે.

યુરોપ યુરેશિયાની મુખ્ય ભૂમિમાંથી પશ્ચિમે દૂર સુધી આટ્લાંટિક મહાસાગરમાં ફેલાતો એક મોટો દ્વીપકલ્પ છે. નકશા તરફ નજર કરશો તો તે દ્વીપકલ્પ કેવી રીતે થાય છે તે તમને સમજશે. ઉત્તરે ઉત્તર મહાસાગર છે, પશ્ચિમે મુખ્ય આટ્લાંટિક મહાસાગર આવેલો છે, અને દક્ષિણે આટ્લાંટિક મહાસાગરનો લાંબો કોટો આવ્યો છે, તેને જુદા જુદા ભાગોમાં ભૂમધ્ય સમુદ્ર, ઇજિપ્ત સમુદ્ર, માર્મોરાનો સમુદ્ર, અને કાળો સમુદ્ર કહે છે.

યુરોપ ભૂમધ્યરેખાની ઉત્તરે દૂર આવેલો છે. તેનો ધણો-ખરો ભાગ પૃથ્વીના પૃષ્ઠ ઉપર સાધારણ ગરમી ને થંડકવાળો પ્રદેશ છે. ત્યાં ધણી ગરમી નથી, તેમજ ધણી થંડક પણ નથી. ધણા મોટા ઉપસાગરો અને અખાતો જમીનની અંદર ધૂસેલા છે; તેથી કરીને ઈશાન કાણમાં છે તે સિવાય ખંડનો કોઈ પણ ભાગ દરિયાથી બહુ દૂર નથી. ઉત્તરથી દક્ષિણ તરફ ફેલાયેલા પર્વતોની ઉંચી હારો નથી, તેથી આટ્લાંટિક મહાસાગરમાંથી આવતો પવન અટકાવાતો નથી. મુખ્ય પર્વતની હારો પૂર્વ પશ્ચિમ ફેલાયેલી છે; તેથી પશ્ચિમ તરફનો પવન તેમાં થઈને વહે છે.

તોપણ ઈશાન કાણમાં યુરેશિયાનું મોટું ઉત્તરનું મેદાન યુરોપથી એશિયા સુધી ફેલાયેલું છે અને અહીં તે પશ્ચિમ

તરફના સમુદ્રથી એટલું બધું દૂર છે કે જમીન પર એક દિશાથી બીજી દિશાએ વાતા દરિયાના પવનો દિવસે સમુદ્રથી ગરમ થાય છે અને રાત્રે ધણા થંડા થાય છે. આ ભાગને રશિયા કહે છે અને દરિયાની વધારે નજીકના, પશ્ચિમ તરફના દેશો કરતાં અહીં ધણી વધારે ટાઢ પડે છે.

યુરોપનો બધો ઉત્તર ભાગ એક વિસ્તીર્ણ નીચી જમીન છે અને તેને ઉત્તર યુરોપનું મેદાન કહે છે. આખા ખંડનો બે તૃતીયાંશ એ મોટા મેદાનમાં આવેલો છે. બધો દક્ષિણ ભાગ એક ઉંચો દેશ છે, તેમાં હુંગરોની ધણી હારો ઉંચી આવેલી છે. પર્વતોની હારોની વચ્ચે ધણી ક્ષણદ્રુપ ખીણો અને ધણું ક્ષણદ્રુપ મેદાનો આવેલાં છે. વાયવ્ય કોણમાં સ્કેન્ડિનેવિઆના દ્વીપકલ્પની લગભગ ચારે તરફ દરિયો આવેલો છે. આટલાંટિક મહાસાગરમાંથી ઉભા ઉંચા થએલા અને પૂર્વ તરફ આટલિક સમુદ્રમાં ઢળતા હુંગરોની મોટી હારનો એ દ્વીપકલ્પ બનેલો છે. એ હારને સ્કેન્ડિનેવિઆન પર્વત કહે છે અને યુરોપની બીજી ઉંચી જમીનથી તે તદ્દન જુદો છે.

યુરોપની દક્ષિણમાં આવેલી મોટી ગિરિમાળા ભૂમધ્ય સમુદ્રની ઉત્તરે પશ્ચિમથી પૂર્વ તરફ અર્ધચન્દ્રના આકારમાં ફેલાયેલી છે. એ મુખ્ય હાર છે. જુદા જુદા દેશોમાં તેનાં જુદાં જુદાં નામ છે. પ્રથમ તો સ્પેનના દ્વીપકલ્પની આરપાર ફેલાયેલી ટુંકી હાર છે, તેને સ્પેનિશ પર્વતો કહે છે; પછી ફ્રાન્સના મેદાનની દક્ષિણે પિરિનીઝ અને કેવેનીઝ પર્વતો આવેલા છે.

ત્યારપછી આલ્પસ પર્વત આવે છે, તે યુરોપમાં મોટામાં મોટો છે, તોપણ હિંદુસ્તાનના હિમાલય કરતાં અતિશય નાનો ને નીચો છે. તે ઇટલિના દ્વીપકલ્પની ઉત્તરે ચોતરફ ફેલાયેલો છે. પૂર્વ તરફના છેડા આગળ મુખ્ય હારની બે શાખાઓ ફેલાઈને એક ઉત્તર તરફ જાય છે તે કાર્પેથિયન પર્વત કહેવાય છે અને બીજી દક્ષિણ તરફ જાય છે તે આલ્પસ પર્વતને નામે ઓળખાય છે. એ બેની વચ્ચે હંગરિનું મેદાન આવેલું છે. આલ્પસ પર્વતમાંથી એપિનાઇન્સ નામની એક મોટી હાર દક્ષિણ તરફ ફેલાતી ભૂમધ્ય સમુદ્રમાં જાય છે અને તેનો ઇટલિનો દ્વીપકલ્પ બને છે. અઝિકોણ તરફ દૂર કોકસસ પર્વતની હાર આવેલી છે, તે જટલી એશિયામાં છે તેટલી યુરોપમાં છે. તે કાળા સમુદ્રથી કાસ્પિયન સમુદ્ર સુધી ફેલાયેલી છે.

હુંગરી અને પર્વતોની આ હારોમાંથી ઘણી નદીઓ નીકળે છે અને ખીણોમાં થઈને દરિયાને મળે છે. કેટલીક પશ્ચિમ તરફ વહી આટલાંટિક મહાસાગરને મળે છે. કેટલીક ઉત્તર તરફ મોટા મેદાનમાં થઈને ઉત્તર સમુદ્ર અને આટલિક સમુદ્ર જે આટલાંટિક મહાસાગરના ભાગ છે, તેમાં પડે છે. ઘણી નદીઓ દક્ષિણ તરફ વહીને ભૂમધ્ય સમુદ્રમાં પડે છે. એ સમુદ્ર આટલાંટિક મહાસાગરનો એક મોટો ફોટો છે. તે યુરોપના બધા દક્ષિણ ભાગમાં ફેલાઈ છેક એશિયા લગણ જાય છે અને તેથી પણ આગળ વધી કાળા સમુદ્રનું નામ ધારણ કરે છે. પૂર્વ તરફના દૂરના કાસ્પિયન નામના અંદરના સમુદ્રમાં બે મોટી નદીઓ વહે છે.

દુરો પ - જીવનસંબંધી

નકશા તરફ નજર કરવાથી જમીન કેવી રીતે ઢળતી છે તે સમજાશે; કેમકે એ બધી નદીઓ જમીનના ઢાળ ઉપર થઈને દરિયામાં વહે છે. તેમનાં નામ નકશામાં આપેલાં છે. એમાંની મુખ્ય પશ્ચિમ તરફ વહીને આટલાંટિક મહાસાગરને મળે છે, તે ટેગસ છે અને તે સ્પેનના દ્વીપકલ્પમાં થઈને જાય છે. ઉત્તર તરફ વહેનારી નદીઓમાં મુખ્ય સેન છે, તે ફ્રાન્સમાં થઈને વહે છે. રૂહાઇન અને એલ્પ જર્મની નામના ઉત્તર મેદાનના ભાગમાંથી વહે છે. ર્વિના રશિયાના મોટા મેદાનમાં થઈને ઉત્તર મહાસાગરને મળે છે. રૂહાન કેવેનીઝ અને આલ્પસની વચ્ચે આવેલી ખીણમાં થઈને દક્ષિણ તરફ વહે છે અને પો નદી ઉત્તર ઇટલિના મેદાનમાં થઈને ભૂમધ્ય સમુદ્રના એક ફાંટા આડ્રિઆટિક સમુદ્રને મળે છે. હંગરિના મેદાનમાં થઈને ડાન્યુબ નદી કાળા સમુદ્રને મળે છે અને રશિયાના મોટા મેદાનમાં થઈને નીપર અને ખીજ મોટી નદીઓ વહી એજ સમુદ્રને મળે છે. રશિયાની મોટી નદી વોલ્ગા કાસ્પિયન સમુદ્રને મળે છે. એ યુરોપમાં મોટામાં મોટી નદી છે.

૪૬. યુરોપ

તેના દેશો, રાજ્યો, અને મુખ્ય શહેરો

યુરોપનો મોટો દ્વીપકલ્પ એક મધ્ય ખંડ અને આટલાંટિક મહાસાગરમાં પશ્ચિમ તરફ, દક્ષિણ તરફ, અને ઉત્તર તરફ જે ખીજ દ્વીપકલ્પો વિસ્તાર પામી ગયા છે તેનો બનેલો

છે. તમે ગાણીશો તો તમને માલમ પડશે કે યુરોપના આઠ દેશો દ્વીપકલ્પ છે અને નવમો, જે સર્વથી વધારે પશ્ચિમ તરફ આવેલો છે અને જે વિષે આપણે સર્વથી વધારે જાણીએ છીએ, તે, એટલે ગ્રેટ બ્રિટન, બે ટાપુઓનો બનેલો છે. તે બ્રિટિશ ટાપુઓ કહેવાય છે.

એ દેશોમાંના દરેકને બીજાઓથી દરિયો છૂટો પાડે છે. તે દરિયો તેની આસપાસ લગલગ બધી બાજુઓએ ફેલાયેલો છે. દરેકમાં જુદી ભાષા અને જુદું રાજ્યતન્ત્ર ચાલે છે, તેમજ જુદી પ્રજા છે અને તેનો પોતાનો જુદો ઇતિહાસ છે. તોપણ એ બધા દેશોમાં લોકો એકજ ખ્રિસ્તી ધર્મનો કાઠક પ્રકાર માને છે. માત્ર તુર્કસ્તાનની પ્રજા મુસલમાન છે.

લગલગ બધું યુરોપ પૃથ્વીના થંડા પ્રદેશમાં આવેલું છે; અને દરિયાના પવનો પશ્ચિમ તરફના બધા દેશો પર થઈને વાય છે, તેથી તેમાં નરમ અને ખુશકારક હવા છે.

યુરોપના બે નકશા છે. એકમાં તમને પર્વતો, નદીઓ, અને મેદાનો દર્શાવ્યાં છે. બીજામાં જુદા જુદા દેશો અને તે દરેકમાંનું મુખ્ય શહેર, એટલું બતાવ્યું છે.

દ્વીપકલ્પ દેશો નીચે પ્રમાણે છે:—

ઉત્તરે—સ્વીડન, નોર્વે, અને ડેન્માર્ક.

પશ્ચિમે—સ્પેન અને પોર્ટુગલ.

દક્ષિણે—ઈટલિ, બાલ્કન રાજ્યો તુર્કસ્તાન અને

ગ્રીસ સાથે.

જમીનના મુખ્ય ખંડમાં ફ્રાન્સ, જર્મની, સ્વિટ્ઝર્લંડ, આસ્ટ્રિયા-હંગરિ, અને રશિયાનો સમાવેશ થાય છે.

૪૭. બ્રિટિશ ટાપુઓ

એ ટાપુઓમાં આટલાંટિક મહાસાગરમાં આવેલા બે મોટા ટાપુઓ અને થોડાક ધણા નાના ટાપુઓ આવે છે. એ ટાપુઓ યુરોપની મુખ્ય ભૂમિથી 'ધ ચેનલ' નામની સાંકડી સામુદ્રધુનીથી છૂટા પડે છે. કારે દહાડે ઈંગ્લંડની સફેદ ચાક જેવી ટેકરીઓ ઈંગ્લંડની ખાડીની પેલી તરફ, સામા આવેલા, ફ્રાન્સના કિનારા ઉપરથી જોઈ શકાય છે.

એ બેમાંનો વધારે મોટો દ્વીપ ગ્રેટ બ્રિટન કહેવાય છે. તેમાં ઇંગ્લંડ, સ્કોટલંડ, અને વેલ્સ, એ દેશોનો સમાવેશ થાય

એડિનબરોનો કિલ્લો

છે. તેની પશ્ચિમે આવેલો નાનો ટાપુ આયર્લેન્ડ છે. અંગ્રેજ, સ્કોચ, વેલ્શ, અને આયરિશ, એ બધા લોકોની એક પ્રજા બને છે અને તે એક રાજની સત્તા નીચે છે.

હવા નરમ અને ભેજવાળી છે; કારણ કે આટલાંટિક મહાસાગરમાંથી યુરોપ ખંડના પશ્ચિમ ભાગ ઉપર હમેશા ભેજવાળા પવનો વાય છે. એ પવનો માર્ગમાં બ્રિટિશ ટાપુઓમાં

થઈને જાય છે અને આખું વરસ વરસાદ વરસાવે છે. આયર્લેન્ડ ગ્રેટ બ્રિટનની પશ્ચિમે હોવાથી એ પવનોથી ગ્રેટ બ્રિટનમાં પડે છે તેના કરતાં ત્યાં વધારે વરસાદ પડે છે. તેને લીલમનો કે લીલો ટાપુ કહે છે; કેમકે ત્યાં ધાસ હમેશ લીલું રહે છે. આયરિશ ખેડુતો માખણ, ઈંડાં, બટાટા, અને ઢોર ઇંગ્લંડ મોકલે છે.

કિંગ્સ્ટનનું બાર

વેલ્સ અને સ્કોટલેન્ડના ધણાખરા ભાગમાં એટલા બધા હુંગરી પ્રદેશો છે કે તેમાં ધણું અનાજ જીગી શકતું નથી; પણ તેમાં ઘેટાં ને ઢોર મોટી સંખ્યામાં ઉછેરવામાં આવે છે. ઇંગ્લંડ અનાજનાં ખેતરો અને ધાસનાં ખીડોથી છવાયેલું છે અને તેમાં ધણું સુકું ધાસ તૈયાર થાય છે. વરસાદને લીધે ત્યાં ધાસ સારી રીતે જીગી શકે છે. અહીં પણ સંખ્યાબંધ ઘેટાં ઉછેરવામાં

આવે છે. ધણી કૃષ્ણની વાડીઓ છે, તેમાં સફરજન, જમકૃષ્ણ, આલુ, અને એવાં જાતજાતનાં કૃષ્ણ થાય છે.

પણ ખેતી કરવી અને ઘેટાં અને ઢોરોને ઉછેરવાં એ લોકોનો મુખ્ય ધંધો નથી. દુનિયામાં મોટાંમાં મોટાં અને વધારે-માં વધારે ઉદ્યોગવાળાં કારખાનાં ઇંગ્લંડમાં છે. તેમાં લોહાને પોલાદનો સામાન, સુતરાઉ, ઊનનાં, અને શણનાં કપડાં મોટા જથ્થામાં બને છે અને દુનિયાના બધા ભાગમાં જાય છે. ઇંગ્લંડ અને વેલ્સની કાચલાની ખાણોમાંથી એટલા બધા કાચલા ખોદી કાઢવામાં આવે છે કે ત્યાંનાં કારખાનાંમાં જરૂર જેટલા વાપર્યા પછી બ્રિટિશ વેપારીઓ જથ્થાબંધ કાલસા બીજા દેશોમાં વેચે છે. કાલસાની પ્રાસે સારા લોહાની ખાણ પણ માલમ પડે છે. પણ ઊનનું કાપડ જે કારખાનાંમાં થાય છે તે કારખાનાં માટે જોઈએ તેટલું ઊન ઇંગ્લંડનાં ઘેટાં પૂરું પાડતાં નથી; અને બ્રિટિશ ટાપુઓના કોઈ પણ ભાગમાં કપાસ થતો નથી. તેમજ અનાજ ઊગે છે તે પણ લોકોના પોષણ માટે જોઈએ તેટલું નથી. તેથી બ્રિટિશ વેપારીઓ અનાજ અને બીજા જાતના ખોરાક, ઊન અને રૂ, અમેરિકા, આસ્ટ્રેલિયા, અને હિંદુસ્તાનમાંથી ખરીદે છે. જે વહાણોમાં એ પદાર્થો ગ્રેટ બ્રિટન આવે છે તેજ વહાણો ત્યાંનાં કારખાનાંમાં થતી ચીજો—ઊનનું ને સુતરાઉ કાપડ, ચમ્પુઓ, સોયો, એન્જિનો, અને સાંચા, ઘડીઆળો—વાગતાં ને વગર વાગતાં, પુસ્તકો, અને બીજા ઘણા પદાર્થો ત્યાંથી લઈ જાય છે.

આ બધા વેપાર સાડૂ ધણાં વહાણોની જરૂર છે. ગ્રેટ બ્રિટનમાં ધણા હોશિયાર નાવિક છે; તેઓએ આખી બિંદગી દરિયામાં સફર કરી છે. તેઓ માત્ર બ્રિટિશ માલ દેશપરદેશ લાવલઈજ કરે છે, એટલુંજ નહિ પણ બીજા દેશોના માલ પણ પોતાનાં વહાણોમાં લઈ જાય છે અને તેને બદલે બીજા માલ ત્યાંથી તે દેશોમાં પોતેજ લઈ જાય છે. બીજા કોઈ પણ દેશ કરતાં ગ્રેટ બ્રિટનમાં ધણાં વધારે વહાણ છે અને ધણા વધારે બ્રિટિશ નાવિક છે.

બ્રિટિશ પ્રજા પાસે આટલાં બધાં વહાણ છે અને આવા સારા નાવિક છે, તેથી તેમણે બીજા ધણા દેશોમાં સંસ્થાન સ્થાપ્યાં છે અને ત્યાં વસ્યા છે; કેમકે તેમનો પોતાનો દેશ એટલો બધો નાનો છે કે તેમાં તેમનો સમાસ થતો નથી. એ વસેલા ભાગોને સંસ્થાનો કહે છે. તેઓ ધણાં મોટાં અને સમૃદ્ધ છે. તેઓમાં આસ્ટ્રેલિયા અને કાનડા, દક્ષિણ આફ્રિકા, અને દરિયાના ધણા દ્વીપોનો સમાવેશ થાય છે. ઇંગ્લંડના રાજ એ બધા દેશો પર તેમજ હિંદુસ્તાન પર રાજ્ય કરે છે. એ દેશો બધા મળીને બ્રિટિશ ટાપુઓ કરતાં સોગણા મોટા છે અને તેમાં તેના કરતાં દસગણી વધારે વસ્તી છે.

લંડન, દુનિયામાં મોટાંમાં મોટું શહેર છે અને તે બ્રિટિશ સામ્રાજ્યની રાજધાની છે. તે એક રોનકદાર શહેર છે અને દરિયાની પાસે નદી ઉપર બાંધેલું છે. દુનિયાના બધા ભાગોમાંથી મોટી આગબોટો લંડનમાં જાય છે, ત્યાં ઉત્તમ બારાં છે

અને તેમાં સેંકડો વહાણ રહી શકે છે. લંડનમાં ઘણાં સુંદર મકાન છે. ખ્રિસ્તી ધર્મના પ્રોટેસ્ટન્ટ પંથનું દુનિયામાં મોટાંમાં મોટું દેવળ શહેરના મધ્ય ભાગમાં છે. તેને સેંટ પોલનું

સેંટ પોલનું દેવળ

દેવળ કહે છે. તેનો મિનારો ૪૦૦ ફુટથી વધારે ઉંચો છે. તેમાં મહાન્ નાવિક નેવ્સન અને મહાન્ યોદ્ધા વેલિંગ્ટનની કબરો છે. સ્કોટલેન્ડની રાજધાની એડિનબરો છે. તે એક સુશોભિત શહેર છે અને તેમાં સુંદર કિલ્લો છે. આયર્લેન્ડની રાજધાની ડબ્લિન છે. તેની પાસેના ક્રિસ્ટનના બંદરમાં તેનો વેપાર ચાલે છે,

૪૮. સ્વીડન અને નોર્વે

એ બે દેશો મળીને સ્કેન્ડિનેવિઆ નામનો ઉત્તર યુરોપનો મોટો દ્વીપકલ્પ બને છે. ત્યાં ધણી થંડક છે; કારણ કે એ દેશો ઉત્તરે ધણા દૂર, છેક ઉત્તર મહા- સાગરની પાસે આવેલા છે અને બધો પશ્ચિમ પ્રદેશ, થંડી હવામાં છેક હંચો ગએલો છે. એ પ્રદેશ નોર્વે કહેવાય છે.

નકશામાં જોશો તો જણાશે કે નોર્વે એક મોટી ડુંગરોની હારોનો પ્રદેશ છે. અંદર જતા ને બહાર આવતા, એક મોટી આરીના દાંતા જેવો એનો કિનારો નકશામાં જણાય છે. આખા કિનારા પર હંડા, સાંકડા ઉપસાગરો જમીનની અંદર ધૂસેલા છે. તેમની બાજુએ હંચા ઉભા ખડક છે. એ ખડકો આગળ પર્વતોના

નોર્વેમાં ફિઅર્ડ

પીગળતા બરફને લીધે પુષ્કળ પાણી થવાથી એ ઠેકાણે સેંકડો આગબોટો દોડતી આવે છે. એ ઉપસાગરોને ફિઅર્ડ કહે છે.

તોપણ સ્વીડનની ઉત્તરે લાપ્લંડમાં કે પૂર્વમાં રશિયાનાં મેદાનોમાં જટલી થંડી હવા છે તેટલી થંડી હવા નોર્વેમાં નથી. આનું કારણ એ છે કે વિશાળ આટ્લાંટિકમાંથી ગરમ, ભેજવાળા પવન પૂર્વ દિશા તરફ નોર્વેની પેલી તરફ વાય છે. અહીં દરિયાની સપાટીથી છેક ઉંચે આવેલા પર્વતોની ખાબુઓ પર પવન ચઢે છે તેમ તે થંડો થાય છે. તે લાપ્લંડ અને સ્વીડનના ખાકીના ઉત્તર ભાગ લગણ પહોંચે છે એટલામાં તો ખૂબ થંડો થઈ જાય છે; એવો થંડો થાય છે કે ત્યાં ભાગ્યેજ કોઈ લોકો જીવી શકે છે.

નોર્વેમાંની ઘણીખરી જમીન એટલી બધી ખડકા ને ડુંગરોવાળી છે કે તેમાં ખેતી થઈ શકતી નથી. તેથી ત્યાંના લોકો ખેડુત નથી. પોતાનો ખોરાક મેળવવા સારૂ તેઓ જમીન પર આધાર રાખતા નથી, પણ દરિયા પર આધાર રાખે છે. કિનારા ઉપર અને ફ્રિઅર્ડ ઉપર દરિયામાં પુષ્કળ માછલાં હોય છે. નોર્વેના ખલાસીઓ એટલાં બધાં માછલાં પકડે છે કે તેઓ તેમાંથી પોતાનો નિભાવ કરે છે, એટલુંજ નહિ પણ તેમની પાસે બીજાં ઘણાં માછલાં રહે છે, તેને સુકવી તેઓ પરદેશ ચઢાવે છે.

નોર્વેમાં મુખ્ય શહેર ક્રિસ્ટિઆનિયા છે. આટ્લિક સમુદ્રમાંથી ઉંચી જે સામુદ્રધુની ગઈ છે અને જે અર્ધું વરસ બરફથી ઠરેલી રહે છે તેના મથાળા પર એ શહેર બાંધેલું છે.

નોર્વે કરતાં સ્વીડન બમણું મોટું છે અને તેમાં વસ્તી

પણ વધારે છે. એ દેશ પૂર્વ તરફ પર્વતો પરથી આલ્પાઇન સમુદ્ર તરફ ઢાળ પડતો છે અને જે બધી માની નદીઓ એ ઢાળ ઉપર થઈને વહે છે તે ઉત્તર સ્વીડનના જળમાર્ગ છે. ઉત્તરના થંડા ને વેરાન પ્રદેશ કરતાં દક્ષિણમાં વધારે ગરમી છે; તેથી ત્યાં અનાજ ઊગે છે અને ઢોરો અને ઘેઠાં ઉછેરાય છે.

પણ નોર્વેના લોકો જેમ માછલાં પર ગુજરાન ચલાવે છે, તેમ સ્વીડનના લોકો મુખ્યત્વે પાઇન નામનાં ઝાડ પર ગુજરાન ચલાવે છે. એ ઝાડોમાંથી તેઓ ઇમારતી લાકડાં મેળવે છે અને દાર, કાગળ, અને દીવાસળીઓ બનાવી બીજા દેશોમાં વેચે છે. યુરોપમાં ઉત્તમમાં ઉત્તમ પાઇન ઝાડનાં જંગલો એ દ્વીપકલ્પના પહાડોમાં ઊગે છે અને તેનો એક તૃતીયાંશ રેફ છે. નરમ, પોચાં, દેવદારને મળતાં ડીલનાં લાકડાંને વહેરી પાટીઓ બનાવી હુનિયાના બધા ભાગોમાં મોકલવામાં આવે છે. તેની અસંખ્ય પેટીઓ બને છે. તેની ચીપોમાંથી લાખો દીવાસળીઓ બને છે. જે દીવાસળીની પેટી વાપરતા હો તે પર નજર કરશો તો ધણું કરીને તમને માલમ પડશે કે તે સ્વીડનમાં બનેલી છે.

સ્વીડનની રાજધાની સ્ટોકહોમ છે. એક તળાવમાં ટાપુ ઉપર બાંધેલું તે સુંદર શહેર છે. ત્યાં રાજ રહે છે.

૪૯. ડેન્માર્ક

યુરોપમાં નાનામાં નાનો અને એકલો ઉત્તર તરફ ફેલા-
એલો દ્વીપકલ્પ તે ડેન્માર્ક છે. એક સાંકડી સામુદ્રધુની તેને
સ્કેન્ડિનેવિઆથી છૂટા પાડે છે અને તે ઉત્તર સમુદ્ર અને
બાલ્ટિક સમુદ્રની વચ્ચે આવેલો છે.

આ નાનો પ્રદેશ નીચો અને સપાટ છે; માત્ર પૂર્વમાં
ક્રેટલીક નીચી ટેકરીઓ હોવાને લીધે તેવો નથી. તેનો ધણો-
ખરો ભાગ લેજવાળો પ્રદેશ થાય; પણ જે લોકો ત્યાં રહે છે
તેમણે ત્યાંના પાણીનો નિકાલ કર્યો છે અને લેજવાળા પ્રદેશનાં
કૃણદ્રુપ બીડ બનાવ્યાં છે, તેમાં ઢોરોનાં મોટાં ટાળાં ચરે છે,
અને જવ, બટાટા, અને બીન નામનાં કઠોળના પાક થાય છે.
આસરે અર્ધી વસ્તી ખેડુતની છે. તેઓ માખણ કરે છે અને
એ તે દેશની મુખ્ય નિકાસ છે. બીજા લોકો ખલાસી અને માછી
તરીકે હોશિયાર છે.

કોપેનહેગેન એ રાજધાની છે અને એ સુંદર શહેર બાલ્ટિક
સમુદ્રના એક ટાપુમાં છે. ડેન્માર્કનો રાજા એ શહેરમાં રહે છે.
આપણા મહારાજા પાંચમા જ્યોર્જનાં માતા ડેનિશ શાહબદ્દી
એલેક્ઝાન્ડ્રા છે.

૫૦. સ્પેન અને પોર્ટુગલ

આ બે દેશો મળીને એક દ્વીપકલ્પ થાય છે, તે યુરોપના નૈ-
ઋત્યઢાણ ઉપર આટલાંટિક મહાસાગરમાં દૂર સુધી ફેલાયેલો છે.

એ દ્વીપકલ્પનો મધ્ય ભાગ દક્ષિણ પ્રાન્તની પેઠે, હંચી ભૂમિ છે અને તે આસરે ૨,૦૦૦ કુટ હંચો છે. તેની ચારે તરફ મોટા મોટા પહાડો આવેલા છે અને તેમની વચ્ચે હંડી ખીણો છે. દરેક ખીણને તળીએ એક નદી વહેતી વહેતી ઉતાવળે વેગે દરિયાને મળે છે. આટલાંટિક મહાસાગરમાંથી ઉના ને લેજવાળા પવન દેશની બધી બાજુએ વાય છે; પણ પશ્ચિમ કિનારે આવેલી હંચી ભૂમિની હંચી કાર સુધી એ પવન પહોંચે છે એટલે તેઓ થંડી હવામાં હંચા ચઢે છે; અને જવી રીતે વાદળાં હિંદુસ્તાનના પૂર્વ કિનારા પર વરસાદ વરસાવે છે તેવી રીતે તેઓ ત્યાં વૃષ્ટિ કરે છે; તેથી તેની પેલી તરફ આવેલી હંચી ભૂમિ માટે ભાગ્યેજ વરસાદ રહે છે. પોર્ટુગલ પશ્ચિમ કિનારે આસરે ૧૦૦ માઇલ પહોળી જમીનની ચીચરવટી છે, તેમાં ઘણો વરસાદ પડે છે, તેથી સ્પેનના કરતાં તે વધારે રસાળ પ્રદેશ છે. તેમાં વૃક્ષોની ઘટા ખિચોખીચ આવેલી છે; તેમાં મુખ્ય ઝાડ ખૂચનું છે, તેની છાલના સીસાના ખૂચ બને છે અને પરદેશ ચઢે છે.

એક સ્પેનિઅર્ડ

પૂર્વ અને પશ્ચિમ બંને દિશાએ કિનારાની આસપાસ બધે

એક નીચું મેદાન આવેલું છે, ત્યાંની જમીન રસાળ છે; પણ ઉંચો પ્રદેશ ઉનાળામાં ગરમ અને સુકો અને શિયાળામાં થંડો અને સુકો છે, એટલે બહુ થોડા લોકો ત્યાં વસી શકે છે. ગામડાંની સંખ્યા બહુ જ થોડી છે. વસ્તીનો બે તૃતીયાંશ સાંકડા કિનારાના મેદાનમાં રહે છે અને લગભગ બધાં મોટાં શહેરો ત્યાં આવ્યાં છે.

સ્પેનિઅર્ડ લોકો ઘણા બહાદુર અને મગરૂર છે, પણ તેમને સખ્ત મહેનત કરવી ગમતી નથી. ટેકરીની બાબુઓ પર ઘેટાં ને બકરાંનાં ટોળેટોળાં ચરે છે. મેરિનો નામનાં ઘેટાંનું ઊન ઘણું પ્રખ્યાત છે. એ દેશમાં ઘણી સુંદર દ્રાક્ષની વાડીઓ છે અને પુષ્કળ દારૂ બને છે. પોર્ટુગલનો પોર્ટ નામનો દારૂ અને સ્પેનનો શેરિ આખી દુનિયામાં જાણીતા છે. અંજીર, લીંબુ, નારંગી, અને ઓલિવ નામનાં ફળ ઊગે છે અને પરદેશ ચઢે છે. પહાડોમાં મોટી ખાણો છે, તેમાંથી લોહું, સીસું, કલાઈ, તાંબું, રૂપું, અને પારો ખોદી કાઢવામાં આવે છે.

સ્પેન અને પોર્ટુગલમાં જુદી જુદી ભાષા બોલાય છે અને દરેકમાં તેનું પોતાનું રાજ્યતન્ત્ર છે. સ્પેનનું મુખ્ય શહેર માડ્રીડ છે અને તે દેશના મધ્ય ભાગમાં આવેલું છે. પોર્ટુગલની રાજધાની લિસ્બન છે અને તે ટેગસ નદીના મુખ આગળ સુંદર બારા ઉપર બાંધેલું છે.

૫૧. ફ્રાન્સ

ફ્રાન્સ એ યુરોપનો એક ઉત્તમમાં ઉત્તમ દેશ છે. તેની ભૂમિ સુંદર અને રસાળ છે અને તેમાં સુંદર નદીઓ, ક્ષુદ્રુપ મેદાનો, અને રોનકદાર શહેરો આવેલાં છે. તેની હવા પુશકારક છે. ત્યાંના લોકો બહાદુર, વિનયી, અને ઉદ્યોગી છે.

તેની ઉત્તર અને વાયવ્ય બાજુ તરફ આટ્લાંટિક મહા-સાગરમાંથી નરમ અને ઉની પવનની લહેરો વાય છે; અને તેના દક્ષિણ કિનારા પર ભૂમધ્યસમુદ્ર તરફથી પવનના સપાટા વાય છે. નૈર્ઋત્ય કોણ તરફ એક ઉંચી પર્વતની હાર આવેલી છે, તે ફ્રાન્સને સ્પેનથી છૂટું પાડે છે; અને એક ખીણ હાર એથી પણ વધારે ઉંચી છે તે અંધિકોણમાં તેને ઘટલિ અને સ્વિટ્ઝર્લૅન્ડથી જુદું પાડે છે.

ફ્રાન્સનો બધો ઉત્તર ભાગ એક મેદાન છે અને તે મેદાન ઉત્તર યુરોપના મોટા મેદાનનો નૈર્ઋત્ય કોણ તરફ આવેલો છેડો છે. અંધિકોણ તરફનો પ્રદેશ ઉંચી ભૂમિ છે, તેમાંથી ફ્રાન્સની લગભગ બધી નદીઓ નીકળે છે. નકશા તરફ નજર કરવાથી જણાશે કે એ નદીઓ વાયવ્ય દિશા તરફ વહી આટ્લાંટિક મહાસાગરને મળે છે અને ફ્રાન્સની ઉત્તરનાં રસાળ મેદાનોને પાણી પૂરું પાડે છે. માત્ર એકજ નદી દક્ષિણ તરફ એક વિશાળ ખીણમાં વહીને ભૂમધ્ય સમુદ્રને મળે છે. આટ્લાંટિક મહાસાગરના પવનને રોકનાર કથું નથી. તેઓ

થંડા પ્રદેશ પર થઈને વહે છે એટલે વરસાદ વરસાવે છે અને તે ઉત્તર અને મધ્ય ક્રાન્સના દરેક ભાગમાં પહોંચે છે.

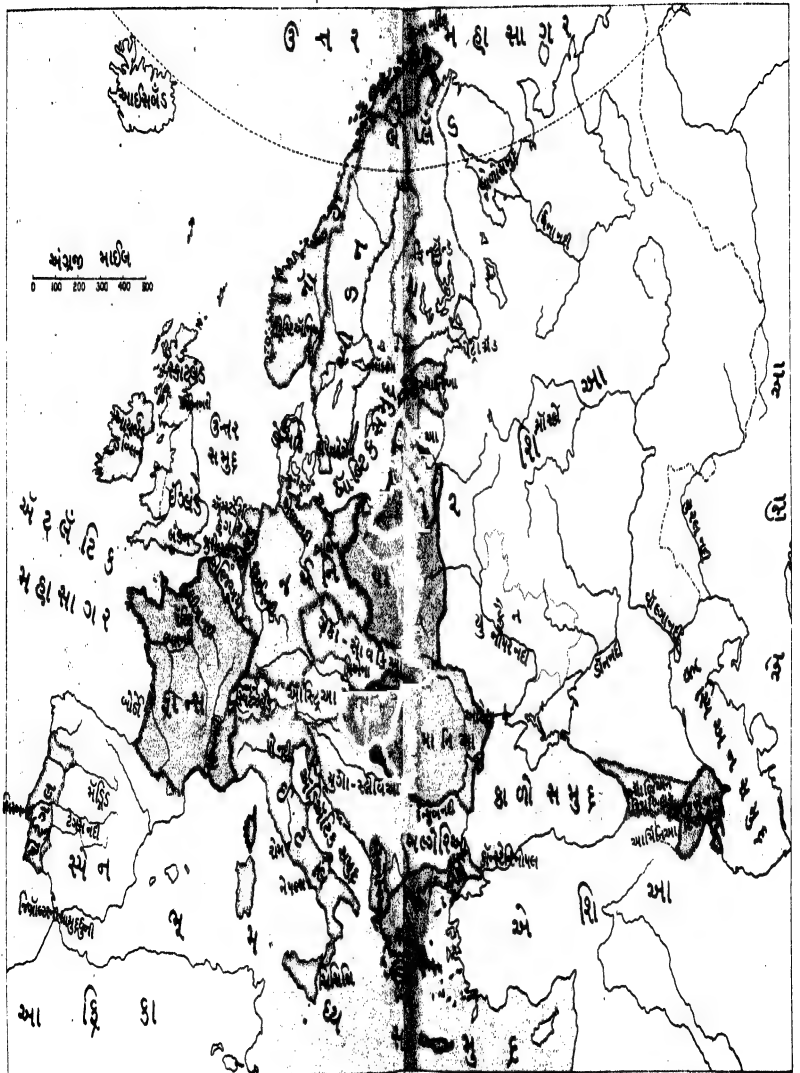
ક્રાન્સની ઉત્તરે આવેલાં ક્ષણદ્રુપ ખેતરોમાં ધઉનો ધણો સારો પાક થાય છે અને પૂર્વમાં સૂર્યનો પ્રકાશ સારો પડે છે.

ક્રાન્સની દ્રાક્ષની વાડીઓ

એવા દક્ષિણ ભાગમાં વિસ્તીર્ણ દ્રાક્ષવાટિકાઓ છે, તેમાં દુનિયામાં ઉત્તમમાં ઉત્તમ દ્રાક્ષ પાકે છે. દારૂ એ ક્રાન્સની એક મુખ્ય નિકાસ છે. સફરજન, જામફળ, ને આલુને મળતાં ધણી જાતનાં ફળ—એપલ, પીચ, પેચર, અને પ્લમ નામનાં—પુષ્કળ

યુરોપ - રાષ્ટ્રો

પાંકિ છે, તેમજ એલિવ અને જનાં પાંદડાં રેશમનો કીડો ખાય છે તે શેતુર પણ ખૂબ થાય છે.

ફ્રેંચ લોકો માત્ર સારા ખેડુત અને માળીનું કામ કરી જાણે છે, એટલુંજ નહિ પણ તેઓ સારા નાવિક અને કારીગર છે અને લગભગ દરેક ચીજ સારી રીતે બનાવી જાણે છે. દક્ષિણે આવેલા પહાડોમાં કેટલીક લોઢાની અને કાચલાની ખાણો છે અને ઘણાં મોટાં શહેરો કારખાનાંથી ભરપુર છે. તે કારખાનાંમાં લોઢાનો ને પોલાદનો સામાન, ઉત્તમ રેશમી કાપડ, બધી જાતનું જવાહીર કામ, ઊનનો સામાન, ઘડોઆળ, મોજાં, સુગન્ધીદાર પદાર્થો, અને બીજી ઘણી ચીજો બને છે.

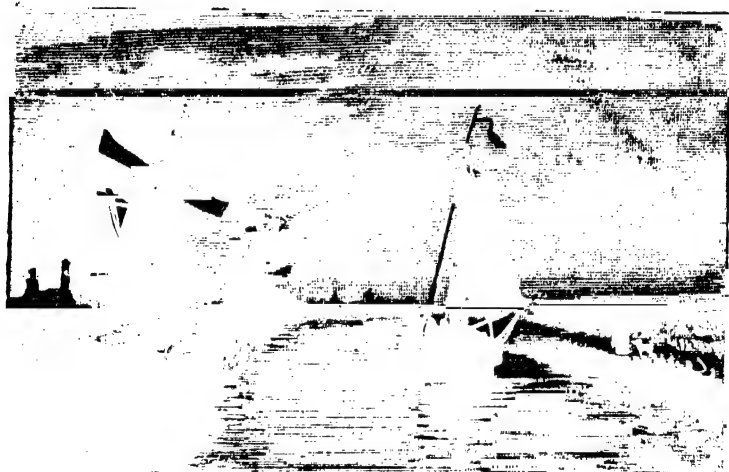
નદીઓનાં મુખ આગળ ઘણાં સારાં બંદરો છે અને ત્યાં ક્રાન્સના બધા ભાગોમાંથી રેલ્વેના પાટાઓ ફેલાયેલા છે; કારણ કે ફ્રેંચ લોકો બધા દેશો સાથે બહોળો વેપાર ચલાવે છે.

પારિસએ રાજધાનીનું શહેર છે અને તે સેન નદીને કિનારે બાંધેલું છે. યુરોપમાં તે સર્વથી વધારે સુંદર શહેર છે અને વસ્તીમાં દુનિયામાં ત્રીજા નંબરનું શહેર છે.

૫૨. હોલંડ

હોલંડ એ ઉત્તર સમુદ્રને કિનારે આવેલો નાનો દેશ છે. તે ચપટો ને ઘણો નીચો છે. તે દરિયાની સપાટીથી નીચો છે. દરિયાનાં પાણી દેશમાં ફરી વળતાં અટકાવવાને માટે લોકોએ માટીનો પ્રસ્તો બાંધી ત્યાં પથ્થર મૂક્યા છે. વળી તેમણે

પાણીનો નિકાલ કરવા માટે દેશના બધા ભાગમાં ખાડીઓ ખોદી છે. નીચા પ્રદેશોમાંથી પાણીને બંખાઓ વડે ઉંચું ચઢાવી ખાડીઓમાં રેડવામાં આવે છે અને એ બંખાઓ પવનથી ચાલતા સંચાઓ વડે કામ કરે છે. આટ્લાંટિક મહાસાગરનાં પાણીમાંથી હોલંડનો જમીન પર દરિયાની લહેરો આવે છે, તે લહેરો વડે એ સંચાઓના મોટા આગળ પડતા ભાગો ચાલે છે.

હોલંડમાંનો દેખાવ

ખાડીઓ સડકની ગરજ સારે છે અને તેમાં ફરતા મછવામાં બેસી લોડો દેશના એક ભાગમાંથી બીજા ભાગમાં જાય છે. શિયાળામાં પાણી ઠરી જાય છે અને તે સમયે લોડો બરફ પર સ્લેજ નામની ગાડીમાં કે સ્કેટ નામના જોડા પહેરી

મુસાફરી કરે છે. સ્કેટ એ ખૂટનાં તળીયાં પર પટાની પેઠે જડેલું પોલાદનું પાતળું ને સાંકડું પતરું છે.

હોલંડના લોકો ડચ કહેવાય છે. તેઓ હોશિયાર ખલાસી છે અને હિંદી મહાસાગરમાંના કેટલાક સમૃદ્ધમાં સમૃદ્ધ દ્વીપો તેમને તાબે છે. તેઓ ઘણા સારા ખેડુત છે અને તેમની પાસે ઘણી સારી ગાયો છે. તેઓ માખણ ને પનીર મોટા જથ્થામાં બનાવે છે અને તે ઇંગ્લંડ અને બીજા દેશોમાં મોકલે છે.

મુખ્ય શહેર આમ્સ્ટર્ડામ છે. ઉત્તર સમુદ્રમાં નાના નાના ૯૦ ટાપુઓ પર એ શહેર બાંધેલું છે. એ ટાપુઓ એક બીજા સાથે ત્રણસેં નાના પૂલો વડે જોડાયેલા છે.

૫૩. બેલ્જિઅમ

હોલંડની પેઠે બેલ્જિઅમ ઉત્તર સમુદ્રને કિનારે આવેલો ચપટો જમીનનો ચીચરવટો છે. હોલંડ કરતાં તે નાનો છે. એ દેશના એક ભાગમાં દરિયાને પુસ્તા વડે ખાળવો પડ્યો છે. જમીન ક્ષણદ્રુપ છે અને સારી રીતે ખેડાય છે.

બેલ્જિઅમ યુરોપમાં ધીચમાં ધીચ વસ્તીવાળો પ્રદેશ છે. તેમાં કારખાનાંથી ભરપુર ઘણાં મોટાં શહેર છે; કમકે ત્યાં મોટા કોલસાની ખાણોવાળા પ્રદેશ છે અને તેની પાસેની ખાણોમાંથી સાંડું લોડું નીકળે છે. એ દેશમાં હવા ધુમાડાથી કાળી થઈ જાય છે અને આસપાસ બધે ચાલતાં એન્જિનોનો

અવાજ સંભળાય છે. જ્યાં લોઢા ને કાલસાની ખાણો પાસે પાસે હોય છે, ત્યાં મોટાં શહેરો ઉભાં થાય છે, લોઢા ને પોલાદના પદાર્થો બનાવાય છે, અને ઘણી રેલ્વેની સડકો નંખાય છે. રેલ્વેના પાટા અને રેલ્વેનાં એન્જિનો પોલાદનાં બને છે અને કાલસા એન્જિનમાં બળે છે. એલિંગઅમના લોકો ઘણા હોશિયાર કારીગર છે અને લોઢા ને પોલાદની જે કાંઈ ચીજ

એલિંગઅમના કાળા દેશમાંનું શહેર

બનાવી શકાય તે તેઓ બનાવે છે. વળી તેમનાં ખેતરોમાં શણ થાય છે તેનું તેઓ ઉત્તમ કાપડ અને ક્ષીત બનાવે છે તેમજ શેતરંજીઓ વણે છે, તે યુરોપમાં બધે વેચાય છે.

મુખ્ય શહેર બ્રુસેલ્સ છે. તે રૌનકદાર શહેર છે અને

ત્યાંથી દેશના બધા ભાગમાં રેલ્વેની સડકો જાય છે. દેશનું કદ વિચારતાં દુનિયાના કોઈ પણ દેશ કરતાં બેલ્જિઅમમાં વધારે રેલ્વે છે.

૫૪. જર્મની

જર્મની એ યુરોપનો એક બળવાનમાં બળવાન દેશ છે. પચાસથી ઓછાં વરસ ઉપર હાલ જર્મની કહેવાય છે તે દેશના ઘણા ભાગ હતા. તે જુદાં જુદાં રાજ્યો હતાં અને તેમાંનાં કેટલાંક ઘણાં નાનાં હતાં. હવે તે બધાં એકઠાં થઈ તેમનું એક બળવાન સામ્રાજ્ય બન્યું છે અને તેના પર કૈસર નામના સમ્રાટનું રાજ્ય છે.

એ દેશ યુરોપના મધ્ય ભાગમાં આવેલો છે. જેમાં બધી નદીઓ વહે છે એવા ઉત્તર સમુદ્ર અને આલ્પટિક સમુદ્ર તરફ તેનો ઉત્તર તરફનો ભાગ ખુલ્લો છે. જર્મનીનો બધો ઉત્તર ભાગ એક મેદાન છે અને દેશના દક્ષિણમાં આવેલા પર્વતોમાંથી જે નદીઓ નીકળે છે તે એ મેદાનમાં થઈને ઉત્તર તરફ વહે છે. મુખ્ય આલ્પટિક મહાસાગર પશ્ચિમમાં દૂર આવેલો છે, તેથી પશ્ચિમ યુરોપના દેશો જેવી જર્મનીમાં નરમ હવા નથી. જર્મનીના દક્ષિણ ભાગમાં હુંગરી અને પર્વતોની ઘણી હારો છે.

હંચી ભૂમિમાં જંગલો છે તેની જર્મન લોકો બહુ સંભાળ લે છે. દરેક ઝાડ કાપી નાખવામાં આવે છે તેને બદલે બીજું પાવે છે, એટલે જંગલો કદી ઓછાં થતાં નથી. પર્વતોમાં કાયલા

અને લોહાની ધણી ખાણ છે; અને ઘણાં શહેરોમાં મોટાં કારખાનાં છે, તેમાં લોહા ને પોલાદનો સામાન, તેમજ સુતર, ઊન, ને શણનું કાપડ થાય છે. પરદેશ ચઢતી, માલની નિકાસ માટે જર્મનિ ગ્રેટ બ્રિટનથી બીજા નંબરે આવે છે. મુખ્ય પેદાશ ધર્લ,

શ્લેસનું નાણું, અર્લિન

ખટાટા, અને રાઈ નામના અનાજની છે. લોહા રોટલા ખાય છે તે એ અનાજના ખનાવે છે. ધર્લના રોટલા કરતાં એ કાળા હોય છે, તેથી બીજા દેશના લોહા તેને કાળા રોટલા કહે છે.

જર્મનિમાંથી ધણો સારો દારૂ પરદેશ ચઢે છે, અને બીટ નામના મૂળમાંથી ધણી ખાંડ અને છે. દુનિયામાં જેટલી ખાંડ વપરાય છે તેનો ચતુર્થાંશથી વધારે ભાગ જર્મનિના બીટના કંદમાંથી અને છે. બીર નામનો દારૂ બનાવવા માટે યુરોપના બીજ કોઈ પણ ભાગ કરતાં જર્મનિમાં હોપ નામનાં ઝાડ વધારે રોપાય છે. જર્મનોને બીર દારૂ પીવો ધણો ગમે છે.

જર્મનિમાં મધ્ય ભાગમાં આવેલું બર્લિન એ રાજધાનીનું શહેર છે. એ ધણું સુંદર શહેર છે અને દરેક દિશાએથી આવતી રેલ્વેની સડકો ત્યાં ભેગી થાય છે.

૫૫. સ્વિટ્ઝર્લેંડ

સ્વિટ્ઝર્લેંડ એ પર્વતો, નદીઓ, અને સરોવરોથી ભરેલો નાનો દેશ છે. યુરોપમાં તે ઉંચામાં ઉંચો અને સર્વથી વધારે રમણીય દેશ છે. તે ઉત્તરથી દક્ષિણ સુધી માત્ર ૧૨૦ માઇલ લાંબો અને ૨૦૦ માઇલ પહોળો છે અને તેમાં યુરોપના ઉંચામાં ઉંચા પર્વતો આવેલા છે. ધણાં શિખર ૧૦,૦૦૦ થી પણ વધારે ફુટ ઉંચાં છે અને હિમ અને બરફથી ઢંકાયેલાં છે. એ આદ્ય પર્વત છે. આદ્ય પર્વત એટલો બધો ઉંચો છે કે તેના ઉપરની થંડી હવા જે પવનની લહેર ત્યાં આવે છે તેમાંની પાણીની વરાળને ઠારી નાખે છે. આથી ત્યાં વરસાદ પુષ્કળ પડે છે. સ્વિટ્ઝર્લેંડમાં જે ધણી નદીઓ ઉત્પન્ન થાય છે અને જર્મનિ અને ફ્રાન્સમાં થઈને વહે છે, તે નદીઓને પીગળતા બરફથી પાણી મળે છે.

આ નાનો દેશ જમીનના મધ્ય ભાગમાં આવેલો છે. દરિયો કાઈ પણ ઠેકાણે તેની પાસે નથી. તેની ઉત્તરે જર્મની, પૂર્વે આસ્ટ્રિયા, દક્ષિણે ઇટલિ, અને પશ્ચિમે ફ્રાન્સ એ દેશો આવેલા છે. તેને યુરોપની રમવાની જમીન કહે છે; કારણ કે બીજા બધા દેશોમાંથી હજારો પ્રેક્ષકો દરેક વરસ પોતાના હમેશનાં કામમાંથી આરામ લેવા અને આનંદ કરવા ત્યાં જાય છે. તેઓ પહાડો પર ચઢે છે અને બરફ પર સ્કેટ પહેરીને ફરે છે.

આલ્પ પર્વતનો દેખાવ, બ્લાંક ટેકરી

દેશ આટલો બધો ડુંગરી અને થંડો છે, તેથી નવ એકર જમીને એકજ એકર જમીન ખેડી શકાય છે. તોપણ ત્યાં ખીણો છે, તેમાં ઢોરોનાં ટાળાં ચરે છે, અને અનાજ, બટાટા, દ્રાક્ષ, અને બીજાં ફળ અને શાક વગાય છે. સ્વિસ લોકો ધડી-

આળ બનાવવામાં, ધાસની સાંકડી ધડી કરવામાં, અને લાકડા પર નકશી કરવામાં ધણા હોશિયાર છે.

સ્વિટ્ઝર્લેંડમાં રાજ નથી. લોકો પોતે રાજ્ય ચલાવે છે. મુખ્ય શહેર બર્ન છે, ત્યાં સ્વિસ પાર્લમેંટ મળે છે.

૫૬. આસ્ટ્રિયા-હંગરિ

આ બેવડા નામનો અર્થ એવો થાય છે કે એ બે દેશોમાં બે પ્રજા છે. તેઓ જુદી જુદી ભાષા બોલે છે અને તેમના રિવાજો જુદા છે, તોપણ તેઓ એક રાજની સત્તા નીચે છે. દરેકમાં રાજધાનીનું શહેર છે. બે દેશો મળીને રશિયા સિવાય યુરોપમાં મોટામાં મોટા દેશ બને છે.

આસ્ટ્રિયા-હંગરિ યુરોપના મધ્ય ભાગમાં આવેલો છે. તે ડાન્યુબ નદીનો જળમાર્ગ છે અને તેની ચારે તરફ પર્વતો ફરી વળ્યા છે; ઉત્તર અને પૂર્વ તરફ કાર્પેથિયન અને આલ્પ્સ પર્વતો આવેલા છે અને પશ્ચિમ તરફ આલ્પ્સના હંચા હુંગરી આવેલા છે. નૈર્ઋત્ય કાણ તરફ દેશ આફ્રિઆટિક સમુદ્ર ભણી ધસેલો છે અને ત્યાં તેની લાંબી કિનારાની હાર છે.

તે દેશમાં ઘણી હંચી ને નીચી ભૂમિ છે; પણ તે બધી ઢળતી ઢળતી ડાન્યુબ નદીના ભાઠા સુધી જાય છે. એ નદી પર્વતનાં શિખરો પરનો ખરફ પીગળવાથી નાના વહેણાઓ થાય છે તેની બનેલી છે. એ દેશ દરિયાથી ઘણો દૂર છે તેથી એમાં ઉનાળામાં બહુ ગરમી ને શિયાળામાં બહુ થંડક પડે છે. એની

હચી ને નીચી ભૂમિઓ, પર્વતની નદીઓ, ખીણો, અને મેદાનો-
ને લીધે ત્યાં ઘણી જાતની હવા રહે છે.

દરેક જાતના અનાજનો સારો પાક થાય છે અને ઘઉં
અને બીજાં અનાજ પરદેશ ચઢે છે. ટેકરીની ઘણી ખાબુઓ
પર દ્રાક્ષની વાડીઓ છે, તેથી ત્યાં સુંદર દારૂ અને છે. હુંગરોમાં
સમૃદ્ધ ખાણો છે, તેમાંથી સોનું, રૂપું, કાચલા, લોહું, અને
ખાર નીકળે છે.

ડાન્યુબ નદીને કિનારે આવેલું વિંચના આસિટ્રઆની
રાજધાની છે, તે યુરોપમાં એક સુંદરમાં સુંદર શહેર છે. ડાન્યુબ-
ના બંને કિનારા પર બાંધેલું બ્યુડા-પેસ્ટ વિંચનાની નીચે
૧૫૦ માઇલ પર આવેલું છે અને તે હુંગરિનું મુખ્ય શહેર છે.

૫૭. ઇટલિ

ઇટલિ એ દક્ષિણ યુરોપનો મધ્ય દ્વીપકલ્પ છે અને
દક્ષિણ તરફ ઠેઠ ભૂમધ્યસમુદ્ર લગણુ ગયો છે. જમ હિમા-
લય પર્વત હિંદુસ્તાનને એશિયા ખંડના બીજા બધા દેશોથી
છૂટા પાડે છે, તેમ આલ્પ નામનો હંચો પર્વત એ દેશને
યુરોપના બીજા બધા દેશોથી જુદો પાડે છે. વળી હિંદુસ્તાન-
ની પેઠે ઇટલિની પણ ત્રણ દિશાએ પૂર્વ, પશ્ચિમ, અને
દક્ષિણે, દરિયો આવેલો છે. તેમજ હિંદુસ્તાનની ઉત્તરે જમ
ગંગાથી સિંચાએલું નીચું ક્ષણદ્રુપ મેદાન આવેલું છે, તેમ ઇટલિ-
ની ઉત્તરે પો નદીથી સિંચાએલું નીચું ક્ષણદ્રુપ મેદાન આવેલું છે.

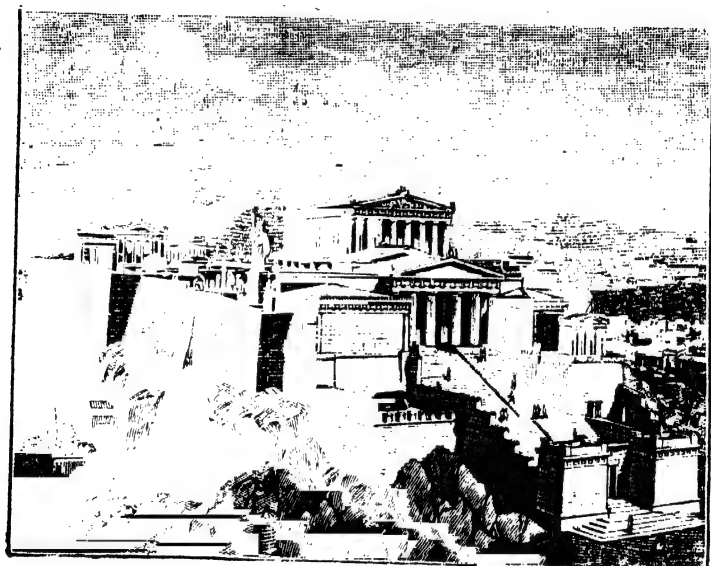
ઇટલિના મધ્ય ભાગમાં એક છેડેથી બીજા છેડે સુધી એપિનાઇન્સ નામના પહાડો ફેલાયેલા છે. ભૂમધ્યસમુદ્રમાંથી લીના અને પાણીની વરાળથી ભરેલા પવન ઇટલિની જમીન તરફ વાય છે, તે એપિનાઇન્સના ઢોળાવ ઉપર ચઢે છે અને પર્વત ઉપરની થંડી હવા લગણુ પહોંચે છે એટલે વરસાદ વરસે છે. તે પાણી ટેકરીની બાજુઓ પરથી વહીને ધણા વહેણાના આકારમાં દરિયાને મળે છે. એમાંના થોડાક પવન પૂર્વ તરફ વહે છે, પણ ધણાખરા ટેકરીઓના પશ્ચિમના ઢાળ તરફથી વહી જાય છે. ઇટલિનાં ધણાંખરાં મોટાં શહેર પશ્ચિમ કિનારે અને ઉત્તરનાં ક્ષણદ્રુપ મેદાનમાં આવેલાં છે.

ઇટલિ એક રમણીય અને ક્ષણદ્રુપ પ્રદેશ છે અને હવા માટે તે દુનિયામાં એક ઉત્તમમાં ઉત્તમ દેશ છે. પો નદીથી સિંચાયેલા ઉત્તર તરફના મેદાનમાં અનાજનો પુષ્કળ પાક થાય છે. ઘઉં, ચોખ્ખા, અને બીજાં અનાજ ત્યાં પુષ્કળ થાય છે. ટેકરીઓના ઢોળાવો પર અને કિનારાના મેદાન પર ક્ષણદ્રુપ બીડો છે, તેમાં ઢોરો અને ઘોડા ચરે છે. બધા પૂર્વ કિનારા પર દ્રાક્ષની વાડીઓ છે અને અંજીર, નારંગી, દાડેમ, અને ઓલિવનાં ઝાડ દરેક ઠેકાણે જોગે છે. ઇટલિના લોકો ઘણા દારૂ અને રેશમ બીજા દેશોમાં મોકલે છે, તેમજ પો નદીના ક્ષણદ્રુપ મેદાનમાં બનાવેલું ઘણી જાતનું સુંદર પનીર પરદેશ ચઢાવે છે.

રોમ દુનિયામાં પ્રખ્યાતમાં પ્રખ્યાત શહેર છે. તે અગાઉ રોમન સામ્રાજ્યની રાજધાનીનું શહેર હતું અને હવે

તે ઇટલિની રાજધાની છે. રોમન કેથોલિક ખ્રિસ્તીઓનો મહાન ગુરુ પોપ એ શહેરમાં રહે છે. ઇટલિનો રાજા પણ અહીં રહે છે.

પશ્ચિમ કિનારે આવેલું નેપલ્સ સુંદર બંદર છે.

આથેન્સ, એકોપોલિસ (પુનઃ રચનાએલું)

૫૮. ગ્રીસ

યુરોપની દક્ષિણે આલ્કન નામનો મોટો દ્વીપકલ્પ ભૂમધ્ય સમુદ્રમાં જાય છે તેને દક્ષિણ છેડે એક નાનો દ્વીપકલ્પ છે તે ગ્રીસ. તેનો કિનારો નાના અખાત અને ઉપસાગરોથી ભર-

પુર છે અને આસપાસ આવેલા સમુદ્રમાં ઘણા દ્વીપો છે તેમાં ગ્રીક લોકો રહે છે.

ગ્રીસ એ હુંગરી અને ખીણોનો બનેલો ગરમ અને સૂર્યના પ્રકાશવાળો પ્રદેશ છે. હવા નરમ છે; કેમકે ચારે તરફ દરિયામાંથી જમીન તરફ ગરમ પવન વાય છે. અનાજનો પાક ઘણો થતો નથી; પણ ગરમ, નીચી જમીનવાળી ખીણોમાં દ્રાક્ષ, ઓલિવ, અને ખીજં ઘણી જાતનાં ફળ જીગે છે અને તંબાકુ પુષ્કળ થાય છે. કરાન્ટ નામની નાની દ્રાક્ષોને સુકવીને પરદેશ ચલાવે છે. દરિયામાં વાદળીઓ માલમ પડે છે. ગ્રીક લોકો નાવિક અને વેપારી પ્રજા છે અને ભૂમધ્યસમુદ્રની આસપાસના દેશોના કિનારાનો ઘણો વેપાર તેમના હાથમાં છે.

૨,૦૦૦થી વધારે વર્ષ ઉપર આથેન્સ યુરોપમાં સર્વથી વધારે પ્રખ્યાત શહેર હતું. તે ગ્રીસની રાજધાની છે. એક ટેકરી ઉપર એકોપોલિસ નામનું તેમાં ભવ્ય મંદિર હતું.

૫૯. તુર્કસ્તાન અને બાલ્કન રાજ્યો

યુરોપના અધિકાણમાં આવેલો મોટો બાલ્કન દ્વીપકલ્પ એ દેશોનો બનેલો છે. તેમાં છ દેશો છે. દક્ષિણમાં આવેલો તુર્કસ્તાન દેશ એશિયાની સામે છે. ઉત્તર તરફ રૂમેલિયા, બલ્ગેરિયા, અને રૂમાનિયા એક એકની ઉપર આવેલા છે અને વાયવ્ય કોણમાં સર્વિયા અને મોન્ટેનીગ્રોનાં નાનાં રાજ્ય આવેલાં છે. ડાન્યુબ નદી બલ્ગેરિયાને રૂમાનિયાથી છૂટું પાડે છે.

એ દ્વીપકલ્પના એક છેડાથી બીજા છેડા સુધી બાલ્કન પર્વતની મુખ્ય હાર આવેલી છે અને તેમાંથી નાની નાની ડુંગરોની હારો દક્ષિણે દરિયા તરફ જાય છે. એ દેશ ડુંગરો અને ખીણોથી ભરપુર છે અને માત્ર ખીણોમાંજ ખેતી થાય છે. લગભગ બધા લોકો ભરવાડ કે ખેડુત છે અને કિનારા પરના લોકો માછી કે ખલાસી છે.

એ બધા દેશો એક વખત તુર્કસ્તાનને તાબે હતા, પણ એક પછી એક તેઓ તુર્ક લોકોની ધુસરીમાંથી નીકળી સ્વતંત્ર થયા. તુર્કસ્તાન એ યુરોપમાં એકજ મુસલમાની દેશ છે. એક સાંકડી સામુદ્રધુની યુરોપથી એશિયાને છૂટા પાડે છે તે પર રાજધાનીનું શહેર કોન્સ્ટાન્ટિનોપલ બાંધેલું છે. તુર્કસ્તાનનો સુલતાન એમાં રહે છે.

૬૦. રશિયા

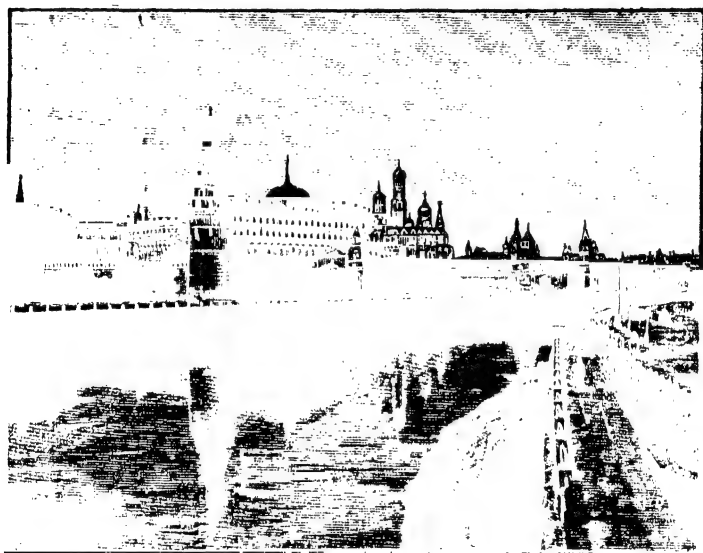
રશિયા એ યુરોપમાં મોટામાં મોટા દેશ છે. યુરોપનાં બીજાં બધાં રાજ્યો એકઠાં કરીએ તેના કરતાં પણ એ મોટા દેશ છે.

રશિયાનો બધો ઉત્તર તરફનો ભાગ એક વિશાળ નીચી ભૂમિનું મેદાન છે. ત્યાં ઘણી ટાઢ પડે છે, એટલી બધી પડે છે કે બહુજ થોડા લોકો રહી શકે છે. અહીં લેજવાળાં ટુંક્ર મેદાનો આવેલાં છે; એમાં વરસના છ મહીનાથી પણ વધારે વખત નદીઓ ઠરી જાય છે અને જમીન ખરકથી ઢંકાઈ જાય છે.

દક્ષિણે જમીનનો પહોળો ભાગ આવેલો છે, તેમાં નોર્વેની પેઠે અનનાસ ને ભૂર્જનાં ઝાડોને મળતાં ઝાડોનાં જંગલો આવેલાં છે. અહીં ઇમારતી લાકડાંને કાપી તેનાં પાટીઆં કરી પરદેશ ચઢાવવામાં આવે છે. આ પહોળા પ્રદેશમાં જે ભાગો ઉધાડા કર્યા છે તેમાં શણ અને જાડા અનાજનો પાક થાય છે. પછી એક બીજે જંગલનો પ્રદેશ આવે છે તેમાં એક, બીચ, અને લીંબુનાં ઝાડ થાય છે. અહીં પણ ખુદ્લા કીધેલા ભાગોમાં ઘઉં અને શણનાં ખેતર છે અને એ શણનાં દોરડાં કરવામાં આવે છે. આની નીચે ઉંડી, રસાળ જમીનનો એક પહોળો પ્રદેશ છે તે ઘઉં અને મકાઈથી ઢંકાયેલો છે. એ અનાજને માટે જમીન અને સુકી હવા ધણાં અનુકૂળ છે. છેવટે, દક્ષિણમાં વિશાળ ધાસનાં મેદાન છે, તેને સ્ટેપ કહે છે, તેના ઉપર ઢોર અને ઘોડાનાં મોટાં ટોળાં ભટકે છે. રશિઆના લોકો લગભગ બધા ખેડુત છે, મજબુત અને ઉઘોગી છે, અને હિંદુસ્તાનના ખેડુતોની પેઠે જમીન પર ગુજરાન ચલાવે છે.

રશિઆના ઉત્તર ભાગમાં હમેશ ધણી ટાઢ પડે છે. મધ્યમાં અને દક્ષિણમાં શિઆળામાં બહુ ટાઢ પડે છે અને ઉનાળામાં ધણી ગરમી પડે છે અને ધૂળ ઊડે છે. આપણે રરમા પાઠમાં જોઈ ગયા તે પ્રમાણે દરિયાથી દૂર આવેલા બધા અંદરના દેશોની હવા એવીજ હોય છે. યુરોપની પશ્ચિમે ધણી નરમ હવા છે; કેમકે ત્યાં આટલાંટિક મહાસાગરમાંથી ગરમ પવન વાય છે. રશિઆના લગભગ બધા ભાગ દરિયાથી

એટલા બધા દૂર છે કે ત્યાં બહુ થોડો વરસાદ પડે છે. ત્યાં હંચા પર્વતોની હારો નથી કે તેની બાજુએ પવનો વાઈ થંડી હવામાં ઉપર બળ અને જે પાણીની વરાળ પોતે લઈ જતા હોય તેને ઠારી વરસાદ બનાવે. મોટા મધ્યના મેદાનની વચ્ચે એક ધીમે ધીમે હંચો જતો જમીનનો ઢાળાવ છે તે કટલીક

મોસ્કો

નીચી ટેકરીઓ સુધી હંચો બળ છે અને એજ એ દેશમાં નદીઓને જુદી જુદી દિશાએ વહેવાનો હંચો પ્રદેશ છે. આ નીચી મધ્ય ટેકરીમાંથી નદીઓ મેદાન પર ધીમે ધીમે બળ છે. કટલીક ઉત્તર તરફ વહી ઉત્તર મહાસાગરને અને

બાલ્ટિક સમુદ્રને મળે છે, અને કેટલીક દક્ષિણ તરફ જઈ કાળા સમુદ્રને અને કાસ્પિયન સમુદ્રને મળે છે. એમાંની મુખ્ય નદી વોલ્ગા છે, તે યુરોપમાં મોટામાં મોટી નદી છે.

રશિયાની નદીઓ આટલે બધે ધીમે વેગે વહે છે તેથી મછવાઓ તેના મુખથી મૂળ સુધી સહેલાઈથી આવજા કરી શકે છે. એ નદીઓ ખાડીઓ સાથે જોડાયેલી છે અને નદીઓ અને ખાડીઓ એ દેશના જળમાર્ગ છે. રશિયન લોકો ઉનાળામાં મછવામાં મુસાફરી કરે છે અને શિયાળામાં સ્લેજ ગાડીમાં બેસીને મુસાફરી કરે છે. એ ગાડીઓને જમીન પર પડેલા બરફ ઉપર અને ઠરેલી નદીઓના હિમ પર ઘોડાઓ ખેંચી જાય છે.

રશિયાની રાજધાની પેટ્રોગ્રેડ છે. બાલ્ટિક સમુદ્રની પાસે આવેલી નાની નદીના કિનારા પર તે શહેર બાંધેલું છે. ઝાર કે રશિયાનો રાજા અહીં રહે છે. ત્યાંથી ૩૫૦ માઇલ દૂર રશિયાના મધ્ય ભાગમાં આવેલું મોસ્કો જૂનું રાજધાનીનું શહેર છે.

૬૧. આફ્રિકા, અંધારો ખંડ

જૂની દુનિયાના લોકો મોટા આફ્રિકા ખંડ વિષે એટલું થોડું જાણતા કે તેને અંધારો ખંડ કહેતા. એનું કારણ એ હતું કે બહારના ભાગમાંથી તેની અંદર પ્રવેશ કરવાનો માર્ગ શોધી કાઢવો ધણો અઘરો હતો. આફ્રિકા અને યુરોપના નકશા

તપાસો. બીજા કોઈ પણ બે ખંડો આકારમાં એટલા બધા જુદા નથી.

યુરોપમાં ઘણા અખાતો, ઉપસાગરો, અને સાંકડા સમુદ્રો ખંડના છેક અંદરના ભાગ લગણુ ધૂસી ગએલા છે. એ જળ-માર્ગોમાં થઈને યુરોપના લગભગ બધા દેશોમાં વહાણો જઈ શકે છે. એમાંના ઘણા દેશો દ્વીપકલ્પો છે, તેમની લગભગ બધી બાજુએ દરિયો છે અને કેટલાક, ગ્રેટ બ્રિટનની પેઠે ટાપુઓ છે.

આફ્રિકા આકારમાં એનાથી બહુ જુદો છે. ત્યાં કોઈ પણ દરિયો જમીનના અંદરના ભાગમાં ધૂસતો નથી. એકે દ્વીપ-કલ્પ નથી. કિનારો લાંબો, સલંગ છે અને ત્યાં ભાગ્યેજ કોઈ પણ ખંદર છે.

લાંબા અખાત અને સાંકડા સમુદ્રો સિવાય, કોઈ પણ દેશમાં બીજા જળમાર્ગો નદી છે. ઉત્તર હિંદુસ્તાનનાં વિશાળ મેદાનોમાં ગંગા અને બ્રહ્મપુત્રા નદીઓમાં સેંકડો માછલો સુધી નાનાં નાનાં વહાણો મુખથી મૂળ તરફ જાય છે. આફ્રિકામાં ઘણી મોટી નદી છે એ ખરી વાત છે; પણ તેમાંની ઘણીખરી થોડા પણ અંતરને માટે જળમાર્ગ તરીકે ભાગ્યેજ કામની છે. એ નદીઓનાં મુખ આગળ જવા માટે વહાણોને તોફાની આદ-લાંટિક મહાસાગરમાં હજારો માછલ સફર કરવી પડે છે. અસલના વખતમાં આ કામને માટે જોઈએ તેવાં મોટાં ને મજબુત વહાણો નહોતાં. પાંછલા વખતમાં જ્યારે વહાણો વધારે મોટાં બંધાયાં

અને માણસો બહાદુરીથી આફ્રિકાના મહાસાગર ઓળંગી અમેરિકા ગયા અને ત્યાંથી હિંદુસ્તાનમાં આવ્યા, ત્યારે તેઓ આફ્રિકાને કિનારે પહોંચ્યા અને આફ્રિકાની નદીઓનાં મુખ આગળ ગયા. પણ ત્યાંથી મૂળ તરફ કે નીચે વધારે દૂર તેઓથી જઈ શકાયું નહિ. એનું કારણ એ છે કે લગભગ બધી નદીઓ હંચી જમીન ઉપરથી ખૂબ જલદી વેગે ધસી આવે છે અને વહેતાં વહેતાં માર્ગમાં એક સપાટી પરથી બીજી નીચી સપાટી પર જોરથી પડે છે, તેથી પાણીના ધોધ થાય છે, તેમાં વહાણ-થી જઈ શકાતું નથી.

આ પ્રમાણે હજારો વર્ષ સુધી આફ્રિકામાં પ્રવેશ કરવાનો સહેલો માર્ગ નહોતો, તેથી એ ખંડના ઘણા ભાગ વિષે બહુજ થોડી માહિતી હતી; તેમજ જે લોકો ત્યાં રહેતા હતા તેમને વિષે પણ કંઈ જાણવામાં આવ્યું નહોતું. ભૂમધ્યસમુદ્રના કિનારા પર આવેલો, ઉત્તર કિનારા પરનો લાંબો ચીચરવટો, એટલોજ આફ્રિકાનો ભાગ યુરોપના રહેવાસીઓને જાણીતો હતો. ઇટલિ, ગ્રીસ, એશિયા માઇનોર, અને ભૂમધ્યસમુદ્રની આસપાસના બીજા દેશોમાંથી વહાણો આ ઉત્તર તરફના કિનારા પરનાં શહેરો અને મુખ્યત્વે ઈજિપ્ટ નામના પૂર્વના ભાગ સુધી જતાં અને ત્યાં જ લોકો રહેતા તેમની સાથે એ રીતે વેપાર ચાલતો.

પણ છેલ્લાં સો વરસમાં આફ્રિકા ખંડનો માર્ગ બહારની દુનિયાના લોકોને ખુલ્લો થયો છે. હવે ત્યાં ઘણા યુરોપીયન

લોકો રહે છે. એ ખંડના દક્ષિણમાં પ્રથમ હવે લોકો વસ્યા. બ્રિટિશ, ફ્રેંચ, જર્મન, અને પોર્ટુગીઝ આફ્રિકાના જુદા જુદા દેશો પર હવે રાજ્ય કરે છે. ત્યાં ધણી રેલ્વે ખંધાઈ છે અને વહાણોને રહેવાને લાયક ખંદરો ખંધાયાં છે. આ નવા વતનીઓ અને જૂના વતનીઓ વચ્ચે તેમજ દુનિયાના બીજા ભાગો વચ્ચે વેપાર ચાલે છે.

૬૨. આફ્રિકા

તેની ઉંચી જમીન, નીચી જમીન, સરોવરો, અને નદીઓ આફ્રિકાએ પશ્ચિમે આટલાંટિક મહાસાગરમાંથી અને પૂર્વે હિંદી મહાસાગરમાંથી બહાર ઉંચો આવેલો એક વિશાળ ઉંચો પ્રદેશ છે. ભૂમધ્યરેખા લગભગ મધ્યમાં થઈને તેના એક છેડાથી બીજા છેડા સુધી જાય છે અને તેની ઉત્તરે દૂર સુધી તેમજ દક્ષિણે પણ દૂર સુધી તે ફેલાયેલો છે.

આફ્રિકાની જમીન તરફ નજર કરીશું તો પ્રથમ આપણને ચારે તરફ એક નીચું કિનારાનું મેદાન માલમ પડશે. ત્યાંથી ઉત્તરે થોડો ઉંચો પ્રદેશ અને મધ્યમાં અને દક્ષિણે ધણો ઉંચો પ્રદેશ થાય છે. છેવટે, પૂર્વ બાજુ તરફ ઉંચા ડુંગરો અને પર્વતોની હારો એ ધણા ઉંચા પ્રદેશોથી છેક ઉંચે જાય છે.

નકશામાં કિનારાનું મેદાન ઘોળું ચીતર્યું છે, ઉત્તરનો થોડો ઉંચો પ્રદેશ ધણી ઝાંખી છાયામાં છે, અને ધણા ઉંચા પ્રદેશ છાયામાં સહેજ કાળા છે, અને પર્વતની હારો એથી પણ વધારે કાળી ચીતરી છે.

હિંદુસ્તાનના ક્ષરતા કિનારાની જમીનની પેઠે કિનારા પરની નીચી જમીનનો ચીચરવટો કોઈ પણ ઠેકાણે દરિયાની સપાટીથી ૫૦૦થી વધારે ફુટ ઉંચો નથી; અને ઘણે ઠેકાણે તે એથી ઘણો નીચો છે. દક્ષિણ સિવાય બીજી દિશામાં એ નીચું કિનારાનું મેદાન લગભગ બધે લેજવાળું, ગરમ અને તંદુરસ્તીને નાશકારક છે. ગોરા લોક ત્યાં જીવી શકતા નથી કે ત્યાંથી સહીસલામત જઈ શકતા નથી.

મધ્ય અને દક્ષિણમાં આવેલો મોટો ઉંચો પ્રદેશ દરિયાની સપાટીથી આસરે પોણો માઇલ ઉંચો છે. આ રીતે તે હિંદુસ્તાનમાં મ્હૈસુરના ઉંચા પ્રદેશથી સહેજ વધારે ઉંચો છે; પણ તેનાથી તે ઘણો વધારે વિશાળ છે. પૂર્વ અને પશ્ચિમ કિનારાનાં નીચાં મેદાનમાંથી પગથીઆં કે ધાટાથી તે ચઢતું ચઢતું જાય છે અને એજ પ્રમાણે પહોળાં પગથીઆંથી તે નીચું થતું નીચલા ઉંચા પ્રદેશ સુધી પહોંચે છે. ખંડનો ઉત્તરાર્ધ એ નીચલા ઉંચા પ્રદેશનો બનેલો છે. નીચેથી એ પગથીઆં ટેકરીઓની લાંબી હાર જવાં દેખાય છે.

મોટા મધ્યના ઉંચા પ્રદેશની પૂર્વે હુંગરો અને પર્વતોની હારો છે. તેઓની એક લાંબી સલંગ હાર નથી; પણ હિંદુસ્તાનના પૂર્વ ધાટોની પેઠે તેઓની ટુંકી ટુંકી હારો છે અને તેમની વચ્ચે બીણો આવેલી છે, તેમાં થઈને ઉંચા પ્રદેશમાંથી નીકળતી ધણી નદીઓ અતિવેગે વહી એક સપાટી પરથી બીજી સપાટી પર ફટતી ફટતી દરિયાને મળે છે. છેક ઉત્તર તરફના પર્વતો આબિ-

સિનિઆના પર્વતો છે અને છેક દક્ષિણ તરફના ટ્રેકન્સબર્ગ અને ન્યૂવેદ્ડ છે. એમાંના કેટલાક બે માઇલ ઊંચા છે અને થોડાંક શિખરો ત્રણ માઇલ સુધી ઊંચાં ગએલાં છે.

આ હારોના પશ્ચિમ તરફના ઢાળની તળેટી આગળ, દરીયાથી દૂર આવેલી બાબુ ઉપર, લાંબી સાંકડી ખીણો આવેલી છે અને તેમાંની કેટલીક ૨,૦૦૦ માઇલ લાંબી છે, પણ વીસ માઇલ પણ પહોળી નથી. પર્વતો પર વરસાદ પડે છે તે એ ખીણોમાં વહે છે. એ પાણી ઊંડામાં ઊંડાં પોલાણમાં એકઠું થાય છે અને કાઠ કાઠ ઠેકાણે મોટાં, ખુલ્લાં મીઠાં પાણીનાં સરોવર બને છે. એ સરોવરો ઉત્તર અમેરિકાનાં સરોવરો સિવાય દુનિયામાં મોટામાં મોટાં છે. ત્રણ મોટામાં મોટાં વિક્ટોરિઆ ન્યાન્ઝા, જેનું નામ વિક્ટોરિઆ રાણીના નામ પરથી પડ્યું છે, ટાંગાનીકા, અને ન્યાસા સરોવર છે. આ ખીણોમાં ઉત્પન્ન થતી કેટલીક નદીઓ પશ્ચિમ તરફ વહે છે; કેમકે ઊંચો પ્રદેશ ધણો-ખરો એ દિશા તરફ ઢળતો છે. પણ ઉત્તર તરફ તે ઢાળે પડતો પડતો નીચલા, ઉત્તર તરફના ઊંચા પ્રદેશ લગણુ જાય છે અને એ ઢોળાવ પરથી મોટી નાઇલ નદી વહે છે.

પર્વતની હારોના પૂર્વ તરફના ઢોળાવ ઉપર પણ ધણો વરસાદ પડે છે. નકશા પરથી જણાશે કે એ વરસાદ ધણી ટુંકી ઉતાવળી નદીઓમાં વહે છે ને તે હિંદી મહાસાગરને મળે છે.

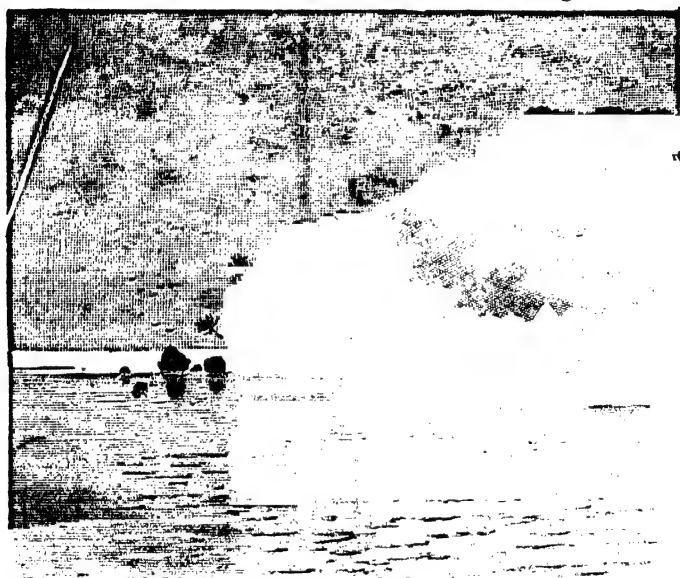
એટલાસ પર્વત ઉત્તર આફ્રિકાના વાયવ્ય કોણ ઉપર આવેલા ઊંચા ડુંગરોની હાર છે. એ પર્વત ભૂમધ્યસમુદ્રની

પાસે છે તેથી પુષ્કળ વરસાદ પડે છે. આસપાસનો દેશ રસાળ છે અને હવા સારી છે.

આફ્રિકામાં પાંચ મોટી નદીઓ છે અને તે ઉપરાંત ઘણી નાની નદીઓ છે. નાઇલ નદી સર્વથી વધારે પ્રખ્યાત છે. દુનિયામાં તે લાંબામાં લાંબી નદી છે, અને ગંગા નદીથી ત્રણ ગણી લાંબી છે. ભૂમધ્યરેખા ઉપર ન્યાન્ઝાના સરોવરમાં તેનું મૂળ છે ત્યાંથી છેક ઉત્તરે ભૂમધ્યસમુદ્રમાં તેના મુખ સુધી તે ૪,૦૦૦થી વધારે માઇલ લાંબી છે. તે પર્વતો ઉપરથી ઘણા ક્ષદ્રુપ કાંપ લઈ જાય છે અને કિનારે આવેલાં ખેતરો પર પાથરે છે. તે વહેતી જાય છે તેમ એક ક્ષદ્રુપ પ્રદેશનો લાંબો ચીયરવટો ખનાવે છે. એ દેશમાં ભાગ્યેજ વરસાદ વરસે છે; તેથી નાઇલ નદીનું પાણી એ દેશ પર ફરી વળતું નહોત તો હાલ તે દુનિયામાં એક ઉત્તમમાં ઉત્તમ ક્ષદ્રુપ દેશ છે તેને બદલે તમામ ઉત્તર આફ્રિકાના જવો વેરાન પ્રદેશ થાત. તેમાં ઘઉં, કપાસ, ડાંગેર, શેરડી, અને બીજા ઘણા પાકો સારા થાય છે, તેમજ ખજુર, નારંગી, ટેટી, વગેરે ઘણાં ફળો પણ થાય છે.

વાયવ્ય આફ્રિકામાં મોટી નદી નાઇજર છે. તે ગંગા કરતાં ૧,૦૦૦ માઇલ વધારે લાંબી છે. તેનો ઉપલો અર્ધો માર્ગ મોટા રણની દક્ષિણ કાર તરફ થઈને જાય છે; પણ નીચલો અર્ધો માર્ગ એક ઘણા ગરમ દેશમાં થઈને જાય છે, ત્યાં ભારે વરસાદ પડે છે અને ગાદું જંગલ આવેલું છે.

નીચેના ચિત્રમાં તે નદી પર વરાળથી ચાલતો મછવો ચીતર્યો છે. નદીમાં હિપોપોટમસ નામનાં ઘોડાને મળતાં જળ-ચર પ્રાણી તરે છે અને મગરો પેટ ચાલતા ચાલતા કિનારા પર આવે છે.

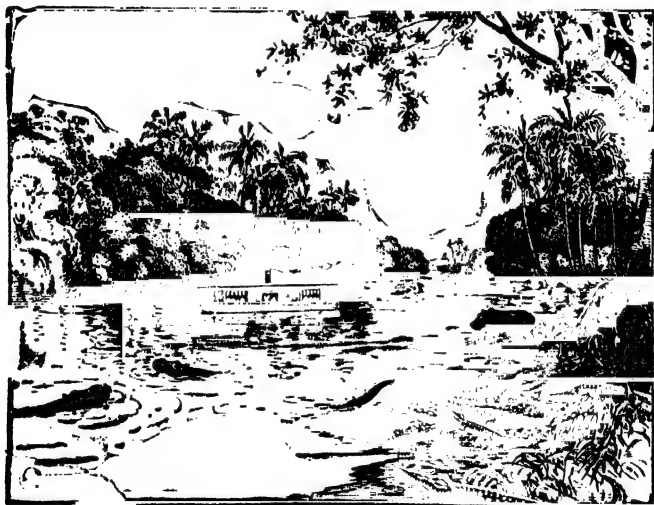

ટાંગાનીકા સરોવર

કોંગો નદી મધ્યના ઉંચા પ્રદેશમાંથી પાણી લઈ જાય છે અને દક્ષિણ અમેરિકામાં આમાઝોન નદી સિવાય દુનિયાની બીજી કોઈ પણ નદી કરતાં વધારે પાણી સમુદ્રમાં નાખે છે.

હમણા કહેલી ત્રણ નદીઓ કરતાં ઝાંબેઝિ નાની નદી

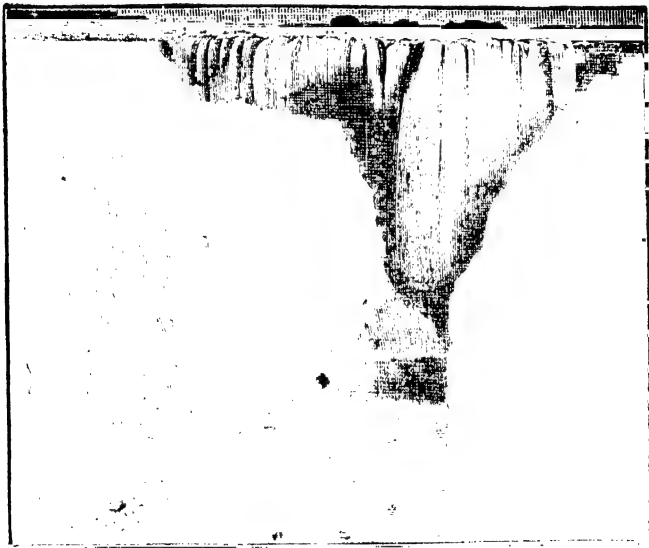
છે. દક્ષિણમાં તે મુખ્ય નદી છે. માર્ગમાં તે ૪૦૦ ફુટ ઊંચા ખડકને પાણીમાં ડુબાડી દે છે. આ મોટા પાણીના ધોધને વિક્ટોરિયાનો ધોધ કહે છે અને એમાંથી પાણીના છાંટા હવામાં ૩૦૦ ફુટ ઊંચા ઊડે છે. ત્યાંના દેશીઓ તેને “ગર્જના કરતો ધુમાડો” કહે છે. આવતે પાને એનું ચિત્ર આપેલું છે.

નાઇજર ઉપર

અધો ઉત્તર આફ્રિકા જે આછા ઊંચા પ્રદેશનો અનેલો છે તે આસરે પા માઇલ ઊંચો છે, એટલે હિંદુસ્તાનમાં દક્ષિણ પ્રાન્તનો ઊંચો પ્રદેશ જેટલો ઊંચો છે તેટલો છે; પણ તે ધણેજ વધારે મોટો છે; કેમકે તે આખા હિંદુસ્તાનના જેટલો મોટો છે. તે પૂર્વથી પશ્ચિમ સુધી લગભગ ૪૦,૦૦૦ માઇલ સુધી ફેલાયેલો

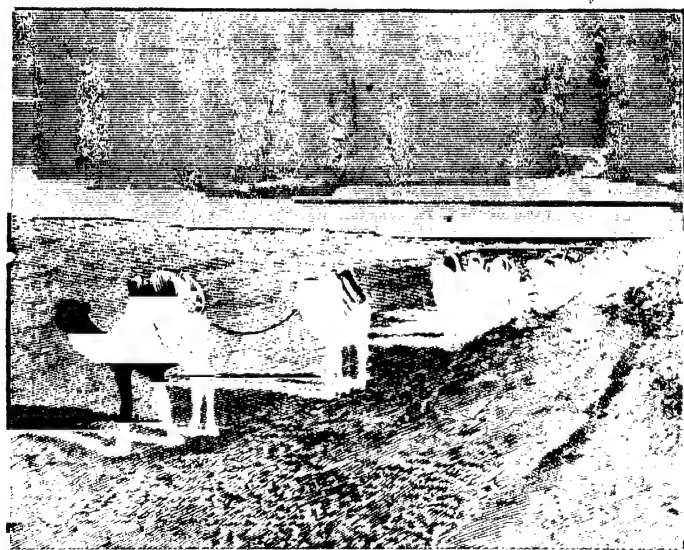
છે અને ઉત્તરથી દક્ષિણ સુધી લગભગ ૧,૦૦૦ માઇલ લાંબો છે. તે એટલી બધી નીચી સપાટી પર આવેલો છે અને તેમાંનો ધણોખરો ભાગ દરિયાથી એટલો બધો દૂર છે કે એ વિશાળ પ્રદેશ પર ભાગ્યેજ વરસાદ પડે છે. તે પ્રદેશમાં બિલકુલ નદી

વિક્ટોરિયાના ધોધો, ઝાંબેઝિ

નથી. તે ઉત્તર હિંદુસ્તાનના થર રણના જેવો પ્રદેશ છે; અને ખંને સ્થળે વરસાદ વગરની હવા છે તેનું કારણ એકજ છે. વાદળાં પશ્ચિમે આવેલા દરિયામાંથી નીકળે છે; પણ જમીનની અતિ-શય ગરમી વરસાદ પડતો અટકાવે છે. પશ્ચિમ તરફ ઉંચા પર્વતો નથી, તેથી પાણીમાંની વરાળ ઠરોને વરસાદ પડતો નથી.

પણ થરનું રણ અરવલ્લના ડુંગરો લગણુ પહોંચે છે એટલે બંધ થાય છે અને એ ડુંગરો વરસાદ વરસાવે છે, તેમ ઉત્તર આફ્રિકાના રણમાં એક વધારે હંચો પ્રદેશ આવેલો છે, તે પર ટિબેસ્ટિનામના પર્વતોની ટુંકી હાર ઉભેલી છે. એ હાર પર થઈ આકાશમાં વાદળાં જાય છે, એટલે તેઓ ઠરી જાય છે અને વરસાદ પડે છે.

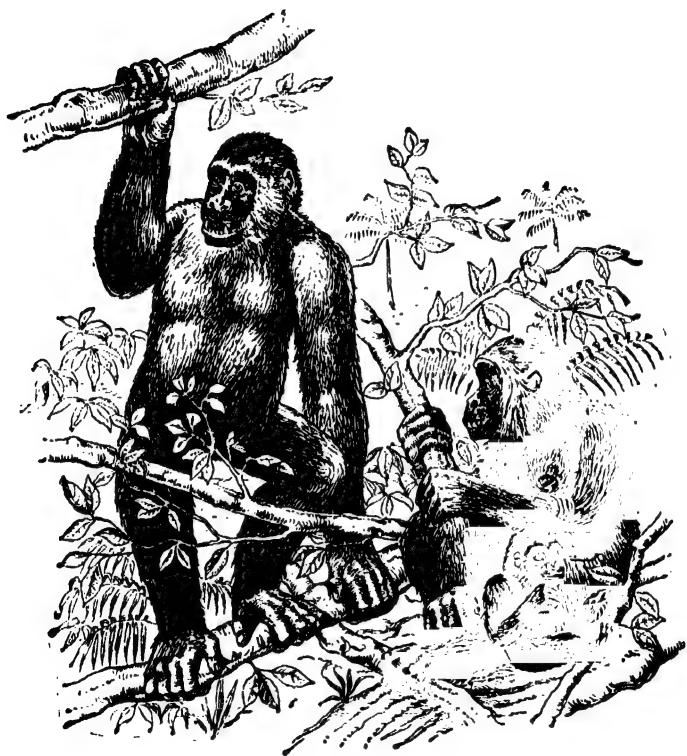
સહરામાં વણુબર

એ નીચલો ઉત્તર તરફનો હંચો પ્રદેશ સહરા ઠે મોટા રણ તરીકે પ્રસિદ્ધ છે. પૃથ્વીના પૃષ્ઠ ઉપર એ ગરમમાં ગરમ પ્રદેશ છે; દિવસે ત્યાં અતિશય ગરમી પડે છે અને રાત્રે અતિશય થંડી પડે છે; કેમકે તે વખતે ગરમ થએલી પૃથ્વી પોતાની

ગરમી હવાને આપી દે છે. પ્રબળ સુકા પવનો ચારે તરફ રેતી ઉડાડે છે. એ રેતીના મોટા ઢગ થાય છે તેને ઝૂન કહે છે, અને તે ધણી વાર સેંકડો ફુટ ઉંચા હોય છે. આ મોટા રણમાં ગ્રાડ, ખેતર, સરોવર, કે નદીઓનું નામ નથી. એ એક મોટા સાગર જેવું છે ને એમાં પાણીનાં મોજાંને બદલે રેતીનાં મોજાં છે. રસ્તો ઓળખવા માટે જમીન પર કંઈ પણ નિશાની નથી. એ પગથી વિનાનું વિશાળ રણ ઓળંગવું ધણું અઘરું છે. તેના પર મુસાફરી માત્ર ઊંટો પર બેસીનેજ કરી શકાય છે. એ ઊંટોને ધણી વાર ‘રણનાં વહાણો’ કહે છે. કાંઈ કાંઈ ઠેકાણે થોડુંક પાણી જડી આવે છે. કાંઈક ઝરેા હોય છે તે વિસ્તાર પામી નાનું સરખું ખાઓચીઉં બને છે અને પછી રેતીમાં જતું રહે છે. તેના કિનારા ઉપર ખજૂરીનાં ગ્રાડ ઊગે છે, થોડુંક ધાસ થાય છે, અને કદાચ થોડાંક ધરો ખંધાય છે. આવી જગાને રણમાં આવેલી ક્ષણદ્રુપ જગા કહે છે; પણ એવી જગા ધણીજ થોડી હોય છે. ધણી વાર માણસોને અને ઊંટોને ધણા દહાડા મીઠા પાણી વગર રહેવું પડે છે અને કાંઈ કાંઈ વખત તેઓ તરસથી મરણ પામે છે. એ રણના પૂર્વ છેડાને લિબિયન રણ કહે છે.

આ મોટા રણની દક્ષિણે ક્ષણદ્રુપ ભૂમિનો વિશાળ પ્રદેશ છે, તે સુદાન કે કાળા લોકોની ભૂમિ કહેવાય છે; કેમકે સુદાનમાં બધે હાથસીઓ રહે છે. તે દુનિયામાં કાળામાં કાળા લોકો છે. જમીનના આ વિસ્તીર્ણ પ્રદેશમાં ગ્રાડ અને પાણી પુષ્કળ છે;

પણ ભૂમધ્યરેખાની પાસે હોવાથી તેમાં અતિશય ગરમી પડે છે. પશ્ચિમમાં ધીચ જંગલો જમીનને ઢાંકી નાખે છે. અહીં હવા ભેજવાળી છે; કેમકે ઘણો ભારે વરસાદ પડે છે. એ દેશ

ગારિલા

ઘણી રેગિષ્ટ હવાથી ભરપુર છે. જંગલો વગડાઉ પ્રાણીથી ભરપુર છે. દુનિયામાં મોટામાં મોટાં વાંઢરાં ત્યાં માલમ પડે છે, તેનાં

નામ ગોરિલા અને ચિમ્પાન્ઝી છે. નદીઓમાં હિપોપોટમસ નામનાં જળચર પ્રાણી છે અને જમીન ઉપર હાથીઓ હોય છે.

આફ્રિકાની દક્ષિણે આવેલા ઉંચા પ્રદેશોમાં મોટાં મેદાનો ધાસથી છવાયેલાં છે. ત્યાં દરેક જાતનાં હરણુ અને શાહમૃગ ભટકે છે, તેમજ સિંહ અને ચિત્તા પણ સંખ્યાબંધ જોવામાં આવે છે. છેક દક્ષિણમાં યુરોપની પ્રજાઓ વસી છે, ત્યાં પુષ્કળ ઢોરો ઉછેરાય છે. ઘણી જમીન રસાળ છે, અને ઘઉં, બીજાં અનાજ, તંબાકુ, ખુંદદાણા, અને બીજા ઘણા પાકો સારા થાય છે. હવા થંડી ને આરોગ્યને અનુકૂળ છે. કેટલેક ઠેકાણે સોના અને હીરાની સમૃદ્ધ ખાણો છે, ત્યાંથી એ કીમતી પદાર્થો ખોદી કાઢવામાં આવે છે.

૬૩ આફ્રિકા

તેના દેશો અને મુખ્ય શહેરો

આફ્રિકામાં વસનારી પહેલી યુરોપીઅન પ્રજાઓ પોર્ટુગીઝ અને ડચ હતી. તેઓ દક્ષિણ તરફ નીકળ્યા હતા; કેમકે તેમણે હિંદુસ્તાન જવા અસલ સફર કરી હતી તેમાં તેમને આફ્રિકાની દક્ષિણે થઈને જવું પડ્યું હતું. ત્યાં તેમનાં વહાણો થોભતાં અને મીઠું પાણી અને તાજાં ખોરાક લેતાં. તે પ્રજાઓની પછી બ્રિટિશ, ફ્રેંચ, જર્મન, ઈટાલિઅન, એલિઅન, અને સ્પેનિશ લોકો આફ્રિકામાં આવ્યા. દરેક પ્રજા તે ખંડના જુદા જુદા ભાગમાં વસી.

લગભગ આખો આફ્રિકા ખંડ એ યુરોપી પ્રજાઓએ વહેંચી લીધો છે. મોરોક્કો અને આબિસિનિઆ એ બેજ સ્વ-તન્ત્ર રાજ્યો છે. દરેક યુરોપી પ્રજાને તાબે કયા કયા ભાગ છે તે નકશા પરથી જણાશે.

બધી યુરોપી પ્રજાઓમાં અંગ્રેજ લોકોના હાથમાં આફ્રિકાનો મોટામાં મોટો ને ઉત્તમમાં ઉત્તમ ભાગ છે. આખા ખંડનો આસરે એક તૃતીયાંશ બ્રિટિશ આફ્રિકા છે. આ ભાગ નકશામાં આછી છાયાથી દર્શાવ્યો છે.

તોપણ આફ્રિકાનો ઘણાખરો ભાગ એટલો બધો ગરમ છે કે ત્યાં યુરોપના લોકો વાસ કરી શકતા નથી. છેક ઉત્તરે ભૂમધ્યસમુદ્રના કિનારા પર આવેલા જમીનના ચીચરવટામાં તેમજ દક્ષિણે આવેલા મધ્યના અને દક્ષિણના ઉંચા પ્રદેશના પૂર્વ ભાગમાં, જ્યાં ડુંગરો છે અને હવા થંડી છે, ત્યાંજ યુરોપીઅન લોકો વસી શકે છે. અહીં ઘણા ડચ અને અંગ્રેજ લોકો વસ્યા છે અને તેને પોતાનું વતન બનાવ્યું છે.

એટલાસ પર્વતના ઉત્તરના ઢાળ પર આવેલો ફ્રાન્સ પ્રદેશ જ્યાં નદીઓ પાણી પૂરું પાડે છે તે અને તેની પૂર્વનો સુકો પણ તંદુરસ્તીને લાભકારક આફ્રિકાના ઉત્તર કિનારા પરનો પ્રદેશ, એ બે પ્રદેશ ત્રણ રાજ્યોમાં વહેંચાયા છે. તેઓ નીચે પ્રમાણે છે:—

મોરોક્કો—એટલાસ પર્વતના ઉત્તર ઢાળાવ પર આવેલું એ મુસલમાની રાજ્ય છે. એ દેશમાંથી મોટી વણજારો

સહરાનું રણ ઓળંગીને સેંકડો માઇલ દૂર દક્ષિણે સુદાન સાથે વેપાર કરવા સાડ જાય છે. મુખ્ય શહેર ફેઝ છે, ત્યાં ફેઝટોપીઆ નામની જાણીતી રાતા કપડાની ટોપીઓ બને છે.

અદજરિઆ—એ ક્રાન્સને તાબે છે. થંડી ઋતુમાં હવા ખુશકારક છે; અને યુરોપના ધણા લોકો ત્યાંના અતિશય થંડા શિયાળામાંથી બચવાને અહીં આવે છે. મુખ્ય શહેર અદજરિઆસ છે. તેનું ખાંડ સુરક્ષિત છે. સહરામાં થઈને સુદાનથી અહીં વેપાર ચાલે છે અને આવતે પાને ચિત્રમાં દર્શાવ્યું છે તેમ માલ ઊંટ પર લઈ જવામાં આવે છે.

ટ્રિપોલિ—એ ધણા વખત તુર્કસ્તાનના તાબાનો પ્રાન્ત હતો; પણ હાલ તે ભૂમધ્યસમુદ્રની પેલી તરફ સામા આવેલા ઇટલિને તાબે છે. ૧,૫૦૦ માઇલ દૂર આવેલા, ચાડ સરે-વરની આસપાસના પ્રદેશની સાથે અહીં પણ વણજારેથી પ્રુષ્કળ વેપાર ચાલે છે. મુખ્યત્વે ખજુરનો વેપાર ચાલે છે. મુખ્ય શહેર ટ્રિપોલિ છે. એ દરિયાકિનારે આવેલું બંદર છે અને તેમાં સાંડ ખાંડ છે.

ઈજિપ્ટ ૫,૦૦૦થી વધારે વર્ષ પહેલાં એક સુધરેલો દેશ હતો. સેંકડો વરસ સુધી ત્યાં દેશી રાજાઓનું રાજ્ય હતું, ત્યારપછી ગ્રીક લોકોનું, પછી રોમન લોકોનું, પછી અરબ લોકોનું, અને પછી તુર્ક લોકોનું હતું. હાલ તે બ્રિટિશ લોકોની સત્તા નીચે છે. તે દેશના બધા ભાગની હવા સુકી અને ગરમ છે અને વરસાદ ભાગ્યેજ પડે છે. પણ નાઇલ

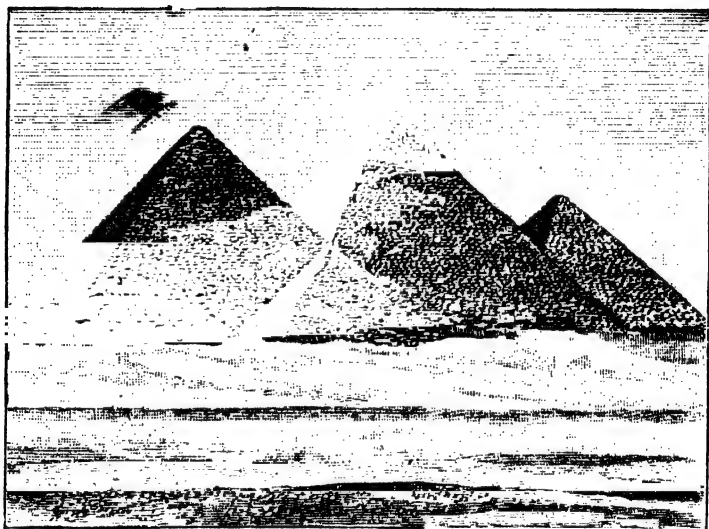
નદી તે દેશમાં થઈને જાય છે અને તેમાંથી નહેરો ખાંધી ખેતરોમાં પાણી વાળી લોકો ખેતી કરે છે.

અફ્રિકામાંથી માલ પરદેશ જાય છે.

મુખ્ય શહેર કેરો છે, તે નાઇલ નદીને કિનારે છે. આફ્રિકામાં તે મોટામાં મોટું શહેર છે. હવા સુકી અને તબી-અતને ગુણકારી છે; અને થંડી ઋતુમાં ઘણા મુસાફરો યુરોપ-થી અહીં આવે છે. કેરોની પાસે પિરમિડ (મિનારા) છે, તે ઇજિપ્ટના પ્રાચીન રાજાઓની હંચી કબરો છે. તેઓ હુંગરો જીવી દેખાય છે અને હજારો વર્ષ અગાઉ પત્થરના નક્કર ગચ્છીઓની બાંધેલી છે. દુનિયાનાં અદ્ભુત મકાનોમાં તેની ગણના

થાય છે. નાઇલ નદીના મુખ ઉપર અલેક્ઝાન્ડ્રિયા નામનું મુખ્ય બંદર આવેલું છે. તેને મહાન અલેક્ઝાન્ડરે એટલે મોટા મિર્કંદર બાદશાહે સ્થાપ્યું હતું. તેમાં સુંદર બારું છે અને ભૂમધ્યસમુદ્રના કિનારા પર આવેલા બધા દેશો સાથે તેનો વેપાર ચાલે છે.

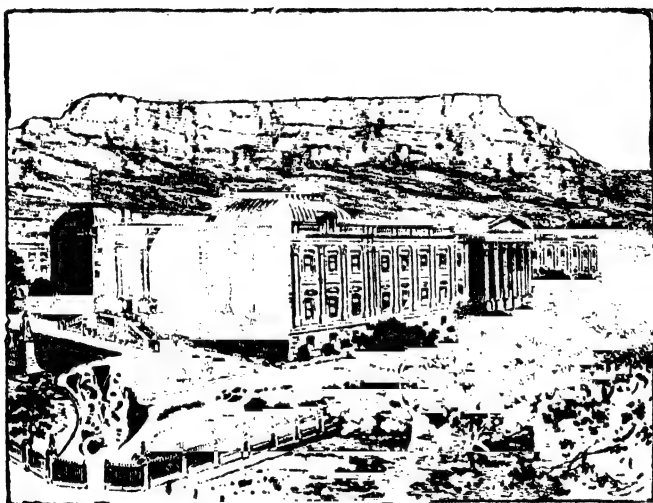

પિરમિડો

સ્વેઝની ખાડી ૮૭ માઇલ લાંબી છે, તે ભૂમધ્યસમુદ્રથી રાતા સમુદ્ર સુધી આવેલી છે. આસરે ૫૦ વરસ ઉપર એક ફ્રેંચ ધનનેરે સ્વેઝની સાંકડી સંયોગિભૂમિમાંથી ખોદી કાઢી છે. યુરોપથી હિંદુસ્તાન અને બીજા દેશોએ જવાને માટે એ ખાડીથી રસ્તો ટુંકામાં ટુંકો થાય છે. આસરે ૪,૦૦૦ આગબોટો તેમાં

થઈને દર વરસ જાય છે. એ દરિયાઈ માર્ગથી લંડનથી મુંબઈ આસરે બે અઠવાડીયામાં જઈ શકાય. ભૂમધ્યસમુદ્ર ઉપર એ ખાડીને મથાળે પોર્ટ સેડ નામનું એક શહેર અને બંદર આવેલું છે અને સ્વેડ એ રાતા સમુદ્રને કિનારે આવેલું શહેર અને બંદર છે.

બ્રિટિશ આફ્રિકામાં પૂર્વ, પશ્ચિમ, અને દક્ષિણ પર આવેલા કેટલાક મોટા દેશોનો સમાવેશ થાય છે.

હાઉસ ઓવ અસેમ્બ્લી, કેપ ટાઉન, દેબલ પર્વત પછવાડે

પૂર્વ બ્રિટિશ આફ્રિકા એ ભૂમધ્યરેખા પર આવેલો દેશ છે અને તે કિનારાથી વિક્ટોરિયા ન્યાન્ઝાના સરોવર સુધી ફેલાયેલો છે. મુખ્ય શહેર મોંબાસા છે. એ એક સુંદર બંદર છે અને ત્યાંથી વિક્ટોરિયાના સરોવર સુધી ૬૫૦ માઇલ

લાંબી રેલ્વે જાય છે. એમાં વેપારનાં મથકો છે અને પુષ્કળ હાથીદાંત અને શાહમૃગનાં પીછાં પરદેશ ચઢે છે.

દક્ષિણ ઓરિશ આફ્રિકામાં કેટલાંક મોટાં સંસ્થાનો આવે છે. તેમાં ઘણા અંગ્રેજ અને હવે સંસ્થાનીઓ અને ખેડુતો વસે છે, તેમજ આફ્રિકાના લાખો દેશી વતનીઓ પણ ત્યાં રહે છે. દુનિયામાં મોટામાં મોટી અને સમૃદ્ધમાં સમૃદ્ધ સોના અને હીરાની ખાણો દક્ષિણ ઓરિશ આફ્રિકાના પર્વતોમાં આવેલી છે. એમાં ઘણાં મોટાં શહેરો છે, તેમાંનું મુખ્ય કેપ ટાઉન ગુડ હોપ સંસ્થાનમાં કેપ ટાઉન છે. તેમાં સુંદર ખાંડ છે અને વેપાર ધમધોકારે ચાલે છે. તે ટેપલ પર્વતની તળેટી પર આવેલું છે. ત્યાં પાર્લમેન્ટ હાઉસ ઓફ અસેમ્બ્લીમાં મળે છે.

પશ્ચિમ ઓરિશ આફ્રિકાને નાઇજરિયા કહે છે; કેમકે તેને નાઇજર નદીના સમુદ્ર તરફના નીચલા પ્રવાહથી પાણી પુરું પડે છે. તે ઘણો ગરમ અને ભેજવાળો દેશ છે અને તેમાં ભારે વરસાદ પડે છે. તેમાં વગડાઉ જનવસોથી ભરેલાં ધીચ જંગલો આવેલાં છે. એ ગાઢ જંગલમાં હાથસી લોહો રહે છે. થોડાંક વેપારનાં મથક છે, તેમાંથી પુષ્કળ ખનુરીનું તેલ, જંગલી રબર, અને થોડુંક મીણ પરદેશ ચઢે છે.

કોંગોનું સ્વતંત્ર રાજ્ય—આ મોટો પ્રદેશ છે અને એમાં થઈને કોંગો નદી વહે છે. તે વિસ્તારમાં હિંદુસ્તાનના અર્ધ ભાગ કરતાં વધારે છે. હવા ગરમ છે અને વરસાદ પુષ્કળ પડે છે. ત્યાં ધીચ જંગલો આવેલાં છે. યુરોપની પ્રજાઓએ એવું નક્કી

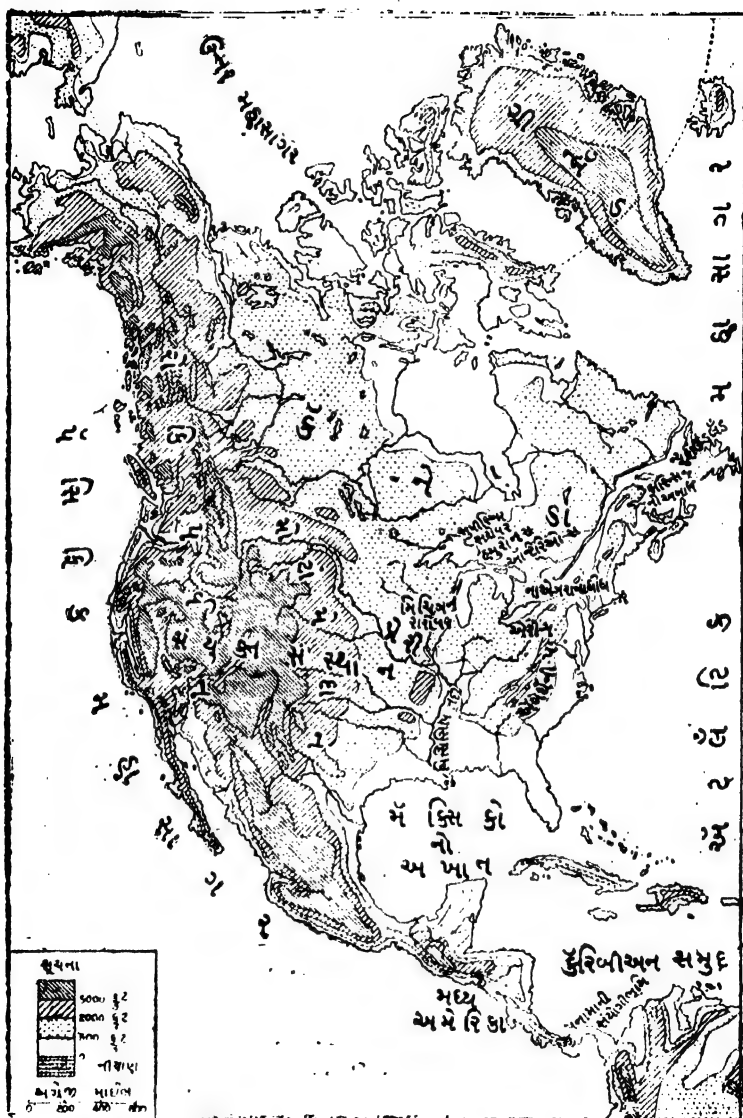
કર્ચું છે કે એ સ્વતંત્ર રાજ્ય રહેશે અને બેલિઝઅમનો રાજ એના પર રાજ્ય કરશે. એમાં હુબર્સી લોકોની ધણી જંગલી ટાળીઓ વસે છે. તેલ નીકળે એવાં ખજુરીનાં ઝાડો અને વગડાઉ રખરનાં ઝાડોથી જંગલો ભરપુર છે. તેલ, રખર, અને હાથીદાંત એ પરદેશ ચઢતી મુખ્ય નિકાસ છે.

જર્મનિ, ફ્રાન્સ, પોર્ટુગલ, ઇટલિ, અને બેલિઝઅમના તાબાના પ્રાન્તો નકશામાં બતાવ્યા છે. તેમાં ધીમે ધીમે સુધારો થાય છે. લોકો વધારે કુળવાતા જાય છે અને વેપાર વધતો જાય છે.

૬૪. ઉત્તર અમેરિકા

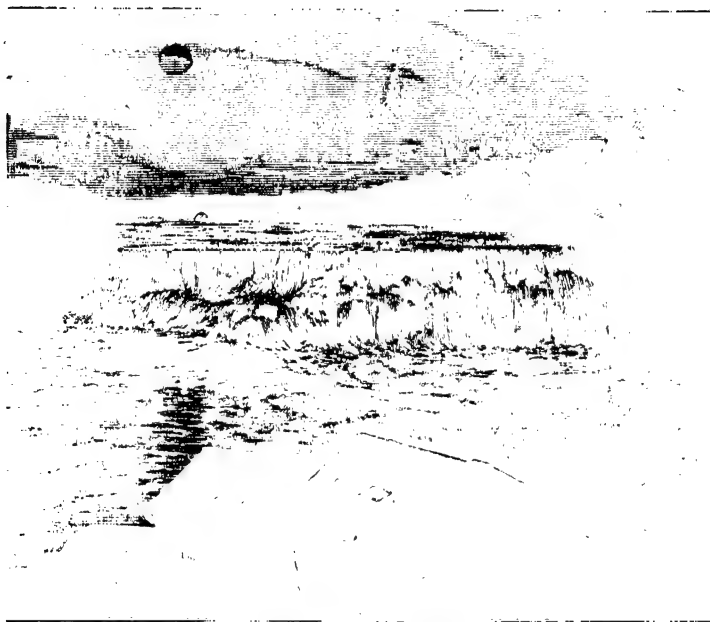
તેની ઉંચી જમીન, નીચી જમીન, નદીઓ,
અને સરોવરો

આસરે એક માઇલ ઉંચા, વિશાળ ઉંચા પ્રદેશમાંથી રોકિ પર્વતો ઉંચા ચઢ્યા છે. એ પર્વતો એ ઉંચા પ્રદેશથી એક કુબે માઇલ વધારે ઉંચા છે. તેનાં શિખરો પર ધણી વાર ઉધાડા ખડક હોય છે અને ઉત્તર તરફ થંડા પ્રદેશમાં તે ખરકથી ઢંકાએલાં હોય છે. તેના નીચલા ઢાળો પર ઉંચાં ઝાડોવાળાં મોટાં જંગલો આવેલાં છે. પશ્ચિમે પર્વતોની કટલીક ટુંકી હારો છે અને તેમાં સોના ને રૂપાની મોટી ખાણો આવેલી છે. એ પૂર્વ કિનારે આલિધાનિ પર્વતની હાર આવેલી છે. એ રોકિ પર્વતના કરતાં અને જ ઉંચા પ્રદેશ પર એ પર્વત આવેલો છે

ઉત્તર અમેરિકા-હંચી જમીન, નીચી જમીન, નદીઓ, અને સરોવરો.

તેના કરતાં પણ ઘણી નીચી છે; કમકે તે માત્ર અર્ધો માઇલજ
 હંચી છે. તેમાં કાલસા અને લોઢાની બહુ કીમતી ખાણો છે.
 એ બે પર્વતની હારોની વચ્ચે વિશાળ, હંચી ભૂમિનાં

મિસિસિપિના ઘોઘા

મેદાનો આવેલાં છે, તે મોટાં મેદાન કહેવાય છે. એ હંચો
 પ્રદેશ છે, પૂર્વ તરફ ઢાળ પડતો છે, અને નીચે
 નમતો નમતો પ્રેરી નામનાં મેદાનો બનાવે છે. રોકિ
 અને આલિધાનિના પર્વતો વચ્ચેની વિશાળ ખીણની

તળેટી ઉપર મિસિસિપિ નદી ધણી શાખાઓ સાથે વહે છે અને એમાંની કેટલીક શાખાઓ ગંગા નદીના કરતાં પણ મોટી છે.

મોટાં મેદાનોની આરપાર પૂર્વપશ્ચિમ એક હંચી ભૂમિ આવેલી છે, તેને ગ્રેટ ડિવાઇડ કહે છે. દક્ષિણે આવેલી નદીઓ—મિસિસિપિ અને તેની શાખાઓ—અને ઉત્તરની ધણી નદીઓ અને સરોવરો વચ્ચે એ હંચો પ્રદેશ જળોને જીવંત પાડે છે અને છાપરાના મોભના જેવો છે. વળી ઉત્તર અમેરિકાના બે મોટા દેશો વચ્ચેની તે સીમા છે. તેની ઉત્તરે કાનડાનું રાજ્ય કે બ્રિટિશ અમેરિકા આવેલું છે અને દક્ષિણે યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ આવેલાં છે.

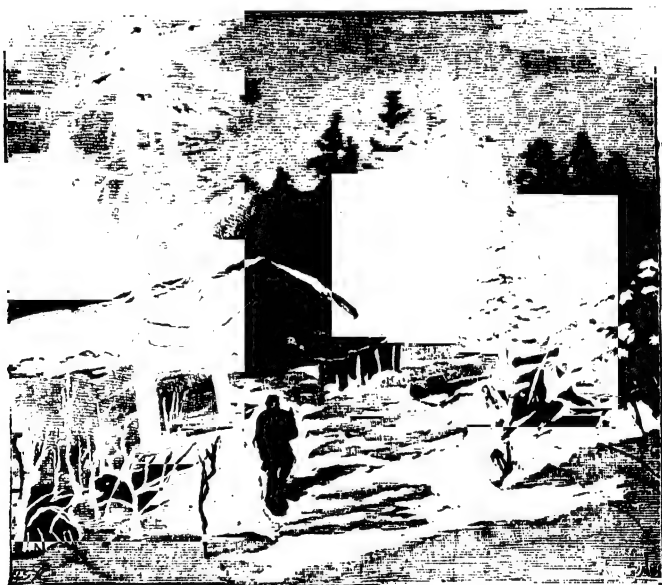
એ મોટાં મેદાનોના ઉત્તરાર્ધમાં હજારો સરોવરો આવેલાં છે. તેમાંનાં કેટલાંક એટલાં બધાં પાસે છે કે માણસો વહાણોમાં બેસી લાંબી મુસાફરી કરે છે અને એ સરોવરોની વચ્ચેના જમીનના ભાગ પર આવે છે ત્યારે એક સરોવરથી બીજા સરોવર સુધી વહાણોને ખેંચી લઈ જાય છે. ગ્રેટ ડિવાઇડની વચ્ચે વિશાળ નીચી ખીણો છે, તે પાણીથી ભરપૂર છે. દુનિયામાં એ મોટામાં મોટાં મીઠા પાણીનાં સરોવર છે. એવાં પાંચ છે—સુપીરિયર, મિચિગન, હ્યૂરોન, એરી, અને ઓંટરિઓ. છેલ્લાં બે સરોવરોની વચ્ચે એક નાની, પણ અતિવેગવાળી નદી એક છાતીસમાન ઉભા, વિશાળ ખડક ઉપર થઈને વહે છે અને તેનો નાઅ્યેગરાનો (પાણીની ગર્જનાનો) મોટા ધોધ બને છે, તે દુનિયામાં એક પ્રસિદ્ધમાં પ્રસિદ્ધ ધોધ છે. એ પાણી

વહેતું વહેતું સેંટ લોરેન્સ નદીમાં જાય છે અને આટલાંટિક મહાસાગરમાં વિસ્તાર પામતા એજ નામના વિશાળ અખાતમાં ઉત્તર તરફ વહી જાય છે.

પૂર્વ કિનારા ઉપરનાં અખાતો, ઉપસાગરો, અને નદીઓ ઉત્તર અમેરિકાના છેક અંદરના ભાગ સુધી જળમાર્ગો બને છે. નાનીમોટી આગબોટા એ માર્ગોમાં મૂળથી મુખ્ય સુધી અને મુખ્યથી મૂળ સુધી હજારો માઇલ જગ્યાએ કરે છે. આજ કારણે લીધે બધાં મોટાં દરિયાકાંઠે આવેલાં બંદરો અને બધાં પ્રાચીનમાં પ્રાચીન અને મોટાંમાં મોટાં શહેરો ઉત્તર અમેરિકાની પૂર્વ બાજુએ આવેલાં છે, તેમાં કેટલાંક કિનારા પર છે અને બાકીનાં મોટી મોટી નદીઓ અને સરોવરોના કાંઠા પર છે.

પૂર્વકિનારો યુરોપની સામે આવેલો છે અને ફ્રાન્સ અને ઈંગ્લંડમાંથી સર્વથી પહેલા પરદેશ વસનારાઓ ખંડના એજ ભાગ પર આવ્યા. તેઓ આસરે ૩૦૦ વરસ ઉપર આવવા માંડ્યા. તેમણે વિશાળ, ફળદ્રુપ, અને પુષ્કળ પાણીવાળાં મેદાનો જ્યાં અને ત્યાંનાં હવાપાણી પણ લગલગ પોતાના વતનના જેવાંજ લાગ્યાં, તેથી તેઓ પૂર્વ કિનારે વસ્યા. ત્યારપછી બીજા ઘણા માણસો ત્યાં આવ્યા અને બીજાઓ સંખ્યાબંધ આવવા લાગ્યા, એટલે તેઓ ધીમે ધીમે દેશના પશ્ચિમ ભાગ તરફ ફેલાયા; કેમકે તેમનો માર્ગ અટકાવવાને મોટા પર્વતોની હાર નહોતી; માત્ર આલિધાનિઝ પર્વતો માર્ગમાં હતા; પણ તેની અંદરથી

જવાના ધણા વકાશ-હતા. નવા વસનારાઓની સંખ્યા વધતી ગઈ તે ઠેઠ રોકિ પર્વતની હાર લગણ ફેલાયા ત્યાંસુધી વધી. આખરે, કુટલાકા એ પર્વતો પણ ઓળંગી ગયા અને પાસિફિક મહાસાગરને કિનારે આવેલા પ્રદેશોમાં વસ્યા. હાલ ઉત્તર અમેરિકામાં યુરોપના લોકોની સંખ્યા લગભગ ૧૦ કરોડ છે. તેમાંના

કાનડામાં શિયાળાનો દેખાવ

ધણાખરા બ્રિટિશ છે, અથવા તો બ્રિટિશ પૂર્વજોના કુળના છે અને લગભગ અંધા અંગ્રેજી ભાષા બોલે છે. તોપણ ફ્રેંચ અને યુરોપના બીજા દેશના લોકો પણ ત્યાં વસ્યા છે.

ઉત્તર ધ્રુવવૃત્તની અંદર અને તેની પાસેના થંડા ઉત્તરના પ્રદેશમાં દરિયો અને નદીઓ પણ વરસના ધણા મહીના બરફથી ઠરી ગએલાં હોય છે. બધે બરફ બરફ થઈ રહે છે, એટલે જમીન કંઈ અને દરિયો કયો તે ઝાળખવું અધરું પડે છે. ત્યાં ભાગ્યેજ કાંઈ વૃક્ષ જોગે છે. કાંઈ મોટાં શહેર નથી. આ વેરાન ને લયંકર પ્રદેશમાં બહુજ આછી વસ્તી છે. એસ્કિમો લોકોની પેઠે તેઓ શિકાર કરીને અને માછલાં પકડીને ગુજરાન ચલાવે છે. પ્રાણીઓમાં સીલ નામનું જળચર પ્રાણી, રીંછ, અને ઘોળાં કાલાંજ માલમ પડે છે. ઉત્તર અમેરિકાનો આ બધો ભાગ અગાઉ વાંચી ગયા તેવો ટુંક પ્રદેશ છે.

બધો મધ્ય ભાગ થંડો, પણ બહુ થંડોએ નહિ ને બહુ ગરમ નહિ એવો પ્રદેશ છે અને ત્યાં ધઉં અને બીજી બધી જાતનું અનાજ પુષ્કળ જોગે છે. કાલસા અને લોહું પણ પુષ્કળ નીકળે છે અને મોટાં શહેરો પણ ધણાં છે. પાછલા પાનાના ચિત્રમાં કાનડાની ઉત્તર તરફનો દેખાવ આપેલો છે, તે પ્રદેશમાં શિઆળામાં પુષ્કળ બરફ અને હિમ પડે છે. ફરનાં ઝાડ જોગે છે, ખેડુતને બરફ પર ચાલવાનાં ખૂટ પહેરવાં પડે છે, અને જમીન તેમજ કેટલાંક ઝાડ અને ઝુંપડાંનાં છાપરાં પણ બરફથી ઘોળાં દેખાય છે. બંને કિનારા પર પુષ્કળ વરસાદ પડે છે; કમકે ત્યાં ઉંચી પર્વતોની હાર આવેલી છે; પણ મધ્ય ભાગમાં પવન સુકા

વાય છે; કેમકે ધણીખરો વરસાદ તેઓએ ઉંચા પર્વતો પર વરસાવી દીધેલો હોય છે. પૂર્વ કરતાં પશ્ચિમનો દેશ વધારે થંડો છે; કેમકે તે વધારે ઉંચો છે.

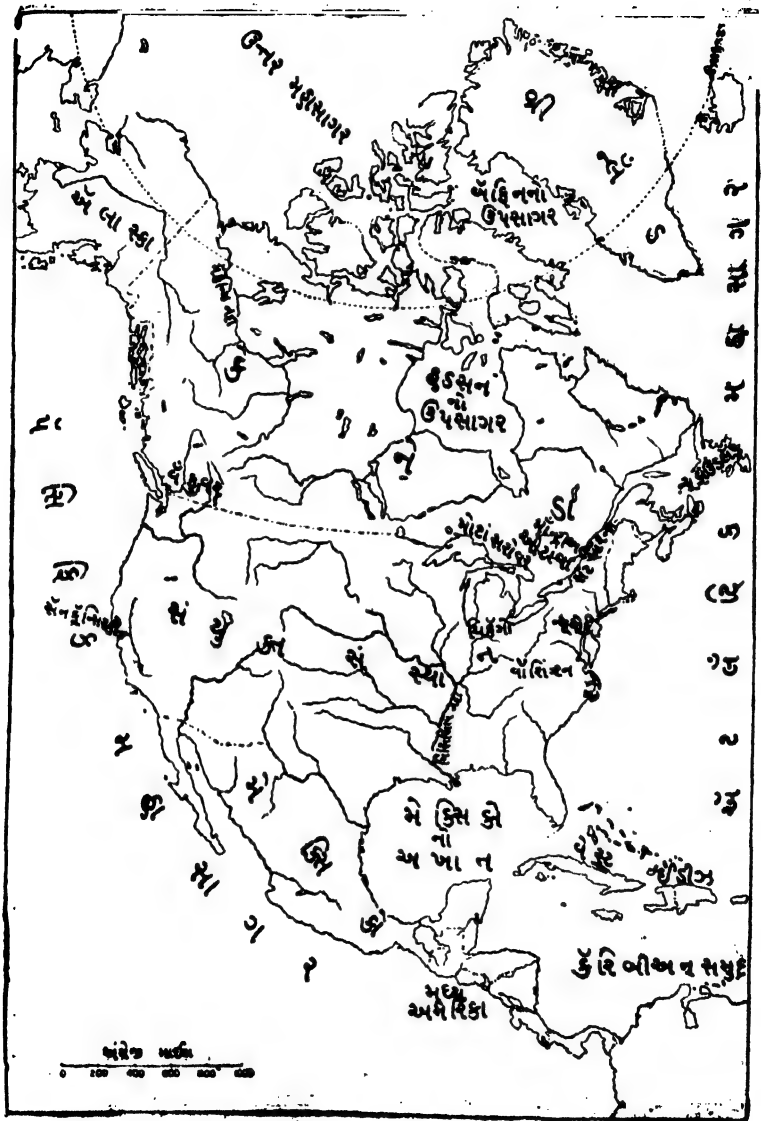
આગળ જતાં દક્ષિણ તરફ ગરમ પ્રદેશ આવે છે, ત્યાં ખેતી જતનાં ફળજાડ ઊગે છે અને પરિપક્વ થાય છે. તેથી આગળ દક્ષિણમાં એથી વિશેષ ગરમી પડે છે, ત્યાં ડાંગેર, તમાકુ, અને કપાસનાં ખેતર દેખાય છે; કેમકે હવા હિંદુસ્તાનની હવાને મળતી છે. તે ભૂમધ્યરેખાની પાસે છે. હિંદુસ્તાનની પેઠે તેની પૂર્વ અને પશ્ચિમે મહાસાગર છે અને જમીન વધારે સાંકડી છે.

૬૫. ઉત્તર અમેરિકા

તેના દેશો, રાજ્યો, અને મુખ્ય શહેરો

ઉત્તર અમેરિકામાં ત્રણ મોટા દેશો છે—બ્રિટિશ અમેરિકા કે કાનડાનું રાજ્ય, યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ, અને મેક્સિકો.

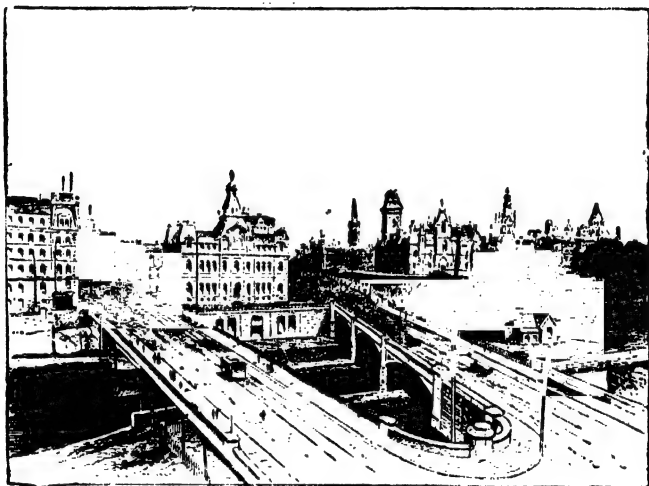
કાનડા અમેરિકા ખંડના આખા ઉત્તરાર્ધ પર ફેલાયેલો છે; વાયવ્ય કાણ પર આલાસ્કા છે, તેજ માત્ર એમાં આવતો નથી. તે યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સને તાબે છે. તેમજ ઈશાન કાણ પર લાઆડોરનો દ્વીપકદ્વપ અંગ્રેજ લોકોને તાબે છે, તોપણ ત્યાં ન્યૂ ફાઉંડલેંડની સત્તા છે. એ રાજ્યના જુદા જુદા પ્રાંતોમાં વિભાગ થયેલા છે. રાજધાનીનું શહેર ઓટાવા, સેંટ લોરેન્સ-

ઉત્તર અમેરિકા-તેના દેશો, રાજ્યો, અને મુખ્ય શહેરો

ની મોટામાં મોટી શાખા ઓટાવા નદી ઉપર છે. અહીં પાર્લમેન્ટ મળે છે અને ગવર્નર-જનરલ પણ અહીં રહે છે.

કાનડામાં મોટામાં મોટું શહેર મોંટ્રીઅલ છે અને તે સેંટ લોરેન્સ નદી પર આવેલું છે. કાનડાના રાજ્યનું એ રેલ્વેનું મુખ્ય મથક છે, તેમજ દરિયાકિનારાનું મુખ્ય બંદર છે.

ઓટાવા

પશ્ચિમ કિનારે મુખ્ય શહેર વાંકુવર છે, તે એજ નામના ટાપુ ઉપર છે.

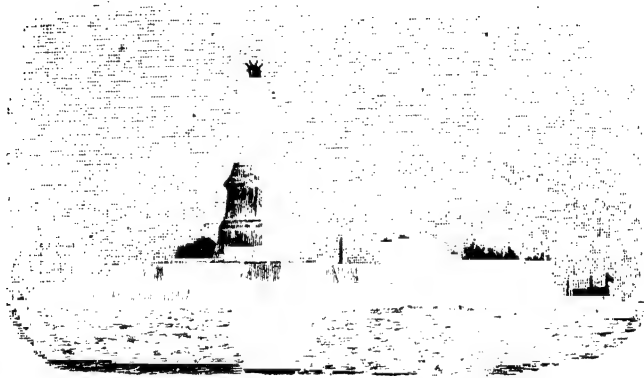
કાનડામાં ઘણાં મોટાં શહેરો છે અને બધા દેશો સાથે ત્યાં ભારે વેપાર ચાલે છે. ઘઉં, ઇમારતી લાકડાં, અને રૂવાં-વાળાં ચામડાં એ પરદેશ ચઢતી મુખ્ય નિકાસ છે.

યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ (એકત્ર સંસ્થાન) કાનડાની દક્ષિણે આવેલો વિશાળ પ્રદેશ છે. તે દુનિયામાં એક સુંદરમાં સુંદર ને ધનાઢ્યમાં ધનાઢ્ય દેશ છે; અને મોટાં બળવાન રાજ્યોમાંનું એક તરીકે ગણાય છે. એ સ્ટેટ્સમાં ૮ કરોડથી વધારે વસ્તી છે. આસરે એક નવમાંશ હબસી લોકો છે, ને તેઓ જે હબસી ગુલામોને લાંબા વખત ઉપર છૂટા કર્યા હતા તેના વંશજો છે. બાકીના બધા યુરોપીઅન જાતિના, મુખ્યત્વે બ્રિટિશ છે. એમાંના લગભગ બધા અંગ્રેજી ભાષા બોલે છે. બધા હબસીઓ પણ અંગ્રેજી ભાષા બોલે છે; કેમકે તેમને બીજી કોઈ ભાષા આવડતી નથી. આળીસથી વધારે સંસ્થાનો છે; તે દરેકમાં તેના પોતાના કાયદા ચાલે છે, પણ દરેક સંસ્થાન પાર્લમેન્ટ કે પ્રતિનિધિઓના મંડળમાં સભ્યો મોકલે છે. એ પાર્લમેન્ટ એ દેશની રાજધાની વોશિંગ્ટનમાં મળે છે અને જેવી રીતે હિંદુસ્તાનના વાઘસ-રાયની ધારાસભા આખા હિંદુસ્તાનને માટે કાયદા રચે છે, તેમ એ પાર્લમેન્ટ આખા દેશને માટે કાયદા બાંધે છે.

એ સંસ્થાનોને દુનિયાના બધા ભાગો સાથે ધર્મ, બીજી જાતનાં અનાજ, કૃષ્ણ, ઇમારતી લાકડાં, લોઢું, પોલાદ, અને સુતરાઉ કાપડનો પુષ્કળ વેપાર ચાલે છે. બીજા કોઈ પણ દેશમાં છે તેના કરતાં ત્યાં વધારે રેલ્વે છે.

ન્યૂ યૉર્ક અમેરિકામાં મોટાંમાં મોટું શહેર છે. એ મોટા શહેરમાં લગભગ ૪૦ લાખની વસ્તી છે. તેનું બાફ

રેનકદાર છે. બારામાં એક નાના ટાપુ પર સ્વતન્ત્રતાનું પુતળું છે, તે ૨૫૦ ફુટ ઉંચું છે. તેનું માથું એટલું બધું મોટું છે છે તે પર ૪૦ માણસ સાથે ઉભા રહી શકે. મિચિગન સરો-વરને કાઠે આવેલું ચિકાગો શહેર મોટાંમાં મોટું દેશના અંદર-ના ભાગમાં આવેલું શહેર છે. સાન ફ્રાન્સિસ્કો પશ્ચિમ કિનારા પરનું મોટું બંદર છે.

સ્વતંત્રતાનું પુતળું, ન્યૂ યોર્કનું બારે

મેક્સિકો મધ્ય અમેરિકાનો મુખ્ય દેશ છે. ત્યાંના લોકો સ્પેનિશ છે, અથવા તે સ્પેનિશ લોકો અને દેશના જૂના વતનીઓના લગ્નથી થયેલી મિશ્ર પ્રજા છે. એ દેશમાં કીમતી ખાણો છે, મુખ્યત્વે રૂપાની અને તેલની ખાણો છે. દેશ દરિયાની સપાટીથી ૫,૦૦૦ ફુટ ઉંચો છે, તેથી તેનો ધણોખરો ભાગ ઉંચો પ્રદેશ છે. ત્યાં વરસના સાત મહીના

ભારે વરસાદ પડે છે અને પાંચ મહીના કારા જાય છે, એટલે તેમાં ખિલકુલ વરસાદ પડતો નથી.

૬૬. દક્ષિણ અમેરિકા

તેની ઉંચી જમીન, નીચી જમીન, અને નદીઓ

દક્ષિણ અમેરિકાનો મોટો ખંડ ઉત્તરદક્ષિણ લગભગ ૫,૦૦૦ માઇલ લાંબો છે. ઈશાનકોણ તરફ તે આટલાંટિક મહાસાગરમાં બહાર પડતો નીકળી આવ્યો છે, ત્યાં ભૂમધ્યરેખાથી દક્ષિણે થોડેક દૂર તે ૩,૦૦૦ માઇલ પહોળો છે. પછી તે નૈર્ઋત્ય તરફ ફેંટાઈ ઓછો પહોળો થાય છે અને એક બિંદુમાં તેનો છેડો આવે છે, તે દક્ષિણ મહાસાગરની ઉત્તરે નજીકમાં છે.

દક્ષિણ અમેરિકા ઘણો ગરમ દેશ છે, તેમાં પુષ્કળ વરસાદ પડે છે. દુનિયાના બીજા કોઈ ભાગમાં છે તેના કરતાં ત્યાં વધારે વિશાળ અને વધારે ધીચ જંગલો છે. તેમાં માત્ર વગડાઉ પ્રાણીઓની જ વસ્તી છે; કેમકે માણસો તેમાં થઈને જઈ શકતાં નથી. તેઓ માત્ર ઝાડ પર રહેનારાં વાંદરાં, અને મોટા સાપો, અને ઘણી જાતનાં વગડાઉ જાનવરોથી ભરપૂર છે.

આંડીઝ પર્વતની હાર પશ્ચિમ કિનારે લગભગ સલંગ ચાલી જાય છે. પાસિફિક મહાસાગરની સામા તે એક ઉંચી પર્વતની દિવાલ છે અને ઘણે ઠેકાણે તેની ઉંચાઈ ત્રણથી ચાર માઇલ છે.

દક્ષિણ અમેરિકા-તેની ઉત્તરી જમીન, નીચી જમીન, અને નદીઓ.

પૂર્વ તરફ આંડીઝ એકદમ ઉભો નીચો નમી જાય છે. ત્યાં એક વિશાળ મેદાન છે, તે આખા ખંડમાં ઉત્તરથી દક્ષિણ સુધી ફેલાયેલું છે; માત્ર બેઝ ઠેકાણે એ મેદાનમાંથી ઉંચો પ્રદેશ બને છે તે તેમાં થઈને પૂર્વ તરફ જાય છે અને દક્ષિણ અમેરિકાની આરપાર એક ઉત્તર તરફનો અને એક દક્ષિણ તરફનો નદીનો પ્રવાહમાર્ગ બનાવે છે. ઉત્તર તરફની ઉંચી ભૂમિ ગિઆનાનો

આમાઝોન ઉપર

ઉંચો પ્રદેશ કહેવાય છે. ઉત્તર તરફની ઓરિનોકો નદીને તે દક્ષિણ તરફની આમાઝોન નદીથી છૂટી પાડે છે. દક્ષિણ તરફની ઉંચી ભૂમિ બ્રાઝિલનો ઉંચો પ્રદેશ છે, તે ઉત્તર તરફનાં આમાઝોનનાં પાણીને દક્ષિણ તરફનાં લા પ્લાટાનાં પાણીથી છૂટાં કરે છે.

ઓરિનોકોનો પ્રવાહ જમાં થઈને જાય છે એ વિસ્તીર્ણ મેદાનને લાનોઝ કહે છે, આમાઝોનના જળપ્રદેશમાંનાં મેદાનને સેલ્વાઝ અને પ્લાટાના જળપ્રદેશમાં આવેલાં મેદાનને પામ્પાઝ કહે છે. લાનોઝ અને પામ્પાઝ વિસ્તીર્ણ, ધાસનાં મેદાન છે, તેમાં ઢોરો, ઘેટાં, ને ઘોડાનાં ટોળાં ચરે છે, પણ સેલ્વાઝ તો ધીચોધીચ વૃક્ષોવાળાં જંગલ છે.

આમાઝોન દુનિયામાં મોટામાં મોટી નદી છે. મુખ્ય નદી પાસિફિક મહાસાગરની પાસે આંડીઝ પર્વતમાં ઉત્પન્ન થાય છે અને પૂર્વ તરફ દક્ષિણ અમેરિકાની પહોળાઈની આરપાર થઈને આટ્લાંટિક મહાસાગરને મળે છે, ત્યાં તેનું મુખ ૩૦ માઇલ પહોળું છે. તેને આઠ શાખા છે, તે હરૈક ગંગા નદી કરતાં મોટી છે. ઉત્તર અને દક્ષિણના ઉચ્ચ પ્રદેશોમાંથી નીકળતી મોટી નદીઓ તેને પોષે છે. સેલ્વાઝનાં મોટાં જંગલોમાં થઈને તે વહે છે, ત્યાં રસ્તા નથી. મુસાફરી કરવાનો રસ્તો નદી ઉપર વહાણોમાં બેસીને જવાનો છે, અને તે મોટી નદી અને તેની શાખાઓ મળીને આગબોટો માટે ૨૫,૦૦૦ થી વધારે માઇલનો જળમાર્ગ થાય છે. એ મોટી નદી જે કાંપ ધસડી લાવે છે તે દરિયાની બહાર ૨૦૦ માઇલ સુધી જમીન નજર બહાર જાય ત્યાંથી ઘણે દૂર સુધી દૃષ્ટી શકાય છે.

પ્લાટા એ દક્ષિણમાં મોટી નદી છે અને તે બ્રાઝિલના ઉંચા પ્રદેશમાંથી વહે છે. દુનિયામાં એ ત્રીજા નંબરની મોટી

નદી છે અને આમાઝોન અને આફ્રિકાની કોંગો નદી સિવાય બીજી કોઈ નદી કરતાં દરીયામાં વધારે પાણી નાખે છે. તેને પરાના પણ કહે છે; માત્ર મુખ આગળ તેનું નામ પ્લાટા છે.

૬૭. દક્ષિણ અમેરિકા

તેનાં રાજ્યો અને મોટાં શહેરો

દક્ષિણ અમેરિકાના જુદાં જુદાં રાજ્યોમાં વિભાગ થયા છે, તે રાજ્યો નકશે જોવાથી જણાશે. આસરે ૪૦૦ વરસ ઉપર સર્વથી પહેલા જ યુરોપી લોકો એ દેશમાં આવ્યા તે સ્પેનિશ લોકો હતા. તેઓએ એ દેશ જીતી લીધો અને તેમાં પોતાનાં સંસ્થાનો સ્થાપ્યાં. પણ ૩૦૦ વરસ સુધી સ્પેનિશ્વર લોકોએ રાજ્ય કર્યું. ત્યારપછી એ સંસ્થાનના લોકોએ એક પછી એક ખળવો કર્યો. તેઓ સ્વતન્ત્ર થયાં અને હવે પ્રજા-સત્તાક રાજ્યો કહેવાય છે, એટલે એ રાજ્યોમાં રાજ નથી, પણ પ્રજાનું પોતાનું રાજ્ય છે. ત્યાંના લોકો સ્પેનિશ પૂર્વજો અને દેશના જ અસલ વતનીઓ સાથે તે લોકો ભેગા થયા તેમના વંશજો છે. ત્યાં દસ લાખ કરતાં વધારે હબસી લોકો છે, તેઓ અગાઉ ગુલામ હતા, પણ હાલ સ્વતન્ત્ર છે.

ઈશાન કોણ પરગિઆનાના ઉંચા પ્રદેશની ઉપરગિઆના નામનો નાનો દેશ છે. તે ગરમ દેશ છે અને ત્યાં ખૂબ વરસાદ પડે છે. તેમજ ત્યાં ધીચ જંગલો આવેલાં છે ને

ત્યાંનાં હવાપાણી શેગિષ્ટ છે, પણ જમીન ધણી ફળદ્રુપ છે. તેના ત્રણ ભાગ છે, તે ફ્રેંચ, બ્રિટિશ, ને હય લોકોને તાબે છે. એ ખંડનો એટલોજ ભાગ માત્ર બ્રિટિશ લોકોને તાબે છે.

રીઓ ડે જનીરો

ત્યાં મરી, ખાંડ, ખુંદદાણા, અને કપાસ થાય છે. હિંદુસ્તાનથી મનુરો આવે છે તે ત્યાંનાં ખેતરોમાં કામ કરે છે. આવા ગરમ દેશમાં ગોરા લોકો રહી શકતા નથી.

બ્રાઝિલ દક્ષિણ અમેરિકાનું મોટાંમાં મોટું અને મુખ્ય રાજ્ય છે. એ ઘણો વિશાળ દેશ છે અને એમાં બે મોટા ભાગ છે. એક તો આમાઝોન નદીથી સિંચાએલું નીચું વિશાળ મેદાન. એ દેનીયું મેદાન નદીઓ અને જંગલોથી ભરપૂર,

અંધારાથી ઘેરાએલું, અને ગરમ છે. બીજે ભાગ દક્ષિણ અને અગ્નિકાણમાં આવેલો છે. તે વિશાળ હંચી જમીન છે, દરિયાની સપાટીથી અર્ધો માઇલ હંચી છે, અને તેના પર ઘાસથી ઢંકાએલાં મેદાનો આવેલાં છે. આગ્રિલમાં પુષ્કળ ખુંદ-દાણા અને ગરમ દેશોના લગભગ બધા પાક થાય છે. હંચી

પાગ્યાજના ઉપર એતર

જમીન ઉપર ઘેટાં ને ઘોડાએને મોટી સંખ્યામાં ઉછેરવામાં આવે છે. મુખ્ય શહેર રીઓ ડી જનીરો છે, તે આટલાંટિક મહાસાગરના એક હંડા ઉપસાગરને કાઠે આવેલું છે. કહે છે કે દુનિયામાં એ સુંદરમાં સુંદર જાગે છે.

આર્ગેન્ટિના એ રાજ્ય બ્રાઝિલની દક્ષિણે આવેલું છે. આન્ડીઝના પૂર્વ તરફના દક્ષિણ અમેરિકાનો બાકીનો બધો ભાગ એ દેશથી રોકાયેલો છે. તેમાં થઈને મોટી નદી પરાના અને તેની શાખાઓ વહે છે. એમાં પામ્પાઝ નામનાં વિશાળ મેદાનો આવેલાં છે અને તે ઢોરો, ઘેટાં, અને ઘોડાથી ઢંકાયેલાં છે. છેક દક્ષિણે પાટાગોનિઆ નામનો ઘણી સુકી જમીનનો મોટો પ્રદેશ છે, તેમાં થોડીક ભટકતી ટાળીઓ રહે છે. આર્ગેન્ટિનાની રાજધાની બુએનોસ એરીસ છે. તે લાપ્લાટા નદીને કિનારે બાંધેલું છે. દક્ષિણ અમેરિકામાં એ મોટાંમાં મોટું શહેર છે.

ચિલિ એ આન્ડીઝ અને પાસિફિકની વચ્ચે એક લાંબું અને સાંકડું રાજ્ય છે; તે આર્ગેન્ટિનાની પશ્ચિમે છે. આન્ડીઝના ઢોળાવ પર હવા થંડી છે અને કિનારા પર ગરમ છે. ડુંગરોમાં ત્રાંબું, કાયલા, અને બીજા બનિજ પદાર્થોની કીમતી ખાણો છે. પાસિફિકના કિનારા પર મુખ્ય બંદર વાલ્પારૈસો છે. ત્યાંથી આર્ગેન્ટિનામાં જવાને સાડૂ રેલ્વે છે. પેરૂ અને બોલિવિઆનાં રાજ્યો બ્રાઝિલની પશ્ચિમે છે અને કોલંબિઆ અને ઇક્વિડોર વાયવ્ય કોણમાં આવેલાં છે. પનામા એ એજ નામની સંયોગિભૂમિ પર એક નાનું સ્વતન્ત્ર પ્રજાસત્તાક રાજ્ય છે. એને બોલીને એક મોટી નહેર તૈયાર કરી છે, તે આટલાંટિક મહાસાગરમાંથી પાસિફિક મહાસાગરમાં જવાનો ટુંકામાં ટુંકા રસ્તો થયો છે. એ દરેક રાજ્યમાં થઈને આંડીઝ

પર્વતની મોટી હાર જાય છે; અને એ દરેકમાં ઉંચી ભૂમિનો થંડો પ્રદેશ અને કિનારા પર સાંકડો ગરમ પ્રદેશ આવેલો છે. એમાં રૂપાની કીમતી ખાણો છે.

૬૮. આસ્ટ્રેલિઆ

આસ્ટ્રેલિઆ—દક્ષિણની ભૂમિ—અસલના વખતમાં દુનિયાના બીજા લોકોને જાણીતો નહોતો. તે આસરે ૩૫૦ વરસ ઉપર પ્રથમ પોર્ટુગીઝ લોકોની નજરે પડ્યો. બ્રિટિશ લોકો ત્યાં ખરેખરા પ્રથમ વસ્યા હતા અને હવે તે બ્રિટિશ સંસ્થાન છે.

આસ્ટ્રેલિઆ અતિવિશાળ દ્વીપ છે; તે હિંદુસ્તાન અને બ્રહ્મદેશને એકઠા કરીએ તેના કરતાં પણ ઘણો મોટો છે. બહુ મોટો હોવાને લીધે તેને ખંડ કહે છે. પણ ગમે તેટલો મોટો છે તોપણ દુનિયાનાં પાંચ ખંડોમાં તે નાનામાં નાનો છે. આફ્રિકા અને દક્ષિણ અમેરિકાની પેઠે તે જમીનનો એક મોટો ઢગલો છે. કિનારાની લાંબી સલંગ હાર ઉપ-સાગરો, અખાતો, કે દ્વીપકલ્પોથી તૂટતી નથી. ત્યાં ભાગ્યેજ ઠાઠ પણ નદી છે, તેથી દેશના છેક અંદરના ભાગમાં જવાનો જળમાર્ગ નથી. તોપણ થોડાંક સારાં ખારાં છે, તેમાં વહાણો અને મોટી અરમારો પણ સહીસલામત રહી શકે છે.

નકશા પર નજર કરવાથી જણાશે કે લગભગ આખો દેશ એક થોડી ઉંચી ભૂમિ છે તે આસરે ૬૦૦ ફુટ

હંચો છે, અને આખા પૂર્વ કિનારા પર આસરે ૨,૦૦૦ માઇલ સુધી ડુંગરોની હાર ફેલાયેલી છે. દક્ષિણમાં એ હંચી ભૂમિ નીચે નમી એક વિશાળ મેદાન બને છે, તેમાં થઈને મરે, જે આસ્ટ્રેલિઆમાં એકજ મોટી નદી છે, તે પોતાની શાખાઓ સાથે વહે છે. મેદાનના છેક નીચલા ભાગમાં પાંચ છ સરોવરો છે. પશ્ચિમ કિનારે પર્વતોની થોડીક ટુંકી હારો છે.

પૂર્વની ટેકરીઓને ગ્રેટ ડિવાઇડિંગ રેંજ કહે છે; કારણ કે તે પૂર્વના સાંકડા ક્ષણદ્રુપ પ્રદેશને પશ્ચિમનાં મોટાં મેદાનો-માંથી જુદો પાડે છે. જુદા જુદા ભાગોમાં તેનાં જુદાં જુદાં નામ છે. દક્ષિણમાં તે આસ્ટ્રેલિઅન આલ્પસ તરીકે પ્રસિદ્ધ છે.

પૂર્વે આવેલા પાસિફિક મહાસાગરમાંથી વરાળ નીકળે છે તે પૂર્વની ટેકરીઓ પર ઠરીને વરસાદ થાય છે અને એ વરસાદ તે ટેકરીઓ પર પડે છે. તેટલા માટે દેશની અંદર આવેલાં, સમુદ્રથી દૂરનાં, બધાં મેદાન રણ જેવાં છે, તેમાં વરસાદ આવતો નથી. એ રણને મોટું રેતીનું રણ કહે છે. પશ્ચિમ તરફ પણ કિનારા પર વરસાદ પડે છે, પણ અંદર પડતો નથી; કેમકે ત્યાં કોઈ હંચો પર્વત આવેલો નથી.

તેટલા માટે લોકોની વસ્તી બધી કિનારા પર છે; મુખ્ય-ત્વે કરીને પૂર્વમાં અને દક્ષિણમાં; કેમકે ત્યાં પર્વતો અને નદીઓ છે. યુરોપમાં શિયાળો હોય છે ત્યારે આસ્ટ્રેલિઆમાં ઉનાળો હોય છે અને ત્યાં જ્યારે ઉનાળો હોય છે ત્યારે આસ્ટ્રેલિઆમાં શિયાળો હોય છે. ખંડનો બધો ઉત્તર ભાગ

ગરમ છે; કેમકે તે ભૂમધ્યરેખાથી દૂર નથી. દક્ષિણ તરફ જઈએ તેમ વધારે થંડી પડે છે; પણ કોઈ પણ ઠેકાણે અતિશય થંડી નથી.

આસ્ટ્રેલિઆમાં મોટાં ઘેટાં ઉછેરવાનાં ખેતરો છે અને ત્યાંની મુખ્ય નિકાસ ઊન છે. વળી તે સંસ્થાનમાં ઘઉંનો પાક

આસ્ટ્રેલિઆમાં ઘેટાંનું દોડતું ટાળું

પણ પુષ્કળ થાય છે. ઘણા લોકો ખાણોમાં ઉધોગ કરી ગુજરાન ચલાવે છે; કેમકે સોનું, રૂપું, ક્વાર્ટઝ, લોહું, અને કાયલાની ઘણી ખાણો છે. આસ્ટ્રેલિઆના લોકો ઘણાખરા ગ્રેટ બ્રિટનમાંથી આવીને વસ્યા છે. ત્યાં વસી તે દેશને તેમણે પોતાનું વતન બનાવ્યું છે.

એ ખંડના ધણાં રાજ્યોમાં વિભાગ થયા છે, તે નકશો જોવાથી જણાશે.

ન્યૂ સાઉથ વેલ્સ—એ સંસ્થાન સર્વથી પહેલું હતું. કિનારાના પ્રદેશ પર લાખો ઘેટાંને ઢોરો ઉછેરાય છે અને પહાડોમાં મોટી ખાણો છે. મુખ્ય શહેર સિડ્નિ છે અને ત્યાં દુનિયામાં એક સુંદરમાં સુંદર ખાંડ છે.

વિક્ટોરિયા—એ મુખ્ય સંસ્થાન છે, પણ તે નાનાંમાં નાનું છે. તેની ત્રણે બાજુએ દરિયો છે અને છેક દક્ષિણમાં આવેલું છે. તેથી એ ખંડમાં એ સર્વથી થંડો પ્રદેશ છે. ડુંગરોમાં કીમતી સોનાની ખાણો છે અને મેદાનોમાં મોટાં ચરવાનાં બીડ છે. મુખ્ય શહેર મેલ્બોર્ન છે. તેનું ખાંડ સાંડ છે અને આસ્ટ્રેલિયામાં તે સુંદરમાં સુંદર શહેર છે.

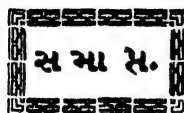
દક્ષિણ આસ્ટ્રેલિયા—એ ધણું મોટું સંસ્થાન છે. પણ એમાંની ધણીખરી જમીન વેરાન છે. ત્યાં ત્રાંબાની ખાણો છે; પણ ધર્ત અને ઊન એ મુખ્ય નિકાસ છે. તેમાં મુખ્ય શહેર આડિલૈડ છે. તે એક સારા ખંદરની પાસે છે.

પશ્ચિમ આસ્ટ્રેલિયા—બધાં રાજ્યોમાં એ મોટાંમાં મોટું છે; પણ એમાંનો ધણોખરો ભાગ રણ છે. કિનારા પર હવાપાણી તંદુરસ્તીને ગુણકારક છે. ડુંગરોમાં સુંદર જંગલ છે; તેમાં લગભગ લોઢા જેવાં કઠણ લાકડાં થાય છે. તેમાં મુખ્ય શહેર પર્થ છે. તે નાની નદી પર આવેલું છે અને તેના મુખ આગળ એક સુંદર ખાંડ છે.

કવીન્સલૅન્ડ—ઉત્તરમાં આસ્ટ્રોલિઆનો તે ગરમમાં ગરમ ભાગ છે. તે વળી મેજવાળો અને રેગિષ્ટ છે. હાંગેર અને ખાંડ પુષ્કળ થાય છે. પણ એ પ્રદેશનો ઘણો ભાગ રણ છે. સ્પિરમૅન એ મુખ્ય શહેર છે.

ટાસ્માનિઆ—દક્ષિણમાં એ એક મોટો ટાપુ છે. ત્યાં હવાપાણી ઘણાં સારાં છે, ઈંગ્લેન્ડનાં હવાપાણીને ઘણાં મળતાં છે અને તંદુરસ્તીને ગુણકારક છે. બધા પાક અને ફળ સારાં થાય છે. તેમાં મુખ્ય શહેર હોબર્ટ છે ને તેનું બાંહે બપકાતાર છે.

ઉત્તરનો મુલક—એ ખંડની ઉત્તરનો મુલક ઘણી ધીચ વસ્તીવાળો પ્રદેશ છે. ત્યાં ઘણી ગરમી પડે છે. માત્ર ૩,૦૦૦ આસ્ટ્રોલિઅન લોકો ત્યાં રહે છે. તેઓ ઢોર ઉછેરી ગુજરાન ચલાવે છે.

આ પુસ્તકમાં આવેલાં સ્થળદશક વિશેષ નામોનું સૂચીપત્ર

અ

અંડામાન બેટ	Andaman Islands
અફઘાનિસ્તાન	Afghanistan
અમરાવતી	Amraoti
અમૃતસર	Amritsar
અમેરિકા	America
અયોધ્યા	Oudh
અરબસ્તાન	Arabia
અરબી સમુદ્ર	Arabian Sea
અરવલ્લિ પર્વત	Aravalli Hills
અલાહાબાદ	Allahabad
અલેક્ઝાંડ્રિયા	Alexandria
અલજીઅર્સ	Algiers
અલજીરિયા	Algeria

આ

આઇસલંડ	Iceland
આગ્રા	Agra
આઝોવ સમુદ્ર	Sea of Azov
આટલાંટિક મહાસાગર	Atlantic Ocean
આડિલૈડ	Adelaide
આડ્રિઆટિક સમુદ્ર	Adriatic Sea

આંડિઝ	Andes
આથેન્સ	Athens
આફ્રિકા	Africa
આબિસિનિઆ	Abyssinia
આમાઝોન નદી	River Amazon
આમુ નદી	River Amu
આમુર નદી	River Amur
આમ્સ્ટર્ડામ	Amsterdam
આયર્લેન્ડ	Ireland
આરલ સરોવર	Sea of Aral
આરાકાન યોમા પર્વત	Arakan Yoma Mounta
આર્જેન્ટિના	Argentina
આર્મીનિઆ	Armenia
આલાસ્કા	Alaska
આલિધાનિ પર્વત	Alleghany Mountains
આલ્તાઈ પર્વત	Altai Mountains
આલ્પ	Alps
આલ્બેનિઆ	Albania
આસામ	Assam
આસામીસ	Assamese
આસ્ટ્રિઆ-હંગરિ	Austria-Hungary
આસ્ટ્રેલિઅન આલ્પ	Australian Alps
આસ્ટ્રેલિઆ	Australia
ઇ-ઈ	
ઇંગ્લેન્ડ	England
ઇંગ્લેન્ડની ખાડી	English Channel

ઇટલિ
 ઇંદોર
 ઇરાન
 ઇર્કુટસ્ક
 ઇર્ટિશ નદી
 ઇક્વાડોર
 ઇજિપ્તન સમુદ્ર
 ઇજિપ્ત
 ઇરાવતી નદી

Italy
 Indore
 Persia
 Irkutsk
 River Irtysh
 Ecuador
 Aegean Sea
 Egypt
 River Irawaddy

ઉ-ઊ

ઉત્તર અમેરિકા
 ઉત્તર ભૂશિર
 ઉત્તર મહાસાગર
 ઉત્તર સરકાર
 ઉદ્દેપુર
 ઉરુગ્વે
 ઉર્દુ
 ઉર્ય

North America
 North Cape
 Arctic Ocean
 Northern Circars
 Udaipur
 Uruguay
 Urdu
 Uriya

એ

એક્રોપોલિસ
 એટલાસ પર્વત
 એડન
 એડિનબરો
 એન્ટાર્ક્ટિક મહાસાગર
 એપિનાઇનસ

Acropolis
 Atlas Mountains
 Aden
 Edinburgh
 Antarctic Ocean
 Apennines

એરી સરોવર
 એલ્બ નદી
 એલ્બર્ઝ
 એશિયા
 એશિયા માધ્યમ
 એસ્કિમો

Erie Lake
 River Elbe
 Elburz Mountains
 Asia
 Asia Minor
 Eskimo

એ

ઓખોટસ્ક
 ઓટાવા
 ઓડર નદી
 ઓડેસા
 ઓન્ટારિયો
 ઓબી નદી
 ઓમાન
 ઓરિનોકો નદી
 ઓરિસા

Okhotsk
 Ottawa
 River Oder
 Odessa
 Ontario
 River Ob or Obi
 Oman
 River Orinoco
 Orissa

ક

કચ્છ
 કટક
 કન્યાકુમારીની બૂશિર
 કરાચી
 કર્ણાટક
 કલકત્તા
 કલહરિ રણ

Cutch
 Cuttack
 Cape Comorin
 Karachi
 Carnatic
 Calcutta
 Kalahari Desert

કાઠિઆવાડ

કાનડા

કાનડી

કાબુલ

કામસ્કાટકા

કારાકોરમ પર્વત

કારિબીઅન સમુદ્ર

કાર્પેથિઅન પર્વત

કાલીકટ

કાવેરી

કાશી

કાશ્મીર

કાસ્પિઅન સમુદ્ર

કાળો સમુદ્ર

કિંગ્સ્ટન

કિર્ગિઝ

કિર્થાર પર્વત

કુર્દિસ્તાન

કૃષ્ણા

કેપટાઉન

કેરો

કેવેનીઝ પર્વત

કેકેસસ પર્વત

કોંગો

કોચીન

Kathiawad

Kanara; Canada

Kanarese

Kabul

Kamchatka

Karakoram Mountains

Caribbean Sea

Carpathian Mountains

Calicut

Kaveri

Kasi

Kashmir

Caspian Sea

Black Sea

Kingston

Kirghiz

Kirthar Mountains

Kurdistan

Kistna

Cape Town

Cairo

Cevennes Mountains

Caucasus Mountains

Congo

Cochin

કોન્સ્ટાન્ટિનોપલ

કોપેનહેગેન

કોરિયા

કોર્સિકા

કોલંબિયા

કોલંબો

કુરુમ્બલ એટ

ક્રિસ્ટિઆનિયા

ક્રીટ

ક્વીન્સલેન્ડ

ક્વેટ્ટા

ક્વેનલુન પર્વત

Constantinople

Copenhagen

Corea

Corsica

Colombia

Colombo

Kurile Islands

Christiania

Crete

Queensland

Quetta

Kuenlun Mountains

ખ

ખટમંડુ

ખંભાત

ખાસી ટેકરી

ખિન્ગાન પર્વત

ખિલાત

ખીવ

ખૈબર ઘાટ

Katmandu

Cambay

Khasi Hills

Khingana Mountains

Kelat

Khiva

Khaibar Pass

ગ

ગંગા નદી

ગારોન નદી

ગિઆના

ગિની

River Ganges

River Garonne

Guiana

Guinea

ગુજરાત
 ગુડ હોપની ભૂમિર
 ગોદાવરી નદી
 ગોબીનું રણ
 ગોમતી નદી
 ગોવા
 ગ્રીનલેન્ડ
 ગ્રીસ
 ગ્રેટ ડિવાઈડ
 ગ્રેટ ડિવાઈડિંગ રેન્જ
 ગ્રેટ બ્રિટન
 ગ્રેટ વિક્ટોરિઆનું રણ
 ગ્રેટ સાંડિ રણ
 ગ્વાડિઆના નદી
 ગ્વાડાફુઈ ભૂમિર
 ગ્વાલિયેર

Gujarat
 Cape of Good Hope
 River Godaveri
 Gobi Desert
 River Gomti
 Goa
 Greenland
 Greece
 Great Divide
 Great Dividing Range
 Great Britain
 Great Victoria Desert
 Great Sandy Desert
 River Guadiana
 Cape Guardafui
 Gwalior

ચ-ઝ

ચંબલ નદી
 ચાડ સરોવર
 ચિકાગો
 ચિતાગોંગ
 ચિલિ
 ચીન
 ચિનાઈ સમુદ્ર
 છોટા નાગપુર

River Chambal
 Lake Tchad
 Chicago
 Chittagong
 Chile
 China
 China Sea
 Chota Nagpur

જગન્નાથ
જબલપુર
જમના નદી
જર્મની
જાપાન
જિબ્રાલ્ટર
જેપુર
જેરુસલેમ
જોધપુર
જોહાનેસબર્ગ
ઝામ્બેઝી નદી
ઝેલમ નદી

Jagannat
Jabalpur
River Jumna
Germany
Japan
Gibraltar
Jaipur
Jerusalem
Jodhpur
Johannesburg
River Zambesi
River Jhelum

ટાસ્માનિયા
ટિફ્લિસ
ટિબેટ
ટિબેટિ પર્વત
ટુન્ડ્રા
ટેગસ નદી
ટાંગાનીકા સરોવર
ટેબલ પર્વત
ટેમ્સ નદી
ટોકિયો
ટ્રિપોલિ
ડબ્લિન

Tasmania
Tiflis
Tibet
Tibesti Mountains
Tundra
River Tagus
Lake Tanganyika
Table Mountains
River Thames
Tokyo
Tripoli
Dublin

ડାନ୍ୟୁବ୍ ନଦୀ

ଝୁରୋ ନଦୀ

ଡେନମାର୍କ

ଡୋନ ନଦୀ

ଡୋବର

ଡୁନା ନଦୀ

ଡ୍ରାକେନ୍ସବର୍ଗ ପର୍ବତ

ଡ୍ୱିନା ନଦୀ

ଢାକା

River Danube

River Douro

Denmark

River Don

Dover

River Duna

Drakensberg Mountains

River Dwina

Dacca

ତ-ଧ

ତାଞ୍ଜୋର

ତର୍କି

ତର୍କୋମାନ

ତାପୀ ନଦୀ

ତାମିଲ

ତାରିମ ରଞ୍ଜ

ତାର୍ତାର

ତାଶକେନ୍ଦ

ତିନାସରୀମ ଯୋମା ପର୍ବତ

ତୁରାନନା ଗୋଧାନ

ତୁର୍କିସ୍ତାନ

ତେଲୁଗୁ

ତେହେରାନ

ତେଗ୍ରିସ ନଦୀ

ତୌରସ ପର୍ବତ

Tanjore

Turkey

Turkoman

River Tapti

Tamil

Tarim Desert

Tartar

Tashkend

Tenasserim Yoma Mountains

Turan Plains

Turkestan

Telugu

Teheran

River Tigris

Taurus Mountains

ત્રાવણ્કોર
ત્રિચિનોપલી
થરનું રણ
થિઆનશાન પર્વત
દક્ષિણ
દક્ષિણ અમેરિકા
દક્ષિણ મહાસાગર
દિલ્હી
ધોળી નાઇલ
ધોળા સમુદ્ર

નન્દદેવી શિખર
નર્મદા
નાઇજર નદી
નાઇજરિઆ
નાઇલ નદી
નાએગરાના ધોધ
નાગપુર
નિકોબાર ષેટ
નીપર નદી
નીલગિરિ પર્વત
નીસ્ટર નદી
નેપલ્સ
નેપાળ
નોર્થર્ન ટેરિટરી
નોર્વે

Travancore
Trichinopoli
Thar Desert
Thian Shan Mountains
Deccan
South America
Antarctic Ocean
Delhi
White Nile
White Sea

ન

Nanda Devi Peak
Narbada
River Niger
Nigeria
River Nile
Niagara Falls
Nagpur
Nicobar Islands
River Dnieper
Nilgiri Hills
River Dniester
Naples
Nepal
Northern Territory
Norway

નોવા ઝેમ્બલા
 ન્યાસા સરોવર
 ન્યૂ ફાઉન્ડલેન્ડ
 ન્યૂ યોર્ક
 ન્યૂવેલ્ડ પર્વત
 ન્યૂ સાઉથ વેલ્સ

Nova Zembla
 Lake Nyasa
 Newfoundland
 New York
 Nieuwveld Mountains
 New South Wales

૫

પંજાબ
 પંજાબી
 પટણા
 પટકોઈ ટેકરી
 પઠાણુ
 પનામા
 પરાના નદી
 પર્થ
 પાક
 પાટલિપુત્ર
 પાટાગોનિઆ
 પામિરનો ઉચો પ્રદેશ
 પામ્પાઝ
 પારિસ
 પાલેસ્ટાઈન
 પાસિફિક મહાસાગર
 પિરિનીઝ
 પીળો સમુદ્ર

Panjab
 Panjabi
 Patna
 Patkoi Hills
 Pathan
 Panama
 River Parana
 Perth
 Palk
 Pataliputra
 Patagonia
 Pamir Plateau
 Pampas
 Paris
 Palestine
 Pacific Ocean
 Pyrenees
 Yellow Sea

પુના
 પુરી
 પુસ્તુ
 પેકિન
 પેકિલિનો અખાત
 પેગુ યોમા પર્વત
 પેટ્રોરા નદી
 • પેટ્રોગ્રેડ
 પેરુ
 પેશાવર
 પો નદી
 પોંડિચરી
 પોર્ટ સેડ
 પોર્ટુગલ
 પ્રયાગ
 પ્રેરી
 પ્લાટા નદી
 ફિયર્ડ
 ફિલિપાઇન બેટ
 ફેઝ
 ફોર્મોસા
 ફ્રાન્સ

બંગાળી પ્રલોકો
 બંગાળી
 બનારસ

Poona
 Puri
 Pushtu
 Pekin
 Gulf of Pechili
 Pegu Yoma Mountains
 River Petchora
 Petrograd
 Peru
 Peshawar
 River Po
 Pondicherry
 Port Said
 Portugal
 Prayag
 Prairie
 River Plata
 Fiord
 Philippine Islands
 Fez
 Formosa
 France

બ-લ

Bengal Presidency
 Bengali
 Benares

બર્ન
 બર્લિન
 બલુચિસ્તાન
 બલ્ગેરિઆ
 બલ્હારી
 બહાર
 બાંગ્કોક
 બાફિનનો ઉપસાગર
 બાલ્કન
 બાલ્કાશ સરોવર
 બાલ્ટિક સમુદ્ર
 બિસ્કેનો ઉપસાગર
 બુએનોસ એરીસ
 બેકલ સરોવર
 બેંગલોર
 બેરિંગની સામુદ્રધુની
 બેલ્જિઅમ
 બોખારા
 બોર્નીઓ
 બોલિવિઆ
 બોસ્પરસ
 બ્યુડા-પેસ્ટ
 બ્રહ્મદેશ
 બ્રહ્મપુત્રા
 બ્રાઝિલ
 બ્રિટિશ અમેરિકા

Bern
 Berlin
 Baluchistan
 Bulgaria
 Bellary
 Bihar
 Bangkok
 Baffin Bay
 Balkan
 Lake Balkash
 Baltic Sea
 Bay of Biscay
 Buenos Ayres
 Lake Baikal
 Bangalore
 Behring Strait
 Belgium
 Bokhara
 Borneo
 Bolivia
 Bosphorus
 Buda-Pest
 Burma
 Brahmaputra
 Brazil
 British America

વિસ્થાન

બ્રુસેલ્સ

બૂતાન

ભૂમધ્ય સમુદ્ર

ભોપાલ

મક્કા

મહલીપટ્ણ

મદુરા

મદ્રાસ

મધ્ય પ્રાંત

મંચુરિયા

મધ્ય હિંદ

મરાઠી

મરે નદી

મલાક્કા

મલાયલમ

મલાયા

મહા નદી

મંગલોર

માડ્રિડ

માદાગાસ્કર

માનિલા

માર્ટાબાનનો અખાત

માર્મોરનો સમુદ્ર

માળવા

/ Brisbane

Brussels

Bhutan

Mediterranean Sea

Bhopal

મ

Mecca

Masulipatam

Madura

Madras

Central Provinces

Manchuria

Central India

Mahrathi

River Murray

Malacca

Malayalam

Malay

River Mahanadi

Mangalore

Madrid

Madagascar

Manila

Gulf of Martaban

Sea of Marmora

Malwa

મિચિગન સરોવર

મિસિસિપિ નદી

મુગલ

મુંબઈ

મેકન્ઝિ નદી

મેકોંગ નદી

મેક્સિકો

મેનામ નદી

મેલ્બોર્ન

મેસોપોટમિઆ

મોખા

મોંગોલિઆ

મોઝાંબીક

મોન્ટેનીગ્રો

મોન્ટેવિડિઓ

મોન્ટ્રીઅલ

મોબાસા

મોરોક્કો

મોસ્કો

મૈસુર

યાંગ્સેકયાંગ નદી

યાબ્લોનોઈ પર્વત

યુફ્રેટીસ નદી

યુરલ પર્વત

યુરેશિઆ

Lake Michigan

River Mississippi

Mughal

Bombay

River Mackenzie

River Mekong

Mexico

River Menam

Melbourne

Mesopotamia

Mocha

Mongolia

Mozambique

Montenegro

Montevideo

Montreal

Mombasa

Morocco

Moscow

Mysore

ય

River Yang-tse-kiang

Yablonoï Mountains

River Euphrates

Ural Mountains

Eurasia

યુરોપ
 યેનેસી નદી
 યેમેન
 યોમા પર્વત

રક્ષિત રાજ્ય
 રંગુન
 રજપુતાના
 રશિયા
 રાતો સમુદ્ર
 રિઓ ડી જનીરો
 રિઓ ડી પ્લાટા
 રુમાનિયા
 રુમેલિયા
 રોકિ પર્વત
 રોમ
 રહાઇન
 રહેન

લક્ષદ્વીપ
 લખનૌ
 લંડન
 લાનોઝ
 લાપ્લાટા
 લાપ્લાંડ

Europe
 River Yenesei
 Yemen
 Yoma Mountains

૨

Protected States
 Rangoon
 Rajputana
 Russia
 Red Sea
 Rio de Janeiro
 Rio de Plata
 Roumania
 Roumelia
 Rocky Mountains
 Rome
 Rhine
 Rhone

૬

Laccadive Islands
 Lucknow
 London
 Llanos
 La Plata
 Lapland

ଶାନ୍ତାପୁର
 ଶାନ୍ତା
 ଶାନ୍ତା
 ଶିମୋପୋ ନଦୀ
 ଶିମୋନ
 ଶିମୋ ନଦୀ
 ଶିମୋର ସରୋବର
 ଶିମୋ ନଦୀ

Labrador
 Lhasa
 Lahore
 River Limpopo
 Lisbon
 River Lena
 Lake Lopnor
 River Loire

୧

ବାରୋଡା
 ବରାଠ
 ବରା ଭୂମି
 ବାଂଘୁବର
 ବାୟବ୍ୟ ସରହଦେ ନାମା

Baroda
 Berar
 Cape Verde
 Vancouver
 North-West Frontier
 Province

ବାଲ୍ଡି ଡେକ୍‌ରୀ
 ବାଲ୍‌ପାରାୟୋ
 ବିଏନା
 ବିକାନେର
 ବିକ୍ଟୋରିଆ
 ବିକ୍ଟୋରିଆ ନ୍ୟାନ୍‌ଜା
 ବିନ୍ଧ୍ୟା
 ବିଶାଖପଟ୍ଟଣ
 ବିଷ୍ଟୁଲା ନଦୀ
 ବେନେସୁଏଲା

Valdai Hills
 River Valparaiso
 Vienna
 Bikaner
 Victoria
 Victoria Nyanza
 Vindhya
 Vizagapatam
 River Vistula
 Venesuela

वोल्गा नदी
वाशिंग्टन

River Volga
Washington

श

शिलोंग
श्रीनगर

Shillong
Srinagar

स

सगेलियन
सरोवर प्रदेश
सहरा
संयुक्त प्रान्तो
सायप्रस
सायभीरिया
सातपुडा पर्वत
सान फ्रान्सिस्को
सामुद्रधुनीनां संस्थान
सार्डिनिया
साल्वीन नदी
सियाम
सिकंदराबाद
सिंगापौर
सिड्नी
सिंध
सिंधु
सिमला
सिर नदी

Sakhalin
Lake Region
Sahara
United Provinces
Cyprus
Siberia
Satpura Mountains
San Francisco
Straits Settlements
Sardinia
River Salween
Siam
Secunderabad
Singapore
Sydney
Sind
Indus
Simla
River Syr

સિરિઆ
 સિસિલિ
 સેન નદી
 સીલોન
 સુદાન
 સુપીરિઅર સરોવર
 સુલેમાન પર્વત
 સેગોન
 સેનેગલ
 સેન્ટ લોરેન્સ નદી
 સેલ્વાઝ
 સ્કેન્ડિનેવિઅન
 સ્કોટલેન્ડ
 સ્ટેનોવોઈ પર્વત
 સ્ટેપ
 સ્ટોકહોમ
 સ્પેન
 સ્મર્ના
 સ્વિટ્ઝર્લેન્ડ
 સ્વીડન
 સુએઝ

Syria
 Sicily
 River Seine
 Ceylon
 Sudan
 Lake Superior
 Suleiman Mountains
 Saigon
 Senegal
 River St. Lawrence
 Selvas
 Scandinavian
 Scotland
 Stanovoi Mountains
 Steppe
 Stockholm
 Spain
 Smyrna
 Switzerland
 Sweden
 Suez

૬

હંગરિ
 હિંદી
 હિંદી ચીન

Hungary
 Hindi
 Further India; Indo-China

હિંદી મહાસાગર	Indian Ocean
હિંદુકુશ પર્વત	Hindukush Mountains
હિંદુસ્તાન	India
હિમાલય	Himalayas
હુગલી	Hooghly
હુબલી	Hubli
હેગ	Hague
હૈદરાબાદ	Hyderabad
હોઆંગહો નદી	River Hoang-ho
હોન્ડુ	Hondur
હોબર્ટ	Hobart
હોલંડ	Holland
હરોન સરોવર	Lake Huron

મૅકમિલ્લનનાં ગુજરાતી શાળાપયોગી પુસ્તકો

ઈ. માર્સડન કૃત

ઇતિહાસ

૧. હિંદુસ્તાનનો ઇતિહાસ, ગુજરાતી આવૃત્તિ સચિત્ર, ઈ. માર્સડન, બી. એ. કૃત; કિં. રૂ. ૧-૪-૦
૨. હિંદુસ્તાનના ઇતિહાસમાંથી સહેલી વાર્તાઓ. સચિત્ર, ઈ. માર્સડન, બી. એ. કૃત; કિં. ૧૨ આના
૩. ઇતિહાસના પ્રાથમિક પાઠો, સચિત્ર, ઈ. માર્સડન, બી. એ. કૃત; કિં. રૂ. ૧-૦-૦
૪. બ્રિટિશ હિંદુસ્તાનનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ, સચિત્ર, જી. અન્ડર્સન. એમ. એ. અને ઈ. માર્સડન, બી. એ. કૃત; કિં. રૂ. ૧-૮-૦

ભૂગોળ

૫. ભૂગોળના પ્રાથમિક પાઠો, સચિત્ર, ઈ. માર્સડન, બી. એ. કૃત; કિં. ૧-૨-૦
૬. જુનિયર વર્ગો માટે ભૂગોળ, સચિત્ર, ઈ. માર્સડન. બી. એ. કૃત; કિં. ૨-૮-૦

FIRST LESSONS IN GEOGRAPHY, By E. Marsden, B. A.;
Gujarati Edition (1923) Price 1-2-0.

